

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NAİM BABÜROĞLU

CUMHURİYET'İN

SONBAHARI

NAİM BABÜROĞLU

CUMHURİYET'İN SONBAHARI

“Beni Hatırlayınız!”

ARASTIRMA-İNCELEME

İNKILÂP 93. yıl

CUMHURİYET'İN SONBAHARI

"Beni Hatırlayınız!"

NAİM BABÜROĞLU

Cumhuriyet'in Sonbaharı / Naim Babüroğlu

© 2020, İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret AŞ

Yayıncı ve Matbaa Sertifika No: 44066

Bu kitabın her türlü yayın hakları Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince İnkılâp Kitabevi'ne aittir. Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Editör Mehmet Bozkurt

Yayına hazırlayan Ezgi Hotalak Adalı

Kapak tasarım Şenol Alanbay

Sayfa tasarım Mutlu İnan - Şenol Alanbay

ISBN: 978-975-10-4068-8

20 21 22 23 7 6 5 4 3 2 1

İstanbul, 2020

Baskı ve Cilt

İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret AŞ

Çobançeşme Mah. Sanayi Cad. Altay Sk. No. 8

34196 Yenibosna – İstanbul

Tel (0212) 496 11 11 (Pbx)

İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret AŞ

Çobançeşme Mah. Sanayi Cad. Altay Sk. No. 8

34196 Yenibosna – İstanbul

Tel (0212) 496 11 11 (Pbx)

Faks (0212) 496 11 12

posta@inkilap.com

inkilap.com

CUMHURİYET'İN SONBAHARI

"Beni Hatırlayınız!"

NAİM BABÜROĞLU

İİ İNKILÂP 93. yıl

Naim Babüroğlu

Naim Babüroğlu, 1960 yılında Antakya'da doğdu. İlk ve ortaokul öğrenimini Antakya'da tamamladı. 1977 yılında Kuleli Askeri Lisesi'ni, 1981 yılında Kara Harp Okulu'nu, 1982 yılında Piyade Okulu'nu bitirdi. Kıbrıs dahil, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın çeşitli birliklerinde Takım, Bölük, Tabur ve Alay Komutanlığı yaptı. 1992 yılında Kara Harp Akademisi'nden Kurmay Yüzbaşı olarak mezun olduktan sonra, Hakkâri Dağ ve Komando Tugay Komutanlığı'na atandı. Ardından, Kara Harp Akademisi'nde Öğretim Üyeliği ve Plan Subaylığı görevlerini sürdürdü. 1995 yılında Silahlı Kuvvetler Akademisi'ni bitirdi. 1996-1997 yılında, Türk Silahlı Kuvvetleri'ni temsilen Kuveyt ve Irak'ta Birleşmiş Milletler Askeri Gözlemci Subayı olarak görev yaptı. Tabur Komutanlığı görevinin ardından, 1998-2001 yıllarında Belçika'da NATO Karargâhı'nda Kuvvet Plan Subayı görevinde bulundu.

2001-2004 yılları arasında Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı'nda çalıştı. 2004-2006 yıllarında, Iğdır-Yüksekova arasında yaklaşık 300 kilometrelik sınırdan sorumlu Van Hudut Alay Komutanlığı görevini yaptı. 2006 yılında Tuğgeneralliğe yükseltildi ve Manisa 1'inci Piyade Eğitim Tugay Komutanlığı'na atandı. 2009-2011 yıllarında Ege Ordusu Harekât Kurmay Başkan Yardımcılığı görevinde bulundu.

Mustafa Kemal Atatürk'ün çok sevildiği Anadolu'nun bir köyünden, Cumhuriyet'in erdemleri ve öğretmenleri sayesinde Askeri Lise sınavını kazanarak 14 yaşında başladığı askerlik yolculuğu, 37 yıl sürdü ve Tuğgeneral rütbesinde iken 2011 yılında emekli edildi.

Cambridge Üniversitesi'nden İngilizce Öğretmenlik Sertifikası'nı aldı. ABD Oklahoma Üniversitesi'nde İnsan İletişimi ve İlişkileri konusunda; Türkiye'de Harp Akademileri Komutanlığı'nda Ulusal Güvenlik ve Uluslararası İlişkiler dalında Yüksek Lisans yaptı. Doktora çalışmasını, Cumhuriyet Tarihi bilim dalında tamamladı.

“Birleşmiş Milletler Madalyası” sahibidir.

Yazarın “Gözlemler” (1998), “Bir Devletin Çöküşü-Stratejik Derinlikten Bozguna” (2016), “Çanakkale 1915-Almanların Büyük Tuzağı” (2017) ve “Kemalyeri” (2017) adlı dört kitabı daha bulunmaktadır.

İÇİNDEKİLER

Önsöz	9
Hoş Gelişler Ola Mustafa Kemal Paşa	11
Asıl Okul Kıtadır	23
Silahlı Kuvvetler'in Beyni: Kurmay Okulu	25
Bu Terör Olayını Nasıl Çözeceğiz?	29
Gerçeklerden Uzak İki Ayrı Türkiye	37
Müslüman Ordular İçinde Türk Silahlı Kuvvetleri	39
Türkiye'nin NATO'daki Çehresi	43
Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Üniversitesi: Genelkurmay	47
"Kaçakçılığı Kesersek Halkın Ekmek Parası Ne Olacak?"	53
Büyük Ortadoğu Projesi Görevi	59
Cumhuriyet'e Karşı Süngüler Takılırken	65
Dindar Cumhurbaşkanı	69
Kasaptaki Ete Soğan Doğramayanlar	77
Atatürk'ü Vatandaşlıktan Çıkarma Operasyonu	85
Medyanın Sevmedikleri Zirveye Asansörle Çıkarken	105
Türk Silahlı Kuvvetleri'ni Tasfiye Operasyonu	115
Cumhuriyet'e Hançer Dışında Bir Şey Yok	127
Cumhuriyet'in Kolonlarına Hoyratça Vuranlar	145
Cumhuriyet'i Tasfiyede İşbirliği	155
Suudi Sevdası ve Süleyman Şah Türbesi	199
Asıl Darbe Türk Hava Kuvvetleri'ne Yapıldı	205
Eksik "Şeref Listesi"	217
İntikam Süngüsü	229
Anıtkabir Bir Mezar Değil	241
"Beni Hatırlayınız..."	247

*Yaşama merhaba diyen Dinç'e,
Cumhuriyet'i geleceğe taşıyacak
Mustafa Kemallere...*

ÖNSÖZ

Bundan 50 yıl önce, *“Hoş gelişler ola Mustafa Kemal Paşa...”* marşını coşku dolu tertemiz duygularla söyledik milli bayramlarda. Bayram kutlama çalışmalarına; öğretmenler titizlikle hazırlanır, öğrenci olarak bizlerin heyecanı doruklara çıkardı.

2016’ya gelindiğinde, Cumhuriyet Ordusu, kendi içindeki işbirlikçilerin desteği ile tasfiye edildi. Orduda general/amirallerin yüzde 70’inin, subayların yüzde 60’ının, astsubayların yüzde 70’inin FETÖ’cü olduğu gerçeği en yetkili ağızlar tarafından söylendi. FETÖ, özellikle 2011-2015 yıllarında Türk Silahlı Kuvvetleri’ne (TSK) sızma ihtiyacı duymadı. Diğer kurumlarda olduğu gibi, TSK’da da şımartılarak tercih edildi.

Cumhuriyet’in ilkbaharından sonbahara uzanan yolculukta, belgeler ışığında gerçekler var. Kimi zaman hüznün ve şaşkınlık... Kimi zaman umut var...

29 Ekim 1933 günü, Cumhuriyet’in kuruluşunun onuncu yıldönümünde, millete konuşan liderin elinde yedi beyaz sayfa vardı. Lider, geçen yılların muhasebesini yapıyor ve hedeflerini ulusuyla paylaşıyordu. Son sayfada, liderin sesinden duymadığımız, ancak kâğıda yazdığı şu sözler duygu yüklü, hüznü bir veda gibiydi: *“Bu söylediklerim hakikat olduğu gün, senden ve bütün medeni beşeriyetten dileğim şudur: Beni hatırlayınız!”* Bu cümle, lideri duygulandırır. Millete veda anlamı vereceğini düşünerek, bu cümlelerin üzerini çizer ve törende okumaz.

Okuduğunuz kitabın ilk satırları, “*Hoş gelişler ola, Mustafa Kemal Paşa...*” ile başlar. Son satırları, her şeyi borçlu olduğumuz, düşmanlarının 82 yıldır öldüremediği Atatürk’ün, okuduğunda duyulandığı ve üzerini çizdiği “*Beni hatırlayınız...*” sözü ile biter.

Bu muydu, yıllar sonra geldiğimiz, özlemlerimizdeki yolculuk? Bu muydu, “*Hoş gelişler ola, Mustafa Kemal Paşa...*” marşında duyduğumuz heyecanın rüzgârında, yaşlı gözlerle el salladığımız meçhul gemi? Böyle bir düzen için miydi, bin hevesle düşlerini kurduğumuz, çocukluk, gençlik hayalleri? Benim hiç değildi...

Naim BABÜROĞLU
İzmir, Ekim 2017

Hoş Gelişler Ola Mustafa Kemal Paşa

Yıl 1966, ilkokul sıralarında birinci yılım. Beni derinden etkileyen sevginin tohumları o yılın “23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı”nda atıldı. Atatürk’ün çocuklara armağan ettiği bayramın kutlama çalışmalarında, okul titizlikle hazırlanıyor; öğrenci olarak bizlerin heyecanı perçinleniyordu. Öğretmenimizin provalarda coşkun duygularla, *“Hoş Gelişler Ola Mustafa Kemal Paşa...”* marşını söyleyerek bizi yürütmesi beni tüm benliğimle etkiliyordu. Bu marşı her duyduğumda o yıllarda kalbime kazınan coşkuyu yaşıyorum.

*“Hoş gelişler ola Mustafa Kemal Paşa,
Askerin milletin bayrağımla çok yaşa,
Arş arş arş ileri ileri arş ileri,
Marş ileri dönmez geri, Türk’ün askeri”*

Bayramlarda marşı söylerken duyduğumuz o heyecan, geleceği inşa etme yolunda kararlı bir azim ve iradenin göstergesiydi. Ancak elli yıl sonrasının Türkiye’sinde, Atatürk adının geçtiği marşların kimileri tarafından yasaklanacağı ve törenlerde oku-

tulmayacağı, hatta unutturulmaya çalışılacağı hangimizin aklına gelebilirdi ki?

Kur'an'ın ilk emri “oku” değil miydi? İlkokula başlamadan önce Kur'an'ın öğrenilmesi, dini bayramlarda hatmedilmesi ve sonra ilkokulda Mustafa Kemal Paşa sevgisinin yeşermesi. Saf duygularla, Kur'an okumayı öğrenmek ve Mustafa Kemal Paşa sevgisi... Sonraki yıllarımda sürekli mücadele etmek zorunda kaldığım ve suistimal edilen iki değer olarak karşıma çıkacaktı. Doğruların söylenmesinin engellendiği, kötülerin kendi egemenlikleri için bu değerleri kullandıkları gerçeği ile her alanda yüzleşecek ve olumsuz sonuçlarına katlanacaktım.

İtalyan düşünür Giordano Bruno, bu konuda hükmünü vermiş ve şöyle demişti: “Tanrı, iradesini hâkim kılmak için yeryüzündeki iyi insanları kullanır, yeryüzündeki kötü insanlar ise kendi iradelerini hâkim kılmak için Allah'ı kullanırlar.”¹ Askeri liseden itibaren, okul ve meslek yaşantımda akla hayale gelmeyecek olayları yaşamamın bir nedeninin bu sözde gizli olduğunu ileriki yıllarda anlayacaktım.

İlkokul üçüncü sınıfın başında köye taşındık. Ana yoldan evimize gidiş için dar bir yola saptığımızda, ağaçlarla, çalılarla dolu yaklaşık üç yüz metre uzunluğundaki dar toprak yoldan güneşi görmek mümkün değildi. Ağaçlarla kaplı, doğa harikası o küçük yol, şimdi Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi yeşilliği katledilerek çirkin bir araç yoluna dönüştü.

1971 yılında, Silahlı Kuvvetler tarafından, 12 Mart Muhürası verildiğinde ilkokul beşinci sınıftaydım. Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idam edilişini, ortaokul birinci sınıfta gazetelerden okumuştum.

68 kuşağı öğrenci hareketi liderlerinden Deniz Gezmiş, Yu-

1 Yaşar Nuri Öztürk, *Allah ile Aldatmak*, Yeni Boyut Yayınları, İstanbul, 2008, s. 18.

suf Aslan ve Hüseyin İnan 6 Mayıs 1972 günü sabaha karşı saat 02.00’de idam edilmişlerdi.

Bu satırlar kâğıda döküldüğü anda, 21 Kasım 2014’te Deniz Gezmiş’in annesi Mukaddes Gezmiş 98 yaşında vefat etti. 1971’den itibaren 43 yıl evlat acısı ile geçen, hüzünlü ama onurlu bir yaşamın sonuydu bu. Kim bilir ne acılar çekmiş, ne sıkıntıları yaşamış ne düşler görmüştü oğlu ile ilgili... İşte, şimdi oğluna kavuşuyordu.

Deniz Gezmiş ve arkadaşları şu anda yaşamış olsalardı, yılmaz birer Atatürk savunucusu olurlardı. Deniz Gezmiş, her yıl daha da büyüdü büyümesine ama gel gör ki o dönemin Türkiye’si hep küçülerek küçeleşti. Ülkede, küçük insanların büyük gölgeleri oluştu.

Ortaokulda, Cumhuriyet ve Milliyet gazeteleriyle tanıştım. Milliyet’te “Düşünenlerin Düşünceleri” köşesinin takipçisi oluşum, İlhan Selçuk’un “Yüzbaşı Selahattin’in Romanı”nı okuyuşum ve kompozisyon yarışmalarında derece alışım işte bu döneme rastlar.

Ortaokul son sınıfta, Kuleli Askeri Lisesi giriş sınavlarına başvurdum. Sınav, yalnızca Kuleli Askeri Lisesi’nde yapıldığından Antakya’dan İstanbul’a gittim. Sınav sonucunu günlerce gazetelerden takip ettim. O zamanlar, sınav soruları henüz çalınmıyordu, kul hakkı bu denli kolay yenmiyordu, dolayısıyla bir kuşku oluşmamıştı. Büyük bir heyecan ve ürkeklikle gazete sayfasını okurken, sınavı kazandığımı gördüm. İstanbul’da, mülakat ve sağlık kontrolünü de başarı ile geçtikten sonra, Kıbrıs Barış Harekâtı’nı izleyen günlerde 28 Ağustos 1974’te, Kuleli Askeri Lisesi öğrencisi olarak askeri elbiseyi giydim. Ne büyük bir gurur, ne tatlı bir heyecandı. Atatürk’ün yetiştirdiği okullarda okuyacak ve subay olmak için tüm gücümle çalışacaktım.

Kuleli Askeri Lisesi’nde, neredeyse Türkiye’nin her bölgesinden ve ailesi değişik meslek grubundan arkadaşlarımız vardı. Müthiş bir kültür alışverişi ortamında, aileden gelen tüm seviye-

ler eşitlenmişti.

İstanbul, İstanbul'du; tarihi, denizdi, yeşillikti, doğaydı, güvercindi, balıktı, yosun kokusuydu, sanattı, zarafetti. Sevgisizliğin tüm hırçınlığıyla, acımasız ve hoyratça kirletilmemiş ve betonlaştırılmamıştı. İstanbul, yedi tepeydi; henüz insafsızca rant uğruna talan edilmemişti. İstanbul, sonraki kuşaklardan teslim alınan emanete ihanet ve gelecek nesillere sadakatsizlik örneği değildi.

1977'de, lise son sınıftayken, miting nedeniyle gitmediğimiz Taksim Meydanı'nda, ünlü Taksim olaylarının yaşandığını duyacaktık ertesi gün. Taksim'de, 1 Mayıs 1977 İşçi Bayramı'nda 34 kişi hayatını kaybetmiş, 136 kişi yaralanmıştı. Bu arada, lise son sınıfta bazı arkadaşların ve askeri öğretmenlerin, askerin sahip olması gereken nitelikler dışında, Atatürkçülüğe uygun olmayan farklı düşünce yapılarına sahip olduklarını anlamaya başlamıştık. Sonraki yıllarda, bu kişilerin sayıları gittikçe artacak ve orduda söz sahibi olacaklardı. Ancak, ordunun can damarını etkileyecekleri hiçbir zaman aklıma gelmemişti.

1977 yılında, bir yaz günü tatildayken köyümüze elektriğin bağlandığını görmek ve ilk sokak lambalarının yandığına tanıklık etmek ne tatlı bir heyecandı. Öğrenciler artık gazlı lambada ders çalışmak zorunda kalmayacak, televizyon izleyebileceklerdi. Televizyon, siyah-beyaz da olsa, yaşam artık daha renkli olacaktı.

1977'de, liseden mezun olduk. Tüm mezunlar toplu şekilde Haydarpaşa Garı'ndan trenle Kara Harp Okulu'na, Ankara'ya intikal ettik. Dürüst, çalışkan, ettiği yemine bağlı ve "Atatürk'e Sadakat"i bir yaşam tarzı olarak benimseyenlerden sadece biriydim. Bu niteliklerin ileride bir cezaya karşılık geleceğini ben değil, ama tükenmeyen bir sabırla bu anı bekleyenler çok iyi biliyordu. Ordu içindeki hainlerin ve işbirlikçilerin, alay edercesine sessizce gülüşlerini kimi çehrelerde görüyordum. Vatan

sevgisi ile beslenen fedakârlık duygusu, yozlaşmış insanlara gülünç geliyordu.

Harp Okulu dört yıla çıkarılmıştı ve ilk dört yıllık dönem, 78'liler devresi, 1978 yılında mezun olacaktı. 1978 mezunlarının çoğu, teğmen olduktan sonra ne yazık ki 12 Eylül 1980 yönetimi tarafından ordudan atılacaktı. 12 Eylül fırtınası, çoğu zeki ve Atatürk'e bağlı olan subayları Silahlı Kuvvetler'in dışına savurmuştu. Uğur Mumcu'yu "Sakıncalı Piyade" yapan zihniyet, Atatürk'ün vasiyetine sahip çıkan subayları erkenden sahanın dışına atarak, saf dışı bırakmayı kutsal bir görev sayıyordu. Oysa 2000'lere gelindiğinde, Atatürk'e sadık subaylara ne kadar ihtiyaç duyulduğunu sadece ben değil, Atatürk'ün emanetine sahip çıkmak isteyen herkes anlayacaktı.

1977-1980 yıllarında, Ankara'da hafta sonu izinlerinde, terör olayları yüzünden çok tedirgin olurduk. Kimi zaman izinler iptal edilirdi; bazen askeri elbise ile Ankara'da dolaşamazdık. Üniversite öğrencileri için tehlikeli yıllardı. Askeri okullar, emniyetliydi ve aileler bu nedenle çocuklarını bu okullara göndermek isterlerdi.

1977-1978 yılında, birinci sınıfta çok şaşıracağım olayların yaşandığı döneme tanıklık edecektim. Harp Okulu'nda, benzerine 30 yıl sonra rastlayacağım, tuhaf olayları yaşamaya başlamıştık.

1978'de birinci sınıftayken, Atatürk ve Cumhuriyet'le problemi olan öğrencilere Harp Okulu camisinde sınav sorularının dağıtılmasını büyük bir şaşkınlık ve çaresizlikle izliyorduk. "Tarih tekerrürdür" derler. Doğru söylemişler. Bundan 20 sene sonra, 2000 ve daha sonraki yıllarda, bu kez üniversite, askeri okullara giriş sınavı, Harp Akademileri kurmaylık sınavı, KPSS gibi sınav sorularını belli bir kesimin önceden elde ettiği görülecekti. Emek harcamadan, terlemeden, haksız bir kazanç

sağlayarak, başkasının hakkını yiyerek bir yere gelme gerçeği bir ilk değildi. 2000'lerin Türkiye'sinde, üniversite ve diğer yerlere giriş sınav sorularının belli kesime dağıtılması olayı, ta 1978'de Türk Silahlı Kuvvetleri'nin gözbebeği denilen Kara Harp Okulu'nda, geleceğin komutanlarının yetiştiği irfan yuvasında gerçekleşmişti.

1978 yılında, Kara Harp Okulu birinci sınıfta, yazılı fizik sınavının yapıldığı salonda, sınav kâğıtlarının dağıtılmasının ardından soruları cevaplamaya başladık. Bir arkadaş, büyük bir cesaretle sınav gözetmeni öğretmen albaya, "Sorular bende var, bu kağıtta yazılı, daha önce elde edildi..." şeklinde bir ifadeyle soruları içeren kağıdı uzattı. Sınav iptal edilmişti. Cami gibi kutsal bir yerin, böylesi bir günaha alet edilmesi ve bazı öğrencilerin çalışmadan, soruları kendileri ile aynı düşüncede olan öğretmenlerden elde ederek sınavdan iyi not almaları bize tuhaf geliyordu. Öğrenciyken bir ibadet yerinin, kul hakkı yemek için kullanıldığını görmek subay olma heyecanı taşıyan beni şaşkınlığa ve umutsuzluğa sürüklemişti. Öğretmen subaylardan bir bölümü, soruları üst sınıftaki belirli öğrencilere veriyor, bu öğrenciler de kendi düşünce yapısında olan birinci sınıftaki öğrencilere soruları camide dağıtıyordu.

1978 yılında, Kara Harp Okulu'nda var olan bu örgütlenmeyi, yıllar sonra Türkiye çapında ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nde gözlemleyeceğimi düşünememiştim. Bu soruları Harp Okulu camisinden elde eden arkadaşlar ne oldu dersiniz. Soruları önceden elde ederek sınıf geçen ve Atatürk'le problemi olan bu kişilerin, bizim gibi çalışkan öğrencilerin önüne ittirilerek gidecekleri ve el üstünde tutulacakları kimsenin aklına gelmemişti. Meslek yıllarımda, bu düşüncedeki bazı subayların adeta el üstünde tutulduğunu, kritik ve kilit görevlerde çalıştırıldıklarını itiraf etmeliyim. Bu subayların iyi yerlere atandıkları, korundukları, risksiz yerlerde görev yaptıkları, gözetildikleri ve bazılarının önemli üst görevlerde bulunduklarının bir sır olmadığı, 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi'nde tüm çıplaklığı ile görülecekti.

Kara Harp Okulu'nda soruların çalınması olayından ta 36 yıl sonra, hükümete yani Başbakan Erdoğan'a destek veren Star gazetesinde, 27 Mart 2014 günü şu haber yer aldı: "1991 yılında askeri lise sınavına giren G.Ç ile 2009'da aynı sınava giren Ş.K, Gülen Cemaati'nin evlerinde kendilerine son gece dağıtılan soruların, sınavda aynen çıktığını detaylarıyla anlattı. G.Ç., 1991 yılında Gülen'in Sarıyer'deki 'ev' adı verilen korsan dershanelerine gidiyordu. Uzun zaman boyunca abi ve abla denilen kaçak öğretmenlerden ders aldığını anlatan G.Ç., şunları söyledi: '*Sürekli olarak, ya polis okulu ya da askeri lise sınavlarına girin*' diyorlardı. Başlangıçta neden bu kadar ısrar ettiklerini anlamamıştım. Ama her konuşmalarında '*Mutlaka bu iki sınavdan birine girin*' dediler. Bana ve dört arkadaşına ise özellikle askeri lise sınavına girmemizi söylediler. Sınavdan önceki gece de bizi yine eve çağırdılar. '*Vereceğimiz test kitabındaki soruları özellikle ezberleyin*' dediler. Şaşırmıştık. Sınav yarındı. O kadar ay ders çalıştık. Şimdi bu sorular nereden çıktı diye düşünürken, ertesi gün askeri lise sınavında, dün geceki soruların aynısını gördük. İşaretledik. Ben iki yıl askeri liseye gittim. Sonra bir gün istihbarat subayı; '*Aileni çağır, seni okuldan alsınlar. Zaten sana subaylık yolu kapalı*' dedi. Sonra başka liseye gittim, zannediyorum kendimi fazla belli etmişim... Diğer üç arkadaşım ise devam ettiler. Şimdi yarbay rütbesinde kritik görevdeler. Birinin yurt dışında olduğunu biliyorum. Ama konuşmuyoruz."²

Bu zihniyet, muhtemel ki kurmay oldu, sonra anlatıldığı gibi kritik görevlere atandı. Harp Okulu'nda camide soru verilen ve şu anda general olanlar önemli makamlara getirildiler. Ne tesadüf, bazıları yurt dışında Türk Silahlı Kuvvetleri'ni (TSK) temsil etti. Ta ki 15 Temmuz 2016'da Darbe Girişimi'nde kendilerini deşifre edinceye kadar. Atatürk'le problemi olan bu zihniyeti, kimler kritik görevlere atadı? Hiç kuşku yok, üst rütbeli komutanlar. Kim bu üst rütbeli komutanlar? Atatürk'le ve Cumhuriyet'le problemi olan subayları general yapacak kadar

2 Star Gazetesi, 27 Mart 2014.

saf olan komutanlar mı? Yoksa Cumhuriyet’le ve Atatürk’le sınırlı olmasına rağmen en üst rütbelere yükseltilenler mi? “Askerlik Andı”na bağlı olan subayları dışlayanlar, Atatürk’le ve Cumhuriyet’le problemi olan subayları general yapan, onları üst rütbelere taşıyan komutanların, Atatürk’e ve Cumhuriyet’e bağlı olmaları elbette düşünülemezdi.

30 Ağustos 1981’de Kara Harp Okulu’ndan teğmen rütbesi ile mezun olduk. Mezuniyet töreni görkemliydi. Tören alanına gelen Devlet Başkanı Kenan Evren’in, törene katılan aileler tarafından büyük bir coşku ile ayakta alkışlanması görülmeye değerdi. Aynı ailelerin belki de bir bölümünün, 30 yıl sonra Kenan Evren’in cezalandırılmasını istemeleri, sosyolojik açıdan bir inceleme konusu olsa gerek. Toplumun gelişim ve olgunlaşma düzeyi ile sadakat ve nankörlük çizgisi arasındaki paralellik bu olmalıydı. Önce kendinden geçerek alkışla, rüzgâr tersten esince de vurmaya başla; hem de öldüresiye... Tam bir şark zihniyeti...

Teğmen rütbesiyle Kara Harp Okulu’ndan mezun olduktan sonra piyade olduğumdan, bir yıllık eğitim için İstanbul Tuzla’da bulunan Piyade Okulu’na gittim. Teğmen olmuştuk ama bir öğrenci gibi eğitime devam ediyorduk. Her hafta pazartesi günü, Alay Komutanı konuşma yapardı. **“Haftanız hayırlı olsun...”** dediğinde aramızdan birileri, 12 Eylül çerçevesinde sorgulamaya götürülür, çoğu bir daha geri dönmeyip tutuklanır ve cezaevine gönderilirdi. İşte, Piyade Okulu, böyle bir korku ve endişenin iliklerimize kadar yaşandığı bir dönem oldu. **“Sorgulanan arkadaşlar, ya herhangi bir nedenle adımızı verirlerse”** endişesiyle yaşadık. Bu dönemde ordudan atılanlar, çok azı dışında, bugünkü atmosferde kendini Atatürkçü olarak tanımlayan kimselerden çok daha fazla Atatürkçü, Cumhuriyet değerlerine daha fazla bağlı ve çok daha fazla vatanseverdi.

Askeri lisede, öğrencinin vatana zararlı olduğunu anlayan sistem, Harp Okulu’nda subay olmasına karar verecek, teğmen rütbelerini törenle takacak, daha sonra “Bu subay or-

duda kalamaz,” diyerek ağır şekilde cezalandıracaktı. Ordudaki sistem, geriye dönüp “Bu zararlı kişiyi kim mezun etmiş, kim subay yapmış ya da kim yeterlilik notu ve kanaati vermiş?” demedi, diyemedi. Aynı sistem, general yaptığı subayı da “uygun değil” diye emekli etmişti. Ancak, uygun olmayan generalin bu rütbeye nasıl geldiği, kim tarafından tam not verildiği ve bu rütbeye gelmesi için kimlerin olumlu kanaat verdiği hiçbir zaman sorgulanmadı. Sorgulanmadığı için de yanlışlıklar sürekli tekrar edildi. Kimi zaman görevini çok iyi yapan personel ile az yapan arasında, sevk ve idare yeteneği göz ardı edilerek, yörulmayı sevmeyen yumuşak huylu kişiler öne geçirildi. Bu kişilerin genellikle Atatürk ile problemleri vardı, ancak kendilerini gizleme yetenekleri son derece gelişmişti.

Bu zihniyetle, 15 Temmuz 2016 sürecine gelindi. Generalerin yaklaşık yüzde 70’i darbe girişiminde yer aldı, başka bir deyişle komutanlarına isyan etti. Fakat bunlara yüksek sicil vererek, üst rütbelere yükseltenler, onları ödüllendirerek yurt dışı görevlere gönderenler neredeyse muzafer bir komutan edasıyla görevlerine mutlu bir şekilde devam ettiler. Değil yüzde 70, birliğin yüzde 10’u bile kendisine karşı isyan eden hiçbir komutan görevi başında kalamazdı. Görevini sürdüremezdi. Çünkü, böyle bir komutanın muharebe kazandığı harp tarihinde görülmemiştir. 15 Temmuz 2016 sonrası TSK komuta heyetinin görevde kalması, TSK’nın köklü geleneklerine aykırıydı. Aykırıydı, çünkü TSK, düşmana karşı savaşmadan bir Balkan hezimetini yaşamıştı. 2.225 yıllık Türk Ordusu’nun itibarı ve Mehmetçik Destanı yerle bir edilmişti.

Piyade Okulu sona erdiğinde Manisa’ya takım komutanı olarak atandım. Yeni bir yaşamın kapısı aralanmış ve yolculuk başlamıştı. Yani sahaya inmiştim. Yarbay Mustafa Kemal 1914 yılında yazdığı kitapta şöyle demişti: “Bence Harp Okulu’ndan

alınan diploma, genç teğmenin, bölük komutanının eğitim alanına girebileceğini gösterir bir belgedir. Genç teğmen, askerlik sanatının asıl ruhunu, katıldığı bölüğün askerleri önünde, bölüğün önderi yüzbaşından ve daha büyük amirleri tarafından, eğitim alanında uygulamalı olarak öğrenecektir. Önce, bir takıma komutan olacaktır. Bir bölüğe komutan olmaya hazırlanacaktır... Ve işte böyle öğrenecektir ve sonra öğretecektir. Ordu, uygulamalı eğitimde, ancak bu şekilde makamını dolduracak bölük, tabur, alay gibi komutanlarını yetiştirerek, milletin evlatları bir sürü gibi değil, şanlı, şerefli insanlar olarak düşmanın karşısında şan ve haysiyetle yönlendirilebilirler. Bence gerçek ilmi verebilecek asıl okul kıtadır.”³

Gerçekte, Türk Silahlı Kuvvetleri’nde uygulama böyle olmuş mudur? Kara Kuvvetleri’nde tam olarak uygulanmamıştır. Takım komutanlığı yapmadan, bölük komutanlığını da kâğıt üzerinde yaparak yükselen birçok subay olmuştur. Kıtadaki uygulamayı tam bilmeden, yaşamadan masa üzerinde emir yazan çok subay olmuştur. Bu subaylar şanslıydı, çünkü kıtanın taşıdığı riskleri yaşamayacaklardı. Risk almadan üst rütbeye daha kolay yükseleceklerdi, nitekim öyle olmuştur.

Bu subaylar şanslıydı, ancak durum TSK açısından talihsizlikti. Bu tür subaylar daha sadık bir görünüme bürünüyorlardı. Çünkü kolayca ve lütufla elde edilen makamları askerlik sanatının gerektirdiği ustalıkla yönetemiyorlardı. Sonuçta, “**Aman bir problem olmasın da...**” mantığı hüküm sürüyordu. İşte bu yaklaşım, TSK’da bir gevşekliğe yol açacaktı. Bu gevşeklik, yönetimde çekinmeye hatta korkuya neden olacaktı. Bu çekinme, üst makamlara gerçekçi önerilerin yapılmasını, kanun ve talimatların gerektirdiği emirlerin tam olarak verilmesini engelliyordu. Sadece engellemekle kalmadı, İç Hizmet Kanun ve Yönetmeliği’nde yer alan “**disiplin**”in tanımı da makam sahipleri arasında değişik şekilde yorumlanır oldu. Zaman zaman, bilgi, disiplin, çalışkan-

3 *Zabit ve Kumandan ile Hasbı-Hal*, Genelkurmay ATASE Yayınları, Ankara 2010.

lık, dürüstlük gibi nitelikler; ast ve üste hoş görünme, çalışanla çalışmayanı bir tutma, iyi ile kötüyü ayırmama şeklindeki yanlış yönetim örneklerine adeta kurban edildi.

Aslan kediye boğdurulmaya başlandı. Oysa, Yarbay Mustafa Kemal, “Bir birlik, özellikle komuta heyeti sadece iyi örnek olacak önderlerle yetiştirilir,”⁴ diyerek ordudaki bu duruma ve kötü gidişe, yüz yıl önce 1914’te isyan ediyordu. Mustafa Kemal’in bu isyanı, yüz yıl sonra, kendi ordusunda da ne yazık ki karşılık bulmayacaktı.

4 Age.

Asıl Okul Kıtadır

Manisa’da bölük komutanıydım. 1986’da Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Üruğ, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Necdet Öztorun ve diğer kuvvet komutanları bölüğümü denetlediler. Tugay Komutanı terfi sırasındaydı ve bu denetleme tugay için büyük önem taşıyordu. Talihsizlik bu ya, yağışlı bir gündü. Bölüğü amfide toplamış ve “Fena Hava Şartları Eğitim Programı”nı uygulamaya başlamıştım. Genelkurmay Başkanı ve yanındakiler eğitim konusunu incelediler, erlere birkaç soru sordular. Eğitimde başarıdan dolayı, Orgeneral Necdet Üruğ tarafından bir saat ile ödüllendirildim.

Heyet, öğle yemeğini erlerle beraber bölük yemekhanesinde yedi. Yemek duasını yaptırdım, sandalyelere oturuldu. Ben, yemekhanede çay ocağı bölümünde, herhangi bir aksaklık olmasın diye ayakta duruyor ve etrafı kontrol ediyordum. İşte, tam bu sırada, Tümen Komutanı bulunduğu masadan yanıma gelerek parkasının arkasını gösterdi ve “Bu ne?” dedi. Parkasının arka bölümü mavi ile boyanmıştı. Kuvvet Komutanı ile Genelkurmay Başkanı’nın sandalyelerinin aynı şekilde olup olmadığını sordu. Kıpırmızı kesildim. Olay şuydu ki denetlemeye iki gün kala,

sandalyeleri boyatmıştım. Hava nemliydi ve boya kurumamıştı. Komutanlar için boyası kurumuş sandalyeler yerleştirmiştim. Fakat, ayırdığım sandalyelere değil, değişik yerlere oturmuşlardı. Yemek bitiminde, komutanları uğurlarken hepsinin parka girişinde boncuk mavisi boya rengini gördüm. Evet, Genelkurmay Başkanı beni saatle ödüllendirmişti, ama şimdi durum çok farklıydı. Odama döndüm, kara kara düşüncelere daldım.

Tugay Komutanı'nın, Tabur Komutanı'na telefonla, "Üsteğmene söyle üzülmesin. Komutanlar bu olaya gülüp geçtiler, denetleme başarılıydı, ona teşekkürlerimi ilet," dediğini duyunca kendime geldim.

Bölük Komutanı odasındaki masama, "**Birliğini en üst seviyeye getirmediğin dinlenmek haramdır,**" cümlesini kırmızı renkle yazarak yapıştırmıştım. Amaç, görevi en iyi şekilde, mükemmel bir biçimde yapmaktı.

Mustafa Kemal daha yarbay rütbesinde iken 1914 yılında, "*Subay ve Komutanla Konuşmalar*" kitabında, "Subaylık canını feda etmeyi mutlaka göze almış olmak demektir. Bir subay sanatı adına hayatına, varlığına hiç önem vermeyecektir. Subay, hayatın ve rahatın hiç düşünülmemesi gerektiğinde, rahatını ve hayatını feda etmeyi şeref bilecektir. Namusun icap ettirdiği budur,"⁵ diyerek yaptığı subaylık tanımında tembelliği değil, çalışkanlığı ve özveriyi işaret ediyordu.

1988 yılında Kıbrıs'a Bölük Komutanı olarak atandım. Tümen Komutanı, daha sonra Genelkurmay Başkanlığı görevine getirilecek olan Tümgeneral Hilmi Özkök'tü. Tümen Komutanı'nın, yıllar sonra, Atatürk'ün "Ordumuz Türk birliğinin, Türk kudret ve kabiliyetinin, Türk vatanseverliğinin çelikleşmiş bir ifadesidir," söyleminde yer bulan ordunun yapısını olumsuz etkileyeceği kimin aklına gelebilirdi? Ve kutsal sayılan silah arkadaşlığını, sadakat duygularını zedeleyecek bir tutuma sahip olacağını kim tahmin edebilirdi?

5 *Zabit ve Kumandan ile Hasbı-Hal*, Genelkurmay ATASE Yayınları, Ankara 2010.

Silahlı Kuvvetler'in Beyni: Kurmay Okulu

1992 yılında, Kara Harp Akademisi öğrenimi tamamlandığında, Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın da katıldığı törende, diplomamı o zamanki Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı Hüsamettin Cindoruk'tan aldım. Harp Okulu'nda, Atatürk'le barışık olmadığı halde mezun olmuş bazı subaylarla, bu kez Akademi'de beraber okumak durumunda kalmıştım. Kendilerini gizlemek için takındıkları tavırlar, Kara Harp Okulu'nda camide sınav sorularını alan kişilerin davranışlarını anımsattı. Atatürk'ün okuduğu bu yuvada, ona karşı olan subayların rahatlığı ve özgüvenleri çok ilgimi çekmişti. İlgimi çekmişti, çünkü Atatürk'le ve Cumhuriyet'le problemi olanların önce Harp Okulu'ndan mezun edilebilecekleri, sonra kurmay olmak için Harp Akademilerine gelebilecekleri, kurmay subay olarak Akademi'den mezun olabilecekleri hiç aklıma gelmezdi. Gelmezdi, çünkü Atatürk ile sıkıntısı olanların mutlaka bir yerde takılacaklarını düşünüyordum.

Kurmay subay oluşlarını gördüm. Ve ardından, pasif olmalarına rağmen rütbeleri yükseldikçe iyi ve kritik görevlere getiril-

diklerini gözlemledim. “Kesinlikle olmaz” diye düşünölen kişiler general yapıldı. Ne büyük bir acıdır ki onlar Atatürk’e gönölden bağılı, çalışkan, dürüst subayların atamasında kilit rol oynadılar. Ve onlar, üstlerinin, amirlerinin, komutanlarının desteğı ile yükseldiler. Yükseldiler, hem de başarısız olmaları göz ardı edilerek. Liyakat ve subaylık nitelikleri yerine, Atatürk’e ve Cumhuriyet’e karşı olmaları nedeniyle basamakları hızla tırmandılar. Merdivenin her basamağında yer alan destekçileri, yukarıdan halatla çeken üstleri ve amirleri sayesinde yükseldiler. Fazla çalışıp kendilerini gösterme ihtiyaçları yoktu. Yaşadıkları olumsuzlukları, görevlerdeki yetersizlikleri ve disiplinsizlikleri örtbas eden bir mekanizma vardı. Bu sistemi yönetenler, üst düzeyde bulunan komutanlardı ki bu komutanlar, bizleri de değerlendiriyorlardı. Onlar için, “Liyakat” ve “Orduya Sadakat” yerine, başka bir kişiye ya da topluluğa “biat” önemliydi.

Ya “Askerlik Andı”, daha Harp Okulu’na girişte, “And İçme Töreni”nde bu yemin okunmamış mıydı? “Barışta ve savaşta, karada, denizde ve havada, her zaman ve her yerde millette ve Cumhuriyet’ime doğruluk ve muhabbetle hizmet ve kanunlara ve nizamlara ve amirlerime itaat edeceğime ve askerliğin namusunu, Türk Sancağı’nın şanını, canımdan aziz bilip, icabında vatan, Cumhuriyet ve vazife uğrunda seve seve hayatımı feda eyleyeceğime namusum üzerine and içerim.”⁶ sözleri anlamsız mıydı? Bazıları, hangi cumhuriyete hizmet, hangi kanuna itaat etti; ne tür bir cumhuriyet uğrunda canını feda etmeyi düşündü? “Askerlik Yemini’nin, Atatürk’e, Cumhuriyet’e ve vatana bağılılık sözleşmesi” olduğunu acemi erlere bile öğretmiyor muyduk? Öyle ise ey makam sahipleri, ey üst rütbeliler, hangi Atatürk ve hangi cumhuriyet?

Dertli insanlar, başkalarının sorunlarından çok kendi yaralarını açmak isterler. İşte ben bu konuda yaralıyım, tarifsiz kederler içinde yüreğı sızlayan, yolunu şaşırmış bir yolcu gibi...

6 İç Hizmet Kanun ve Yönetmeliğı Madde 37.

Akademi öğreniminde, genellikle bu tür subayların çok çalışmak, yüksek not almak gibi fazla sıkıntıları yoktu. Orta düzeyde olmaları, geçer not almaları yeterliydi. Bununla beraber, az da olsa durumları kesin olarak belirlenen bir-iki kişinin ilişigi kesiliyordu. Ancak, bu durum çok nadirdi. Mezun olamaz dediklerimiz, bizimle birlikte kurmay subay oldular, basamakları bizden daha hızlı ve emin adımlarla çıktılar, daha iyi görevlere geldiler, bazıları bizim geleceğimizle ilgili karar verecek yetkiye sahip oldular, kimileri istikbalimizi etkileyecek kararlar aldırdı. Komutanların sayesinde, TSK'yı kontrol edecek duruma geldiler ve 15 Temmuz felaketini yaşattılar.

Bu Terör Olayını Nasıl Çözeceğiz?

Akademi sonrası, Hakkâri’de bulunan Dağ ve Komando Tugay Komutanlığı’na atandım. 1992 yılı terörün tırmandığı dönemdi, ulaşımında ve yol emniyetinde sorunlar vardı. İki yıllık görevim çok yoğundu. İlkokula giden iki oğlumu, iki yıl boyunca okul önlüklü olarak sadece bir kez, bir 23 Nisan günü görebildim. 24 ayda çocukları sadece bir gün önlüklü görmek... Akşam geç saatte, tugaydan lojmanlara ya da lojmanlardan tugaya giderken Tugay Karargâhı’nın bulunduğu Otluca yolunda teröristlerin yapacağı bir eylem endişesiyle daima tetikte olurduk. Çok sayıda şehit verdiğimiz, lojmanlara ve kışlaya taciz olaylarının yaşandığı günlerdi.

Otluca Kışlası nizamiyesi yanında bulunan şehit yıkama yerindeki bacanın, zaman zaman 24 saat tüttüğü günleri unutmak ne mümkün! Operasyona gidecek birliklerin başındaki komutanların gözlerindeki, “Gidip de dönmemek var” bakışı hep içimi sızlatmıştır. 1994 yılı Ocak ayında, çığ altında kalan şehit askerlerden birinin anne ve babasının Hakkâri’ye kışlaya kadar gelerek, oğullarının cenazesini alıncaya kadar, günlerce kışladaki metanetli bekleyişleri de içimde bir sızıdır.

Buna benzer birçok olayda, hep 1915 Çanakkale kahramanlarını ve onların anne babalarını hatırlarım. Bu arada, yapılan hataları da düzeltilmeyen yanlışları da gördük. Ve stratejide/yığımakta yapılan hataların taktik düzeyde alınacak önlemlerle gide-rilemeyeceğini de bizzat yaşayarak anladık. Mustafa Kemal'in, "Genellikle iyi ordularla, iyi komutanlar birbirinden ayrılmaz. İyi bir orduyu meydana getiren çeşitli unsurlardan, şüphesiz ki en etkilisi, başındaki komutanın tesir gücüdür,"⁷ şeklindeki söz-lerinin geçerliliği, olaylarla her gün ispatlandı.

Zaman zaman, tecrübesiz, bölgede görev yapabilme azim ve iradesi yetersiz, mücadele ruhu zayıf personelin, kritik birlik komutanlıklarına atandıklarını da büyük bir şaşkınlıkla yaşadık. Emir komuta birliği ve lojistik bağlantılardaki karmaşıklığın çö-zülememiş olması da üzerinde durulması gereken bir konu idi. Siyasi iktidarların, sivil otoritelerin oy kaygıları gibi nedenlerle istikrarlı ve etkili bir politika izlemedikleri de çok açıktır.

Bölgeye atanan vali ve kaymakamların genç ve tecrübesiz oluşları, başta doktor olmak üzere sağlık personelinin yetersiz-liği ve buna benzer örnekler, ister istemez TSK'nın bu hizmetle-ri sahiplenmesine neden olmuştur. Köyde ağır hastayı, hamile kadını, acil hastaları hastaneye götürmek; terör nedeniyle ula-şım yolu kapanan köylülerin yiyecek ihtiyaçlarını karşılamak TSK'nın doğal görevi durumuna gelmişti. Sivil otorite de askerin gözüne bakıyordu.

Cumhuriyet döneminde, PKK dışında 15 isyan olmuştu. Bu isyanlarda, asilerin silahlı gücü 150 kişiden 5.000 kişiye kadar değişmişti. Diyarbakır, Kulp, Varto, Bingöl ve Çapakçur'da çı-kan Şeyh Sait isyanında 5.000; Tunceli isyanında 3.000; Ağrı'da 800-1.500 silahlı olduğu tahmin edilmekteydi. Tunceli isyanı yedi ayda, Şeyh Sait isyanı 4,5 ayda, diğerleri iki gün ile bir ay kadar sürede bastırılmıştı.⁸ PKK ile mücadelede, sadece komu-

7 Zabit ve Kumandan ile Hasbı-Hal, Genelkurmay ATASE Yayınları, Ankara 2010.

8 Osman Pamukoğlu, *Unutulanlar Dışında Yeni Bir Şey Yok*, Harmoni Yayıncılık, 2003.

tanlık değil, liderlik yetenekleri de gelişmiş olan komutanlar başarılı olabildiler. Kendi istikbalini ve geleceğini düşünenler ise genellikle hüsrana uğradılar. Hiçbir kişisel kaygı duymadan, ne pahasına olursa olsun yasalar çerçevesinde görev yapan kahramanlar, yaptıkları hizmetlerle tarihin altın yapraklarında daima yer alacaklardır.

Hakkâri Valisi, 1993 yılında Hakkâri’den başka bir ile atanmıştı. Veda için Tugay Komutanlığı Karargâhı’na geldiğinde bir süre benim odamda oturdu. Sohbet sırasında, içtenlikle: “Yüzbaşım bu terör olayını nasıl çözeceğiz?” anlamında bir soru sordu. Vali, Hakkâri’de iki yıl görev yapmış, ancak terör konusunda çözümü anlamadan batıdaki bir ile atanmıştı. Diğer vali ve kaymakamlar da aynı durumda idi. Aslında suç onun değildi. Suç, izlenecek strateji ve politikayı kesin olarak belirlememiş olan siyasette idi. Strateji ve öngörü yoksunu, kararsız, kişiye göre değişkenlik gösteren, istikrarsız ve süreklilik arz etmeyen politikaların denendiği bir alandı terörle mücadele.

PKK, Ulusal Kurtuluş Ordusu (UKO) diye adlandırılan bir grup tarafından, 27 Kasım 1978 yılında yapılan bir toplantıda, Diyarbakır’ın Lice ilçesine bağlı Fis köyünde kuruldu. Başlı Abdullah Öcalan, 7 Temmuz 1979’da Suriye’ye geçti. Ardından Lübnan’a giderek Suriye denetimindeki Bekaa Vadisi’ne yerleşti. 15 Ağustos 1984’te Eruh ve Şemdinli’de ilk ses getiren eylemini yaptı. PKK terör örgütü stratejisinin son hedefi, “Bağımsız Birleşik Kürdistan Devleti”ni kurmaktır. Bu amaçla, dört aşamalı bir plan belirledi.

- Birinci aşama, kültürel ve sosyal bazı hakların alınması;
- İkinci aşama, özerk veya federasyon tipi bir yönetim sisteminin oluşturulması;
- Üçüncü aşama, Türkiye’de sözde Kuzey Kürdistan’ın kurulması;
- Dördüncü aşama da ise, bölgede Türkiye, İran, Irak ve

Suriye'nin bir bölümünü içine alacak şekilde Bağımsız ve Birleşik Kürdistan Devleti'nin oluşturulmasıdır.

1984-2008 yılları arasında, PKK terörü nedeniyle yaklaşık 40.000 kişi hayatını kaybetmiş veya sakat kalmıştır. Bunun yanında, İspanya'da ayrılıkçı terör örgütü ETA (Bask Vatanı ve Özgürlük), 1968'den 2008'e kadar 800 kişiyi; Kuzey İrlanda'da IRA (İrlanda Cumhuriyet Ordusu) terör örgütü ise 1972-2008 yıllarında 1.800 kişiyi öldürmüştür.⁹

PKK, 1985 yılından itibaren, köy baskınları eylemlerine ağırlık verdi, toplu katliamlar dönemini açtı. 1992 yılı Nevruz kutlamalarında, kent merkezi eylemini Cizre'de başlattı. 1993'ten itibaren siyasi faaliyetlere de ağırlık vererek yurt dışında örgütlenme çalışmalarını hızlandırdı.

1994-1999 yılları arasında, yurt içinde ve yurt dışında yapılan operasyonlarla, ağır kayıplar verdi ve geriledi. Örgüt, aldığı ağır darbelerden sonra 1995 yılında sözde ateşkes ilan etti, 1997 yılına gelindiğinde silahlı faaliyetleri minimum düzeye indi. 1998 yılında, Suriye'ye uygulanan baskı sonucunda, Öcalan Suriye'yi terk etti.

1999 yılında örgütün başı Kenya'da Türkiye'ye teslim edildi. 1999-2002 yılları arasındaki dönem, “Devletin Rehavet Dönemi”dir, ancak inisiyatif ve kontrol devletin elindedir. Siyasi iktidarın değiştiği 2002 yılında, terör olayları minimum düzeye indirilmişti. 2002 yılında şehit sayısı yedi güvenlik görevlisidir.

2002-2006 yılları arasındaki dönem, terörle mücadelede siyasi açıdan kaybedilmiş yıllardır. Terörist başı Öcalan'ın yakalanmasının ardından toparlanmak için eylemsizlik kararı alan terör örgütü, 2004 yılından itibaren silahlı varlığını tekrar harekete geçirdi. Bu dönemi iyi değerlendiren örgüt 2005, 2006 ve 2007 yıllarında kırsalda ve şehirlerde terör ve şiddet eylemlerini artırdı.

2009 yılına gelindiğinde, siyasi iktidar AKP (Adalet ve Kalkınma Partisi) tarafından başlatılan “Açılım/Çözüm Süreci” ile

9 Alaettin Parmaksız, *PKK Gerçeği*, Pozitif Yayınları, İstanbul, 2009.

birlikte “Alan Hâkimiyeti”, terör örgütünün eline geçmeye başladı. Askerler tarafından teröristlerin yerlerinin belirlenmesine ve istihbaratın teyit edilmesine rağmen, mülki makamlar operasyona izin vermedi. Böylece, izlenen politika sayesinde terör örgütü güçlendi.

2009-2015 dönemi, stratejik hataların ve yanlışların sürekli tekrarlandığı yıllardır. Bu yıllar, PKK terör örgütünün kontrolü ve inisiyatifi ele geçirdiği bir dönem olarak tarihteki yerini alacaktır. Başlangıçta iyi niyetlerle başlatılan “Çözüm Süreci”, anahtarı İmralı’da (Öcalan) olan bir felakete sürükleniş öyküsüne dönüştü. Sıkıştığı anda, kamu düzeninin sağlanmasında bile İmralı’dan medet uman ve ona daha fazla muhtaç olduğundan, ödün vermek zorunda kalan devletin hatalarını ısrarla tekrarlandığı bir dönemdir.

Büyük Orta Doğu Projesi’nde (BOP) ABD’nin istekleri doğrultusunda uygulanan stratejik hatalarla dolu Ortadoğu ve Suriye politikası sonucunda, PKK hayal etmediği şekilde güç kazandı. Kuzey Irak’ta ise Barzani toprağını genişletti. PKK’nın Suriye kolu PYD (Demokratik Birlik Partisi), Suriye’nin kuzeyinde Akdeniz’e açılan bir PKK Koridoru oluşturmada, Fırat’ın doğusunda başarı sağladı. Fırat’ın batısında ise Afrin kantonunu ilan ederek, Ekim 2016 itibarıyla Suriye’nin yaklaşık yüzde 24’ünü ele geçirdi. PYD, Suriye’de ABD’nin ve İsrail’in en önemli müttefiki ve kara gücü oldu. Mezhebe dayalı Ortadoğu politikası, Irak ve Suriye’nin kuzeyinde bir PKK devletçığının temellerinin atılmasına ve Türkiye’nin toprak bütünlüğünün tehlikeye girmesine neden oldu. Özetle, Türk hükümetinin 2002-2015 yılları arasında uyguladığı iç ve dış politika, en fazla İsrail’e, PKK’ya, Barzani’ye ve ABD’ye yaramış; Suriye, Irak ve Türkiye ise en çok kaybeden ülkeler olmuştur.

Türkiye’nin bu duruma getirilmesinde en büyük pay, elbette, hayalleri de aşan kişisel ihtirasların tutsağı haline gelmiş bir politika izleyen siyasi aktörlere aittir. Ancak, Türkiye’nin 2002-

2006 döneminde Orgeneral Hilmi Özkök'ün; 2011-2015 yılları arasında Orgeneral Necdet Özel'in Genelkurmay Başkanlığı görevinde bulunmaları, devletin hatalarının artmasında önemli ve etkili rol oynamıştır. Pasif kişilikleri ve siyasi iktidarla uyum içinde çalışma gerekçeleri, zorunlu objektif önerileri yasalar çerçevesinde yapmalarını engellemiştir. TSK'nın ulusal çıkarlar karşısındaki tavrı, bu iki komutan döneminde oldukça törpülenmiştir. Siyasi iktidar tarafından tercih edilerek yasalarla o makamlara atanmışlar, yönetmişler, ancak liderlik yapamamışlardır.

Orgeneral Özkök, siyasilere, “Teröristlere af konusunda, inisiyatif almaktan kaçınmayın,” çağrısı yapmıştı. Ayrıca, “Hükümetle Silahlı Kuvvetlerin birlikte çalışması, tam gerektiği gibi gidiyor. Hükümet ve Silahlı Kuvvetler büyük bir hükümete yakışır şekilde davranıyor. Hükümetin bu davranışları diplomatik yönden başarılı olmuştur. Şu andaki süreç, diplomatik, politik ve stratejik bir başarıdır,”¹⁰ demişti. Siyaset üstü kalmak zorunda olan bir Genelkurmay Başkanı, siyasi iktidarın neredeyse en sadık üyesi gibi demeç vermişti. Oysa görev yaptığı 2002-2006 yılları, terörle mücadele açısından kaybedilen ve PKK'nın toparlanıp şiddet eylemlerini artırdığı dönemdi. **“Diplomatik, politik ve stratejik bir başarı”** olarak nitelendirdiği süreç, 2015 yılına gelindiğinde Türkiye'yi bölünme aşamasına getirecekti. Türkiye'nin toprak bütünlüğünün korunmasında, görevinin gerektirdiği sorumluluk ve titizlik gösterilmiş miydi? Yoksa uyumlu çalışma, hükümetle problemsiz işbirliği uğruna, ulusal çıkarlara ilişkin gerçekler heba mı edilmişti?

TSK için kırılma noktası olan bir olay yaşandı. 4 Temmuz 2003 yılında, Amerikalılar tarafından, Kuzey Irak'ta Süleymaniye'de Türk askerlerinin başına çuval geçirildi.¹¹ Bu olay, Türk Milleti ve Türk Silahlı Kuvvetleri için bir travmaydı. Dönemin Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'tü.

10 Alaettin Parmaksız, *PKK Gerçeği*, Pozitif Yayınları, İstanbul, 2009.

11 tr.wikipedia.org/wiki/

Emekli Tuğamiral Türker Ertürk, 4 Temmuz 2003 günü dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök'ün, olayın kendisine bildirildiği sırada odasında yaşananları ve Özkök'ün olayı öğrendikten sonra verdiği emri açıkladı: “Bugün Almanya’da siyasi mülteci olarak yaşayan Emekli Deniz İkmal Kurmay Albay Ali Gözenek o gün (4 Temmuz 2003) Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök’e bir konuyu anlatmaktadır. Komutana bir konu anlatılırken makama bir başkasının girmesi normal değilken zamanın Genelkurmay Harekât Başkanı Korgeneral Köksal Karabay durumun ivediliği nedeniyle içeri girer ve Irak’ta gelişen acil durumu anlatır ve emir beklediklerini rapor eder. Hilmi Özkök’ün suratı simsiyah olur ve ‘*Mukavemet etmesinler*’ diye emir verir.”¹²

8 Haziran 2014’te, Diyarbakır’da Hava Kuvvetleri Komutanlığına bağlı bir birlikte, PKK’lı bir gösterici kışla sınırına girdi, kışlada bulunan bayrak direğine tırmanarak Türk Bayrağı’nı indirip kışla dışına attı.¹³ Bu olay da bir travmaydı ve dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel’di.

Siyasi iktidara yakın olma arzusu, TSK’nın kırmızı çizgilerini korumada cansız bir ateşe su dökmeye benzeyecekti. Mustafa Kemal (Atatürk), Yarbay rütbesinde şöyle haykırıyordu: “İnsanların saygılarının, itaat ve bağlılığının kendinden maddi olarak değil, manevi olarak yüksek olanlara karşı doğması, insanlık ruhunun gereğidir.”¹⁴ Ayrıca, Mustafa Kemal aynı eserinde, “Genellikle iyi ordularla iyi komutanlar birbirinden ayrılmaz...”¹⁵ sözünü haykırırken bu iki komutan her nedense duymadı. Duy-mak istemedi. Atanmış yönetici oldular, fakat 2.225 yıllık köklü ve şanlı bir tarihe sahip TSK’ya liderlik yapamadılar.

12 www.cumhuriyet.com.tr, 17 Mart 2014.

13 *Sabah* Gazetesi, 8 Ağustos 2015; Arslan Bulut, *Yeniçağ* Gazetesi, 8 Ağustos 2015.

14 *Zabit ve Kumandan ile Hasbı-Hal*, Genelkurmay ATASE Yayınları, Ankara 2010.

15 Age.

Gerçeklerden Uzak İki Ayrı Türkiye

1994 yılında Kara Harp Akademileri Komutanlığı'na öğretim elemanı olarak atandım. Hakkâri'den ayrılış günü gelmişti. Sevdiğinden ayrılır gibi hüznü bir duygu kaplamıştı içimi... Karargâh personeli ve Tugay Komutanı ile duygu yüklü bir vedalaşmanın ardından, Kurmay Başkanı ile birlikte, helikopterle Van'a hareket ettik. Helikopter pilotu, Tugay Karargâhı üzerinde geniş bir tur atarak, iki yılı aşkın bir süre gece gündüz görev yaptığım yeri büyük bir hüznle selamlamamı sağladı. Tarifsiz bir keder, en sevdiğinden ayrılma anında hissedilen yoğun bir duygu, yanık ve ezik bir yürek... Hiçbir görevimden ayrılışta, böylesi bir duygu yükü yaşamamış ve gözlerim bu denli arkada kalmamıştı. İnsanın eşinden ve çocuklarından ayrılışı gibi...

Van'dan tarifeli uçakla İstanbul'a Harbiye Orduevi'ne gelmiştim. İkinci günümde, odada eşim ve çocuklarımla dinlenirken, bir helikopter sesi duymamla birlikte kendimi balkonda buldum. Helikopter sesi, kaybettiğim ve yıllardır aradığım bir sevgilinin sesi gibi geldi bana. Yüreğimde tarifsiz bir heyecan ve sıcaklık hissettim. Askeri değil, sivil helikopterdi; ancak sesi

uzaktaki arkadaşlarımı, sevdiklerimi anımsatmaya yetmişti. Yüreğim ve zihnim Hakkâri’de o çatışma ortamında kalmıştı...

Kara Harp Akademisi’nde göreve başladım. Hakkâri’deki görevden sonra, kâğıtla uğraşmak önce gereksiz gibi geldi. Yeni ortama alışmam üç ayı bulmuştu. Burada bambaşka bir dünya, farklı bir Türkiye ve başka bir Silahlı Kuvvetler vardı. O zaman içimden, “Tüm Türkiye bu mücadelede aynı ruhu, kararlılığı ve sorumluluğu taşımadığı sürece başarılı bir sonuç elde edilemez” diye geçirdim. Gerçekten de sonuç alınamadı. Güneydoğu’da, Silahlı Kuvvetler personeli canı pahasına, dinlenmeden çalışır ve mücadele ederken, Batı’da değişik ve gerçeklerden kopuk bir sistem vardı. Yani, devletin “Vizyon”u yoktu. “Silahlı Kuvvetler’in Vizyonu”nda eksiklik vardı. Zincirin halkaları, aynı hedefe hizmet etmiyorlardı. Bazı halkalar zayıftı. Oysa “Hiçbir zincir en zayıf halkasından daha kuvvetli değildir” prensibi, hükmünü tüm acımasızlığı ile sürdürüyordu. Bu mücadelede, “devlette süreklilik” yerini “ferdi kahramanlık”lar almıştı. “Kurumsal mücadele” yerine “ferdi mücadele” öne çıktı ve bugüne gelindi. Ama hiçbir dönemde, Türkiye, 2011-2016 yıllarında olduğu gibi ulusal çıkarların bir elin tersiyle itildiği, coğrafi bütünlüğü korumaya problemi ile karşı karşıya kalındığı bir dönem yaşamadı.

Her köyde, mahallede vatan uğruna şehit olan kahramanlar vardı. Yiğit gaziler vardı. Atatürk’ün emaneti vardı. Misak-ı Milli sınırları vardı. Cumhuriyet’e ve Atatürk’e bağlılık andı vardı. Şeref ve namus sözü vardı...

Müslüman Ordular İçinde Türk Silahlı Kuvvetleri

1996'da Kuveyt'te bulunan Birleşmiş Milletler Askeri Gözlemci Misyonu'nda (UNIKOM) Askeri Gözlemci olarak görevlendirildim. 37 ülke subayının yer aldığı, Kuveyt ile Irak arasındaki "Silahsızlandırılmış Bölge"de devriye faaliyeti sürdürmek ana görevimizdi. 37 farklı kültüre ait subaylarla aynı ortamda görev yapmak, Kuveyt ve Irak topraklarındaki insanlarla beraber bulunmak, değişik kültür ve davranış şekillerine sahip insanlarla birlikte çalışmak önemli ve ele geçmez bir tecrübeydi.

Macaristan ve Polonya subayları ile Rus subayları arasındaki düşmanlığı, Hindistan ile Pakistan subayları arasındaki küskünlüğü, İngiliz ve Amerikan subayları arasındaki farkı; Senegal subaylarının tutumlarını; Malezya, Bangladeş personelinin davranışlarını; Iraklı ve Kuveytli subayların durumunu; diğer ülke subaylarının tavırlarını tüm çıplaklığı ile gözlemleme fırsatı buldum. Ve sonunda şu hükme vardım: İngiliz Devlet Adamı Llyod George'un deyimi ile, "Yüzyıllar nadir olarak dahi yetiştirir. Şu talihsizliğe bakın ki o büyük dahi çağımızda Türk ulusuna nasip

oldu. Mustafa Kemal'in dehasına karşı elden ne gelirdi?" cümlesinde yer bulan Atatürk'ün büyüklüğünü tüm açıklığı ile her alanda yaşadım, gördüm. Evet, yurt dışında yabancı subaylarla görev yaptığım sırada, Atatürk'ün ne büyük bir değer olduğunu, laiklik ilkesinin de ne denli önemli olduğunu anladım.

Bir Türk subayı olarak diğer Müslüman subayların disiplin, çalışkanlık, dürüstlük ve kendi ülkelerine sadakat duygularının eksikliğini gözlemledikçe Atatürk'ün ve Cumhuriyet Ordusu'nun değerini her gün daha fazla anladım. Güvenliğimizin alınmasından, Müslüman bir ülkenin taburu sorumluydu. Tabur Komutanı, cuma günleri bizi birliğinin yemekhanesine, yemeğe davet ederdi. Alandaki camiye Tabur Komutanı namaz kılmaya gidiyorsa, tüm rütbeli personeli peşinden giderdi. Tabur Komutanı'nın bulunmadığı zamanlarda, o personelin yarısı bile camiye gitmezdi. Eğer, Tabur Komutanı'ndan sonra gelen kıdemli yüzbaşı yoksa sayı daha da azalır ve personelin çoğu cuma namazına gitmezdi. Din ve samimiyet işte bu düzeydeydi.

Başka Müslüman bir ülke subayı da araçla yapılan devriye görevi esnasında, namaz zamanı geldiğinde aracı durdurur, görev dinlemez, çölde namaz kılardı. Ama aynı subay, günah ve yasak dediği viskiyi, başka ülke subayları vasıtasıyla aldirmaktan çekinmezdi. İşte, Müslüman ülkelerin din anlayışı buydu.

ABD, Kanada ve Batı ülkeleri subayları Türk subayı dışındaki hiçbir Müslüman ülke subayı ile görev yapmak istemezlerdi. Görev bilinci, disiplin, eğitim, bilgi ve çalışkanlık açısından, Türk subayı dışında diğer Müslüman subaylar belirgin şekilde zayıf ve yetersizdi. Kuveytli subayla kendi anadilinde Arapça konuşmaya çalıştığınızda, size İngilizce cevap verirdi. Amerika ve İngiliz bayraklarına hayran bir ülkeydi Kuveyt. Kuveytli bir subay, sohbet sırasında bana, "Efendim, bizim (Kuveyt'in) milli bir orduya ihtiyacımız yok. Bunun için para harcamaya gerek yok, ABD ve İngiltere bizi koruyor," dediğinde şaşırmıştım.

ABD'nin Kuveyt'te bir üssü ve tugay seviyesinde bir birliği

vardı, ama yabancı bir orduydı. Kuveytli subay, ABD tugayını kendi milli ordusuna tercih ediyordu. 1990'da Saddam Hüseyin Kuveyt'i işgal ettiğinde, Iraklı askerler Kuveyt ordusunun kışla nizamiyelerinde bekleyerek mesaiye gelen Kuveytli askerleri toplamıştı. Kuveyt silahlı kuvvetleri, işgal ordusuna karşı böyle mücadele veriyorlardı. İşgal sırasında, Kuveyt sokaklarında bir genç Iraklı askerlere kurşun atmış, ordu hiçbir yerde direnmemişti. İşte, petrol zengini Arap Müslüman bir ülkenin savaşma azim ve iradesi, milliyetçilik anlayışı ve kahramanlık öyküsü böyleydi.

Türkiye dışında, Müslüman ülke ordularının savaşma ruhu yoktu. Türk subayı değişti ve bu muazzam farkı Atatürk'e borçluyduk. Gelin görün ki 2010'larda Atatürk'ün anlayışı bir tarafa itilecek, Suudi Arabistan ve Katar yönünde hızla yol alınacaktı. Savaşma iradesi olmayan ülkelerle "İslam Ordusu" kurulacaktı. Elbette bu yolculuğun sonu hüznü olacak ve bu hüznü gelecekte bir felaketle sonuçlanacaktı. Problem, Türkiye'yi yönetenlerin "Harp Tarihi"ni bilmemeleriydi.

Türkiye'nin NATO'daki Çehresi

1998 yılında hayat beni başka bir göreve daha taşıdı. Belçika, Mons'ta bulunan NATO Avrupa Müttefik Kuvvetleri Yüksek Karargâhı'na (SHAPE) atandım.

NATO Antlaşması, 4 Nisan 1949'da 12 ülke tarafından ABD'nin başkentinde imzalandı. Türkiye ve Yunanistan'ın NATO'ya katılımına ilişkin Antlaşma, 22 Ekim 1951'de Londra'da imzalandı. Türkiye, Antlaşmayı 18 Şubat 1952'de onaylayarak NATO'ya üye oldu. Yunanistan da aynı tarihte Antlaşmayı onayladı. 1998'de NATO'nun üye sayısı 16 ülkeydi. 1999'da eski Varşova Paktı ülkelerinden Macaristan, Polonya ve Çek Cumhuriyeti benim de bulduğum törende NATO'ya katıldı ve üye sayısı 19 oldu. Bu ülke subaylarıyla iki yıl çalışma olanağı buldum. Daha sonra, NATO genişleme stratejisi uygulanarak 2004'te yedi, 2009'da iki eski Doğu Bloku ülkesini daha bünyesine kattı ve üye ülke sayısı 28'e çıktı.

NATO Karargâhı'nda sahip olunan kadrolar, ülkenin NATO'daki gücüne göre belirlenir. Ülke silahlı kuvvetlerinin gücü, silahlı kuvvetlerin sayı olarak fazlalığından çok, nitelikli yetenek-

lerinin varlığı ile doğru orantılıdır. Askeri karargâhta, komutan hep Amerikalı, yardımcısı İngiliz ve kurmay başkanı Alman orgeneralidir. Diğer kadrolar da ülkenin NATO'ya maddi katkısı ve NATO Kuvvet Havuzu'na tahsis ettiği kuvvet oranında belirlenir. Fazla sayıda kadroya sahip olmaktan çok kritik görevleri almak önemlidir. Kritik görevler de genellikle ABD, İngiltere, Almanya ve Hollanda arasında bölüşülür. Bu açıdan, **“NATO'nun ikinci büyük ordusuna sahibiz,”** söylemi, sadece psikolojik bir anlam taşır. NATO'ya üye ülkelerin askeri harcaması, dünya savunma harcamasının yaklaşık %70'idir. NATO demek ABD demektir.

NATO Askeri Karargâhı görevim sırasında sorumlu olduğum ülkelerde yapılan toplantılarda, NATO Askeri Karargâhı adına konuşma yapmak, ülkelerin “NATO Kuvvet Havuzu”na verecekleri kuvvetleri belirleyerek gerekçeleriyle tartışmak, bir Türk subayı olarak bana hep gurur verdi. Ayrıca, yabancı ülke subayları ile silahlı kuvvetlerinin özellikleri, yapısı ve kültürü hakkında yeterli bilgi edinme olanağı buldum. En önemlisi, profesyonel anlayışın ve çalışmanın ne denli önemli olduğunu, bir kez daha anladım. Silahlı kuvvetlerde profesyonel yaklaşımın, verimlilik ve kaliteye yansıyan pozitif etkisini canlı olarak gözlemledim.

Bununla beraber, TSK'yı yurt dışında temsil edemeyecek subayların varlığını da hayretler içinde gördüm. Bu subaylardan bazılarının, Atatürk'le sıkıntıları olduğunu sonraki yıllarda açıkça anlayacaktım. Kimi subaylar, yabancı dil konusunda da yetersizdi. Bunlardan bazıları, ilerleyen yıllarda hak etmedikleri halde kritik konumlara getirilecek; biri 2004'te bariz şekilde başkalarının hakkını çiğneyerek önemli bir göreve atanacak ancak, kaderin tecellisi o görevdeki davranışlarından dolayı generalliğe yükseltilmeyecekti. Bir diğeri, hiçbir engelle takılmadan rüzgârı arkasına almış bir yelken gibi hızla ilerleyecek, korgeneralliğe yükseltilecek ve en önemli görevlere atanacaktı. Bu korgeneral, 15 Temmuz 2016'da yapılan darbe girişimi nedeniyle tutuklanacak ve ordudan ihraç edilecekti. Bu iki kişinin, atama ve üst

rütbeye yükseltilmesinin arkasında, 2004'ün İkinci Başkanı ile 2010'un Genelkurmay Başkanı'nın olduğunu duyduğumda şaşıracaktım. Elbette bu bilinçli bir destek değildi. Oysa komutanların, Atatürk'e, Cumhuriyet'e ve Ordu'ya sadakat konusunda, rehavet yerine daha titiz olmaları gerekmez miydi?

Peki, bu subaylar, Atatürk'le problemi olan bu kişiler nasıl olup da yurt dışında görevlendirilmişlerdi? O zaman bana şaşırtıcı gelmişti, ancak sonraki yıllarda yaşadığım olaylar, edindiğim tecrübeler bunun bir tesadüf olmadığını gösterecek ve bu kişilerin özel bir koruma zırhına büründüklerini hiçbir kuşkuya yer vermeyecek şekilde adım adım yaşayacaktım. En şaşırtıcı olan da üst rütbedeki komutanların bu anlayıştaki personeli önemli görevlere atamaları ve yükselmelerine neden olmalarıydı. Bu kadar da saf olunur mu denecek kadar? Bir komutan ya da yönetici, astlarını tanımak ve hak eden kişileri uygun yerlere getirmekten sorumlu değil midir? O halde; Atatürk'ü sevmek, Cumhuriyet'in temel değerlerine bağlı olmak ilkesini, Atatürk'le problemi bulunan personeli yükselten komutanlar ne kadar sahiplenmiştir? Bu durum, saflık ve nemelazımcılıkla eşdeğer değil midir?

Ve acaba, Cumhuriyet'le barışık olmayan, Atatürk'le kavgalı personeli yükselten, onları en iyi görevlere getiren üst rütbedeki komutanlar; iyi niyetlerinden kuşku duyulmuyorsa, en hafif tabirle, Atatürk'ün, “Askerlik, işlerin yürütülmesi değil, insanların sevk ve idare sanatıdır”¹⁶ diye tanımladığı özelliğe sahip olmuşlar mıdır?

Ve o komutanlar, acaba, Silahlı Kuvvetler'e, Atatürk'e ve Cumhuriyet'e ihanet eden kişileri yükseltirken, Atatürk'e ve Türk Ordusu'na sadakatte büyük kusur etmemişler midir? Nemelazımcılık, bu komutanlar için uygun bir niteleme olabilir mi? Ya da takdir yetkilerini Atatürk ile kavgalı kişiler lehinde hangi gerekçe ile kullanmışlardır? Ey adalet, ey orduya sadakat, ey ebedi Başkomutan, size aykırı olan düşünceleri ödüllendiren bu

16 *Zabit ve Kumandan ile Hasbı-Hal*, Genelkurmay ATASE Yayınları, Ankara 2010.

komutanlara söyleyecek sözünüz yok mu? Velhasıl, Atatürkçü dediğimiz komutanlar işte böyle bir saflık ve sorumsuzluk içinde, liyakat ve sadakatten yoksun olanları yukarıya çıkarıyorlardı.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Üniversitesi: Genelkurmay

Üç yıllık yurtdışı görevimin ardından 2001 yılında, Ankara'ya Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı'na atandım. NATO Tatbikatları proje subayı ve sonra Tatbikatlar Şube Müdürü olarak görev yaptım. 2001-2002 yılında Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu, 2002-2004 yılları arasında iki yıl boyunca, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök'tü.

Stratejik karargâhta görev yapmak, üniversiteyi bitirmek kadar önemli bir deneyim kazandırmıştı. Uluslararası toplantılara katılım ve tatbikatlara ev sahipliği yapmanın getirdiği yoğunluk vardı. Özellikle, Ege Denizi'nde "Adaların Silahlandırılması, Kara Suları, Hava Sahası ve Uçuş Bilgi Bölgesi (FIR), Adacık ve Kayalıkların Statüsü" konuları tatbikatların planlanması ve icrasında önem taşıyordu.

Her uluslararası tatbikatın planlanması ve uygulanmasında, bu konularda mutlaka birkaç problem ortaya çıkar ve söz konusu sorunları toplantılarla kâğıt üzerinde çözmeye çalışırdık. Yazılan metinlerde sözcüklerin, hatta virgölün konulduğu yerin

bile ne denli önemli olduğunu bizzat yaşadım. Daha önce kazanılmış haklardan geri adım atılmaması ve Türkiye'nin lehine çözüm üretmek için çektiğimiz yoğun sıkıntıları yaşamadan anlamak oldukça güç. Aidiyeti belirsiz bir ada/adacığın Yunanistan tarafından işgali bir savaş sebebiydi. Gel gör ki 2016'ya gelindiğinde 17 ada/adacık Yunanistan tarafından işgal edilecek, ancak Türkiye'den ses çıkmayacaktı. "Sabrımızı taşırmayın", "Bölgede bizden habersiz yaprak kıpırdamaz", "Sıfır Sorun Politikası" işte böyle bir şeydi. Başkaları kazanırken, sürekli kaybetmeye mahkûm, "değerli fakat bir o kadar da hüznü bir yalnızlık"tı.

Genelkurmay'da çalışırken, zaman zaman doğrudan Genelkurmay Başkanı'nın direktiflerini almak zorunda kalırdık. Bu arada, 2002 yılında, "Barış İçin Ortaklık Ülkeleri"nde yapılan tatbikatlar kapsamında Ermenistan'a giden ilk Türk subay olarak Erivan'da planlanan tatbikat toplantısına katıldım. Küçük ve Büyük Ağrı Dağı'nın Erivan'dan görünümü muhteşemdi. Ermenistan'da halk Ağrı Dağı'nı efsane olarak kabul ediyor, paralarının arkasında Ağrı Dağı resmi bulunuyordu. Erivan'da çoğu yerin adı Ararat'tı. Fakirlik ve ekonomik açıdan geri kalmışlık, Ermenistan'ın her yerinde hükmünü sürdürüyordu.

Genelkurmay Tatbikatlar Şubesi'ne, 2002 yılında Deniz Harp Akademisi'nden yeni mezun olmuş, iki Deniz Kurmay Yüzbaşı atandı. Zeki, çalışkan, dürüst, disiplinli ve vatansever olan bu iki yüzbaşının istikbal parlaktı. Yıllar sonra, 2012'de, bu iki yüzbaşı, albay rütbesiyle, "Türk Silahlı Kuvvetleri'ni Yok Etme Planı" kapsamında, asrın en hukuksuz davası olan "BALYOZ"dan tutuklanacaktı. Bu "Yok Etme Planı" ile disiplinli, çalışkan, dürüst, vatansever ve Atatürkçü subaylar saf dışı bırakılıyordu.

Atatürk ve Cumhuriyet değerlerinin gevşetildiği, hatta yok edildiği bir ordu şekillendiriliyordu. "Orduya sadakat şerefimizdir!" sözü bir paçavra gibi, şiddetli rüzgârın insafına bırakılmıştı. Öyle bir rüzgâr ki sadece seçilerek havuzun içine atılmış belli personeli yıkıyor, havuzun dışındakiler nedense hiç etkilen-

miyordu. Seçimi kim mi yapıyordu? Silahlı Kuvvetler'in içinde yıllardır ekmek yiyen, Atatürk'e ve Cumhuriyet'e bağlılık yemini etmiş, silah arkadaşı olarak bilinen, tanıdık kişiler. Bu işbirlikçiler, Atatürk'e bağlı olan isimleri havuza insafsızca atıyordu. Havuzda yer alanlar hedefti ve ilk fırsatta elenmeliydi. Öyle de yapıldı. Kimileri emekli edildi, kimileri ise tutuklanarak cezaevine atıldı. Ancak, günahsız insanlara tarifsiz acılar çektirildi, telafisi mümkün olmayan kayıplar yaşatıldı; sağlıkları, yaşamları çalındı. Hastalıktan ölenler oldu. Her gün dini hükümlere sığınanlar için söylüyorum, **"Kul hakkı yendi."**

Ve ne yazık ki böylesine hukuksuz ve Atatürk'ün yok edilme mücadelesinin yaşandığı bir arenada, adaletsizce, insafsızca, kuralsızca yapılan bu ihanete, 2.225 yıllık köklü geleneğe sahip TSK'nın tepe yönetimi göz yumuyordu. Öyle bir göz yumma ki ordunun içindeki işbirlikçiler daha iyi görevlere getiriliyor, ödüllendiriliyor ve bir üst rütbeye yükseltiliyorlardı. Öyle bir aldırma ki Cumhuriyet Ordusu'nun köklü geleneği kısa sürede darmadağın ediliyordu. 2.225 yıllık Türk Ordusu'nu, tarihi bilgisi yetersiz, Atatürk'ü ve Cumhuriyet'in felsefesini tam olarak anlamayan, yönettiği kurumun çıkarlarını ve kurumsal kimliğini savunamayan insanların yönetmesi mümkün müdür? Yasal sınırlar içinde, personelin hukukunu, uğradığı haksızlığı, çektirilen acıları haykıramazlar mıydı? En azından, Ordu içinde günahsız, çalışkan, vatansever ve "Askerlik Andı"na bağlı insanları belirleyen ve havuza atan işbirlikçileri, tüm gerçekler havada uçuşurken ortaya çıkarmak için adım atamazlar mıydı? Yapmadılar. Yapmak istemediler. Çünkü, işbirlikçilerin çoğunun alını secdeye değiyordu.

Bu arada, 30 Ağustos 2002'de Orgeneral Hilmi Özkök Genelkurmay Başkanı oldu. 3 Kasım 2002'de erken genel seçim yapıldı ve AKP %34.29 oy ile 368 milletvekili çıkardı. AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, seçimlerden bir gün sonra 4 Kasım 2002'de, ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz'e bir mektup gönderdi. Bu girişim, halk desteğini

meşruiyet için yeterli görmeyip, Washington'dan onay arayan arayışın bir ürünüydü.

Mektupta şunlar yazılıydı: “Resmi sıfatınızdan dolayı, seçim sonuçlarının generallerimiz arasında bazı rahatsızlıklar yaratmış olabileceğinin kuşkusuz farkındasınızdır. Generallerin, Türkiye için ümitlerini, partimin ve benim de paylaştığını bilmenizi isterim. Ki bu ümitler, Türkiye'nin birinci dünya topluluğunun; gelişmiş, laik ve güvenilir bir üye olmasıdır. Ve şuna eminim ki, şimdiye kadar hiç olmamış şekilde birleşerek ülkemizin en yüksek menfaatleri için birlikte çalışabileceğiz. Bu amaç için, mümkün olan en kısa sürede, General Özkök'le gizli ve özel bir toplantı yapma fırsatı bulacağımı ümit ediyorum. Şahsi cep telefonum şudur: 0533 7... Bu yardımınız ve ülkeme olan geçmiş dostluğunuz için çok teşekkür ederim.”¹⁷

Recep Tayyip Erdoğan, mektubu gönderdikten kısa bir süre sonra henüz başbakan değilken ve seçim kazanmış bir parti başkanından başka resmi bir unvanı yokken, ABD'ye gitti ve Başkan George W. Bush'la bir görüşme yaptı. Bu görüşme, Erdoğan'ın Başbakan olacağının göstergesiydi. Kısa bir süre sonra Anayasa, CHP'nin desteğiyle değiştirilecek, Siirt'ten bir AKP milletvekili istifa edecek, Erdoğan buradan milletvekili seçilecek ve Başbakan olacaktı.¹⁸

Recep Tayyip Erdoğan'ın ABD'den gördüğü destek, yeni değildi. İstanbul Belediye Başkanı iken mahkûm olmuş Erdoğan'ı, ABD Başkonsolosu Huggins diplomatik geleneklere uygun olmayan şekilde ziyaret ediyor ve “Seçilmiş liderlerin politik figürler olarak suçlara maruz kalmaları çok ciddi bir sorundur,” diyordu. ABD Dışişleri Bakanlığı da yaptığı açıklamayla, konsolosun görüşünü desteklediğini belirtiyordu.¹⁹

3 Kasım 2002 genel seçimlerinden hemen önce, ABD Savunma Bakanı Yardımcısı Paul Wolfowitz ve ABD'nin üç numarası

17 Metin Aydoğan, *Türkiye Nereye Gidiyor*, Umay Yayınları (6.Baskı), 2007, s.112.

18 Age., s.112-113.

19 Metin Aydoğan, *Bitmeyen Oyun*, Umay Yayınları (48. Baskı), 2005, s.141.

Marc Grosmann, Ankara’da Erdoğan’la akşam yemeğinde buluşmuş ve “çok ama çok olumlu” izlenimlerle ayrıldıkları basın-da yer almıştı.²⁰ Bush yönetimi, AKP’yi, “Dünyada benzeri olmayan ‘Müslüman Demokrat’ bir hareket olarak kucaklıyor”du.²¹ Sonunda Türkiye, Başbakan’ını bulmuş, sıra Genelkurmay Başkanı’na gelmişti. Ancak, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök, AKP için gerçekten bir şanstı.

22 Mart 2003’te, ABD Ankara Büyükelçisi R. Pearson, “Türk generaller AKP’den seçilen Erdoğan’ın davranışlarından büyük rahatsızlık duyuyor. Erdoğan güçlü bir müttefikimizdir. Generallerin bu tutumu Amerikan çıkarlarının korunması açısından engelleyicidir. Orgeneral Hilmi Özkök’ün sadakatli davranışına sahip çıkmalıyız. Muhalif orgeneraller, Hilmi Özkök’ün çizgisine itiraz etmekte. Erdoğan kendisine desteğin devam etmesi halinde ABD’nin bir müttefik olarak Ortadoğu ve Irak dahil olmak üzere Türk Hava Sahasını, kara ve demiryolları ile Mersin ve İskenderun limanlarını kullanımımıza açacağını taahhüt etmektedir. Ancak, Türk Ordusu’ndaki üst rütbeli subaylar tarafından sürekli engellenmek istenmekteyiz...”²² şeklinde bir mesaj gönderiyordu.

Açıkça, Başbakan’ın ABD’nin güçlü bir müttefiki ve Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök’ün “Başbakan’la aynı çizgide” olduğu, 2003 yılı başında ABD Büyükelçisi tarafından söyleniyordu. ABD Büyükelçisi gerçekten hiç yanılmamıştı. Hilmi Özkök, artık Atatürk’le problemi olduğunu uygulamalarında açıkça gösteren “insanlarla aynı çizgide” bulunuyordu. Özkök’ün bu duruşu, “Cumhuriyet Ordusuna Sadakat”e ve “Kutsal Silah Arkadaşlığı”na galebe çalacaktı. Bu duruş, suçsuz yüzlerce Silahlı Kuvvetler personelinin cezaevinde yatmalarına neden olacaktı.

20 Yasemin Conkar, *ABD Aradığı Lideri Buldu mu?*, Milliyet Gazetesi, 09.12.2002.

21 Yasemin Conkar, *ABD Aradığı Lideri Buldu mu?*, Milliyet Gazetesi, 09.12.2002.

22 Barış Pehlivan-Barış Terkoğlu, *Sızıntı*, Wikilekas’te Ünlü Türkler, Kırmızı Kedi, 2012, s.178.

Hilmi Özkök'ün Erdoğan sevgisi yeni değildi. Özkök, Genelkurmay Başkanlığı'na atandığı Ağustos 2002'de, Erdoğan milletvekili olmamasına rağmen 30 Ağustos Zafer Bayramı için "parti lideri" sıfatıyla Genelkurmay Karargâhı'na ilk kez davet ediliyordu. Erdoğan da kalabalık bir partili heyet ile Karargâh'a gitmişti. Oysa aynı parti, kurulmuş olmasına rağmen, 2001 yılındaki 30 Ağustos Zafer Bayramı törenlerine Genelkurmay tarafından davet edilmemişti. Tek fark vardı. 2001 yılında, Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök değildi. Hilmi Özkök ile AKP'nin ve Erdoğan'ın karşılıklı sevgisi, emekli olduktan sonra da ev ve makam ziyaretleri şeklinde devam edecekti.

Hilmi Özkök'ün Genelkurmay Başkanlığı döneminde, Genelkurmay Karargâhı'ndan verilen emirlerin uygulanmasında, Genelkurmay'a bağlı kuvvet komutanlıklarının bir önceki döneme göre isteksiz ve gevşek davrandıkları, karargâhta çalışanların dikkatini çekiyordu. Bir önceki Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu döneminde de karargâhta çalıştığımdan, aradaki farkı rahatlıkla görüyor ve yaşıyordum. Özkök'ün yapısı ve davranışları, aslında TSK'nın can damarı olan disiplin anlayışında gevşekliğe neden oluyordu.

En sağlam kalelerin duvarları bile küçük çatlaklarla yıkılmaya başlar. Komutanlığın iki yönü vardır: Yöneticilik ve liderlik. Yöneticilik, gücünü yasalardan; liderlik ise yapıdan alır. Bir makama atanmış olmak ve yasalardan doğan yetkileri kullanmakla lider olunmaz. Hilmi Özkök dönemi, hem yöneticilik hem de liderlik yönünden yetersizliğin yaşandığı, ancak sonucunun TSK'ya pahalıya mal olduğu tarihi bir süreçtir.

Milletler ve kurumlar kendi liderleriyle birlikte ya gelişir ya da hastalanıp ölürler. Ayrıca, hiçbir iş, başında bulunan kişinin seviyesinden daha yukarı çıkamaz. Gerçek lider de aslanı kediye boğdurtmaz. **"Hamurda maya ne ise stratejide lider odur."** Stratejide tek bir saatin kaybettirdiğini, yıllar geri getirmez. Teknolojiye, yeniliklere açık olan Hilmi Özkök dönemi, Silahlı Kuvvetler'de Atatürk'ün tasfiye sürecinin hazırlık ve başlangıç evresidir.

“Kaçakçılığı Kesersek Halkın Ekmek Parası Ne Olacak?”

2004 yılı atamalarında, kıdem sırası gerilerde olan bir albay, önemli bir görev olan Harp Okulu Alay Komutanlığı'na atanmıştı. Bu atamayla, kıdem sırası önde olan albayların hem hakkı yenmiş hem de Harp Okulu Komutanı Tümgeneral Reha Taşkesen'in önünün kesilmesinde bir etken olmuştur. Atamanın, o zaman Genelkurmay İkinci Başkanı tarafından yapıldığı kulaktan kulağa söylendi. Kıdem sırası geride olan bir albayın bu ataması, Silahlı Kuvvetler'in kurumsal yapısına hiç yakışmamıştı.

2004 yılında, Van Hudut Alay Komutanlığı'na, Alay Komutanı olarak atandım. 300 kilometre uzunluğunda İran sınırından sorumluydum. Çaldıran, Özalp, Saray ve Başkale ilçeleri sınırlarında, 40'tan fazla sınır karakolu bulunmaktaydı. Sınırdaki yoğun bir kaçakçılık ve terör faaliyeti vardı. 2001 yılında minimum düzeye indirilen terör, 2004 yılında tekrar ortaya çıkmıştı. Oysa 2002 yılında yeni siyasi iktidar işbaşına geldiğinde, PKK terörü sıfırlanma noktasına gelmişti.

Türkiye’yi yönetenlerin, 2009’dan itibaren yürüttüğü “Demokratik Açılım/Çözüm Süreci” hem şeffaf değildi hem de bir iç politika malzemesi olarak kullanıldı. Bu süreç, Kuzey Suriye’de bir PKK devletçığının taşlarının döşenmesine, PKK’nın Doğu ve Güneydoğu Anadolu’da bazı kentlerde inisiyatif ele geçirmesine neden oldu. Stratejik hatalarla dolu ulusal çıkarlara aykırı olan bu süreç, bir ülkenin bölünme aşamasına getirilmesinin tarihi ve ibret verici öyküsüdür. TSK, 2011 yılından itibaren bu sürece hizmet etmiş ve terörle mücadele görevi adeta rafa kaldırılmıştır. Siyasi iktidarın yürüttüğü “Çözüm Süreci” sonucunda, PKK’nın tahmin edemeyeceği derecede güçlendiği, Suriye kuzeyinde PYD’nin elde ettiği güçle ve dış destekle anlaşılabacaktı.

Mustafa Kemal (Atatürk) Paşa, 1919’da Sivas Kongresi’nde yaptığı konuşmada şunları söylemişti: “İngilizlerin amacının, para ile ülkemizde propaganda yapmak ve Kürtlere Kürdistan kurma sözü vererek onları aleyhimize ve bize karşı suikast düzenlemeye yöneltmek olduğu anlaşılmış, karşı önlemler alınmıştır.”²³

Bundan 85 yıl önce, International Press’in Londra muhabiri, 5 Ağustos 1930 tarihli gazetede şöyle yazmıştı: “Irak’taki Kürtler, Musul petrol bölgesinde yaşamaktadırlar... İngilizler, bu bölgeleri gerektiğinden fazla güçlük çıkmadan Irak’tan koparmak için, buralarda bir çeşit ‘Kürt Özerkliği’ oluşturmuşlardır. Amaç, İngilizlerin bu özerk Kürdistan ile Türkiye, Suriye ve İran Kürtleri üzerinde çalışma yapabilecekleri bir merkez oluşturmaktır.”²⁴

ABD Dışişleri eski Bakanı Condoleezza Rice, daha Ulusal Güvenlik Danışmanı iken 7 Ağustos 2003’te Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) kapsamında, 23 ülkenin rejimi ile sınırlarının değişeceğini belirtti.²⁵

ABD’nin ünlü gazetecisi Seymour Hers, 2007’de yayımladı-

23 Metin Aydoğan, *Bitmeyen Oyun* (48. Baskı), Umay Yayınları, İzmir, s.120.

24 Age., s.122.

25 Metin Aydoğan, *Türkiye Nereye Gidiyor*, (6. Baskı), Umay Yayınları, İzmir, 2007, s.57

ğı makalede bir ABD belgesine dayanarak, ABD, Suudi Arabistan ve İsrail'in bir mezhep savaşı çıkaracağını yazdı.

ABD'nin etkili eski Dışışleri Bakanı Kissinger 2014'te Amerikan NBR radyosuna verdiği demeçte, "1919-1920 yıllarında yapılan ittifaklarla kurulan ulusal sınırlar bir bütün olarak yıkılmalıdır," dedi.²⁶

ABD'nin en önemli politika belirleyicilerinden Richard Haass Suriye'nin geleceğı ile ilgili olarak şunları söyledi: "Esad ya da rejimden biri Alevi bölgesini yönetecektir. Kürtlerin güçlü bir özerkliği olacak, Sünni bölgesi de uzun süre IŞİD ve Sünni aşiretler arasında mücadele alanı olacak."²⁷

Bu gerçekler ortada iken, ulusal güvenliğe ve ulusal çıkarlara aykırı olan "Çözüm Süreci" gibi gelişmelere zemin hazırlamak, en hafif deyimle tarihi bilmemek demektir. "Tarih ulusların tarlasıdır. O tarlaya ne ekerseniz onu biçerseniz."

Bu dönemde yaşanan iki olay, TSK açısından stratejik sonuçlara neden olan başarısızlık örnekleridir. Birincisi, 8 Haziran 2014'te Diyarbakır'da, bir teröristin askeri kışlaya girerek Türk bayrağını indirmesi olayıdır. İkincisi, 15 Ağustos 2014'te Diyarbakır'ın Lice ilçesine bir terörist heykelinin dikilmesidir.

Bu iki olay da Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel zamanında yaşandı. Her iki olay da aslında hükümetin "Açılım/Çözüm" sürecinin bir ürünüdür. Kaderin tecellisi, ABD askerlerinin Türk askerine çuval giydirme olayı da Hilmi Özkök döneminde gerçekleşmişti.

2.225 yıllık köklü bir tarihe sahip TSK'nın, ulusal güvenlik ve ulusal çıkarların gözetilmediğı bir ortama uyum sağlama dönemi bu yıllara rastlar. Bu yıllar, Atatürk'ün Cumhuriyeti yerine, FETÖ ve diğer grupların bir ümmetçi toplum yaratma düşüncesine itaat yolculuğunda, TSK'nın destek verdiği bir dönemdir. Bu dönem;

26 Mehmet Yuva, *Aydınlık Gazetesi*, 10 Eylül 2014 tarihli yazısı.

27 Verda Özer, *Hürriyet Gazetesi*, 11 Kasım 2014 tarihli yazısı.

Atatürk'ü sevenlerin ve yeminlerine sadık kalanların yalnız ve ürkek bir kuş gibi şaşkınlıkla etrafına bakındığı, fırtınaya yakalanmış gemi yolcuları gibi endişeyle mücadele ettiği bir süreçtir.

Ve bu dönem; 1919-1922 yıllarında, Atatürk'ün Milli Mücadele'de karşılaştığı tüm ihanetlerin tekrar yaşandığı, **“Tarih tekerrür eder”** gerçeğinin, göze parmak sokar gibi ibretle ispatlandığı tarihsel bir arşiv belgesidir. Ve yine bu dönem, hukuka, yasalara, etik değerlere uymayan bir yapıya karşı, TSK'nın yasal çerçeve içinde bile sesini çıkarmadığı, kutsal silah arkadaşlığını çöpe attığı, Silahlı Kuvvetler'de işbirlikçilerin daha da palazlanıp güç kazandığı 15 Temmuz ihanetine gidiş sürecidir.

Terör, işte böyle bir ortamda zaman kazanmış ve güçlenmişti. Sınırı korumakla görevli Alay Komutanı olarak, kaçakçılığı ve terörist geçişlerini önleme sorumluluğum vardı. Asker hudutta kaçakçılıkla mücadele ediyor, ancak siyasiler tarafından yeterli önlemler alınmadığından kaçakçılık engellenemiyordu. Kaçak akaryakıt satan yakıt istasyonları kapatılmıyor; akaryakıt yükleyen tankerler karayollarında ve kritik noktalarda yeterli şekilde kontrol edilmiyordu. Buna rağmen, **“Hudut namustur”**, **“Bir milletin şerefi huduttaki askerin sırtındadır,”** sözlerinde yer alan büyük sorumluluğu, asker olarak, 24 saat çalışma esası doğrultusunda yerine getiriyorduk.

Kaçakçılıktan öte, asıl önemli olan kaçakçı gruplarla beraber sınırı geçen teröristlerin varlığıydı. Ancak, iki yıllık görevim boyunca, askerler olarak bu gerçeği ilgili makamlara bir türlü anlatamadık. Neden anlatamadığımızı, milletvekillerinden oluşturulan **“Akaryakıt Kaçakçılığını Önleme Komisyonu”na** Van'da verdiğim, kaçakçılıkla ilgili alınabilecek önlemler konulu sunum sırasında öğrenecektim. Milletvekillerine, kaçakçılık konusunda ayrıntılı bilgi verdikten sonra, önlemleri açıkladım. Bölgeden bir milletvekili, **“Kaçakçılığı kesersek, halkın ekmek parası ne olacak?”** şeklinde ilginç bir yorumda bulundu. Ben de kaçakçılarla birlikte Mehmetçik'i şehit eden teröristlerin geçiş yaptığını söyledim. Milletvekilinin bu yorumu, aslında **“Kaçakçılığı önlemek**

istemiyoruz” ile eş anlamlıydı. “**Hudut Namustur**” ilkesi ne olacaktı? Ya da “**Hudut Tekmili**”nde yer alan “Asil Türk Milletinin namus ve şerefini, vatanın ve milletin bölünmez bütünlüğünü sorumluluk bölgesinde korumakla görevli birliğim, vatan ve millet uğruna seve seve can vermeğe hazırdır,” ifadesinin kutsallığını ne yapacaktık? Gerçekte, bölge milletvekilinin kullandığı bu ifade, “Kaçakçılığı kesersek, oy alamayız,” anlamındaydı. Milletvekili, bir gerçeği haykırıyordu: “Bizim için oy kaçakçılıktan ve terörü önlemekten daha önemlidir.” O halde, sınırda bu kadar sayıda askerin, aracın ve tesisin bulunmasının ne anlamı vardı?

Bununla beraber, hudutta görev yapmak gerçekten bir ayrıcalıktı. Mehmetçik’in ruhunu, fedakârlığını, saflığını, cesaretini, karşılıksız saygısını, vatana ve millete bağlılığını çok daha iyi anladım. Çanakkale Ruhunu, Kurtuluş Savaşı’nı kazanan ruhu ve fedakârlığı yakından tanıdım. Mustafa Kemal’in daha 1918 yılında, “Ben Türk Ordusu’nun yabancı bir adam değilim; ben ordu ile küçük rütbelere beri içten teması olan bir askerim. Ben, hadiselerin akışı ile ordunun içinde subay, nihayet komutan olarak iş görmüş ve kanaatime göre başarılı olmuş bir komutanım. Türk Ordusu’nu, onun faziletini, kıymetini ve bu ordu ile neler yapılabileceğini bizim kadar anlayan az olmuştur,”²⁸ sözlerinde yer alan düşüncesini, hudut görevinde, muharebe alanında yaşadım. “Bu kadar da olur mu?” dedirtecek birçok ilginç olayla karşılaştım.

İnsanını tembelliğe alıştıran, halkına sahip olduğu toprak ve suyu kullanmasını öğretmeyen devletin hantallığını, yönetenlerin kalitesizliğini ve günü birlik yaşayışlarını tüm çıplaklığı ile gördüm. 300 kilometrelik alanda, kaçak elektrik kullanımını siyasi iktidarların teşviki nedeniyle engelleyemeyen bir devletin çaresizliğini izledim.

Oysa Atatürk, 1931 yılında, “Cumhuriyet hükümetinin her bakımdan vatandaşların hayatıyla, geleceği ile ve refahı ile il-

28 *Atatürk’ün Görüş ve Direktifleri*, Türkiye Tekstil Sanayii İşverenleri Sendikası, 2008.

gilenmesi doğaldır. Halkımız doğuştan devletçidir ki her türlü ihtiyacı devletten istemek için kendisinde bir hak görüyor,”²⁹ diyerek ileri görüşlülüğünü bir kez daha haykırmıştı. Atatürk’ün bu teşhisinden 73 yıl sonra, 1994 ve 2004 yıllarında, Hakkâri ve daha sonra Van’da görev yaptığım sürede, vatandaşımızın her türlü ihtiyacını devletten istemeyi alışkanlık haline getirdiğini hiç kuşkuyla yer vermeyecek şekilde gözlemledim.

Su, tatlı gürültüsü ile akarken, verimli toprak tüm sessizliği ile uzanırken, onları işlemek yerine kaçakçılık daha kolay ve çekici geliyordu. Ve milletin temsilcileri kaçakçılığı “halkın ekmek parası” şeklinde özetliyorlardı. Oysa kaçakçılık, bu dönemde teröre finans desteği sağlıyordu. Çünkü sınırın İran tarafındaki terör örgütü elemanları, at ve bidon başına para alıyorlardı. Kaçak akaryakıtı taşıyan at grubu ile sınırı geçen teröristler de yurt içinde eylem yapıyorlardı. Sınırdaki kaçakçılık, yıllardır bu ülkenin yaşamının bir parçası olmuştu. Bölücü terör ise 1984 yılından beri devam eden bir gerçek. Soru: “Vizyonu doğrultusunda, hedefleri, öncelikleri ve önem derecelerini belirleyerek, buna göre süreklilik arz edecek şekilde önlem alan devletin halkaları nerede?” Cevap: “Hiç bir zincir, en zayıf halkasından daha kuvvetli değildir.” Kumaşın kalitesi buydu...

29 Age.

Büyük Ortadoğu Projesi Görevi

İki yılın sonunda Hudut Alay Komutanlığı görevimi 20 Temmuz 2006 tarihinde devrettim. Görevi devrettiğim Alay Komutanı, 15 Temmuz 2016’da yapılan darbe girişimi sonrası, tümgeneral rütbesinde iken FETÖ’cü olduğu iddiasıyla tutuklanacak ve emekli edilecekti.

Bu tarihlerde Türkiye gerçekten ilginç mi ilginç olaylara tanık oluyordu. Beşar Esad, 57 yılın ardından Türkiye’ye gelen ilk Suriye Devlet Başkanı olarak, Ocak 2004’te ailece Ankara’yı ziyaret etti. Karşılamaya, Türk Dışişleri Bakanı türbanlı eşini getirmede. Devlet Bakanı olan Kürşat Tüzmen’in türbansız eşi protokolde yer alıyordu. Çünkü türban, henüz “Kamusal Alan” a girmemişti.³⁰

Ortadoğu’ya, Arap ülkelerine ve özellikle Türkiye’nin başına bela olacak Büyük Ortadoğu Projesi’nin (BOP) resmîyet kazanağı Başbakan Erdoğan’ın ABD ziyareti, 26 Ocak 2004’te başlamıştı. Başkan Bush ile görüşen Başbakan Erdoğan, Türkiye’ye döndükten sonra birkaç gün içerisinde 16 Şubat 2004’te, Kanal

30 *Hürriyet* Gazetesi, 6 Ocak 2004

D'deki *Teke Tek* Programı'nda, "Şu anda yani Amerika'nın da düşündüğü Büyük Ortadoğu Projesi var ya, genişletilmiş Ortadoğu... Yani bu proje içerisinde, Diyarbakır bir yıldız olabilir. Bir merkez olabilir," dedi. 13 Ocak 2009 tarihindeki AKP Grup toplantısında da "Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı, Büyük Ortadoğu Projesi'nin Eşbaşkanıdır. Değerli arkadaşlar, Büyük Ortadoğu Projesi'nin amaçları bellidir ve o amaçların içinde Türkiye'nin üstlendiği görev bellidir. Büyük Ortadoğu Projesi, barışa yönelik olarak kurulmuştur,"³¹ şeklinde konuştu.

Başbakan, Müslüman ve komşu coğrafyada yaşanacak olayların ipucunu vermişti. Fakat Türkiye'nin uğrayacağı zarar ve bölücü terör örgütünün kazanacağı güç hiçbir zaman hesaba katılmamıştı. Oysa tarih incelenmiş olsaydı, BOP'un nelere mal olabileceği anlaşılabilecek ve ulusal çıkarlar doğrultusunda çok daha uygun önlemler alınacaktı. Çünkü ABD eski Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, daha Ulusal Güvenlik Danışmanı iken 7 Ağustos 2003'te BOP kapsamında, 23 ülkenin rejimi ile sınırlarının değişeceğini belirtmişti. Moritanya, Fas, Cezayir, Tunus, Libya, Mısır, Sudan, İsrail, Ürdün, Suudi Arabistan, Yemen, Umman, Birleşik Arap Emirlikleri, Bahreyn, Katar, Kuveyt, Irak, Suriye, Lübnan, Türkiye, İran, Afganistan, Pakistan'ın oluşturduğu bu ülkeler, 17 milyon kilometrekarelik bir coğrafyayı kapsamaktaydı.³²

Türkiye'nin talihsizliği tarihten ders almamaktır. Tarih, geçmiş geleceğe taşır; ibret alınmadığı sürece tekerrür eder. Tarih, stratejik körlük ve kişisel ihtiras uçurumlarıyla stratejik öngörü ve diplomatik olgunluk zirveleri arasında dolaşan kanlı savaşların öyküsüdür.

Bir yanda, kimseyi dinlemeyen ve yaklaşık 60 milyon insanın ölümüne neden olan Hitler, öte yanda 1683'te Viyana'da başlayan çekilmeyi 1921 yılında Sakarya'da durduran Mustafa Kemal Ata-

31 Metin Aydoğan, *Türkiye Nereye Gidiyor*, 6. Baskı, Umay Yayınları, İzmir, 2007.

32 Age.

türk. Birinde aşırı kişisel ihtiras ve macera; diğerinde tarih bilgisi, vatan, millet sevgisi, stratejik öngörü ve diplomatik olgunluk...

Bu arada, yargıda değişim devam ediyordu. 30 Haziran 2004'te Devlet Güvenlik Mahkemeleri kaldırılarak yerine Özel Yetkili Mahkemeler kuruldu. Bu mahkemeler, emekli genelkurmay başkanı dahil olmak üzere suçsuz ve günahsız yüzlerce askeri personeli cezaevine atacaktı. Bu mahkemeler ki verdikleri tüm kararlar hukuki ve yasal açıdan tartışmalı olacaktı. Özel Yetkili Mahkemeler, TSK'yı itibarsızlaştırırken, Ordu mensuplarına terör örgütü elemanı damgası vururken, hükümet de bu savcı ve hâkimleri kahraman olarak ilan edecekti. Bu mahkemeler yolu ile Ergenekon, Balyoz, Askeri Casusluk adı altında icat edilen kumpas davalarında yüzlerce Atatürk ve Cumhuriyet sevdalısı yargılanacak, kimi hayatını kaybedecek; insanların hem yılları hem de istikballeri yok edilecekti.

Hükümet ve Cemaatin ortaklaşa yürüttüğü, siyasi iktidarın “Askeri vesayeti yok ediyoruz” dediği asrın en büyük hukuksuz ve adaletsiz davalarıyla TSK'daki Atatürkçü ve Cumhuriyetçi kanat tasfiye edilecekti. Tasfiye işleminin ardından, 2014'ün başında, Başbakan'ın danışmanı ve AKP Milletvekili Yalçın Akdoğan, bu davaların “**kumpas**” olduğunu itiraf edecek, Başbakan da konuşmalarında “**kumpas**”ı dile getirecekti.

Aralık 2004'te, Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nde, irtica ve bölücülüğe ilişkin birinci tehdit önceliğinin değiştirilmesi çalışmaları başlatılıyordu.³³ 2010 yılında, “İrtica ile Mücadele”, Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nden çıkartılarak tehdit olmadığı belgelenmişti.³⁴ Hükümet, böylece Fethullah Gülen Cemaati'ni de tehdit olmaktan çıkarmıştı. Ancak, Başbakan, çok değil üç yıl sonra bu konuda stratejik bir hata yaptığını anlayacak ve 2014'te Gülen Cemaatini tekrar tehdit olarak kabul edecekti. 17-25 Aralık süreci ile Gülen Cemaati düşman ilan edilecek,

33 İkrami Özturan, *Elveda*, Bilgi Yayınevi, 2013.

34 www.gazeteport.com.tr, 04 Aralık 2013.

TSK'ya kumpas kurulduğu kabul edilecek ve cezaevindeki askerler, serbest bırakılarak yeniden yargılanacaklardı.

Kasım 2005'te, Van Cumhuriyet Savcısı Ferhat Sarıkaya, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ı "suç örgütü kurmak"la suçlayan bir iddianame ile suç duyurusunda bulundu. Ankara'da, Genelkurmay'la hükümet arasında yoğun trafik yaşandı. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu acil olarak toplandı ve Cumhuriyet Savcısı'nı meslekten ihraç etti. Bu, TSK'ya yapılan nokta atışıydı. Şemdinli'de kurban veriliyordu. Ancak, bu kurbanın rövanşı bu kez çok ağır olacak ve 2010'lara gelindiğinde TSK'nın bütünü hedef alınacaktı.

Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'ün görev süresi sona eriyor, yaptığı veda ziyaretlerinde AKP'lilerin övgüleriyle karşılaşıyordu. Özellikle Meclis Başkanı Arınç, 24 Ağustos 2006'da kendisine yapılan veda ziyaretinde adeta AKP'ye karşı girişimlere siper olduğunu ima edercesine, "Türkiye'nin geçirdiği zor ve kritik zamanlarda Genelkurmay Başkanı olarak büyük bir sorumluluk ve sağduyu ile bu dönemlerde ülkeye çok faydalı hizmetlerde bulundunuz," diyerek teşekkür ediyordu. Özkök de cevaben: "Sizin başkanlığınız döneminde Meclis'in saygınlığının, itibarının artması, siyaset kurumunun saygınlığının artması anlamına geldiğinden çok önemsiyorum. Bundan dolayı da sizi tebrik ediyorum. Meclisimiz her zaman Silahlı Kuvvetler'in yanında olduğunu hissettirdi,"³⁵ dedi.

Oysa çok değil, daha birkaç ay önce, 2006 yılı 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda çocukları temsil etsin diye TBMM kürsüsüne çıkarılan çocuk, 21 yaşındaydı ve İmam Hatip okulundaydı. Meclis Başkanı da Arınç'tı. 2004 yılında, TBMM Camii'nde 30 Ağustos Zafer Bayramı hutbesinde, Atatürk'ten ve silah arkadaşlarından hiç söz edilmedi. Aynı yıl, "Mecliste kara çarşaflılar dolaşıyor," diye şikâyet eden muhalif milletvekiline, Meclis Başkanı Arınç, "Sizin de bikini ile gelme-

35 *Zaman* Gazetesi, 25 Ağustos 2006.

nizde mahzur yok ama bikini giyme yaşıınız çoktan geçmiş,”³⁶ diyordu.

Aynı Bülent Arınç, asrın en büyük hukuksuz davalarıyla, özgürlükleri ellerinden alınan generallerin ve emekli kuvvet komutanlarının tutuklanmasında, “Türkiye iyi bir noktaya gidiyor. Bu sıkıntılar, sancılar bir taraftan doğum sancısıdır. Bir taraftan, bağırsakların temizlenmesidir,”³⁷ diyecekti. 2009’da ise: “Allah’a çok şükrediyorum ki Türkiye bunların zamanında bir savaşa falan girmemiş, yoksa bunların savaşıacak halleri yok,”³⁸ diye haykırıyordu.

Orgeneral Özkök, işte böyle bir zihniyete övgüler yağdırıyordu. Orgeneral Necdet Özel de emekli olduğu 2015 yılında, teamüllerde olmamasına rağmen Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç’a veda ziyaretinde bulundu ve çıtayı daha da yükseltti. Verdiği demeçlerle ve uygulamalarıyla TSK’dan tepki alan Bülent Arınç sevgisi, hem Özkök hem de Özel için vazgeçilmez nitelikteydi. Neden?

36 *Hürriyet* Gazetesi, 18 Ağustos 2004.

37 *Zaman* Gazetesi, 03 Temmuz 2008.

38 *Vatan* Gazetesi, 12 Mart 2009.

Cumhuriyet'e Karşı Süngüler Takılırken

4 Ağustos 2006'da, Yüksek Askeri Şura kararları gereği tuğgeneral rütbesine yükseltildiğimi ve Manisa'ya Tugay Komutanı olarak atandığımı öğrendim. 14 Ağustos 2006'da da Tugay Komutanlığı'nı törenle devraldım.

Tugay Komutanlığımın birinci yılı dolmadan, 11 Haziran 2007'de Şırnak'ta şehit düşen Yarbay Melih Gülova için Manisa'da yapılan törene, izdiham derecesinde yoğun bir katılım oldu. Camide ve şehit cenazesinin konulduğu top arabasının arkasından yürüyüşte hükümete ve Manisa Milletvekili ve Meclis Başkanı Bülent Arınç'a karşı yoğun bir protesto gösterisi yapıldı. "Manisa seninle rezil oluyor", "Meclis Başkanı devlet düşmanı", "Arınç dışarı", "AKP, PKK omuz omuza" sloganları atan kalabalığın tepkisinin büyümesi üzerine, Arınç cenaze kortejinden ayrılmak zorunda kaldı. Şehidin ailesi de Arınç'ın taziyesini kabul etmedi.³⁹

39 www.hürriyet.com.tr, 12 Haziran 2007 (Erişim, 29. 9. 2016)

Camide, Bülent Arınç bana dönerek, “Camide bu şekilde protestonun uygun olmadığını, halka siz söylerseniz sizi dinlerler,” diyerek, camideki protesto eden halka duyuru yapmamı istedi. Vali Bey yanıımızdaydı, Emniyet Müdürü ise üç-dört adım uzağıımızdaydı. Vali Bey ve Emniyet Müdürü dururken, Garnizon Komutanı olarak General rütbesiyle böyle bir duyuru yapmam elbette uygun değildi. Ben de Emniyet Müdürü’ne Arınç’ın bu isteğini ilettim, o da emniyet tedbirleri ile ilgilendiğinden halka böyle bir uyarıyı yapamadı. Arınç haklıydı elbette, muhtemelen halk beni dinleyecekti; ancak o ortamda, Vali, Belediye Başkanı ve Emniyet Müdürü vardı ve bu duyuruyu yapmak onlara düşerdi. Bu cenaze töreninin ardından, gelecek günlerde sık sık basında benimle ilgili olumsuz haberlerin çıkacağı ve manşet olacağım aklıma hiç gelmemişti.

Mehmetçiklerin usta birliklere hazırlanmasını esas alan yoğun çalışmalar devam ederken; Manisa Valisi, Manisa merkezine uzak köylerde bazı okulların onarımı için Silahlı Kuvvetler olarak desteğimizi talep etti. Üst komutanlıktan izin alındıktan sonra, tugay tarafından iki okul onarıldı, bakımı yapıldı ve hizmete hazır duruma getirildi. Vali Bey okulların törenle açılışı için beni davet ettiğinde, siyasi ortamda bulunmaktan çekindiğimden davetlileri sordum. Manisa Cumhuriyet Başsavcısı, İl Milli Eğitim Müdürü, İl Emniyet Müdürü ile köy halkının davetli olduğunu; parti temsilcilerinin bulunmadığını söyleyince rahatladım.

Üst komutanlık izni ile 15 Haziran 2007 tarihinde okul açılışına katıldım. Vali Bey’le birlikte okula gittik, karşılayanların ellerini sıktık, her şey planlandığı şekilde gidiyordu. Atatürk büstünün açılışında, karşılamada bulunmayan birinin protokol ile birlikte hareket ettiğini görünce, emir astsubayına kim olduğunu sordum. Kısa bir süre sonra bana iktidar partisi İl Başkan Yardımcısı olduğu söylendi. Ben de Vali Bey’e durumu aktardım ve serzenişte bulundum. Vali’nin de haberi yoktu, üzüldü. Çünkü siyasi malzemeye neden olmamak açısından siyasilerden davetli olmayacaktı. Serzenişlerim sırasında, bazı personelin girişimiyle

davetsiz misafir tören alanından ayrıldı. Ertesi gün sabah mesai başlangıcında, ulusal ve yerel gazetelerde, iktidar partisi İl Başkan Yardımcısı'nın tarafımdan kovulduğu yazılıyordu. Sonraki günlerde gelişen olaylardan, olumsuz anlamda basınla tanışmamın yeni başladığını ve bu haberin atılan ilk adım olduğunu anlayacaktım. Mermi ateşlenmişti.

29 Mart 2007'de, eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Emekli Oramiral Özden Örnek'e ait olduğu iddia edilen "günlükler" internette ve *Nokta* dergisinde yayımlandı. Örnek, "Bana ait değil," diyerek suç duyurusunda bulundu. Yayımlı yeri, ABD-Utah'tan bir internet sitesiydi.

Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt, seçilecek yeni cumhurbaşkanı için 12 Nisan 2007'de, "Cumhuriyet'in temel değerlerine sözde değil, özde bağlı bir cumhurbaşkanı seçileceğine inanıyor, umut ediyoruz,"⁴⁰ şeklinde demeç verdi.

Bir gün sonra, Cumhurbaşkanı Necdet Sezer, Harp Akademileri'nde yaptığı konuşmasında, "Rejim hiçbir dönemde bu kadar büyük tehdit altında olmadı. Dış güçler, laik Cumhuriyeti ılımlı İslam Cumhuriyeti yapmak istiyor. TSK iç ve dış odakların hedefi haline geldi; TSK'ya karşı zaman ayarlı oyun oynanıyor,"⁴¹ dedi. Bu konuşmadan yedi yıl sonra, yanlış iç ve dış politikalar sonucunda; Güneydoğu Anadolu'nun bazı yerlerini PKK harabeye çevirecek, terör örgütü tahmin edemeyeceği şekilde güçlenecekti. Yanlış dış politika nedeniyle; Libya'da, Mısır'da, Irak'ta, Suriye'de, Ortadoğu'da Türkiye kaybeden olacaktı. Stratejik öngörü yoksunu dış politika sonucunda, Kuzey Irak'ta Barzani (Kürt Bölgesi) güçlenirken, Suriye'nin kuzeyinde PKK bölgesi kurulacak; Türkiye'nin Güneydoğusu'nu içine alacak "Büyük Kürdistan" hayalinin halkaları tamamlanacaktı. Siyasi iktidarın "Sıfır Sorun Politikası" ve "Stratejik Derinlik" anlayışı, içinden çıkılamayacak bir sorunlar yumağına dönüşmüş ve Türkiye'yi bölme noktasına getirmişti.

40 www.ntv.com.tr, 13 Nisan 2007.

41 www.tccb.gov.tr, 13 Nisan 2007.

Cumhurbaşkanı Sezer, aslında Türkiye'nin ve TSK'nın karşı karşıya kaldığı tehlikeyi 2007'de açıkça dile getiriyordu. Ancak, TSK'nın ve Cumhuriyet rejiminin kendini koruma refleksinin bu denli zayıf olacağını düşünememişti. Hele, Silahlı Kuvvetler'in kendi içindeki Atatürk ve Cumhuriyet'le barışık olmayan yapı vasıtasıyla itibarsızlaştırılarak terörist olarak yargılanacağını muhtemelen aklına getirmemişti. Cumhurbaşkanı Sezer, ordunun savunma sisteminin bu denli zayıf olduğunu, silah arkadaşlığının bu kadar ayaklar altına alınabileceğini hiç düşünmemiştir bile.

Fenerbahçe Spor Kulübü'nün birlik ve beraberliğinin çeyreğini bile gösteremeyen, milletimizin gözbebeği Silahlı Kuvvetler'de bazı komutanların sadakat ve silah arkadaşlığı kavramlarına büyük zarar vereceğini hiç düşünmemiştik. Bu komutanların, davranış ve eylemleriyle 2.225 yıllık köklü geleneğe sahip ordunun birlik ve disiplin ruhunu olumsuz şekilde etkileyeceğini kim tahmin edebilirdi? İrticayı tehdit olmaktan çıkarırsan, irticacı personeli istihdam edersen, Atatürk ve Cumhuriyet'le problemi olan personeli şımartır ve kilit görevlere getirirsen, daha değişik bir sonuç beklemek saflıktan öte bir durum değil mi?

Dindar Cumhurbaşkanı

2007’de, Cumhurbaşkanlığı seçimlerine kısa süre kala, TBMM Başkanı Arınç, “Dindar cumhurbaşkanı seçeceğiz,” diyerek gerilimi artırıyor, AKP Milletvekili ve Savunma Bakanı Vecdi Gönül’ü aday göstermek isteyen Erdoğan’a müdahale ediyor, “Ya sen, ya ben, ya da Gül olacak,” diyordu. Bazı iddialara göre Erdoğan, Vecdi Gönül ismini Büyükanıt ile paylaşmıştı.⁴² Arınç, başta Atatürk olmak üzere, Celal Bayar, Turgut Özal dahil seçilen tüm cumhurbaşkanlarının dindar olmadığı algısını oluşturunuyordu.

Celal Bayar, Demokrat Parti’nin kurucusuydu, Turgut Özal ise muhafazakâr kesimi temsil ediyordu. Ayrıca, 1966’da Türkiye’nin beşinci Cumhurbaşkanı olarak yemin eden Cevdet Sunay’ın, Anayasa’da gösterilen yemin metnine, “Allah’tan bana yardımcı olmasını dilerim,” şeklinde ek yaparak, “Yaşa, var ol!” sesleri ile tezahürat yapan bir bölüm milletvekili ve senatörü ağlatmıştı.⁴³ Sunay, 1968 yılında şunları söylüyordu: “Bugünkü

42 Murat Çelik, *Bugün Gazetesi*, 08 Aralık 2007.

43 Prof.Dr.Hikmet Özdemir, *Atatürk’ten Günümüze Cumhurbaşkanları Seçimleri*, Remzi Kitabevi, 2007.

okullarda yetişen gençlere ülke yönetimi teslim edilemez. Biz, laik okullara karşı imam-hatip okullarını bir seçenek olarak düşünüyoruz. Devletin kilit yerlerine yerleştireceğimiz kişileri, bu okullarda yetiştireceğiz.”⁴⁴

Yedinci Cumhurbaşkanı Kenan Evren de şöyle diyordu: “İmam-Hatip okullarında iyi eğitim veriliyor. O çocuklardan zarar gelmez. Türkiye laikliği dinsizlik olarak anlamış, yanlış uygulamalar yapmıştır. 1930’lardaki laiklik anlayışını yanlış olarak görüyorum.”⁴⁵ Eski ve tecrübeli bir siyasetçi olan Arınç’ın, bu gerçeklere rağmen 2007’de “Dindar cumhurbaşkanı seçeceğiz,” demesi oldukça ilginçti.

27 Nisan 2007 saat 23.20’de Genelkurmay Başkanlığı, kimilerinin “**e-muhtıra**” olarak adlandıracağı, bazılarının “**basın bildirisi**” diyeceği bir açıklama yayımladı. Açıklamada, “laiklik” vurgusu ağırlık kazansa da, kamuoyunda Abdullah Gül’ün cumhurbaşkanı olmasını Genelkurmay’ın istemediği ve buna müdahale ettiği şeklinde algı oluştu. İnternette yayımlandığı için siyasetçi ve gazeteciler tarafından “e-muhtıra” olarak adlandırıldı. Özetle, “Türk Silahlı Kuvvetleri laikliğin kesin savunucusu ve bu konuda taraftır... Cumhuriyetimizin kurucusu Ulu Önder Atatürk’ün, ‘*Ne mutlu Türk’üm diyene!*’ anlayışına karşı çıkan herkes, Türkiye Cumhuriyeti’nin düşmanıdır ve öyle kalacaktır,” deniyordu.⁴⁶

Genelkurmay Başkanlığı sitesinde yer alan bu bildiri, 29 Ağustos 2011’de, Necdet Özel’in Genelkurmay Başkanlığı döneminde siteden kaldırılacaktı. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, “Bildiriye ben yazdım,” diyecek, bunun üzerine 4 Mayıs 2007’de, Büyükanıt ile Başbakan Erdoğan Dolmabahçe’de iki saatlik bir görüşme yapacaklardı. Meşhur “**Dolmabahçe Görüşmesi**” olarak tarihe geçecek bu toplantının içeriği ile ilgili Büyükanıt ve Erdoğan açıklama yapmadılar.

44 Metin Aydoğan, *Bitmeyen Oyun*, 48. Baskı, Umay Yayınları, İzmir, 2005, s. 48.

45 Age., s. 49.

46 www.tsk.com, 29 Ağustos 2011 öncesi.

Ancak, Erdoğan, “Mahrem bir görüşme yapmışız, açıklamaya mecbur muyuz? Bu, benimle mezara kadar gider ama açıklamaya kalkarsa, o zaman ben de ilgili şeyleri açıklarım,” dedi.⁴⁷ Başbakan Erdoğan’ın, “Ben de ilgili şeyleri açıklarım” ifadesi Büyükanıt için soru işaretleri oluştuyordu. Hatta Başbakan’ın, Büyükanıt’ın önüne bir dosya koyduğu söylentileri yayılacaktı.

Büyükanıt’ın “e-muhtıra” olarak adlandırılan bu bildirisi, sonucu hesaplanmamış bir riskti ve askeri deyimle, hedefi belirlenmemiş bir savaş idi. **Hedef, stratejinin anahtarıdır. Tutarlı ve mantıklı olmayan bir hedefe, hiçbir strateji ile ulaşılmaz.** Stratejik seviyedeki bir komutanın; hedefleri açık olarak belirlenmemiş, her adımda hareket tarzı kararlaştırılmamış, ara hedefler tespit edilmemiş ve nihai (son) hedefte ne yapılacağı planlanmamış böyle bir girişimde bulunması oldukça düşündürücüdür. Bu durum, stratejinin esaslarına ve savaş prensiplerine aykırıdır.

Dolmabahçe görüşmesinin ardından, Silahlı Kuvvetler’in tutumunda değişiklik görülmeye başlandı. “e-muhtıra”nın dânişıklı dövüş olduğu söylenecek, medyada ve çeşitli çevrelerde, AKP ve Büyükanıt’ın bu konuda iş birliği yaptıkları, AKP’nin muhtırayı önceden bildiği yazılacaktı. Enerji Bakanı Taner Yıldız, “Ben TV ekranlarından öğrenmedim. Birkaç saat önce öğrendim,” şeklinde demeç verecekti.⁴⁸ 22 Temmuz 2007 milletvekili seçimlerinde, “e-muhtıra”nın AKP’ye oy kazandırdığı, seçimlerde yüksek oy almasını sağladığı dillendirilecekti.

Devleti yönetenlerin vizyon sahibi olması önemlidir. Vizyon sahibi olmak, gelecekle ilgili net bir tabloya, bir resme sahip olmak demektir. Öngörü ise bir işin ilerisini kestirme ya da bir işin nasıl bir yol alacağını önceden anlayabilme ve ona göre davranma anlamındadır. Jeopolitik değeri yüksek olan bir ülkenin Genelkurmay Başkanı’nın, vizyon ve öngörü açısından bu denli hata yapması, Türkiye’ye ve TSK’ya pahalıya mal olacaktı.

47 *Hürriyet Pazar Gazetesi*, 25 Eylül 2011.

48 *Hürriyet Gazetesi*, 01 Ağustos 2010.

Hamurda maya ne ise, stratejide lider odur. Silahlı Kuvvetler, bu dönemde stratejinin üç temel faktörü olan “Kuvvet, Zaman ve Mekân”ı (yer) kullanamadı. Hem Silahlı Kuvvetler’in itibarı zedelendi hem de AKP, mağdur parti algısıyla güç kazandı. Bu stratejik hata, Silahlı Kuvvetler’in o günkü Komuta Kademesi’ne aittir. Ancak, hiçbir komutan, her zaman olduğu gibi bu konuda öz eleştiri yapmadı.

28 Ağustos 2007’de Abdullah Gül, Cumhurbaşkanı seçiliyordu. 29 Ağustos 2007 günü, katıldığı Gülhane Askeri Tıp Akademisi (GATA) mezuniyet töreninde, kendisine “Sayın Cumhurbaşkanım” yerine “Sayın Cumhurbaşkanı” şeklinde hitap edilecek ve basında Başbakan’ın eşinin GATA’ya alınmadığına dair haber yer alacaktı. “Sayın Cumhurbaşkanı” ifadesi gerçekte, “Siz benim Cumhurbaşkanım değilsiniz, sizi kerhen tanıyorum,” demekti. Ancak, Genelkurmay Başkanı Büyükanıt, kısa bir süre sonra “Sayın Cumhurbaşkanım” diye hitap edecekti. Stratejik düzeydeki, 2.225 yıllık köklü geçmişe sahip Silahlı Kuvvetler Komutanı’nın bu tutarsız davranışı, elbette öngörü zayıflığıydı. Vizyon ve öngörü yetersizliğinin zararını, tüm Silahlı Kuvvetler kısa zamanda, öngörülemezlikte şekilde adım adım misliyle ödeyecek ve Atatürk’ün Ordusu, Atatürk’ün emanetine kayıtsız kalarak, adeta saf değiştirecekti.

Bu arada, Büyükanıt hakkında hazırlanan Şemdinli iddianamesi ile başlayan süreç, 27 Nisan 2007’de “e-muhtıra”; PKK terör örgütüne 21 Ekim 2007’de Dağlıca taburuna yapılan eylem ve benzer karakol baskınları Türk Silahlı Kuvvetleri’nin yıpratılması ve itibarının aşındırılması açısından uçuruma yuvarlanan kartopunun ilk hareketiydi. Dağlıca ile ilgili görüntülerin Taraf gazetesinde yayımlanması, ortaya çıkan ses kayıtları, yuvarlanmakta olan kar topunun doğal olmadığının bir göstergesiydi. Fakat ordu ve diğer köklü kurumlar, bu gerçeği kavrayamayacak ve kar topunun altında kalacaklardı.

Evet, savaş başlamıştı; ancak bu kez inisiyatif orduda değil, yıllardır bu zamanı kollayan ve büyük bir sabırla ayrıntılı plan-

lar yapan karşı taraftaydı. Böylece, Silahlı Kuvvetler savaşta, “**inisiyatifin kazanılması**” prensibini baştan kaybetmişti. Bundan böyle, Ordu, şiddeti sürekli artan baskınlarla yıpratılacak, savaşma azim ve iradesi yerle bir edilecekti. Ne yazık ki ordunun komuta kademesi bu ciddi durumu anlamak istemedi. Kulaklarını ve gözlerini kapadı. Oysa **komutanlık**, “**adalet ve sezgi**” demektir. **Adalet, hakkaniyet; sezgi ise bilgi ve tecrübedir.**

Silahlı Kuvvetler’in yöneticileri, gerek tarihi ve hukuki bilgi yetersizliği, gerekse sığ öngörülleri ile ordunun temellerini sarsacak ve milletin gözbebeği olan Peygamber Ocağı’nı, Atatürk karşıtlarına adaletsizce teslim edeceklerdi. Ordu’nun yıpratılmasını isteyen tarafı herkes biliyor veya en azından tahmin ediyordu. Ancak, Silahlı Kuvvetler içinde yıllardır kollanan, şımartılan ve örgütlenen yapı, Ordu’nun yöneticileri tarafından göz ardı edilmiş ya da ciddiye alınmamıştı. Özetle, stratejide hata yapıyordu ve bu hata taktik düzeyde alınacak tedbirlerle hiçbir zaman düzeltilemeyecekti.

“Askerlik bilimsel esaslara dayalı bir sanattır. Komutanlık ise temeli bilim olan bir sanattır,” demişti 2.500 yıl önce yazdığı “**Harp Sanatı**” adlı eserinde, Çinli Sun-Tzu.⁴⁹ Atatürk de “Her şeyden önce askerliğin sanatkârlığını sevdiğini” söylememiş miydi?⁵⁰ Ayrıca, eğer kendini ve düşmanını tanımıyorsa mücadeleyle kazanma şansının olmadığını bilmek ve buna göre tedbir almak gerekmez mi? Silahlı Kuvvetleri yönetenlerden bazıları, Cumhuriyet Ordusu’nu iç cepheden çökertecek organize bir yapı durumuna gelmiş personeli eleyeceğine, ödüllendirdi, rütbelerini yükseltti ve Atatürkçü personelin hakkını yiyerek onları kritik görevlere atadı. Yani sadece şımartmadı, aynı zamanda tercih etti.

Genelkurmay Askeri Mahkemesi, 24 Aralık 2004’te, eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Emekli Oramiral İlhami Erdil’e

49 Sun-Tzu, *Harp Sanatı*, Genelkurmay Basımevi, 1991.

50 Uluğ İğdemir, *Anafartalar Muhaberat’ına Ait Tarihçe*, TTK, Ankara, 1952.

haksız mal edinmekten ve yolsuzluktan üç yıl hapis cezası verdi. Oramiral'in rütbeleri alındı, seçim döneminde cezaevine konuldu. Bu da seçim alanlarında AKP'nin arayıp da bulamadığı bir propaganda aracı oldu.

Öte yandan, 17-25 Aralık 2013 sürecinde AKP milletvekillerinin oylarıyla dört bakanın Yüce Divan'a gönderilmesi engellendi. Kurumlara ilişkin Sayıştay Denetleme Sonuç Raporları da TBMM'ye gönderilmedi. Emekli oramirale basit harcamalar için reva görülen ceza, yolsuzluk ve rüşvet iddiaları için yok hükmünde sayılacak; kamu vicdanı ise sessizliğini sürdürecekti.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök, emekli oramiralin yargılanması için dosyanın savcılığa gönderilmesinde gösterdiği titizliği, sahte delillerle tutuklanan ve yüzyılın en büyük hukuksuzluk davasında hüküm giyen yüzlerce silah arkadaşı için göstermeyecekti. Tersine, masum insanların cezalandırılmasına göz yumacak ve TSK'ya karşı olanların ağzı ile konuşacaktı. **"Kasaptaki ete soğan doğramam,"** diyerek, omuz omuza görev yaptığı silah arkadaşlarının tutsak edilmelerine destek olacaktı. Silah arkadaşlığı, orduya sadakat, birlik ve beraberlik duygusu, adalet, vicdani gereklilik; **"kasaptaki ete ve soğana"** kurban edilmişti. **"Et ve soğan"** kokan ve bozulan yiyeceklerdi. **"Dürüstlük ve Silah Arkadaşlığı"** ise kutsal duygulardı. Yani gelecek nesillere devredilecek mirastı. Özkök, **"et ve soğan"**ı tercih etmişti.

Yüzlerce TSK mensubunun ve ailelerinin beddualarını, cezaevindeki koşullar yüzünden hastalanıp vefat eden personelin ise günahlarını istemese de yüklenecekti. **"Vazifesini tam yerine getirememiş olanın vicdan yarasına, ne mazeretin devası, ne ilacın şifası deva getirir,"** demişti Mevlana.

Mart 2007'de, *Nokta* dergisinde **"TSK Karşıtları ve Yandaşları"** konulu, gazetecilerle ilgili bir andıç yayımlandı. Artık, Türk Silahlı Kuvvetleri Karargâhı'ndan evrak ve belgelerin sızdırılmaya başlandığı apaçık ortadaydı.

Haziran 2008’de Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral İlker Başbuğ’un Mescid-i Aksa Camii’nde çekilmiş resimleri, Genelkurmay Başkanlığının Eylül 2007 tarihli Bilgi Destek Planı eki ve GATA’dan Orgeneral Ergun Saygun’un sağlık belgeleri basında yer aldı.

Genelkurmay Elektronik Sistemler (GES) Komutanlığı’nda bir ses kaydı internete düştü. Durum ciddi idi. Silahlı Kuvvetler kendi yuvasında, kendi kişiye özel dosyasında, kendi gizli bilgisayarında, kendi koridorunda, kendi toplantı odasında, kendi brifing salonunda, kendisine düşman olan organize bir yapı ile beraber yaşıyordu. Ama bu personelin kim olduğu sözümlerine ona bir türlü belirlenemiyordu. Daha doğrusu, bu personelin tespiti için gerekli irade gösterilmiyordu. Çünkü bu ihanet şebekesi, yine TSK’daki komutanlar tarafından yükseltilmiş ve önemli görevlere getirtilmişti.

Kasaptaki Ete Soğan Doğramayanlar

2007 Yüksek Askeri Şura (YAŞ) kararları gereği, TSK ve Türkiye Cumhuriyeti açısından tartışmalı davranışların sahibi olacak Korgeneral Necdet Özel orgeneralliğe yükseltiliyor ve Ege Ordusu Komutanlığı'na atanıyordu. Garnizon Komutanlığı açısından, Manisa Tugay Komutanı olarak kendisine bağlıydım.

Bu arada, tugayımda Cemaatçi olarak bilinen bazı subay ve astsubayın TSK ile ilişkisinin kesilmesini sağladım. Bazıları emekliliklerini istedi. İşte, ne olduysa bundan sonra oldu. 2008 yılında, Manisa'da Mehmetçiklerin Ant İçme Töreni'nde, Vali Bey'in ve protokolün bulunduğu tören alanında, program planlandığı şekilde devam ederken, bir subay kulağıma, "Komutanım, nizamîye önünde türbanlı üç-dört bayan oturuyor, uyarılara rağmen nizamîyeyi terk etmiyor," dedi. "Mehmetçiklerin anneleri mi?" şeklinde soru sordum. "Hayır, genç kızlar," diye cevap verdi. Vali Bey yanımdaydı, tören devam ediyordu, tören alanını terk edemezdin. Subaya, "Nizamîyeden ayrılmaları gerektiğinin uygun bir dille açıklanmasını..." söyledim. Mehmetçik annelerinin ve yakınlarının bazıları başörtülü idi ve tören alanı ziyaretçi bölümünde, Mehmetçiklerin Yemin Töreni'ni izliyorlardı.

Tören bitiminde, bana nizamiyedeki bayanların ayrıldıkları raporu verildi. Ertesi gün bazı gazetelerin manşetinde, başörtülü asker annelerinin yemin törenine alınmadıkları ve tel örgü dışından çocuklarını izlediklerini, destekleyici fotoğraflarla beraber gördüm. Fakat nedense, fotoğrafı çekilen hanımların yüzü görünmüyordu. Yaptığım araştırmada, tören başlamadan önce bir TV kanalının, tören alanına bitişik mahallede önceden hazırlanmış ve biz törende iken bazı hanımlarla röportaj yaptığını, bu haberin önceden planlı olduğunu öğrendim. Bu kanal ve gazeteler, daha sonra FETÖ diye adlandırılacak cemaate aitti. Nizamiyede oturan hanımların kot pantolonlu ve makyajlı oldukları, Mehmetçiklerin anne, abla ya da yakını olmadıkları ortaya çıkmıştı.

Bazı TV ve gazetelerde manşetten yayımlanan bu haber ile durumun ciddiyetini anlamış ve üst komutanlığa bir rapor yazmıştım. Raporda, tören alanında başörtülü birçok asker yakınının oturduğunu gösteren fotoğrafları da gönderdim. Manşetten verilen bu haber, aynı gazetelerin bazı köşe yazılarında, Türkiye'nin en önemli olayıymış gibi işlenmeye devam edildi. Artık, tugayın öncelikle eğitimine harcadığım yoğun zamana ek olarak, enerjimin bir bölümünü hakkımda çıkan haberleri izlemeye ayırmak zorunda kalacaktım. Üst komutanlıktan ne olumlu ne de olumsuz herhangi bir tepki alıyordum ve bu durum beni daha çok üzüyordu. Asker, doğrudan verilen kesin emri sever. "Hatalısın, şu şekilde davran", ya da "komplo olduğunu biliyoruz, emirler doğrultusunda görevine devam et," gibi. Ancak, o dönemde 2.220 yıllık kurumda bu durumu ne sahiplenene vardı, ne de eleştiren.

TSK'nın bu ilgisizliği ve personelini sahiplenmeyişi gelecekte de sürecek ve köklü tarihine yakışmayan tavır takınacaktı. Bu tavır, kurumsal kimlik açısından Cumhuriyet Ordusu'nun dokusuna uygun değildi. Olsa olsa, Atatürk ve Cumhuriyet'i saha dışına atma girişiminde bulunan bir silahlı kuvvetlerin refleksi olabilirdi. Bu refleks, kısa sürede kökleşecek ve tasfiye başlayacaktı.

Bu arada, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın Anayasa Mahkemesi'ne verdiği esas hakkındaki görüşünde "AKP mutlaka kapatılmalı," dediği gün yani 1 Temmuz 2008 tarihinde, emekli Orgeneraller Şener Eruygur ve Hurşit Tolon "Ergenekon"dan gözaltına alındı ve 5 Temmuz 2008'de tutuklandı.⁵¹ Dişe dış kıs-tası, misliyle uygulanıyordu.

Beraber çalıştığı silah arkadaşları olan emekli orgenerallerin tutuklanmasından beş gün sonra, 10 Temmuz 2008 günü Hilmi Özkök, Çankaya Köşkü'nde Cumhurbaşkanı Gül'ü ziyaret etti. Ziyaret çıkışında, medya mensupları emekli orgenerallerin tutuklanması konusunu sordular. "Kasaptaki ete soğan doğramam,"⁵² şeklinde cevap vererek, Kurtuluş Savaşı yolculuğunda, Mustafa Kemal'in hazırladığı Amasya Genelgesi'ne imza yerine "mim" koyan Refet Bele'yi hatırlatmış oldu.

19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkan Mustafa Kemal Amasya'ya ulaşır ve 21/22 Haziran 1919 gecesi Amasya Genelgesi'ni emir subayı Cevat Abbas'a yazdırır. Belgenin imzalanması konusunu Mustafa Kemal'den dinleyelim: "O sırada Rauf ve Refet Beyler benim odamda, Fuat Paşa başka bir odada bulunuyorlardı. Rauf Bey (Orbay), konuk olduğundan bu yazıya imza koymak için kendinde bir yetki görmediğini incelikle söyledi. Bunun bir tarihsel an olduğunu ileri sürerek imzalamasını söyledim. Bunun üzerine imza etti. Refet Bey (Bele) imzadan çekindi... İstanbul'dan beri yanımda getirdiğim bu arkadaşın, anlaşılması pek kolay olan bir konuda açığa vurduğu düşüncesi bana çok acı geldi. Fuat Paşa'yı (Cebesoy) çağırttım. Paşa, düşüncemi anlayınca hemen imza etti. Fuat Paşa'ya, Refet Bey'in çekinme nedenini anlayamadığımı söyledim. Fuat Paşa Refet Bey'i sıkı bir sorguya çekince, Refet Bey yazıyı eline alarak kendisine özgü bir 'im' koydu. Öyle bir 'im' ki bunu bu yazıda bulmak biraz zordur..."⁵³

51 www.milliyet.com.tr, 06 Temmuz 2008.

52 www.hürriyet.com.tr, 11 Temmuz 2008, 01.55.

53 *Söylev (Nutuk)*, Türk Dil Kurumu, Genelkurmay Basımevi, 1981.

Refet Bey (Bele), ileride işler ters giderse, sorumluluk almak için kutsal bir yolculuğa beraber çıktığı arkadaşına ilk darbeyi vurmuştu. Acaba, Hilmi Özkök silah arkadaşları hakkında söylediği sözlerle neyi düşünmüştü?

Milliyet yazarı Fikret Bila'nın 9 Temmuz 2008 tarihli köşesinde yer alan röportajda, Hilmi Özkök; kendi adının da geçtiği, dönemindeki kuvvet komutanlarının darbe hazırlığı yaptıkları yönündeki iddiaların yer aldığı günlüklerdeki bilgiler için, "Anılarda geçtiği öne sürülerek gündeme getirilen bu olaylarla ilgili olarak, ne vardır, ne yoktur derim. Başka bir ifadeyle ne teyit ederim, ne tekzip ederim. Benim söyleyebileceğim budur," diyerek orduya ve silah arkadaşlarına karşı beslediği sadakat duygularını yansıtmış oldu.⁵⁴ Ayrıca, aynı röportajda, Fikret Bila'ya yaptığı açıklamada, Eruygur ve Tolon hakkında "Ceza da varsa, cezayı çekmek de insanı rahatlatır. Ünlü '*Suç ve Ceza*' romanı, bu psikolojiyi çok iyi anlatır, biliyorsunuz," dedi. Ne büyük bir vefa örneği...

Antepli Ali Cenani Bey, Temmuz 1920'de, İngiliz Yüksek Komiserliğine gönderdiği mektupta, "Beni milliyetçi diye suçluyorlar. Onların savaşına katılmaya asla niyetim yok. Antep'in geleceği mütteliklerce saptanıncaya kadar, tarafsız kalmayı yeğ tutuyorum. Parlamentoda milliyetçilere katılmadım, onlara açıkça karşı çıktım. Parlamento üyelerinin çoğu Anadolu'ya geçti ve Kemal Paşa'ya katıldı. Ben, İstanbul'da kaldım. Kemalistler benim köylerimi yağma ettiler. Milliyetçilerin saldırılarından korkan yakınlarımın çoğu Halep'e kaçtılar,"⁵⁵ diyordu.

Bu mektupta, Mustafa Kemal'i ve Milli Mücadele'yi jurnalleyen Ali Cenani Bey, Atatürk'ün kurtarmak için iki yıl uğraştığı, 140 Malta sürgünleri arasındaydı. Malta'dan döndükten sonra, TBMM'ye girmiş ve Ticaret Bakanı da olmuştur. Özkök, Ali Cenani Bey gibi bir tavır kayması mı yaşamıştır, yoksa tavır kaymasından da öte Türk Ordusu'nu hedef alan güçleri teşvik mi etmiştir?

54 Milliyet Gazetesi, 09-10 Temmuz 2008.

55 Bilal N. Şimşir, *Malta Sürgünleri*, Bilgi Yayınevi, Eylül 2009.

İzmir'in Yunanlılar tarafından işgal edildiği 15 Mayıs 1919'da Kolordu Komutanı Nadir Paşa da askerleri kışlaya hapsedmiş ve düşmana tek kurşun attırmamıştı. Özkök'ün tavrı, "Ergenekon ve Balyoz" denilen yüzyılın en hukuksuz davalarında, Cumhuriyet Ordusu'na kurulan kumpasın ortaya çıkması ile daha da iyi anlaşılacaktı.

3 Temmuz 2008'de, aralarında emekli kuvvet komutanlarının tutuklanmasını yorumlayan Bülent Arınç, "Orduevi'nden de bir Ordu Komutanının alınabileceği artık Türkiye'de 2008 yılında, halkın gözünün önüne gelmiştir. Türkiye bağırsaklarını temizliyor. Ve artık Türkiye bir hukuk devletidir," diyerek,⁵⁶ Türk Silahlı Kuvvetleri ile ilgili birikmiş tarihsel duygusunu yansıtmış oluyordu.

Anayasa Mahkemesi, 30 Temmuz 2008'de, AKP'yi kapatma davasına ilişkin tarihi kararını, altıya karşı beş oyla verdi ve "Kapatılmasın" dedi. Ancak, Yüce Mahkeme, AKP'nin "Laiklik karşıtı eylemlerin odağı" olduğunu tescil etti.⁵⁷ Laiklik ilkesi, Anayasa'ya göre değiştirilmesi bile teklif edilemeyecek maddeler içindeydi. Burası Türkiye idi ve "Laiklik karşıtı eylemlerin odağı" olan parti, Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'ni yönetmeye devam edecekti. Öyle yönetecekti ki, birkaç yılda Atatürk'ün modern Türkiye'siyle artan bir şiddette hesaplaşacaktı. Bu tarihsel hesaplaşmayı yaparken, Türk Ordusu'nun Komuta Kademesi de siyasi iktidara yakın desteği ihmal etmeyecekti. Ordu, Atatürk'le, Cumhuriyet'le sıkıntısı olan personeli ödüllendirerek, rütbelerini yükseltecek ve önemli görevlere atayacaktı. Liyakat ve orduya sadakat, HEK (hurda, eski, köhne) duruma gelecekti.

Türkiye, TSK'nın tasfiye sürecine doğru hızla yol alırken, 2008 yılı Temmuz ayı ortalarında daha önce Van'da beraber görev yaptığım Binbaşı rütbesindeki bir subay beni Manisa'da

⁵⁶ *Zaman* Gazetesi, 03 Temmuz 2008.

⁵⁷ www.milliyet.com.tr, 30 Temmuz 2008.

ziyaret etti. Bu subayın bana anlattıkları tüylerimi diken diken etti. Görev yaptığı alayda, alay komutanının emrinde çalışan kendisinden ast durumdaki astsubaya “abi” diye hitap ettiğini, Cemaatin gazetesini kışla kantininde sattırdığını, irticadan dolayı takipte bulunan sakıncalı personeli temize çıkarma yönünde çaba harcadığını, Kara Kuvvetleri’nden bir generalin Aralık 2007’de onu ziyaret ettiğinde generalliğini kutladığını, Türk Silahlı Kuvvetleri’nin gelenekleri ve ilkeleri ile bağdaşmaz tutumlar sergilediğini ve buna benzer bazı konuları örneklerle anlattı. Ayrıca,   st komutanlığa bu konuda başvuru yaptığını, ancak sonuç alamadığını da belirtti.

  rkilmiştim. Bir general olarak, bu durumu yazı ile üst komutanlığa bildirmek yerine, daha etkili olması açısından doğrudan birlik komutanının bağlı olduğu   kinci Ordu Komutanı’na telefon ettim ve Binbaşı’nın anlattıklarını harfiyen aktardım. Ordu Komutanı, bu konuyu araştıracakını söyleyerek bana teşekkür etti. Ne mi oldu dersiniz? Sözü edilen Alay Komutanı bir ay sonra generalliğe yükseltilmişti. Ordu Komutanı, şikâyet edilen subayın doğrudan bağlı olduğu Kolordu Komutanına bu konunun araştırılması emrini vermiş, Kolordu Komutanı da böyle bir durumun olmadığını kendisine bildirmişti. Ordu Komutanı, 2011’de Ergenekon kumpas davasından tutuklanacak ve cezaevinde tutsak edilecekti.

Tutuklanan   st rütbedeki komutanlar, generalliğe ve bir üst rütbeye yükselttikleri bazı subayların aslında aleyhlerinde çalıştıklarını ve Atatürk ile problemleri olduğunu neden anlamamışlardı? Atatürk’e ve Cumhuriyet değerlerine bağlı personel ve komutanlar tutuklanırken, yükselttikleri ve iyi görevlere atadıkları kişilerin tebess  mleri fark edilmiş miydi? Kendilerini yükselten ve ödüllendiren komutanlar tutuklanırken, mutlulukları y  zlelerinden okunabilenler kim bilir ne d  ş  nyorlardı?

Evet, TSK’da ciddi, organize bir yapı vardı ve bu yapı özellikle komuta kademesinin tahmininin çok ötesinde, örgütlenmiş-

ti. Bu yapı, her rütbede subay ve general/amiral tarafından destekleniyor, korunuyor, kollanıyordu.

Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral İlker Başbuğ, 2008 Ağustos’unda Genelkurmay Başkanı makamına oturdu. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt emekli oldu. “e-muhtıra” sahibi Büyükanıt’a, diğerlerinden farklı olarak zırhlı araç alındı. Bakanlar Kurulu’nca, 8 Ağustos 2008 tarihinde, Orgeneral Büyükanıt’a “Türkiye Cumhuriyeti’nin bekası, ülkenin ve milletin bölünmez bütünlüğü, toplumun huzuru, birlik ve beraberliği için gösterdiği üstün feragat, fedakârlık, başarı ve yararlılık” nedeniyle “Devlet Şeref Madalyası” verilmesi kararlaştırıldı. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül tarafından, Büyükanıt’a Devlet Şeref Madalyası takıldı.⁵⁸ Hem çok kızacaksın, tenkit edeceksin, basında söylemediğini bırakmayacaksın; hem de ödüllendireceksin.

58 www.iha.com.tr, 27 Ağustos 2008, 14.54.

Atatürk'ü Vatandaşlıktan Çıkarma Operasyonu

2008 yılı Yüksek Askeri Şûra kararları ile Ege Ordusu Komutanı olan Orgeneral Necdet Özel, Malatya 2'nci Ordu Komutanlığı'na atandı.

3 Ekim 2008'de, Hakkâri'de Aktütün Karakolu'na PKK tarafından yapılan eylem sonucunda 17 şehit verildi.⁵⁹ Taraf gazetesi, eylemin 16 gün önceden ihbar edildiğini, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin gerekli önlemi almadığını iddia eden bir haberi manşetine taşıdı.⁶⁰ TSK'nın itibarını zedeleyici ağır ithamları içeren yayınlar yapıldı, ancak bölgenin bağlı olduğu Ordu Komutanı'nın adından hiç söz edilmedi. Hiç kimse tarafından, önceden verilen istihbarata, Ordu Komutanlığı'nca ne işlem yapıldığı sorulmadı. İlginçti.

Oysa çok değil, iki ay kadar önce, bir önceki Ordu Komutanı olan Orgeneral Hasan Iğsız hakkında, bindiği helikopterin resmine kadar her şey yayımlanıyordu. Rütbe aynı rütbe, görev

59 *Zaman* Gazetesi, 04 Ekim 2008.

60 *Taraf* Gazetesi, 08 Ekim 2008.

aynı görevdi. Aradan uzun süre de geçmemiştir. Öyle ise eylem yapılan karakol ordu sorumluluk bölgesinde bulunmasına rağmen, Ordu Komutanı olan Necdet Özel'in adı neden basında yer almıyordu? Ya da önceki Ordu Komutanı Hasan İğsız'ın adı en ufak bir olumsuz olayda basına yansırken, Necdet Özel'den olumsuz konularda neden hiç söz edilmiyordu. Gün geçtikçe, Necdet Özel'in adeta hem siyasi iktidar hem de belli medya tarafından özenle korunup kollandığı ortaya çıkacaktı. Aktütün Karakolu'nun bağlı olduğu General rütbesindeki Birlik Komutanı da nedense basında hiç yer almıyordu.

Aynı bölgede, aynı koşullarda görev yapan diğer Generalin ise ses kayıtları yayımlanıyor ve en ufak bir olumsuzlukta bile medyada abartılı haberleri çıkıyordu. Yani, TSK'da özenle korunup kollanan bir grup vardı. Bu grubun yaptığı hatalar, başarısızlıklar örtülüyor ve gündeme getirilmiyordu. İsimleri havuzda yer alan diğer bahtsız bir grubun ise disiplinli ve çalışkan olmalarına rağmen, her hareketi izleniyordu. Tüm akrabalarının nüfus, mahkeme ve diğer kayıtları elde edilerek saklanıyor, gerektiğinde medya ve internet ortamında gerçeği yansıtmayan haberlerle sürekli itibarsızlaştırılıyordu. Havuza atılan bu grubun ortak özellikleri vardı. Atatürkçü, disiplinli, başarılı, geleceği parlak olan kimselerdi. Bunların hata yapma şansı yoktu.

Böylece “iyi çocuk grubu”, “kötü çocuk grubu” şeklinde fiilen bir ayrım başlayacaktı. İyi çocuk grubunun, Atatürk ile problemi vardı. İyi çocuk grubunun önemli bir özelliği birbirlerini her düzeyde desteklemeleri ve haklarında olumsuz haber yapılmamasıydı. Genellikle iyi ve kritik görevlere atanırlardı. Denetlemelerde, birliklerinin çok iyi olması gerekmezdi. Çok çalışkan olmaları, kurallara tam olarak uymaları önemli değildi. Buna rağmen, değer verilen ve ödüllendirilen kesimdi. Birliklerindeki olumsuz olaylar, kendilerine ait uygunsuz durumlar medyada yer almazdı. Bu grupta bulunan personel hakkında imzasız ya da sahte şikâyet mektupları gönderilmezdi. Şikâyet

edilse bile olumlu yönde sonuçlandırıldı. Korunan, kollanan, başarılı olması önem taşımayan şanslı bir gruptu.

İlginç olayları gözlemlemeye başlamıştım. Manisa’da Tugay Komutanı iken, 2008 yılında beni ziyarete gelen bir Korgeneral’le sohbet sırasında, Atatürk ile problemi olan bir subayın nasıl generalliğe terfi ettirildiği konusu gündeme geldi. Ziyaretten birkaç gün sonra, Ankara’da Personel Başkanlığı’nda görevli bir Tuğgeneral’in durup dururken beni telefonla araması sonucu, Korgeneral’le birkaç gün önce yaptığımız sohbetten bilgi sahibi olduğumu anladım. Beni telefonla arayan kişi, Atatürk’le problemi olmasına rağmen tuğgeneralliğe terfi ettirilen subayın devre arkadaşıydı ve onunla samimiydi. Taşları ve gelişmeleri yan yana getirdiğimde, beni ziyaret eden Korgeneral’in, sohbet sırasındaki konuşmalarımızı bu Tuğgeneral’e ilettiği ortaya çıkıyordu. Gerçekten korunan organize bir yapı vardı ve tahmin etmediğim bu Korgeneral de bu yapıyı kolluyordu. Atatürk ile problemi olan bir Tuğgeneral’i korumak için sohbetimizi personel başkanlığındaki kişiye ileten bu Korgeneral’in amacı neydi? Zihnimde sorular uçuşmaya başladı. Kime güvenecektik? Atatürk ile barışık olmayan bir subay, Korgeneral olmuştu. Acaba kaç general bu düşüncede idi?

Atatürk’le problemi olmasına rağmen, 2006’da Tuğgeneral yapılan ve korgeneralliğe kadar teklemekten yükselen bu kişi, 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi’nden sonra tutuklanacak ve TSK’dan ihraç edilecekti. Personel Başkanlığı’nda görevli Tuğgeneral de genellikle personel birimlerinde, kritik yerlerde çalışan ve bizim sicilimizi bizden iyi bilen kişiydi. 2004 yılında Tuğgeneral olan bu kişi basamakları hızla tırmanıp Korgeneral olacak ve 15 Temmuz’dan hemen sonra emekli edilecekti. Bunları üst rütbelere yükselten komutanlara gelince... Bu konuya sonra değineceğiz.

18 Eylül 2008 günü, Ergenekon Davası kapsamında ilk muvazzaf subay, Teğmen Mehmet Çelebi tutuklandı. Polislerin “sehven” telefonuna yüklediği “sahte mesajlar” delil sayılarak

hüküm giyen bu teğmen, Ergenekon davasının üretilen sahte delillerle yapılandırıldığının en bariz örneklerinden biriydi. TSK'yı o dönemde yönetenler bu genç teğmene de sahip çıkmadılar. Suçsuz genç teğmeni, adeta adaletsiz bir canavarın kollarına teslim ettiler. Teğmen Çelebi, "Komutanlarımız bilsin; bu, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne yönelmiş bir savaştır," diye haykırırken, TSK'nın komuta kademesi bu gerçeği henüz kavramamıştı.

2009 yılı başında, Kayseri Garnizon Komutanı Tümgeneral Rıdvan Ulugüler'in adına sahte emir yazdıklarından dolayı tutuklanan iki astsubaydan biri, Fethullah Gülen'in Işık Evi'nde kaldığını, oradan tanıdığı ağabeylerinin isteği ile Tümgeneral adına sahte emir yazdıklarını itiraf etti. İki yıl sonra ne mi olacaktı? Adı geçen General tutuklanacak, astsubaylar ise serbest kalacaklardı.

"Ağabey"lik bir müessese olarak karşımıza çıkıyordu, ancak TSK'da bu ilk örnek değildi. Hem Silahlı Kuvvetler'in itibarını yerle bir etmek hem de havuza atılan Atatürk ve Cumhuriyet değerleri'ne bağlı personeli saf dışı bırakmak için sahneye konan oyunlar gittikçe yoğunlaşıyordu. Havuza atılan personel, medyada gerçek dışı haberlerle linç ediliyor, planlanan suçun altyapısı hazırlanıyor ve sonra gözaltına alınarak tutuklanıyordu. Ancak, ne üzüntü verici bir durumdu ki Silahlı Kuvvetler'in Komuta Kademesi bu acı gerçeği göremedi, anlayamadı, ya da görmezlikten geldi. Ta ki en üst rütbedeki generaller tutuklanıncaya kadar... Oysa Askerlik Yemini, "Atatürk'e ve Cumhuriyet'e bağlılık sözleşmesi" değil miydi?

2010 Ağustos'unda, Yüksek Askeri Şûra sonrası, görev sürem Tuğgenerallikte bir yıl uzatıldı. Ordu Komutanı, Ankara'dan İzmir'e dönüşünde benimle görüştü. "Hayırlı olsun" dileklerinde bulunurken, "Komutanım, her şeyde bir hayır var," dedim. Terfiler, atamalar hakkında konuşuyoruz. Tanıdığım, emekli edilir diye düşündüğüm, Atatürk'le problemi olan birkaç general vardı. Fakat şaşılacak şekilde bu isimler üst rütbeye yükseltilmişti.

Bunlardan birinin nasıl üst rütbeye yükseltildiğini Yüksek Askeri Şûra toplantısından henüz dönmüş olan Ordu Komutanı'na sorma ihtiyacı hissetmiştim. Ordu Komutanı'nın cevabı ilginçti. **“Biliyoruz, komutana söyledik, takip edeceğiz,”** anlamına gelen bir ifade ile cevap verdi. Cevap şu anlama geliyordu: “Evet, o generalin Atatürk ve Cumhuriyet’le problemi olduğunu biliyoruz. Üst rütbeye yükselttik, ancak generallik süresi olan dört yıl boyunca takip edeceğiz.” Yani, aynı rütbede bir yıl daha uzatılarak denemek yerine, üst rütbeye yükselteceksin, yetki vereceksin, astlarını değerlendirme, sicil verme fırsatı sağlayacaksın, sonra deneyeceğiz diyeceksin. İnsanın akli ile alay etmekten öte, oldukça şaşırtıcı bu durum karşısında hiçbir şey söyleyemedim. Kaldı ki Ordu Komutanı, Tümgeneral yapılan Tuğgeneral’le yurt dışında sicil amiri olarak çalışmıştı. Bilmemesi mümkün değildi.

Ordu Komutanı, 2011’de Kara Kuvvetleri Komutanı olacak, kuvvet komutanlığı döneminde, **“takip edeceğiz”** dediği Tümgeneral yurt dışında en kritik göreve atanarak, ödüllendirilecekti. Aynı Tümgeneral, Korgenerallikte 15 Temmuz nedeniyle ihraç edilecekti. Ordu Komutanı'na ve dönemin Genelkurmay Başkanı'na, **“Neyi takip ettiniz, 15 Temmuz’a geliş sürecini mi?”** sorusu herhalde anlamlı olsa gerek. Ah, komutanım ah!

İç Hizmet Yönetmeliği’nde, **“Her Askerde Bulunması Gereken Ahlaki ve Manevi Nitelikler”** sıralanmamış mıydı? **“Cumhuriyete, yurda ve millete karşı sevgi ve bağlılık”** birinci özellik değil miydi?⁶¹ Cumhuriyet’in temel değerlerini benimsemeyen, millet yerine ümmet anlayışını esas alan zihniyeti ödüllendirmek ve sonra ben Atatürk’ü severim, Askerlik Andı’na bağlıyım demek, insanın zekâsıyla alay etmek değil midir?

Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ, 14 Nisan 2009’da Harp Akademileri’nde Yıllık Değerlendirme konuşması yaptı.

61 Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Yönetmeliği, Md.86.

Hilmi Özkök dışında diğer eski Genelkurmay Başkanları dinleyiciler arasındaydı. İlker Başbuğ, “irtica” yerine “Cemaat”i öne çıkardı. Cemaatlerin hedeflerine ulaşmada, en büyük engel olarak TSK’yı gördüğünü ve TSK aleyhine faaliyette bulunduğunu söyledi. Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ, bu konuşmadan yaklaşık üç yıl sonra, 6 Ocak 2012’de “Terör Örgütü Kurmak” iddiasıyla tutuklandı. Fakat üst rütbeye yükselttiği söylenen Tümgeneral, ödül olarak atandığı yurt dışında görevini mutlu bir şekilde sürdürüyordu.

Orgeneral Başbuğ’un söylediği doğrudu, ancak sadece Cemaatlerin hedefinde değildi TSK. Siyasi iktidar, 2011 yılında komuta kademesinde istediği değişikliği yapacak, istemediklerinden görev süresi dolanları, Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanlarının da desteği ile sırayla emekli edecekti. Yani, “Yüksek Askeri Şura” artık hükümsüzdü. 2011 yılından itibaren Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanlarının bu şekillendirmede destek oldukları ya da sessiz kaldıklarını itiraf etmek gerek. 2010 yılında kısmen, ancak 2011 şurasından itibaren Atatürk ve Cumhuriyet’le problemi olan general/amiral rütbesindeki kişiler yükseltiliyor ve kritik göreve atanıyorlardı. Ettiği yemine, Atatürk’e ve Cumhuriyet’e bağlı olanlar zaten havuza atılmıştı. Onlar ya tutuklanacak ya da emekli edilecekti. Belli ki liyakat ve sadakatin yerini, “biat” almıştı.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel dönemi gerçekten özeldi. Sayın Özel, bu konuda şöyle bir itirafta bulunmak zorunda kalacaktı. Emekli Orgeneral Necdet Özel 11 Ağustos 2016’da Hürriyet gazetesinde Fikret Bila ile yaptığı söyleşide şöyle diyordu: “Yüksek Askeri Şûra (YAŞ) faaliyetleri 8-9 ay süren bir faaliyettir. Hazırlıklar her yılın ocak ayında başlar. Genelkurmay İkinci Başkanlığı general ve amirallere anket formları gönderir. Albaylara da kendi devreleri için anket formları gönderilir. Onlar devre arkadaşları için general ve amiral olmalarını düşündükleri bir liste yaparlar. Sonra anket sonuçları Genelkurmay’a gelir. Sonra ikinci anket yapılır. Ben bu süreçlere

hiç müdahil olmadım, listeler önüme gelinceye kadar müdahale etmedim. Kendime göre demokratım. Ayrıca terfi edilecek kadrolar da bellidir. Yani kontenjanlar bellidir, terfi için de uzatmalar için de. Bu sayıları aşamazsınız. Terfiler üç ölçüye göre yapılır: Görev ihtiyacı, yeterlilik (sicil) ve komutanların tercihlerine göre oluşan liste sıralaması. Anketler geldikten sonra orgeneral ve oramirallere tekrar gönderilir. Onlardan gelen sonuçlar Genelkurmay'a ulaştınca, bu kez ayrı ayrı kuvvet komutanlarına kendi kuvvetlerindeki liste gönderilir, tekrar görüşleri alınır. Bütün bu aşamalardan sonra terfi listesi YAŞ'tan önce oluşur.

Bu kez ben bu listeleri alıp Başbakan'a giderim. Başbakan da listeye bakar, gerek görürse değişiklikler yapar. Ondan sonra da onay verir. Ben onay verilmiş listeyle YAŞ toplantısına giderim. Yani kararlar anlattığım prosedür sonunda ortak alınan kararlardır. Darbe girişimine katılan FETÖ'cü oldukları anlaşılanların terfileri de bu prosedürle yapılmıştır.”⁶²

Sayın Özel'in döneminde, belli ki liyakat ve orduya sadakat bir kenara bırakılmış, Başbakan'ın istediği kişiler, onaylı liste olarak YAŞ toplantısına getirilmişti. Teğmenlikten itibaren 30 yıldan fazla bir sürede verilen emek, Askerlik Andı'na, Vatana, Cumhuriyet'e, Atatürk'e bağlılık bir anda başka kişilerle mi yer değiştirmişti?

Orgeneral Özel, 2012'de görevdeki bir Orgeneral hakkında yakalama kararı çıkartıldığı gün, Genelkurmay'da diğer orgenerallere madalya takarken şunları söylemiş: “Halen devam eden soruşturmalar ve davalar hakkında arkasında durmamakla itham ediliyorum. Hukuk süreci vardır. Hukuk sürecine saygılı olmak zorundayız... En son İzmir'de yürütülen soruşturma ile ilgili bilgi ve belgeleri istedim. İnceledim gördüm ki her şeyimizi vermişiz. Bunun arkasında nasıl duracağım? İnternette bazı personel hakkında yazılar yazılmakta, günlük olarak bana getiriyorlar, inceliyorum...” Dahası var, Özel'in, “Askeri Şura öncesi

62 *Hürriyet* Gazetesi, Fikret Bila, 11 Ağustos 2016, 21.49.

basına düşen generalleri ve albayları bana terfi için getirmeyin”⁶³ emri verdiği söylendi.

FETÖ, TSK’yı tasfiye sürecinde internet siteleri kurarak, asılsız haberlerle kendisine engel olarak gördüğü askerleri karalama süreci başlatmıştı. Demek ki Sayın Özel, bu internet bilgilerine işlem yapmış. Böylece, “Askerlik Andı”na bağlı subaylar hakkında çıkan yalan internet haberleri yazılarak eleme tamamlanmış. Ve 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi’nin taşları, hiçbir engelle karşılaşmadan döşenmiş. Ne diyelim?...

TSK’da liyakat ve orduya sadakat başka nasıl yerle bir edilir? 15 Temmuz’dan sonra, darbe girişiminde yer alan general/amirallerin neredeyse yüzde 70’inin Necdet Özel’in Genelkurmay Başkanlığı zamanında bir üst rütbeye yükseltildiği ortaya çıkacaktı. Özel’in Genelkurmay Başkanlığı dönemi, FETÖ’cülerin altın çağını yaşadığı, şımartılarak tercih edildiği yıllardır. Başka bir deyişle, Askerlik Andı’na bağlı olan subayların, general/amirallerin dışlandığı dönemdir. Bu yönüyle, 2001-2015 YAŞ kararları hükümsüz niteliğindedir. 15 Temmuz’da ortaya çıkan tabloda, FETÖ ödüllendirilmiş; vatana, millete, Cumhuriyet’e bağlı subaylar ise elenmişti. Bu sonuç, 2.225 yıllık TSK’nın köklü tarihinin ve Mehmetçik Destanı’nın yerle bir edildiğinin bir göstergesidir.

Sabah erken saatlerde evi basılarak, yaka paça gözaltına alınan komutanların ifadeleri tüm ayrıntıları ile yandaş medyada yayımlanırken, Ergenekon savcılarının ifadesini almak üzere Hilmi Özkök’ün ayağına gidiyorlardı. 24 Nisan 2009’da, İzmir Adliyesi’nde özel bir odada sekiz saat boyunca alınan ifadesi sırasında, Emekli Genelkurmay Başkanı savcılarla beraber yemek de yedi.⁶⁴ Gözaltında ifadesi alınan komutanların ifade tutanakları belirli gazetelerde yayımlanırken, Özkök’ün ifadesinden tek sözcük bile sızılmıyordu. Ne kadar ilginç değil mi? Özkök’ün bu

63 www.odatv.com.tr, Müyesser Yıldız, 28 Eylül 2016, 16.17.

64 *Milliyet* Gazetesi, 27 Nisan 2009.

durumdan mutlu olduğu her halinden belliydi. Ergenekon savcılarının Hilmi Özkök’e karşı duyarlılıkları ve özel davranışları her hallerinden belli oluyordu.

12 Haziran 2009 tarihli Taraf gazetesinde “İrtica ile Mücadele Eylem Planı”, 19 Kasım 2009 tarihli sayısında ise “Kafes Planı” haberi yayımlandı. Genelkurmay’da, “AKP ve Fethullah Gülen’i Bitirme Planı”nın hazırlandığı haberi, bazı gazetelerde manşetten verildi.⁶⁵ Siyasi iktidar, bu fırsatı avantaja dönüştürmek ve TSK’yı tepelemek için derhal, hiç gecikmeden suç duyurusunda bulundu.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül de: “...Artık Türkiye’de hiçbir şey gizli kalmaz” diyordu. Taraf gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Yardımcısı Yasemin Çongar, “AKP ve Gülen’i Bitirme Planı”nın altında imzası bulunduğu belirtilen Albay Dursun Çiçek’in mahkemece tutuklanmasını *Habertürk*’e şöyle değerlendirdi: “Bu çok ciddi bir dönüm noktası. Fakat her büyük dönüşüm gibi çok sevindirici yönleri içinde barındıran hem de derin bir vahameti içinde barındıran bir süreç. Sevindirici olan, Taraf’ın bu haberi yazmasının ardından bütün eleştirilere rağmen haberin arkasında durması. Taraf yalnız da kalmadı. Yine sevindirici olan siyasi iktidarın bu konuda sıkı durmasıydı. Başından itibaren sivil yargıyı devreye sokma çabasıydı. Albay Çiçek’in tutuklanmasıyla Taraf’ın yayınladığı belgenin nasıl ciddi olduğu ortaya çıkıyor. Aynı zamanda Org. Başbuğ’un çok yakınında çalışmakta olan, ordunun en üst rütbeli subaylarından bir tanesi bu kadar ciddi bir suçlamayla karşı karşıya.”⁶⁶

Çok değil dört yıl sonra, 17-25 Aralık 2013’te başlatılan yolsuzluk ve rüşvet operasyonunun ardından, aynı iktidar bu kez “Fethullah Gülen’i ve Cemaati Bitirme Planı”nı şiddetle yürürlüğe koyacak ve Fethullah Gülen’e savaş açacaktı. Eski Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ dahil birçok orgeneral, Fethul-

65 Taraf Gazetesi, 12 Haziran 2009.

66 www.ilkehaber.com, 01. 07. 2009, 14.58.

lah Gülen'i kullanarak ve ondan destek alarak sahte belgelerle tutuklayan siyasi iktidardı. Uydurma belgelere, hukuksuz tutuklama şekillerine ses çıkarmayan ve bunu iktidarını pekiştirmekte bir fırsat olarak kullanan iktidar, 17-25 Aralık süreci sonrası hukuk ilkelerini tüm ayrıntılarıyla hatırlamıştı. TSK'ya karşı yürütülen bu operasyonların kumpas olduğu da 17-25 Aralık 2013 sonrası devlet yetkilileri tarafından itiraf edilecekti. Fakat TSK, bu kumpası pahalıya ödeyecek, Askerlik Andı'na, Atatürk'e ve Cumhuriyet'e bağlı general/amiraller tasfiye edilecekti.

Bu arada, 2009 yılı Haziran ayında Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'un TSK'ya yönelik çeşitli imzasız ihbarlarla, savcılar tarafından askeri karargâhlarda yapılan aramalar hakkında Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e bilgi verdiği basında yer aldı. "Önüne gelenin ihbarda bulunması halinde, askeri karargâhların gizliliğini yitireceği ve iş göremez hale geleceği" kaygısını iletmış oldu.⁶⁷

Genelkurmay Başkanı hem Başbakan hem de Cumhurbaşkanı nezdinde girişimlerde bulunuyor, ancak nafile, Cumhurbaşkanı ve Başbakan, açıkça ortaya çıkan haksızlıklarla dolu tabloyu görüyor ama görmemezlikten geliyordu. T.C. Anayasası'nın 104'üncü maddesi gereği, "Türkiye Büyük Millet Meclisi adına Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Başkomutanlığı'nı temsil eden" Cumhurbaşkanı, Başkomutanlık görevini yaptığı TSK'nın tepelenişini sadece izliyor; adaletsizliğe, hukuksuzluğa ilişkin ordu lehine bir şey söylemiyordu.

Bir şey daha: Genelkurmay Başkanı Orgeneral Özel, 2011'den 2013 yılı sonuna kadar, yani 17-25 Aralık sürecine değin hukuka, yasalara aykırı bir şekilde tutuklanan ve bazıları hüküm giyen Orgeneral dahil 300'den fazla personel için hiç sesini çıkarmadı. Özel, ancak 17-25 Aralık'tan kısa bir süre sonra, TSK personelinin haksız yere tutuklandığına ve hüküm giydiği-

67 İkrami Özturan, *Elveda*, 2003.

ne dair suç duyurusunda bulundu.⁶⁸ Suç duyurusu özetle dört maddeyi kapsıyordu: Bilirkişiler manipüle edildi, Adli Kolluk görev suçu işledi, savcılar delilleri kararttı, mahkeme heyeti adil yargılamayı olumsuz etkiledi. Bu dört madde, kumpas davalarının başından beri zaten vardı. Ne oldu da, “**Hukuka, yasalara saygılıyız,**” şeklindeki kalıplaşmış sözü tekrar eden otorite birden uyandı ve Başbakan Yardımcısı’nın “Orduya kumpas kuruldu...” itirafından sonra harekete geçti? Buna hedef saptırma girişimi diyenler oldu, talimatla bu adımın atıldığını dillendirenler oldu. “Genelkurmay Başkanı, personelini düşünüyor,” algısını oluşturmaya çalıştığı iddiasını ortaya atanlar oldu.

TSK’nın Komutanı olarak Özel’in, personeli koruma sorumluluğu bulunmaktadır. Yüzlerce rütbeli asker haksız yere yargılanırken, konuşulması adım atılması gerekirken, Özel’in “**Kamu görevlisiyim...**”⁶⁹ diyerek, çekilmesiyle tutumu zaten belli olmuştu. Konuşulması gereken zamanda sesini çıkarmayan Özel’in, 17-25 Aralık sürecinin hemen sonrası birden personelinin hakkını arama yoluna girişi dikkate değer, ancak anlık tepkiydi. Çünkü devamı gelmedi.

Ve insanın aklına Nurettin Paşa geliyor. Kurtuluş Savaşında, 1’inci Ordu Komutanı Nurettin Paşa... Atatürk’ün Nutuk’ta söz ettiği Nurettin Paşa... Kurtuluş Savaşı’nda Atatürk’e göre zaferden pay almaya en az hakkı olan Nurettin Paşa. Büyük Taarruz’da 1’inci Ordu Komutanı olan Nurettin Paşa, 1923’te yapılacak milletvekilliği seçimi için bir yaşam öyküsü broşürü bastırır. Bu broşürde yer alan bilgiler çoğunlukla yanlış ve abartı doludur.

Mustafa Kemal, *Nutuk*’ta bu yaşam öyküsü broşüründeki bilgilerden şu şekilde söz eder: “Bu broşürün kapağında şu yazılar okunur. İzmir Fatihi, Afyonkarahisar ve Dumlupınar Muharebelerinin galibi Gazi Nurettin Paşa Hazretlerinin yaşa-

68 www.hürriyet.com.tr, 03 Ocak 2014.

69 www.sabah.com.tr, 22 Ekim 2013.

möyküsü. Efendiler, 19 sayfadan ibaret olan bu yaşam öyküsü broşürünün memleketin bütün aydınları tarafından okunmasını çok yararlı ve eğitici buluyorum. Yalnız broşürü okuyacakların, broşürde yer alan bilgilerle ilgili tarafsız ve güvenilir kaynaklardan da bilgi edinerek, karşılaştırma yapmaları ve ona göre hüküm vermeleri gerekir. Broşürün kapağında yazılanlardan sonra, metnin başlığında da şu sözler vardır: Küttülamare'nin kuşatıcısı, Bağdat'ın savunucusu, Yemen, Selmanpak, Batı Anadolu, Afyonkarahisar, Dumlupınar, İzmir Muharebeleri galibi ve İzmir Fatihî.”⁷⁰

Mustafa Kemal, *Nutuk*'ta Nurettin Paşa'nın bastırıldığı broşürdeki yanlış bilgileri ayrıntılı olarak açıklar. Büyük Taarruz'la ilgili olarak şunları anlatır: “Broşürün sekizinci sayfasında, Nurettin Paşa'nın dürbünle bakarken çekilmiş bir resmi vardır. Bu resmin altında şunlar yazılıdır: ‘26 Ağustos 1922 taarruz günü, Kocatepe Gözetleme Yerinde Karahisar Meydan Muharebesi’ni idare ederken alınan fotoğraflarıdır.’ O gün hep aynı tepedeydik. Gerçekten, Nurettin Paşa'nın da savaş meydanını dürbünle seyretmeyi tercih ettiğini ben de fark etmiştim... Başkomutanlık Meydan Muharebesi'nin yapıldığı gün bir aralık, Nurettin Paşa'yı Kolordu Komutanı Kemalettin Paşa'nın gözetleme noktasında, durumu dürbünle seyrederken buldum. Birliklerimiz düşmanı yakından sıkıştırmış, nazik ve önemli bir durum ortaya çıkmıştı. ‘*Dürbünle seyretmeyi bırakınız. Savaşı yakından ve şahsen idare etmek için, ileri ateş mevzilerine gideceğiz.*’ dedim. Nurettin Paşa bu kadar yaklaşmanın doğru olmadığını söyleyerek gitmek istemedi. Canım sıkıldı. Siz burada kalabilirsiniz dedim. Kemalettin Sami Paşa'ya ‘*siz benimle geliniz!*’ dedim ve otomobilime yürüdüm. Kemalettin Paşa ‘*emredersiniz*’ dedi ve benimle beraber yürüdü. Bu davranış üzerine, dürbünün başında yalnız bırakılan Nurettin Paşa'nın da arkamızdan geldiğini gördük.”

“...Verdiğim emirlere göre tedbirler alınıp gerekli uygulamalara geçilirken, Ordu Komutanı Nurettin Paşa yanımda du-

70 M. Kemal Atatürk, *Nutuk (Söylev) NUTUK*, Taha Mazman, 2009.

ruyor ve durumu seyrediyordu... Bir aralık, Kolordu Komutanını yanımdan uzaklaştırarak bazı emirler vermeye kalkışmış. Kolordu Komutanı bu emirleri uygulanabilir nitelikte bulmamış; Ordu Komutanı ile Kolordu Komutanı arasında neredeyse saygısızca bir çatışma durumu ortaya çıkmış... Kemalettin Sami Paşa'yı yanıma çağırıp, sükûnet ve disiplini koruması gerektiğini söyledim. Daha sonra yalnız olarak Nurettin Paşa'yı çağırttım. Genel olarak bazı sorular sordum ve anlatmak istedim ki kolordu komutanına verdiği emrin gerçekten de uygulanması mümkün değildir.”

Mustafa Kemal (Atatürk), dünya harp tarihine geçen şu sözleri söylemeye devam eder: “Komutanlar, emir vermiş olmak için emir vermezler. Gerekli, uygulanabilir olan hususları emrederler ve emir verirken, kendini, o emri yerine getirecek olanın yerine koymak ve emrin nasıl yerine getirilip uygulanacağını düşünmek ve bilmek gerekir... Ondan sonra, Nurettin Paşa'yı ve ordusunu şahsen takip etmek ve yönetimine müdahale etmek zorunda kaldım. Nurettin Paşa, hazırlattığı yaşam öyküsü broşürünün 18'inci sayfasının son satırlarını, *'Nurettin Paşa'nın Tanrının lütfu ile vatani tehlikeden kurtaran büyük zaferin başarıcısı ve yaratıcısı olduğunu, milli tarihe bu defa pek önemli ve benzeri görülmemiş bir şeref ve iftihar sayfası eklemeyi sağlamış bulunduğunu'* açıklamaya ayırmıştır.”

“...Efendiler, bu kadar cüretli bir iddia karşısında şaşırmanın ve böyle bir iddiayı garip karşılamamak mümkün değildir. Bu durum, bütün Türk Ordusu'na ve ordumuzun büyük küçük bütün komutanlarına, subaylarına ve her erine ait olması tabii bulunan bir başarıyı ve şerefi, Nurettin Paşa'nın kendi şahsına mal ettirmesini gerektirmez. Nurettin Paşa'yı kazanılan zaferin yaratıcısı gibi göstermek olsa olsa kendisiyle alay etmek amacına dayanabilir. Yoksa Nurettin Paşa, Büyük Zaferin şerefinden pay almaya en az hakkı olanlardan biridir.”⁷¹

71 M. Kemal Atatürk, *Nutuk (Söylev) NUTUK*, Taha Mazman, 2009.

Evet, savaş meydanını sadece dürbünle seyretmeyi yeterli sayan, kendi ordusunu Başkomutan Mustafa Kemal'in yönetmesine neden olan Nurettin Paşa, kendini zaferin sahibi ilan etmiş, zaferin şerefinden pay almaya çalışmıştı.

Personelin haksız yere tutuklandıkları apaçık ortada iken Jandarma Genel Komutanlığı ve Genelkurmay Başkanlığı döneminde hiç sesini çıkarmayan komutanın, 17-25 Aralık sonrası çıkışı işte böyle yorumlandı. Herhangi bir şirket bile, böyle bir durumda, çalışanları için yasalar doğrultusunda yargı yoluna başvuramaz mıydı? Fenerbahçe Spor Kulübü'nün çabası gözler önünde değil mi? Temsil ettiği kurumda, personelinin koruma ve gözetme sorumluluğuna sahip olan komutan, silah arkadaşlarının hakkını savunmak için bir şey yapmaz mı?

TSK'nın Komutanı olanlar, makamlarını Atatürk'e, onun silah arkadaşlarına ve Cumhuriyet'e borçlu olduklarını hiç hatırlamazlar mı? Atatürk'ü ve Cumhuriyet'i TSK'dan tasfiye edenler, FETÖ'cülerini ödüllendirerek üst rütbeye yükseltenler, TSK'nın 2.225 yıllık köklü tarihini yerle bir edenler, tarihin eskimeyen yapraklarında bir ibret örneği olarak yer alacaklardır. Ve emanete sadık olanlar, Atatürk'ün Ordusu'nun saf dışı edilmesini asla unutmayacaklar...

Ve nesiller bir şeyi daha hatırlayacak: **Tarih, 2 Aralık 1922.** Üç milletvekili, Milletvekili Seçim Yasası'nda değişikliği öngören bir yasa tasarısı verirler. Bu yasa tasarısında hedef Mustafa Kemal'in Meclis dışına çıkarılmasıdır. Bu olayı hatırlayanlar, Atatürk'ün kendi kurduğu Meclis'te, 2 Aralık 1922 yılında yaptığı duygusal konuşmayı üzümlere belki de yürekleri sızlayarak tekrar dinleyecekler... Her şeylerini Atatürk'e borçlu olan zihniyetin, günümüzde TSK'yı, kendi amaçları doğrultusunda el birliği ile şekillendirdiklerini, Atatürk'e karşı nankörlüklerini belki de biraz şaşırarak okuyacaklar. Mustafa Kemal, *Nutuk*'ta bu olayı şöyle anlatır:

“...Saygıdeğer Efendiler, üç milletvekili, Milletvekili Seçimi Kanun Tasarısı'nda değişiklik yapılması ile ilgili bir önerge ha-

zırlamışlar... Başkandan söz alarak şunları söyledim. Efendim! bu kanun tasarısı özel bir amaç taşıyor. Bu özel amaç doğruca şahsımı ilgilendirdiğinden, müsaade ederseniz birkaç kelime ile düşüncemi arz etmek istiyorum. Erzurum Milletvekili Süleyman Necati, Mersin Milletvekili Selahattin ve Canik Milletvekili Emin Beyefendiler tarafından teklif edilen kanun tasarısı, doğrudan doğruya, benim şahsımı vatandaşlık haklarından yoksun bırakmak amacını güdüyor. 14'üncü maddede yazılı satırları gözden geçirecek olursanız, orada deniliyordu ki: *'Türkiye Bü-yük Millet Medisi'ne seçilebilmek için, Türkiye'nin bugünkü sınırları içindeki yerler halkından olmak veya kendi seçim bölgesi içinde yerleşmiş bulunmak şarttır. Ondan sonra göçmen olarak gelenler yerleştirildikleri tarihten itibaren beş yıl geçmiş ise seçilebilirler.'* Maalesef, benim doğum yerim bugünkü sınırlar dışında kalmış bulunuyor. İkincisi, herhangi bir seçim bölgesinde beş yıl oturmuş da değilim. Doğum yerim, bugünkü milli sınırların dışında kalmıştır. Fakat bu böyle ise bunda benim en küçük bir kasıt ve kabahatim yoktur. Bunun sebebi, bütün memleketimizi, milletimizi batırıp yok etmek isteyen düşmanların işgal ve istila hareketlerinin kısmen önlenememiş olmasıdır. Eğer düşmanlar amaçlarında tam bir başarıya ulaşmış olsalardı, Allah korusun, bu tasarıya imza koymuş olan Efendilerin de doğum yerleri sınır dışında kalacaktı.

Bundan başka, bu maddenin gerektirdiği şartlar bende yoksa yani beş yıl sürekli olarak bir seçim bölgesinde oturmamış isem, o da vatana yaptığım hizmetler yüzündendir. Eğer bu maddenin istediği şartı yerine getirmeye çalışsaydım, İstanbul'u kazandırmaktan ibaret olan Arıburnu ve Anafartalar'daki savunmamalarımı yapmamaklığım gerekirdi. Eğer ben bir yerde beş yıl oturmaya mahkûm olsaydım, Bitlis ve Muş'u aldıktan sonra, Diyarbakır'a doğru yayılan düşmanın karşısına çıkmamaklığım, Bitlis ve Muş'u kurtarmaktan ibaret olan vatan görevimi yapmamaklığım gerekirdi. Bu Efendilerin istediği şartları taşımak isteseydim, Suriye'yi boşaltan orduların döküntülerinden Halep'te

bir ordu kurarak, düşmana karşı savunmaya geçmemekliğim ve bugün milli sınırlar dediğimiz sınırları fiili olarak çizmemekliğim gerekirdi.

...Hiçbir yerde beş yıl duramayacak kadar çalışmış bulunuyorum. Ben zannediyorum ki bu hizmetlerimden dolayı milletimin sevgi ve saygısını kazandım. Belki bütün İslam dünyasının sevgi ve saygısını da kazanmış bulunuyorum. Fakat bu durumumdan dolayı, bu sevgi ve saygılara karşılık vatandaşlık haklarından yoksun bırakılacağımı asla hatırıma getirmezdin. Tahmin ediyordum ki yabancı düşmanlar bana suikast yapmak suretiyle, beni memleket hizmetinden alıkoymaya çalışacaklardır. Fakat hiçbir zaman hatır ve hayalime getirmezdin ki yüce Meclis'te iki-üç kişi bile olsa, aynı zihniyette kimseler bulunabilsin. Bu bakımdan ben anlamak istiyorum: Bu baylar, gerçekten kendi seçim bölgelerinin duygu ve düşüncelerini mi aksettiriyorlar?

...Efendiler, beni vatandaşlık haklarından yoksun bırakmak yetkisi bu efendilere nereden verilmiştir? Bu kürsüden, resmen yüce heyetinize, bu efendilerin seçim bölgeleri halkına ve bütün millete soruyorum ve cevap istiyorum!”⁷²

Üç milletvekilinin, Atatürk'ü vatandaşlık haklarından yoksun bırakmak için Meclis'e verdikleri yasa tasarısı nedeniyle, yukarıda Atatürk'ün yaptığı konuşma, bugün Türk Ordusu'nu saf dışı eden zihniyete karşı yapılmış bir konuşmadır. Bu konuşma; aynı zamanda, Atatürk devrimlerini ortadan kaldırmak amacı ile sürekli artan bir hızla yol alan siyasilere, FETÖ'yü baş tacı eden komutanlara yapılmıştır. Ve bu konuşma; “Askerlik Yemini'nin; Atatürk'e, Cumhuriyet'e ve vatana bağlılık sözleşmesi” olduğunu bilmelerine rağmen, Atatürk'ün, Cumhuriyet'in tepelenişinde işbirliği yapan nankörlere karşı yapılmıştır.

30 Ağustos 2013'te, ilk kez Genelkurmay Karargâhı yerine Çankaya Köşkü'nde düzenlenen 30 Ağustos resepsiyonunda, Tuğgeneral Ertuğrul Gazi Özkürkçü'nün Cumhurbaşkanı Gül

72 M. Kemal Atatürk, *Nutuk (Söylev) NUTUK*, Taha Mazman, 2009.

çiftini beline kadar eğilerek selamlaması Hürriyet gazetesi başta olmak üzere, çok sayıda gazete ve internet sitesinde yayımlandı. Tuğgeneral'e çok sayıda tepki ve eleştiri yapıldı. Tuğgeneral'in, aynı zamanda 28 Şubat sanığı olduğu, birçok arkadaşının iki yıldır aynı davada tutuklu olmalarına rağmen görevine devam ettiği ortaya çıktı. Kurmay albay iken savcılığın ifadesini özel olarak aldırıldığı, ifadesinde savcılara, "28 Şubat konusunda ben de sizin gibi düşünüyorum," dediğinin öne sürüldüğü ve tutuksuz yargılanmasına karar verildiği bilgileri yer aldı.

28 Şubat davasında sanık olan bir albayın, aynı yıl Yüksek Askeri Şûra'da tuğgeneralliğe yükseltildiği ve kritik görev olan Genelkurmay İletişim Daire Başkanlığı'na getirildiği yazıldı.⁷³ Selam verme şekli gerçekten abartılıydı. Şapkasız baş ile selam vermede kural, vücudun dimdik duruşu ve sadece başın öne eğilmesi şeklindedir. Böylesi bir abartı oldukça ilgi çekici ve düşündürücüydü.

Yavuz Selim Demirağ, Tuğgeneral Özkürkçü ile yaptığı telefon görüşmesini şöyle kaleme almış: "...Bu davalar ne olacak? diye sordum. Önce Harp Okulu'nda görev yaptığı dönemde inançları yüzünden soruşturma geçiren öğrencileri '*koruyup kolladığını*' söyledi. Sonra da 12 Eylül'e atıfta bulunup, ordu içinde darbe taraftarlarının bulunduğunu, bu davalarla (kastedilen Balyoz, Ergenekon gibi kumpas davaları N.B.) bunların da temizlenmekte olduğunu ima edip, '*Alt rütbedekiler masum, inşallah onlar kurtulacak... Sayın Komutanlarımız çok çaba gösteriyor,*' dedi."⁷⁴

Özkürkçü, kumpas davalarının gerçek olduğuna, ancak alt rütbedeki personelin mağdur olduğuna inanıyor. Genelkurmay İletişim Daire Başkanı'nın bir gazeteciyle Genelkurmay Başkanı ve İkinci Başkanı'nın izni dışında görüşmesi mümkün olmadığına göre, yaptığı telefon görüşmesinde komutanlarının görüşlerinin

73 www.odatv.com.tr, Müyesser Yıldız, 03 Eylül 2013.

74 Yavuz Selim Demirağ, *İmamların Öcü*, Kırmızı Kedi Yayınları, 2015.

dışına çıkması da olası değil. Bu durumda, Özkürkçü'nün komutanların da kumpas davalarının gerçek olduğuna inandığı sonucu ortaya çıkmıyor mu? Oysa, davaların kumpas olduğu şimdiki Cumhurbaşkanı olan dönemin Başbakanı tarafından söylenmiş ve yargı beraat kararı vermişti.

28 Şubat davasından tutuksuz yargılanan bir albayın tuğgeneralliğe terfi ettirilmesi de üzerinde durulması gereken diğer bir soru işaretiydi. 2009'da savcılar, emekli Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'ün ifadesini de oturduğu İzmir'de özel odada almışlardı. Demek ki, kişilere göre özel uygulamalar vardı.

9 Ocak 2016'da *Hürriyet* gazetesi "Türkiye'nin Sözcüleri" dizisinde Tuğgeneral Özkürkçü hakkında şunlar yazılıydı: "Basın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanı Tuğgeneral Ertuğrul Gazi Özkürkçü bu haftaki konuğumuz. Özkürkçü, TSK'nın Basın ve Halkla İlişkiler Dairesi'nde en uzun görev yapan isim olarak önemli bir rekor da kırmış durumda. Bir yılı albaylıkta, 4 yılı da tuğgenerallikte olmak üzere 5 yılı bu görevde geçti. Özkürkçü, bu daireye 27'nci Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner ve kuvvet komutanlarının istifa ettiği ve ardından Genelkurmay Başkanlığı'na sürpriz bir şekilde Orgeneral Necdet Özel'in atandığı 2011 yazında ayakbastı. O sırada albay rütbesindeydi. Ertesi yıl tuğgeneral oldu ve görevine devam etti. Özel, 2015 Ağustos ayında emekli olana kadar Özkürkçü'yü bu görevde tuttu. 2015 Ağustos ayında Genelkurmay Başkanlığı'na gelen Orgeneral Hulusi Akar da Özkürkçü'ye dokunmadı."⁷⁵

Özkürkçü, Orgeneral Necdet Özel'in Genelkurmay Başkanlığı ve Orgeneral Hulusi Akar'ın İkinci Başkanlığı zamanında, 2012'de tuğgeneral oldu. Dört yıl boyunca hem Özel hem de Akar'la birlikte çalıştı. Normal şartlarda, tuğgenerallik rütbesinde iken tugay komutanlığı yapılırdı. Tugay komutanlığı ataması yapılmadığına göre, Genelkurmay Başkanı ve Genelkurmay İkinci Başkanı tarafından bulunduğu kilit görevine devam etmesi istenmiş.

75 www.hurriyet.com.tr, 9 Ocak 2016, 22.56.

Hatırlarsanız; Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın Suudi Arabistan ziyaretini takip ederken, kalp krizi geçirerek yaşamını yitiren *Yeni Akit* gazetesi Yayın Koordinatörü Hasan Karakaya'nın oğlunu, Özkürkçü'nün taziye için araması büyük tartışmalara neden olmuştu.

2009 yılı başına dönersek, 7 Ocak 2009'da, Emekli Albay Levent Göktaş **“silahlı terör örgütü üyesi olmak”**tan tutuklanmıştı. Avukatlık yaptığı bürosu basılmış ve **“DVD”** bulduklarını söylemişlerdi. **“51”** numarasıyla kaydedilen DVD'de devlete ait gizli belgelerin olduğu ileri sürüldü. Emekli Albay Göktaş, **“Kesinlikle bana ait değil, büroma nasıl geldi bilmiyorum.”** dedi. Dedi ama hiç dikkate alınmadı. İşte bu DVD, Ergenekon davasının omurgasını oluşturacaktı. Başbakan Tayyip Erdoğan da **“Bunlar işin başı,”** diyordu. Göktaş, hapiste yaklaşık beş yıl yatıktan sonra bu meşhur DVD'nin sahte olduğu ortaya çıkacaktı.⁷⁶ Göktaş, TSK'da çalıştığı dönemde, PKK terör örgütü lideri Abdullah Öcalan'ın Kenya'da yakalanarak Türkiye'ye getirilmesinde görev almıştı. Ödülü buydu.

Manisa'da, 2009 yılı 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Resepsiyonu'nda, kurumsal ilkeler ve emirler gereği türbanlı katılım olduğundan uygun bir şekilde, basını da atlatarak salonu terk ettim. Bu durum, ertesi gün bazı gazetelerde haber olarak yayımlandı. Ve tekrar anladım ki attığım her adım izleniyor, hakkımdaki en önemsiz bilgi bile değerlendiriliyordu.

27 Aralık 2009'da, Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'a suikast yapacakları iddiasıyla Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda görevli iki subay yakalandı. Sözde suikast yapacak subaylar yakalanmıştı yakalanmasına ama Bülent Arınç o anda Ankara'da değil Manisa'daydı. Buna rağmen, düzmece olan suikast haberi büyük ses getirdi. Soruşturma bağlamında, Genelkurmay Başkanlığı Özel Kuvvetler Komutanlığı'na ait Kozmik Oda'da 25

76 www.milliyet.com.tr, 11 Ağustos 2011; www.hurriyet.com.tr, 09 Ocak 2010; www.radikal.com.tr, 22 Şubat 2011.

gün süreyle arama yapıldı. 6 yıl sonra, Mart 2015'te, dava taksipsizlikle sonuçlandı. Ancak, Genelkurmay'ın en gizli yerine girilerek arama yapma fırsatı yakalanmış ve TSK'nın itibarının zedelenmesi hedefine ulaşılmıştı.⁷⁷

“Kozmik Oda” soruşturmasında, savaş zamanında halkı örgütlemekle ilgili gizli listelerin deşifre olduğu ortaya çıktı.⁷⁸ Siyasi iktidar, devletin güvenliğini koruma ve kollamada işte bu kadar duyarlıydı. TSK'nın itibarı yerle bir edilsin de ne olursa olsun hesabı... Kozmik Oda soruşturmasına dönemin Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ, odaya giriş izni verdiği gerekçesiyle eleştirildi.

77 www.hurriyet.com.tr, 11 Mart 2015.

78 www.radikal.com.tr, 12 Mart 2015.

Medyanın Sevmedikleri Zirveye Asansörle Çıkarken

28 Mayıs 2009'da, mayın patlaması sonucu, Hakkâri Çukurca'da altı asker şehit düştü.⁷⁹ Mayın patlaması ile ilgili Tugay Komutanı ile Tümen Komutanı'nın telefon görüşmeleri basına yansıdı. Tümen Komutanı ve Çukurca Tugay Komutanı basında linç edilirken,⁸⁰ Ordu Komutanı Orgeneral Özel, her ne-dense medyada hiç yer almadı.

Haziran 2010'da, Şemdinli'de Irak sınırında, Gediktepe'de sınır bölüğüne yapılan eylemde 11 şehit verildi.⁸¹ İstihbarat ve-rilmesine rağmen, eyleme karşı önlem alınmadığı gerekçesiyle Tümen Komutanı Tümgeneral Gürbüz Kaya yine basında insaf-sızca linç edilirken, Ordu Komutanı Orgeneral Necdet Özel'den ise yine hiç söz edilmiyordu.⁸²

20 Temmuz 2010'da, Hakkâri'nin Çukurca ilçesi Hantepe askeri üs bölgesinde, PKK teröristlerinin eylemi sonucunda altı

79 www.hurriyet.com.tr, 28 Mayıs 2009, 08.27.

80 www.milliyet.com.tr, 6 Kasım 2010, 03.41.

81 www.radikal.com.tr, 21 Haziran 2016, 00.00

82 www.t24.com.tr, 30 Temmuz 2010, 00.00

şehit verilmiş, 17 asker yaralanmıştı. Eylemle ilgili istihbaratın önceden verildiği, buna rağmen gerekli tedbir alınmadığı yönünde, yine medyada eleştiriler yapıldı.⁸³ Ve yine Ordu Komutanı Özel'in adı bile basında yer almadı. Ancak, Genelkurmay tarafından, "Olayı öğrenen ve o sırada Diyarbakır'da bulunan dönemin 2'nci Ordu Komutanı da saat 02.00'den itibaren olayın takip, sevk ve idaresine müdahil olmuştur," açıklaması yapıldı.⁸⁴ Genelkurmay Başkanlığı açıklamasında, dönemin 2'nci Ordu Komutanı Özel'in de sorumlu olduğu ima ediliyordu. Buna rağmen, medyada Özel'e ilişkin olumsuz hiçbir haber yayımlanmadı.

"Şerefle tamamlanması gereken en zor vazife hayattır." Mustafa Kemal, 1914'te: "Goltz'un iyi bir orduyu meydana getiren çeşitli unsurlardan, şüphesiz ki en etkili başındaki komutanın tesir gücüdür,"⁸⁵ sözünün geçerliliğini hatırlatmamış mıydı? Ve, "Bir komutan birliğinin yaptığı ve yapamadığı her şeyden sorumludur," ilkesi askeri okullardan itibaren öğretilmedi mi? Ya komutanlık sorumluluğu...

Milli Mücadele başlangıcında 21-22 Haziran 1919'da Amasya'da, emir subayı Cevat Abbas'a yazdırdığı Amasya Genelgesi'nin imzalanmasında, Refet Bey'in imzalamaktan kaçınarak imza yerine "im" koyduğu⁸⁶ anda, milletin kurtuluşu için yola çıkan Mustafa Kemal, hainliğe uğramış olduğu duygusuna kapılmış mıydı? Ve acaba; 23 Haziran 1919 günü, Sivas'a geldiğinde kendisini tutuklamak için bekleyen Kurmay Albay Ali Galip için ne düşünmüştü Ebedi Başkomutan?... Ve acaba, 1919 yılında, silah arkadaşlarının kendisini yalnız bırakma davranışı karşısında ihanete uğradığını hisseden Mustafa Kemal, bu olaydan 92 yıl sonra TSK için ne düşünürdü? Ve acaba Mustafa Kemal, TSK'da kendisinin tasfiye edilmesini nasıl karşılardı? Komutanlara, **"Sen de mi çocuk?"** der miydi?...

83 www.haber7.com, 22 Ağustos 2010, 13.56.

84 *Zaman Gazetesi*, 22 Ağustos 2010.

85 *Zabit ve Kumandan ile Hasbı-Hal*, Genelkurmay ATASE Yayınları, Ankara 2010.

86 *NUTUK (Söylev)*, M. Kemal Atatürk, Türk Dil Kurumu, 1981.

2010 Ağustos’unda, Orgeneral Necdet Özel’in, 2’nci Ordu Komutanlığı’nı devir-teslim töreninde yaptığı konuşmanın bir bölümü şöyleydi: “Görev sürem içerisinde bölücü terörle mücadeleyi tamamen hukuk kuralları içinde yürüttük. Hukuk dışı hiç bir faaliyete izin vermedik. Basında yer alan her iddiayı büyük bir ciddiyet ve duyarlılıkla inceledik, soruşturduk ve ilgili makamları bilgilendirdik. Bir başka ifadeyle hiçbir şeyin üzerini örtmedik. Bunun huzuru içindeyim. Birkaç talihsiz kaza dışında, yurt içi ve dışında sivil vatandaşlara yönelik olumsuz hiçbir faaliyetimiz olmadı. Onların zarar görmemesi için çok ama çok dikkat ve gayret gösterdik.”⁸⁷

Görev yapan, daha önceki ordu komutanları hukukun dışında mı kaldılar? 2008-2010 yılları arasında, Özel’in 2’nci Ordu Komutanı olduğu dönemde; Aktütün, Hantepe, Gediktepe gibi önemli terör olayları olmuştu. Ama her nedense, Ordu Komutanı olarak adı hiçbir zaman olumsuz bir şekilde medyada yansıtılmamıştı.

Bir önceki Ordu Komutanı’nın ise özel hayatı dahil her şey deşifre edilmişti. Sadece Özel korunmadı, aynı bölgede görev yapan bazı generaller de olumsuz durumlarda basında hiç yer almadı. Sorumlu oldukları alanda, kendilerine bağlı birliklerde ya da karakollarda olaylar olurken bu isimler neden özenle korundu? Aynı bölgede görev yapan iki generalden birinin birliğinde, meydana gelen en ufak olay neden abartılarak olumsuz şekilde basında yer alıyordu? Bu ayrımı, daha sonra hem atamalarda hem de üst rütbelere yükselmede görecektik. Korunan isimler ödüllendirilirken, özel itibar görürken, basına olumsuz şekilde yansıyanlar saf dışı bırakılacaktı. Terörle mücadelede bazı generaller medyada sürekli eleştirilirken, bazılarının önemli olaylarda bile adlarının dile getirilmemesi hem anlamlı hem de maksatlıydı. Bunun önemi, 15 Temmuz 2016’da yapılan darbe girişiminde ortaya çıkacaktı.

87 www.milliyet.com.tr, 10 Ağustos 2010.

“Görev sürem içerisinde bölücü terörle mücadeleyi tamamen hukuk kuralları içinde yürüttük. Hukuk dışı hiç bir faaliyete izin vermedik...” diyen 2’nci Ordu Komutanı Necdet Özel, terörle mücadelede gerçekten başarılı mıydı? Emekli Jandarma Kurmay Albay Eyüp Şeker, 2015 yılında Necdet Özel hakkında açtığı davada bunu gündeme getirmişti. Albay Şeker, mahkemeye verdiği dilekçede terörle mücadeleye ilişkin şu soruları sormuştu:

“1. 2008-2010 arasında terörle mücadelede, ‘*Ara-Bul-Etkisiz Hale Getir*’ konsepti yerine, *dağda taşta gezmeye ne gerek var, Bekle-Gör-Etkisiz Hale Getir*’ şeklinde, tamamen terörle mücadele etmemeyi öngören konsepti getiren kimdi?

2. 2008-2010 yılları arasında terörle mücadeleden birinci dereceden sorumlu biri iken mücadele etmeyip, 2011 yılında Kazan Vadisi kahramanı pozları veren kimdi? Adama sormazlar mı, ‘*Kardeşim bu teröristler Kazan Vadisi’ne yerleşirken görme-yen, duymayan, görüp de bekleyen*’ kimdi?”⁸⁸

Aynı konuyu emekli Tuğgeneral Ünal Karaosmanoğlu da *Yaşadıklarım Paylaşamadıklarım-15 Temmuz 2016’ya Giden Yol* adlı kitabında ele aldı ve o da Necdet Özel’i suçladı. Karaosmanoğlu önce şu tespiti yaptı: “Teröristle mücadelede başarı; proaktif olmak, kesintisiz faaliyet içinde bulunmak ve araziye hâkim olmakla sağlanabilir. Geçmişte Alan Hâkimiyeti konseptinin uygulandığı yıllarda bölücü terör örgütünün hareket kabiliyeti sınırlandırılmış, işbirlikçileri ile irtibatı kesilmiş, eylem yapamaz ve eleman toplayamaz hale getirilmiştir.” Ardından da şunu vurguladı: “Emekli Orgeneral Necdet Özel, Jandarma Genel Komutanı olmadan Malatya’da 2’nci Ordu Komutanı’ydı. Teröristle mücadelede daha önce ‘*Ara-Bul-Etkisiz Hale getir*’ (aktif bir uygulama) konsepti uygulanırken, kendi döneminde ‘*Bekle-Gör-Etkisiz Hale Getir*’ (savunmayı esas alan pasif bir uygulama) konseptinin uygulanmasını sağlamıştır.”

88 www.odatv.com.tr, Müyesser Yıldız, 28 Eylül 2016.

Karaosmanoğlu Özel’le ilgili şu ilginç notu da paylaştı: “Jandarma Bölge Komutanlığı VIP salonu önünde İl Jandarma Komutanı Kurmay Albay Eyüp Şeker ile beraber bulunduğu sırada ikimize, ‘*Öldüre öldüre bitiyor mu? Karakolda, bölükte sağlam durun*’ dediğinde, şaşkınlıkla birbirimize baktık. Söylediğine anlam verememiştik.” Karaosmanoğlu kitabında, “İkbal beklentileri, ülkenin bekasının önüne geçmemelidir,” demek ve somut örneklerle açıklamaktadır.⁸⁹

TSK, terörle mücadelede “Alan Hâkimiyeti”ni ele geçirmek için binlerce şehit vermişti. “Alan Hâkimiyeti”nin esası da, “Ara-Bul-Etkisiz Hale Getir” konseptidir. Bu konseptin terk edilerek yerine, “Bekle-Gör-Etkisiz Hale Getir” şeklindeki pasif ve savunmaya yönelik uygulama, binlerce şehit verilerek kazanılan “Alan Hâkimiyeti”nin PKK terör örgütünün eline geçmesidir.

“Çözüm Süreci”nde, bazı kentlerin PKK tarafından harabeğe çevrilmesi, terör örgütünün özellikle 2009 yılından sonra güçlenmeye başlaması ve şehit sayısındaki artışın en önemli nedenlerinden biri, terörle mücadelede pasif olan “Bekle-Gör-Etkisiz Hale Getir” konseptinin uygulanmasıdır.

Emekli Orgeneral Necdet Özel’in, bu konuda en azından bir açıklama borcu yok mu? Sayın Özel, siyasi iktidarın yürüttüğü “Çözüm Süreci”ni olumsuz etkilememek, siyasi aktörleri üzmemek uğruna belki böyle bir uygulamaya geçmişti. Ancak terörle mücadelede ve savaşta, siyasi aktörleri memnun etme durumuna göre değil, askerlik sanatının gereklerine göre hareket edilir. Bu yüzden Atatürk şu sözleri söyleme ihtiyacı duymuştu: “Komutanlar, askerlik görev ve gereklerini düşünürken ve uygularken beynini siyasal düşüncelerin etkisi altında bulundurmadan sakınmalıdırlar. Siyasal yönün gereklerini düşünen başka görevliler olduğunu unutmamalıdırlar.”⁹⁰

89 www.odatv.com.tr, Müyesser Yıldız, 28 Eylül 2016.

90 M. Kemal Atatürk, *Nutuk (Söylev) NUTUK*, Taha Mazman, 2009.

Ayrıca, ne diyordu Atatürk: “Komutanlar, emri altına verilen millet evladını, memleket araçlarını, düşmana, ölüme yöneltirken tek düşüneceği nokta, milletin kendisinden beklediği vatani görevi ateşle, süngü ile ve ölümle yapmak ve sonuçlandırmaktır. Askeri görev, ancak bu anlayış ve görüşle yapılabilir. Sözle, siyasetle, düşmanın aldatıcı vaatlerine kulak vermekle, askerlik görevi yapılamaz. Komutanlık görev ve sorumluluğunu yüklenecek kadar omuzlarında ve özellikle beyninde kuvvet bulunmayanların, feci sonuçlarla karşılaşmasından kaçınılamaz.”⁹¹

Necdet Özel döneminde PKK terör örgütüne karşı yürütülen “Çözüm Süreci”nin ve 2011-2015 yıllarında terörle mücadele şeklinin nasıl bir sonuca dönüştüğünü daha açık ve anlaşılır bir ifadeyle anlatmak mümkün mü?

Peki, Orgeneral Necdet Özel nasıl Genelkurmay Başkanlığı’na yükseldi?

23 Temmuz 2010’da, Yüksek Askeri Şûra’dan bir hafta önce, Balyoz davasında 28’i general 102 muvazzaf subay hakkında tutuklama kararı çıktı.⁹² Bu karar, on gün sonra toplanacak Yüksek Askeri Şûra’yı etkileme amacı da güdüyordu. Mahkemenin verdiği kararın hukuki değil, siyasi olduğu belliydi. Ancak, özellikle TSK komuta kademesi bu gerçeği henüz kavrayamamıştı. TSK’da Atatürk’e ve Cumhuriyet’e bağlı olan ve bu yüzden havuza adları atılan general ve subayların tasfiyesinde kritik bir adım daha atılmış oldu.

Basında, “Kendi askerini savunamayan bir ordunun, Türkiye’yi de savunamayacağı”⁹³ şeklinde değerlendirmeler yer aldı. Genelkurmay ve kuvvet komutanları, bu düzmece davada personelinin kurban veriyor, toplum bu tepkisizliği anlayamıyor, “Komutanlar sahip çıkmadığına göre, demek ki bu askerler suç işlediler,” algısı yaygınlaşıyordu.

91 M. Kemal Atatürk, *Nutuk (Söylev) NUTUK*, Taha Mazman, 2009.

92 *Cumhuriyet* Gazetesi, 24 Temmuz 2010.

93 Mehmet Bedri Gültekin, *Cumhuriyet* Gazetesi, 24 Temmuz 2010.

TSK'nın komuta kademesi, Mustafa Kemal Atatürk'ün yarbay rütbesinde yazdığı "Subay ve Komutan'la Konuşmalar" kitabında yer alan özellikleri anlamamıştı. Yasalar çerçevesinde yapılacak çok şey vardı. İstifa, örneklerden sadece biriydi. Yarbay Mustafa Kemal, "Subaylık, canını feda etmeyi mutlak göze almış olmak demektir... Subay, gerektiğinde rahatını ve yaşamını feda etmeyi şeref bilecektir. Namusun icap ettirdiği budur,"⁹⁴ dememiş miydi?

Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na atanması beklenen 1'inci Ordu Komutanı Orgeneral Hasan İğsız, 2010 Yüksek Askeri Şûra toplantısı sırasında Ergenekon'dan ifadeye çağrılıyordu. İmzasız ihbar mektubu on ay önce savcılığa gelmiş, ancak "ifadeye çağırma", her nedense on ay sonra, tam Yüksek Askeri Şûra toplantısına denk getirilmişti.⁹⁵ Senaryo yazıldığı gibi, kazasız belasız istenilen şekilde uygulanıyordu. Ve Kara Kuvvetleri Komutanı olması beklenen Orgeneral Hasan İğsız emekli edildi. TSK'da tasfiye harekâtı planlandığı şekilde, kararlılıkla ama hızla devam ediyordu.

2010 YAŞ kararlarıyla, 2'nci Ordu Komutanı Orgeneral Necdet Özel, Jandarma Genel Komutanı yapıldı. Orgeneral Atilla Işık, Hasan İğsız'ın atamasının yapılmadığı Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na kaydırılması beklenirken, onurlu bir davranış sergileyerek emekliliğini istedi.⁹⁶

Bu sırada, "bir kısım medya"da umulmadık bir telaş başlamıştı. Necdet Özel'e her nedense büyük ilgileri ve sıcak sempatisleri vardı. "Necdet Özel, boşalan Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na getirilirse, Genelkurmay Başkanı olması önlenmiş olur", "Necdet Özel'in önü kesiliyor," haberleri yandaş medyada işlenmeye başlamıştı. Kriz yaklaşık bir hafta sürdü.

Orgeneral Işık Koşaner Genelkurmay Başkanı, Orgeneral Erdal Ceylanoğlu Kara Kuvvetleri Komutanı oldu. Böylece,

94 *Zabit ve Kumandan ile Hasbı-Hal*, Genelkurmay ATASE Yayınları, Ankara 2010.

95 www.haberturk.com.tr, 5 Ağustos 2010, 10.36.

96 www.hurriyet.com.tr, 5 Ağustos 2010, 15.36.

yandaş medya da rahatlamış oldu ve Orgeneral Necdet Özel'e Genelkurmay Başkanı olma yolu açılmış oldu.⁹⁷ Yavuz Selim Demirağ, Yeniçağ gazetesinde 10 Ağustos 2010'da köşesinde bu konuda şöyle yazıyordu: "Hasan İğsız, Saldıray Berk, Aslan Güner, Nusret Taşdeler, Erdal Ceylanoğlu, Atila Işık gibi orgeneraller hakkında demediğini bırakmayan yandaş medyanın Necdet Özel ile ilgili olumsuz tek satırı var mı? Elbette yok. Üstelik kimden taraf olduğu herkesçe bilinen ve çıktığı günden bu yana Türk Devleti ve Türk Ordusu'na hakaretler yağdırıp kurgulanmış darbe planlarını yayımlayan malum gazete, şimdi Necdet Özel'e övgüler yağdırıyor... Yani topyekûn Türk subaylarına, generallerine saldıranlar birden bire Necdet Özel'in hakkını savunur oldu. Abdullah Gül ile Tayyip Erdoğan, Özel'in yolunun açılmasıyla ancak gece yarısı kararnameyi imzalayabildi. Yani kendilerine göre bir isimde mutabakata varıyorlar. Kendilerine göre bir paşa buluyorlar."⁹⁸

Cemaat gazetesi *Bugün*'de yayımlanan iki haberin satır aralarında ise telaş dolu şu bilgiler yer aldı: "Başbuğ'un Orgeneral Aslan Güner'i Jandarma Genel Komutanlığı'na getirerek, İğsız'dan sonra Kara Kuvvetleri'ne daha sonra da Genelkurmay Başkanlığı koltuğuna oturtmayı hedeflediği ifade ediliyor. Ancak Cumhurbaşkanı Gül'ün, Güner'in Jandarma'ya atanmasına karşı çıktığı belirtiliyor. Başbuğ'un planının gerçekleşmesi halinde Koşaner sonrası için Orgeneral Necdet Özel'in önü kapanırken, önce Aslan Güner sonrasında da Bekir Kalyoncu Genelkurmay Başkanı oluyor."⁹⁹

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 19 Kasım 2008'de Malatya'ya gitti. Malatya'da, 2'nci Ordu Komutanı Orgeneral Necdet Özel'i ziyaret etti. 2'nci Ordu Karargâhı'nda yapılan ziyarete basın mensupları alınmadı. Görüşmede 2'nci Ordu komutanı Orgeneral Necdet Özel'in, terörle mücadele konusunda

97 www.yenicaggazetesi.com.tr/...p?haber=14385.

98 Yavuz Demirağ, *Yeniçağ Gazetesi*, 10 Ağustos 2010.

99 www.odatv.com.tr, Müyesser Yıldız, 6 Ağustos 2010.

yapılan çalışmalar hakkında Cumhurbaşkanı Gül'e bilgi sunduğu kaydedildi.

Cumhurbaşkanı Gül basın mensuplarına yaptığı kısa açıklamada, merhum Cumhurbaşkanı Turgut Özal'a övgüler yağdırırken, Malatyalı olan 2'nci Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'den hiç söz etmedi: "Malatya'da vatandaşların gösterdiği sevgiye teşekkür ediyorum. Malatya, Cumhurbaşkanı çıkarmış bir kenttir. Turgut Özal'ı rahmetle anıyoruz. Onun yaptıklarını Türkiye unutmadı, unutmayacağız. Sizlerle birlikte olmaktan gurur duyuyorum. Buraya her gelişimde Malatya'nın büyüdüğünü görüyorum. Kentinizin her bakımdan ilerlemesinde katkılarınız var. Bir kez daha Malatya halkına sevgi ve muhabbetlerimi sunuyorum."¹⁰⁰

Milli Mücadele kahramanlarından, Cumhuriyet'in kurucu kadrosunda yer alan İsmet İnönü Malatyalı ve 2'nci Cumhurbaşkanı idi. 11'inci Cumhurbaşkanı Gül için, İsmet İnönü kendi memleketinde yok sayıldı. Eğer Atatürk ve onun silah arkadaşlarından biri olan İsmet İnönü olmasaydı, Gül o makamda oturamayacağını biliyordu kuşkusuz. Cumhurbaşkanı, tarihe vefa borcunu böyle ödemeyi tercih ediyordu. Toprağı vatan yapan kahramanları yok sayarak...

Başbakan Erdoğan, "Demokratik Açılım" projesini, 14 Kasım 2009'da gittiği Malatya'da başlatmıştı. Malatya'daki 2'nci Ordu Komutanı Orgeneral Özel, Başbakan'ın ziyareti öncesinde, "Sayın Başbakan'ın ziyaretinden sadece onur duyarız," demiş, Başbakan da Orgeneral Özel'i makamında ziyaret etmişti.¹⁰¹

Yani, Orgeneral Özel'le Cumhurbaşkanı Gül ve Başbakan Erdoğan arasında önceden başlayan bir samimiyet vardı.

100 www.hurriyet.com.tr, 19 Kasım 2008, 14.33.

101 www.ihha.com.tr, 10 Kasım 2009, 10.23.

Türk Silahlı Kuvvetleri'ni Tasfiye Operasyonu

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Necdet Özel, Temmuz 2011'de İzmir'deki birlikleri denetlerken görev yaptığım Ege Ordusu Karargâhı'nı ziyaret etti. Ergenekon kumpasından yargılanan Ege Ordusu Komutanı Orgeneral Nusret Taşdeler Karargâh'ta bulunmadığından, Kurmay Başkanı'nın odasında toplandık. Konu, yoğun tutuklamaların yaşandığı kumpas davalarıydı. Orgeneral Özel, "Orgeneral sanık olur mu? Biz bir şey istemiyoruz. Sadece yargılamanın hızlı yapılmasını bekliyoruz yeter," anlamında sözler söyledi. Bir ay sonra Kara Kuvvetleri Komutanı olması beklenen TSK'nın Jandarma Genel Komutanı, davaların kumpas olduğunu kavramadığı gibi, olmayan hukuk ortamında hızlı bir yargılama istiyordu.

O gün, Özel'in kumpas davaları konusundaki kayıtsızlığına şaşırmış, silah arkadaşlarının yanında yer almadığını tutumundan ve konuşmalarından anlamıştım. Ne yargıyı tenkit etti ne de TSK'ya bir tuzak kurulduğunu söyledi. TSK'nın bu duruma getirilmesinden dolayı mutsuz bir görüntü de vermedi. Gerçekten farklı bir Orgeneral portresi çizmişti.

YAŞ toplantısına üç gün kala, 29 Temmuz 2011’de Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner istifa etti. Bu şok haberin ardından, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Erdal Ceylanoğlu, Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Eşref Uğur Yiğit ve Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hasan Aksay da istifalarını açıkladılar. Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Necdet Özel ise istifa etmemiştir. Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner bir veda mesajı yayımladı:

“Şu anda 173’ü muvazzaf, 77’si emekli olmak üzere 250 general-amiral, subay, astsubay ve uzman jandarma çavuş, hürriyetlerinden yoksun olarak tutuklu bulunmaktadır. Tutuklamaların evrensel hukuk kaidelerine, hakka, adalete ve vicdani değerlere uygun olarak yapıldığını kabul etmek, birçok hukukçunun da ifade ettiği gibi, mümkün değildir. Bu durum, birçok defa yetkili makamlara iletilmesine, anlatılmasına ve takip edilmesine rağmen soruna yasal çerçevede bir çözüm bulunması mümkün olmamıştır. Haklarında henüz hiçbir kesin yargı kararı olmamasına rağmen tutuklu bulunan 14 general-amiral ile 58 albay, hürriyetlerinin tehdit edilmesinin yanı sıra mevcut yasalarımız gereğince bu yıl yapılacak Yüksek Askeri Şûra’da değerlendirmeye girme hakkını kaybetmiş ve peşinen cezalandırılmıştır.

Soruşturma ve uzun süreli tutuklamaların bir amacının da TSK’nın sürekli gündemde tutularak kamuoyunda bir suç teşkilatı olduğu izleniminin yaratılmaya çalışıldığı, bunu fırsat bilen yanlı medyanın da her türlü yalan haber, iftira ve suçlamalarla yüce ulusumuzu kendi Silahlı Kuvvetleri’ne karşı tavır almaya teşvik ettiği dikkatlerden kaçmamaktadır. Bu durumun önlenememesi ve yetkili makamlar nezdinde yapılan girişimlerin dikkate alınmaması Genelkurmay Başkanı olarak personelim hak ve hukukunu koruma sorumluluğumu yerine getirmeme engel olduğundan, işgal ettiğim bu yüce makamda göreve devam etme imkânını ortadan kaldırmıştır. Şartlar ne olursa olsun TSK’nın kahraman mensuplarının kutsal görevlerinde bundan

önce olduğu gibi bundan sonra da üstün disiplin, cesaret ve fedakârlıkla başarıya ulaşacaklarına olan kesin inancımı bir kez daha güvenle ifade ederken, TSK'nın tüm mensuplarına sağlık ve esenlikler dilerim”¹⁰²

TSK'dan general/amiral dahil 250 personel, evrensel hukuk ilkelerine aykırı şekilde tutuklanmış, bunlardan 14 general/ami-ral ve 58 albay üç gün sonra toplanacak YAŞ'ta değerlendirmeye girme hakkını kaybetmişlerdi. Bunun üzerine, Genelkurmay Başkanı ile üç kuvvet komutanı emekliliklerini istemiş, fakat her nedense Orgeneral Necdet Özel istifa etmemişti. Koşaner, 26 Ekim 2016'da 'Meclis Araştırma Komisyonu'na, istifa ile ilgili yaptığı açıklamada: “Kimseye, istifa edin ya da etmeyin diye telkinim olmamıştır. Verilen kararlar herkesin kendi kararlarıdır,” dedi.¹⁰³ Yani, Genelkurmay Başkanı Koşaner, Özel'e “kal” ya da “istifa et” dememiş.

Etmemesi ya da tepkisini göstermemesi, Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner'e katılmadığının bir göstergesiydi. Neden diğer silah arkadaşları gibi istifa etmediğini şu ana kadar açıklamadı. Oysa Genelkurmay Başkanı sıfatıyla, Türk milletine silah arkadaşlarını yalnız bırakma gerekçesini belirtmesi gerekirdi. En azından, silah arkadaşlığı hatırına...

Mustafa Kemal Paşa'nın engellerle, nankörlüklerle ve hainliklerle dolu Milli Mücadele yolculuğundan bir örnek:

Samsun'a çıkışından 20 gün sonra, 8 Haziran 1919'da Osmanlı Savunma Bakanı, Mustafa Kemal Paşa'yı İstanbul'a geri çağırır, ancak Mustafa Kemal yapılan çağrıya uymaz. Bu olayı Mustafa Kemal'den dinleyelim: “Savunma Bakanlığı, ‘İstanbul’a gel’ diyordu. Padişah, ‘Önce hava değişimi al, Anadolu’da bir yerde otur; ama bir işe karışma’ diyordu. Sonunda ikisi birlikte, ‘İlle gelmelisin’ dedi. ‘Gelemem’ dedim. En sonunda, 8/9 Temmuz 1919 gecesi, Sarayla açılan bir telgraf başı konuşması sıra-

102 www.milliyet.com.tr, 29 Temmuz 2011, 21.20.

103 www.hürriyet.com, 26 Ekim 2016, 19.53.

sında, birdenbire perde kapandı ve 8 Haziran'dan 8 Temmuz'a bir aydır süren oyun son buldu. İstanbul, o dakikada benim resmi görevime son vermiş oldu. Ben de o dakikada, 8/9 Temmuz 1919 gecesi saat 22.50'de Savunma Bakanlığı'na, saat 23.00'te de Padişah'a görevimle birlikte askerlik mesleğinden çekildiğimi bildiren telleri çekmiş oldum.”¹⁰⁴

Padişah Vahidettin ve Sadrazam Ferit Paşa, Mustafa Kemal'i işgalci kuvvetlere karşı ortaya çıkan halk hareketlerini bastırması ve emniyetin sağlanması için görevlendirmişti. Oysa Mustafa Kemal, işgal kuvvetlerine karşı halkı örgütleyerek milli bir mücadeleyi başlatmak hedefini güdüyordu. Sonunda resmi görevi, sevdiği askerlik mesleği ile birlikte sona ermiş oldu.

Mustafa Kemal Paşa istifa edince, Kurmay Başkanı Albay Kazım (Dirik) yanına gelir ve, “Artık görevime devam etmemin imkânı yok, izin verirsiniz Kazım Karabekir Paşa'dan vazife isteyeceğim. Dosyaları kime teslim etmemi emredersiniz?” der.

Mustafa Kemal ve yanında oturan Rauf Orbay beyninden vurulmuşa dönerler. Mustafa Kemal, hüznü dolu gözlerle Kazım Bey'e bakarak, “Ya öyle mi efendim? Peki, dosyaları Hüsrev Bey'e verirsiniz,” diye cevap verir. Kazım Bey çalımli çalımli çıkar, gider. Oysa Kazım Bey (Dirik), 19 Mayıs yolculuğuna çıkarken ölünceye kadar Mustafa Kemal'le beraber kalacağına yemin edenlerdendi.¹⁰⁵

Mustafa Kemal Paşa, en yakınındaki silah arkadaşı olan Kurmay Başkanı'nın bu davranışından en azından nankörlüğe uğramış olduğu duygusuna kapılmış mıydı? Ve acaba, yıllar sonra 2011'de, komutanı ve üç kuvvet komutanı istifa ederken başka bir safta yer almayı tercih eden bir Orgeneral için Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner ne düşünmüştü?

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner ve kuvvet komutanlarının emekliliklerini istemesi kararının ortaya çıkma-

104 *Söylev (Nutuk)*, Türk Dil Kurumu, Genelkurmay Basımevi, 1981.

105 Falih Rıfkı Atay, Çankaya, İstanbul, 1980.

sından yaklaşık bir saat sonra, Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Özel, Başbakanlık'a gitti. Başbakan Erdoğan ile Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Necdet Özel arasında saat 19.20'de başlayan görüşme 20.05'te son buldu. Özel, bu görüşmenin ardından Çankaya Köşkü'ne çıktı.¹⁰⁶

Özel'in Genelkurmay Başkanlığı'na atanması için önce Kuvvet Komutanı olması gerekiyordu. Köşkte, Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Orgeneral Necdet Özel arasında yapılan görüşme sonucunda; Özel'in önce Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na ardından Genelkurmay Başkanvekilliği'ne atandığı bildirildi.¹⁰⁷ 4 Ağustos 2011 YAŞ kararlarıyla da Genelkurmay Başkanlığı'na atandı. Işık Koşaner'in görev süresi normal koşullarda 2013'te dolacaktı. Orgeneral Özel, iki yıl önce bu makama oturmuş oluyordu.

Orgeneral Özel, Genelkurmay Başkanı yapıldıktan hemen sonra, özellikle Başbakan Erdoğan ile Cumhurbaşkanı Gül'ün hoşuna gidecek önce şekli değişiklikler ve jestler yaptı. Genelkurmay Başkanı olarak atandıktan üç gün sonraki ilk Yüksek Askeri Şûra toplantısında bir gelenek haline gelmiş olan oturma düzeni değiştirildi. Önceki yıllarda masanın başında Başbakan Erdoğan ve Genelkurmay Başkanı yan yana otururdu. 2011 YAŞ toplantısında Başbakan Erdoğan masanın başında tek başına oturdu. YAŞ toplantısındaki oturma düzeninin ardından, 18 Ağustos 2011'de yapılan ilk Milli Güvenlik Kurulu'ndaki oturma düzeni de değişti. Asker ve siviller karşı karşıya değil yan yana oturmaya başladılar.¹⁰⁸ Köklü tarihe sahip TSK, üç gün önceki kurumsal kimliğini reddeder gibiydi.

2011 yılına kadar, 30 Ağustos Zafer Bayramı'nın kutlama töreni Genelkurmay Karargâhı'nda Silahlı Kuvvetleri'nin komutanı sıfatıyla Genelkurmay Başkanı tarafından kabul edilirdi. Karargâh'ta kutlama töreninin Cumhurbaşkanı tarafından ka-

106 www.radikal.com.tr, 29 Temmuz 2011, 00.00.

107 www.ntv.com.tr, 29 Temmuz 2011.

108 www.hurriyet.com.tr, 18 Ağustos 2011, 19.26.

bul edilmesi için Genelkurmay Başkanı Özel, Cumhurbaşkanı Gül'e, "Başkomutan olarak 30 Ağustos kutlamalarını siz kabul edin,"¹⁰⁹ dedi. Ardından, Bayram Kutlamaları Yönergesi'nde gerekli değişiklik yapıldı. Böylece, 2011'e kadar Genelkurmay Başkanı'nın tebrikleri kabul ettiği 30 Ağustos Zafer Bayramı kutlamalarına Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Başkomutan sıfatıyla ev sahipliği yapmaya başladı. Cumhurbaşkanı Gül, 30 Ağustos Zafer Bayramı ve Türk Silahlı Kuvvetleri Günü dolayısıyla Genelkurmay Karargâhı'nda düzenlenen törende tebrikleri kabul ederek, "Başkomutan" sıfatıyla kutlamaları kabul eden ilk Cumhurbaşkanı oldu.

Önceki yıllarda, Şeref Salonu'nda düzenlenen tebrik törenlerinde Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanları kutlamaları kabul ediyordu. Cumhurbaşkanı Gül, ilk kez gerçekleşen uygulama konusunda, "Bu 30 Ağustos'ta Başkomutan olarak bütün kutlamaları ben kabul edeceğim. Genelkurmay Başkanımız, Başbakanımız Milli Güvenlik Kurulu'ndan önce yaptığımız bir konuşmada Genelkurmay Başkanı'nın getirdiği bir düşünceydi. Biz de çok doğru bulduk. Uygulama bundan sonra böyle olacaktır," demişti.¹¹⁰ Bir kısım medyada, geleneklerdeki bu ani değişikliklere "sivilleşmede atılan somut adımlar" denildi.

Bir ay içerisinde Genelkurmay Başkanı'nın önerileriyle yapılan bu değişikliklerin, Özel tarafından önceden planlandığı belliydi. Özel'in bu teklifleri, görevinde belirli bir süre bile geçmeden makamına oturur oturmaz yapması, TSK'nın ve devletin kurumsal kimliği açısından bir soru işaretiydi. Oysa devlet yapısında semboller ve gelenekler çok önemliydi.

30 Ağustos Zafer Bayramı kabulünün Cumhurbaşkanı tarafından yapılması konusunda medyada bazı haberler yer aldı. Bunun üzerine, Genelkurmay Başkanlığı, TSK'nın resmi internet sitesinde şu açıklamayı yaptı:

109 www.sabah.com.tr, Mutlu Çölgeçen, 30 Ağustos 2011.

110 www.cafesiyaset.com.tr, 30 Ağustos 2011, 10.21.

“1. 30 Ağustos Zafer Bayramı tebrikat töreninin Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı’nda Sayın Cumhurbaşkanlığı tarafından yapılması ile ilgili olarak bayram tatili süresince yapılan yanlış bazı yazılı ve sözlü yayımlar üzerine aşağıdaki bilginin kamuoyu ile paylaşılmasında fayda görülmüştür.

2. Başbakanlığın ‘*Ulusal ve Resmi Bayramlarda Yapılacak Törenler Yönetmeliği*’ne göre 30 Ağustos 2010 dahil daha önceki yıllarda tebrikat töreni Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı’nda Genelkurmay Başkanı ve üç kuvvet komutanı tarafından yapılmıştır.

3. Ancak 07 Eylül 2010 tarihinde yönetmelikte yapılan bir değişiklikle 2011 yılından itibaren 30 Ağustos Zafer Bayramı tebrikatının Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı’nda Sayın TBMM Başkanı, Sayın Başbakan ve Genelkurmay Başkanı üçlüsü tarafından yapılacağı belirtilmiştir.

4. Bu durum üzerine Genelkurmay Başkanı; yeni düzenlemenin bayramın mana ve önemine uygun düşmediğini, yalnız Zafer Bayramı değil tüm ulusal bayramlarda Türk milleti adına bayram tebrikatlarının Sayın Cumhurbaşkanlığı tarafından yapılmasının, ayrıca Zafer Bayramı’nda da anayasamıza göre barışta Başkomutanlık sıfatını taşıyan Sayın Cumhurbaşkanlığı’nın huzurunda yapılmasının daha uygun olabileceğini önce Sayın Başbakan’a bilahare Sayın Cumhurbaşkanlığı’na teklif etmiş, bu teklif kabul görmüş ve uygulanmıştır.”¹¹¹

Milli bayram tebriklerinin Cumhurbaşkanlığı’nca kabul edilmesi teklifinin, Başbakan’a ve Cumhurbaşkanlığı’na bizzat Genelkurmay Başkanı Özel tarafından yapıldığı açıklamada belirtiliyordu. Sayın Özel, keşke devletin köklü geleneklerini yansıtan sembollerle bu kadar kısa sürede değişiklik teklifine gideceğine, TSK’yı ele geçiren FETÖ ile uğraşsaydı. Böylece, “15 Temmuz Darbe Girişimi” rezaleti gerçekleşmezdi.

Çankaya Köşkü'nde 2013 yılında bir ilk daha yaşandı. 30 Ağustos Zafer Bayramı Resepsiyonu'na Genelkurmay Başkanı yerine, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile eşi ev sahipliği yaptı. Daha önce Ankara'daki Merkez ya da Gazi Orduevi'nde düzenlenen resepsiyon, o yıl Çankaya Köşk'ünde gerçekleşti. Resepsiyona Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel ile komuta kademesinin tamamı eşleriyle katıldı. 30 Ağustos Resepsiyonu ilk kez 2012 yılında Çankaya Köşkü'nde yapılacaktı. Ancak, Gül'ün kulak rahatsızlığı nedeniyle ertelenmişti.

Türban hassasiyeti nedeniyle geçmiş yıllarda Köşk tarafından verilen resepsiyonlara askerin katılımı olmuyordu. Ancak, bu durum Özel'in Genelkurmay Başkanlığı döneminde 2012 yılındaki 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nda yıkıldı. Komuta kademesi, Köşk tarafından verilen 30 Ağustos Resepsiyonu'na eşleriyle birlikte katıldı.¹¹²

Atatürk'ün Silahlı Kuvvetler'e armağan ettiği 30 Ağustos Zafer Bayramı nedeniyle, Genelkurmay Başkanlığı'nın ev sahipliğinde yapılan geleneksel 30 Ağustos Kabul Töreni ile Resepsiyonu, Necdet Özel döneminde Cumhurbaşkanı'na devredilmiş oldu. Ancak, küçük bir çelişki vardı. Atatürk'ün çocuklara armağan ettiği 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı, Meclis Başkanı'nın ev sahipliğinde, Meclis binasında kutlanmaya devam ediliyordu.

Türk Ordusu MÖ 209'da, Türkiye Büyük Millet Meclisi ise 1920'de kurulmuştu. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Ebedi Başkomutan olarak tanıdığı Atatürk'ün, "Türk Ordusu'na Değişmeyen Mesaj"ı vardı. Atatürk'ün TSK'ya armağan ettiği bayram, ölümünden 73 yıl sonra 2011 yılından itibaren Cumhurbaşkanı'nın ev sahipliğine teslim edilmişti. Acaba, Ebedi Başkomutan Atatürk'ün onayı nasıl alınmıştı? Bunu kimse bilmiyordu.

Genelkurmay Başkanı Özel, 30 Ağustos 2011 törenleri öncesinde; Cumhurbaşkanı, Genelkurmay Karargâhı'na kutlama

112 www.yeniasir.com.tr, 12 Ağustos 2013, 19.33.

için gelmeden önce, Genelkurmay sitesinde yer alan, 25'inci Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt tarafından yazılan "27 Nisan e-muhtırası" olarak adlandırılan bildiriği siteden kaldırttı. Bildirinin kaldırılması kararı, Cumhurbaşkanı Gül'e, "O üzüntünüzü telafi ediyoruz," sözleriyle iletildi. Ayrıca, Genelkurmay Başkanı Özel'in, "Bu adım, Sayın Cumhurbaşkanı kutlama için Karargâh'a gelmeden atılsın," emrini verdiği belirtildi.¹¹³ Büyükanıt'tan sonra İlker Başbuğ bu bildiriği kaldırmamıştı, Işık Koşaner kaldırmamıştı, Necdet Özel kaldırdı.

Başbakan Tayyip Erdoğan, Genelkurmay'ın 27 Nisan 2007 bildirisini internet sitesinden kaldırması konusunda, "Biz bu arzumuzu daha önce de önceki yönetimlere ifade etmiştik," diye önemli bir açıklamada bulundu. Erdoğan şöyle devam etti: "Onlar bu adımı nedense atmamıştı, ama şu andaki TSK yönetimi, Genelkurmay Başkanlığı bu adımı atmıştır." Erdoğan'ın gazetecilere cevabının giriş cümlesi ise şöyleydi: "Türk Silahlı Kuvvetlerimizin şu andaki yönetiminin özellikle bir değişim, dönüşümü, demokratik anlamda bakışını değerlendirmesi bakımından çok önemliydi."¹¹⁴

Gerçekten 2011'de Necdet Özel'in Genelkurmay Başkanı olması ile TSK'da büyük bir dönüşüm yaşanacaktı. Bu önemli ve hızlı dönüşümün meyveleri, 15 Temmuz 2016'da FETÖ'cülerin darbe girişiminde alınacaktı. TSK'da general/amirallerin yaklaşık yüzde 70'inin darbe girişimi ile ilgisi olduğu ortaya çıkacak, bu general/amirallerin Necdet Özel döneminde bir üst rütbeye yükseltildiği anlaşılabilecekti. Bu dönüşüm, 2016 Temmuz'unda TSK'nın 2.225 yıllık itibarını yerle bir edecek ve Mehmetçik destanını yok edecekti.

Orgeneral Özel, Genelkurmay Başkanı makamına geldikten sonra, bir ay içerisinde bu değişiklikleri yapmıştı. Bu gelenekleşmiş uygulamaların değiştirilmesi önceden mi planlanmıştı? Ya

¹¹³ www.sabah.com.tr, Mutlu Çölgeçen, 30 Ağustos 2011.

¹¹⁴ *Radikal* Gazetesi, Murat Yetkin, 1 Eylül 2011.

da bu kadar kısa zamanda yapılan jestlerin nedeni neydi? Dilin kemiği yoktu...

30 Ekim 2011’de, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel ve Kuvvet Komutanları Hasdal Askeri Cezaevi’nde kumpas davalarından tutsak edilen askerleri ziyaret ederler. Özel, tutuklu askerlere, “Mahkemeye saygılı olun. Hakkınızda onlar karar verecek. Disiplini bozmayın. Savunmalarınızı kısa tutun. Silivri’de değerli yargıçlar var. Adalet yerini bulacak. Ben kendi yöntemimle bu işi çözmeye çalışacağım. Yapamazsam ben de giderim,”¹¹⁵ dedi.

Genelkurmay Başkanı, Silivri’de değerli yargıçlar var diyor, yargı sürecinde hukuk kurallarının işlediğini düşünüyordu. Halbuki üç ay önce, bir önceki Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner; adaletsiz, hukuksuz yargılanmalar yüzünden istifa etmişti. Demek ki Özel, hukuksuzluğa ve davaların kumpas olduğuna inanmıyordu. Ta 17 Aralık 2013’teki operasyona kadar. “Ben kendi yöntemimle bu işi çözmeye çalışacağım. Yapamazsam ben de giderim,” diyen Özel, dokuz ay sonra, 4 Ağustos 2012’de YAŞ kararlarında, kumpas davalarından 40’ı tutuklu 56 general/amirali emekli etti.¹¹⁶ “Yapamazsam ben de giderim” ifadesinin bir karşılığı mıydı? Sayın Özel bu konuyu da açıklamadı.

21 Eylül 2012’de, Balyoz kumpas davasında mahkeme kararını açıkladı. 306 askere 16-20 yıl arasında, bir kişiye 6 yıl ceza verildi. Özel, “Ben kendi yöntemimle bu işi çözmeye çalışacağım. Yapamazsam ben de giderim,” sözlerini yaklaşık 11 ay önce söylemiş, tutsak askerler de umutlanmıştı. TSK tasfiye ediliyordu ve Özel, “ben de giderim” sözünün gereğini yerine getirmedi. Demek ki Özel’e göre bir hukuksuzluk yoktu.

Eski Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral Hilmi Özkök, silah arkadaşlarının bu cezalarına ne dedi diye merak ediyorsu-

115 *Balyoz Kumpası*, Veli Ağbaba-Özgür Özel-Nurettin Demir-Muharrem Işık, Cumhuriyet Kitapları, 2014.

116 *Balyoz Kumpası*, Veli Ağbaba-Özgür Özel-Nurettin Demir-Muharrem Işık, Cumhuriyet Kitapları, 2014.

nuz. Sabah gazetesine şunları söyledi: “Bir asker olarak hepsine çok üzüliyorum. En çok da genç olanlara üzüliyorum... Tüm haklarını kaybedecekler şimdi. Çok yazık oldu... Evet cezalar ağır ama yapacak bir şey yok! Çünkü kanunlar böyle diyor... Yargılamalar adil olmadı diyemem. Çünkü hukukçu değilim. Ama bir vatandaş olarak gözlemime göre mahkeme heyeti bu davada titiz davrandı. Tanıklar dinlendi. Bilirkişi gereğini yaptı. O nedenle adil yargılama olmadı diyemem.”¹¹⁷ Hilmi Özkök, “Bir vatandaş olarak gözlemime göre mahkeme heyeti bu davada titiz davrandı. ... O nedenle adil yargılama olmadı diyemem,” diyordu. Böylece, tarafını kesin çizgilerle belli ediyordu. TSK’ya kumpas kuranların kararlarının adil olduğunu söylüyordu. Bu sözleriyle, Cumhuriyet Ordusu’nu tasfiye edenleri teşvik mi etmişti, destek mi vermişti? Herhalde, Sayın Özkök anılarında bu konuyu açıklayacaktır.

Bu arada, Balyoz davasının esasını oluşturan 2003 yılında-ki seminerde, TSK’nın komutanı olması nedeniyle, Özkök’ün en azından “komutanlık sorumluluğu” taşıdığını hiç kimse söylemiyordu. Özkök’ün, “mahkeme heyeti titiz davrandı” sözü ile herhalde, Atatürkçü ve Cumhuriyetçi askerlerin TSK’dan tasfiyesi kastediliyordu. Çünkü gerçekte olan, TSK’nın tasfiyesi ve FETÖ’nün önünün açılmasıydı. “Hamurda maya ne ise stratejide lider oydu.”

Tasfiye stratejisi, işte böyle liderlerin varlığı sayesinde yağıdan kıl çeker gibi gerçekleşiyordu. Mustafa Kemal Yarbay rütbesinde, “İnsanlarının saygı ve tazimlerinin, itaat ve bağlılığının kendinden maddi olarak değil, manevi olarak yüksek olanlara karşı doğması, insanlık ruhunun gereğidir,”¹¹⁸ diyerek boşuna haykırmamıştı.

117 Age.

118 *Zabit ve Kumandan İle Hasbihal*, Mustafa Kemal Atatürk, Kültür Bakanlığı, 1981.

Cumhuriyet'e Hançer Dışında Bir Şey Yok

Daha önceki Genelkurmay Başkanları beş yıldır TBMM'deki 23 Nisan Resepsiyonu'na katılmıyorlardı. Genelkurmay Başkanı Özel, beş yıl aradan sonra, 2012'de 23 Nisan Resepsiyonu'na komuta kademesiyle beraber katılmış ve hükümetten övgü almıştı. Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz, 24 Nisan 2012'de gazetecilerle yaptığı sohbette, Genelkurmay Başkanı Özel için, "Tam halk adamı, bizim gibi," dedi. Eskiden farklı olarak her şeyin normalleştiğini söyleyen Bakan Yılmaz, "Genelkurmay Başkanımızla ilişkimiz gayet iyi gidiyor," ifadesini kullandı. "Geçmişte asker BDP'lileri protesto ederek gelmezdi, şimdi askerlerin geldiği oturumda BDP'liler yok," diye anımsatılınca; "Askerlerin gelmesiyle BDP'lilerin olmaması arasında bir bağlantı kurmanın yanlış olduğunu," söyledi.¹¹⁹

Türk tarihinde, Genelkurmay başkanlarını, Silahlı Kuvvetler'in komutanlarını öven siyasi iktidara pek rastlanmazdı. Ancak Hükümet, Genelkurmay Başkanı Özel'i her nedense

119 *Hürriyet* Gazetesi, 24 Nisan 2012.

hemen hemen her konuda savunarak, övgüler dizmekteydi. Orgeneral Özel, İsmet Yılmaz'ın “...bizim gibi” sözlerini doğrulayacak tutum ve davranışlarla, siyasi iktidarla uyum içinde çalışmasına devam ediyordu. Fakat küçük bir problem vardı. TSK, tasfiye ediliyordu.

2002-2006 tarihleri arasında görev yapan eski Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral Hilmi Özkök, AKP Hükümeti'ne yönelik darbe girişimiyle ilgili 65'i tutuklu 273 sanığın yargılandığı Balyoz kumpas davasında, 2 Ağustos 2012'de tanık olarak ifade verdi. 2003-2004 yılları arasında hazırlandığı öne sürülen darbe planlarıyla ilgili Özkök, AKP'nin iktidara gelmesinin ardından kendisi de dahil TSK'da bir tedirginlik olduğunu ifade ederek, 2003 yılında Ankara'da orgenerallerin katıldığı toplantıda “**muhtıra**” kelimesinin geçtiğini ancak bunun resmi bir teklif olmadığını ifade etti. Özkök, “Beyin fırtınası sırasında söylenmişti,” dedi.¹²⁰

Kumpas davalarının başladığı andan itibaren, herkes Özkök'ün darbeyi önlediğini söylüyordu. Kendisi, ifadesinde darbeden ya da darbe girişiminden söz bile etmedi. “Muhtıra sözü 2003'teki bir toplantıda beyin fırtınası sırasında söylendi,” dedi. Bu sözü, “AKP seçimi kazanınca ben de tedirgin oldum,” demesiyle birlikte okuyunca, diğerleri ne kadar “**darbe planladıyla**” Özkök'ün de o kadar darbe planladığı sonucu ortaya çıkmıyor muydu?

Sözde darbe suçlamasında, alttaki general/amiraller tutuklanırken ya da suçlanırken emir komutayı elinde bulunduran komutana hiç kimse sen ne yaptın demedi? Oysa askerlik mesleğinde yasal sorumluluk olmasa bile “komutanlık sorumluluğu” denilen bir kavram vardı. Hilmi Özkök de “komutanlık sorumluluğu” gereği en az astları kadar suçluydu. Fakat hem AKP iktidarı hem de Cemaatçı medya tarafından sürekli el üstünde tutuldu, ona övgüler yağdırıldı.

120 www.haberturk.com.tr, 2 Ağustos 2012, 18.08.

Atatürk, “Sorumluluktan korkan komutanların hiçbir zaman gereken kararları veremediklerini, bunun sonucunda ise, acı felaketler meydana geldiğini şahsen ben de çeşitli zamanlarda görmüşümdür,”¹²¹ demişti, ta albay rütbesindeyken.

Ayrıca, “Sorumluluktan korkmak, kalbin gizli bir halidir. Halbuki bir komutan ancak sorumluluğu üstlenmek cesareti sayesinde büyük işler görebilir... Sorumluluğu üstlenmek cesareti, komutana bir soyluluk veren yüksek kalplilikten doğar,”¹²² dememiş miydi Atatürk, 1930’da?

Ankara’da gündem hızla değişiyor, ilginç gelişmeler oluyordu.

Başbakan Erdoğan, 13 Ağustos 2012’de, Başbakanlık Resmi Konutu’ndan çıkışta izini kaybettirdi. Korumaları, Erdoğan’ı takip etmek isteyen gazetecilerin önünü kesti, nereye gittiği konusunda bilgi verilmedi. Erdoğan’ın Çankaya Köşkü’ne geçerek burada özel bir iftara katıldığı ortaya çıktı. Orgeneral Özel’in, Erdoğan ve eşini Çankaya Köşkü içindeki konutunda iftarda ağırladığı öğrenildi. Böylece, Ankara yıllardır benzeri görülmedik bir buluşmaya sahne olmuştu. İftar yemeği, Genelkurmay açısından bir ilkti. Genelkurmay Başkanları, genel olarak siyasilere uzak durur, göreve yönelik görüşme yaparlardı. Fakat Necdet Özel, görevi devraldığı günden itibaren uygulamalarıyla farklı bir Genelkurmay Başkanı olduğunu göstermişti.¹²³

29 Temmuz 2013’te, Genelkurmay Başkanlığı’nın internet sitesinden yapılan açıklamaya göre, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel, Genelkurmay Destek Kıtaları Grup Komutanlığı’nda erbaş ve erlerin iftarına katıldı.¹²⁴ Medyaya, Orgeneral Özel’in iftar yemeğinde erlerle fotoğrafı servis edildi. TSK’nın tüm birliklerinde, komutanlar erbaş ve erlerle iftar yemeğine katılırlardı. Bu bir ilk değildi. Fakat, medyaya bu konuda haber ve fotoğraf verilmezdi. Ancak bu haber ve Özel’in fotoğra-

121 Ruşen Eşref Üneydin, *Anafartalar Kumandanı Mustafa Kemal ile Mülakat*, 1930.

122 Afet İnan, *Medeni Bilgiler ve M. K. Atatürk’ün El Yazıları*, 1930.

123 www.milliyet.com.tr, 14 Ağustos 2012, 23.43.

124 www.aksam.com.tr, 29 Temmuz 2013, 18.16.

fının verilmesi bir ilkti ve ilginçti. İftara önem veriyorum anlamı mı taşıyordu? Diğer komutanlar da önem veriyorlardı. Arada bir fark vardı, onlar fotoğrafları medyaya vermemişlerdi.

Afyonkarahisar’da, mühimmat deposunda 5 Eylül 2012 tarihinde, meydana gelen patlamada 25 asker şehit düştü. Patlamanın ardından 7 Eylül 2012’de Afyonkarahisar’a gelen Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel, kışlada inceleme yaptıktan sonra Afyonkarahisar Valiliği’ni ziyaret etti. Basına kapalı gerçekleşen ziyaretin ardından Afyonkarahisar Valisi İrfan Balkanlıoğlu, Orgeneral Özel’e kilim ve Afyon mermerinden yapılan bir satranç takımı hediye etti. Orgeneral Özel de plaket verdi. 25 şehidin ardından, şilt ve kilim alışverişinin basında yer alması ve tepkilerin gelmesi üzerine hem Vali hem de Genelkurmay Başkanı açıklama yapmak zorunda kaldılar.

Vali, “Ziyaretimize gelen tanıtım potansiyeli olan popüler kişilere yöre halkına ekonomik katkı için lokum, sucuk gibi ürünlerden hediye ediyoruz. Amacımız tanıtım yapıp yöredeki yoksul insanlara gelir kapısı sağlamak. Genelkurmay Başkanı gibi popüler bir isim gelmiş. Küçük maddi değeri olmayan bir hediye verdik. Genelkurmay Başkanımız çevresi olan bir insan. Bir yere o kilimi koysa, biri de ‘Nereden aldınız’ diye sorup Afyon’a gelip satın alsa fakir insanlar nasiplenecek. Emrivaki yapıp eline tutuşturmuşuz. Hayır mı diyecekti? Hayat devam ediyor. Bir acımız varken buna ara mı verelim?” dedi.¹²⁵ Şehit aileleri ve halkın büyük bölümü böyle düşünmüyordu. Fakat, siyasi iktidar valisine sahip çıktı.

Genelkurmay Başkanı’nın plaket vermesi, hediye alışverişinin önceden planlandığının göstergesiydi. 25 şehidin verildiği kışlaya ziyarette bulunan Genelkurmay Başkanı’nın, tüm ülkeyi yasa boğan böylesi üzücü bir olayda normal protokol kapsamında Vali’yi ziyaretinde çekilen fotoğraflarda tebessüm etmesi, neşeli bir şekilde hediye alışverişinde bulunması, devlet yönetim geleneği ve Silahlı Kuvvetler’in teamülleri ile bağdaşma-

125 www.hurriyet.com.tr, 3 Şubat 2014, 01.18.

mıştı. Anneleri, babaları tarafından TSK'ya sağ salim teslim edilen bu vatan evlatlarının yasını tutmak, öncelikle Genelkurmay Başkanı'nın sorumluluğu ve görevidir.

Orgeneral Özel, yirmi yıl aradan sonra 2012'de Suudi Arabistan'ı ziyaret eden ilk Genelkurmay Başkanı olma unvanını da kazandı. Ziyaretinde, "Ortak Askeri Komite"nin ilk toplantısı gerçekleşti; askeri öğrenci değişimi anlaşması, savunma sanayi alanındaki işbirliği ve ortak tatbikatlar gibi konular görüşüldü. Özel'e, Kral Abdülaziz madalyası verildi.¹²⁶

Suudi Arabistan'ı ziyaret etme heyecanı ve arzusu ile Suudi sempatisi zaman zaman kimi yöneticilerde nükseder. Ama Anıtkabir'i ziyaret etmeyen ve Atatürk'e düşman olan bir zihniyeti ziyaret etmek ve böyle bir Arap kralından madalya almak, Atatürk'ün üniformasını giyen bir Genelkurmay Başkanı'nın temsil ettiği makam açısından uygun olmasa gerek. "Abdülaziz Madalyası", "Askerlik Andı"na aykırıdır. "Askerlik Andı", Atatürk'e, Cumhuriyet'e, vatana ve millete bağlılık sözleşmesidir; ömür boyu sürecek bir anlaşmadır. Osmanlı'yı sırtından hançerleyen, Atatürk'e düşman olan, radikal cihatçı terörün üretme çiftliği durumundaki Suudi Arabistan ziyareti ve kralın madalyası Cumhuriyet Ordusu'nun komutanını mutlu etmemeliydi. Genelkurmay Başkanı'nın, Suudi Krallığı'nın Cumhuriyet ve Atatürk düşmanlığını bilmediği varsayılabilir mi?

Suudi Arabistan'ın Türkiye'yi ne kadar sevdiğini belgelerle açıklayalım.

2015'te, birbirine düşman görünen ve aralarında diplomatik ilişki bulunmayan, İsrail ile Suudi Arabistan'ın yeni bir Ortadoğu planı üzerinde çalıştıkları açıklandı. İki ülkenin 2014'ten beri 17 ayda beş kez gizlice masaya oturdukları ve yedi maddelik bir plan hazırladıkları ortaya çıktı. Suudi Arabistan ile İsrail'in anlaştıkları yedi başlıktan Türkiye'yi doğrudan ilgilendiren dört madde şöyleydi:

126 www.hurriyet.com.tr, 19 Kasım 2012, 10.49; *Sözcü* Gazetesi, 20 Kasım 2012.

1. Türkiye sınırında bağımsız bir Kürt devletinin kurulması,
2. Ortak bir Arap ordusunun oluşturulması,
3. İran'da rejim değişikliğinin yapılması,
4. İsrail ve Araplar arasında bir barış planının yapılması.

İsrail Dışişleri Bakanlığı Direktörü Dore Gold ile Suudi Arabistan temsilcisi Macid Eşki, 4 Haziran 2015'te, yedi maddelik planı, ABD'de Washington'da CFR (Council on Foreign Relations-Dış İlişkiler Konseyi) toplantısında açıkladılar.¹²⁷

4 Haziran 2015'te Türkiye'yi bölme anlaşmasını açıklayan Suudi Arabistan'a karşı bir tepki açısından, Genelkurmay Başkanı Özel'in aldığı "Abdülaziz Madalyası" iade edilemez miydi? Neden iade edilmedi? Türkiye'yi bölmeye çalışan bir ülkenin madalyasının asılacağı bir anı köşesi var mıdır?

Türkiye'yi İsrail'le beraber bölme planı üzerinde anlaşılan Suudi Arabistan, hem 11'inci Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün hem de yeni Cumhurbaşkanı'nın en yakın işbirliği kurdukları ülke olarak biliniyor. 9 Kasım 2007'de dönemin Cumhurbaşkanı, protokol kuralları dışına çıkarak havaalanına kadar gitti; büyük bir saygı ve sevgi ile Türkiye'yi ziyaret eden Suudi Kralı'nı karşıladı. Oysa Gül, diğer devlet başkanlarını, havaalanında değil Çankaya Köşkü'nde karşılamıştı. Anıtkabir'i ziyaret etmeyen Kral'a, Cumhurbaşkanı tarafından Türkiye Cumhuriyeti'nin en üst düzey onur payesi sayılan "Türkiye Cumhuriyeti Devlet Nişanı" verildi. Normal şartlarda, yabancı liderlerle Cumhurbaşkanı arasındaki görüşmeler Çankaya Köşkü'nde yapılır, Cumhurbaşkanı hiçbir gerekçeyle konuk liderin oteline gitmezdi. Cumhurbaşkanı ile Başbakan'ın, Kral Abdullah'ı kaldığı Swissotel'de ziyaret etmeleri protokolde ilk defa gerçekleşen bir uygulamaydı.¹²⁸

127 Mehmet Ali Güller, *Suriye'nin Sevr'i Amerika Koridoru*, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2015, s. 85.

128 *Milliyet Gazetesi* (Utku Çakırözer) 12 Kasım 2007.

Türkiye’yi ziyaret eden tüm liderlerin geliş ve gidişinde ülkelerinin bayrağı Esenboğa Havalimanı’nda göndere çekilirken, 10 Kasım’a denk gelen dönüş gününde, Suudi bayrağı Esenboğa’da her nedense bayrak direklerinde yer almadı. 10 Kasım Atatürk’ün ölüm yıldönümüydü ve tüm bayraklar yarıya indirilmişti. Suudi Arabistan ise bayrağını, Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucusu Atatürk’ün hatırası için yarıya indirmeyi reddetmişti. Kral Türkiye’den ayrılırken, Esenboğa Havalimanı’nda protokol kuralları dışına çıkılarak Başbakan tarafından uğurlandı.¹²⁹

Suudi Kralı’nın, 11 Nisan 2016’da Ankara’ya yaptığı diğer bir ziyarette de Cumhurbaşkanı Erdoğan, Abdullah Gül’ün sistemini bozmadı ve Kralı, Esenboğa Havalimanı’nda karşıladı.¹³⁰

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Abdullah Gül’ün 2007 yılında dönemin Suudi Arabistan Kralı’na taktığı gibi, yeni Suudi Kralı’na “Türkiye Cumhuriyeti Devlet Nişanı” verdi. Bu madalya, Bakanlar Kurulu’nun onayı ve Cumhurbaşkanı’nın tevcihi ile verilen Türkiye’nin en yüksek Devlet Nişanı’dır.

Yasaya göre, Devlet Nişanı; Türkiye ile mensup olduğu devlet arasında dostça ilişkilerin geliştirilmesini ve milletlerin birbirlerine yakınlaşmalarını sağlayan ülkelerin devlet başkanları ve hükümet başkanlarına verilir. Suudi Arabistan’ın, Türkiye’yi bölmek ve Türkiye’yi de içine alan Bağımsız ve Birleşik Kürdistan Devleti’nin kurulması konusunda, İsrail’le 2015’te anlaştığı basına yansımıştı. Türkiye’yi bölmek için İsrail’le anlaşılan bir devletle diplomatik ilişkilerin kesilmesi, o devletin kınanması ya da nota verilmesi gerekirken, Kralına “Devlet Nişanı” verilmesi düşündürücüydü.

Sonuçta, “Devlet Nişanı”, Türkiye’yi bölmeye çalışan Suudi Kralı’na verilmiş oldu. Bu arada, 5 Kasım 2013 tarihinde yapılan bir kanun değişikliği ile Cumhurbaşkanı tarafından verilen

129 *Vatan* Gazetesi, 11 Kasım 2007; www.milliyet.com.tr, 11 Kasım 2007.

130 www.milliyet.com.tr, 11 Nisan 2016, 23.44.

nişanlarda bulunan “T.C.” ibaresi ve “Atatürk” resmi de çıkarılmıştı.¹³¹

Nişan’ın adı, “T.C. Devlet Nişanı” idi. Ancak, “Nişan”da, T.C. yazısı ve Suudi Kralı’nın düşman olarak gördüğü Atatürk’ün resmi de kaldırılmıştı. T.C. devletin adıydı. Atatürk ise devletin kurucusuydu. Hem devletin adını hem de devletin kurucusunu silmek, aslında “Devlet Nişanı”nı anlamsız kılmıyor muydu?

Suudi Kralı’nın 2007 yılında Türkiye’ye yaptığı ziyarette, Cumhurbaşkanı ve Başbakan tarafından gösterilen saygı, Suriye’de 2011’de başlayacak iç savaşta Türkiye’nin cephesini seçtiğinin işaretiydi. Alevi Esad’a karşı “Sünni İttifak”.

15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi’nin ardından, Gülen Cemaati lideri Fethullah Gülen, Suudi Arabistan’ın El Arabiya kanalına konuştu. 15 Temmuz Darbe Girişimi’nin ardındaki Cemaat lideri Gülen, Suud kanalına, Türkiye’nin başka çaresi olmadığı için Rusya’yla yakınlaştığını ifade etti. Medya temsilcileri ile bir araya gelen Başbakan Binali Yıldırım’a Suudi Arabistan’ın darbeye mali destek verdiği yönündeki iddialar soruldu. Yıldırım da, “Ateş olmayan yerden duman çıkmaz,” şeklinde yanıt vererek desteği ima etmiş oldu.¹³²

Türkiye’yi bölmek için İsrail’le anlaşılan, 15 Temmuz Darbe Girişimi’nde destek olduğu Başbakan tarafından ima edilen Suudi Arabistan, Türkiye’yi yönetenler tarafından kınanmadı bile. Tersine, Türkiye’nin stratejik müttefiki olmaya devam etti. Genelkurmay Başkanı Emekli Orgeneral Necdet Özel de aldığı madalyayı iade etmeyi düşünmedi. Peki neden? “Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır, toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır!” sözlerinde yer alan kahraman şehitler, bu toprağı kanlarıyla yoğurmadılar mı?

ABD Başkanı Barack Obama’nın vetosuna rağmen, ABD Kongresi Suudi Arabistan’a 11 Eylül 2001 saldırılarından dola-

¹³¹ www.sozcu.com.tr, 12 Nisan 2016.

¹³² www.odatv.com.tr, 20 Ağustos 2016, 11.24.

yi dava açılmasına olanak tanıyan yasa tasarısını (JASTA-Justice against Sponsors of Terrorism Act-Terörizme Destek Verenlere Karşı Adalet Yasa Tasarısı) onayladı. Bu gelişme iki ülke arasında mevcut güveni de bitirme noktasına getirdi.¹³³ Saldırıyı gerçekleştiren 19 hava korsanından 15'i ile eylemin baş sorumlusu olarak bilinen Usame bin Ladin'in Suudi Arabistanlı olması, ABD Kongresi'nin bu kararında etkili oldu. Hatta ABD'de bazı çevreler, Suudi Arabistan'ı "küresel terörün" destekçisi ve finansörü olarak görmeye başladı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, 15 Temmuz Darbe Girişimi'nde finansal destek sağladığı yönünde Başbakan'ın açıklamasına rağmen, ABD Kongresi'nin aldığı bu kararı eleştirmekle kalmayıp, Suudi Arabistan'ın arkasında olduklarını bildirdi. Dubai merkezli Rotana Televizyonu'na konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, 11 Eylül Yasa Tasarısı ile ilgili, "11 Eylül Yasa Tasarısı'nın kabul edilmesinden ötürü üzüntü duyduğumuzu ifade ettik. Bu konuda dönem başkanı olduğumuz İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT) bünyesinde adım atacağız. Dışışleri ve Adalet bakanlarını bu büyük hatanın düzeltilmesi için Suudi Arabistan'ın yanında yer almaları konusunda yönlendirdim," dedi. Ayrıca Erdoğan, Suudi Arabistan'la Yasa Tasarısı'nı hukuki açıdan inceleyeceklerini ve gerekli adımları atacaklarını da bildirdi.¹³⁴

15 Aralık 2015'te Suudi Arabistan liderliğinde, Türkiye'nin de bulunduğu 34 ülkenin katılımıyla Riyad'da terörle mücadele için Sünni ülkelerden oluşan bir "İslam İttifakı" kuruldu. İttifakta; İran, Irak ve Suriye yer almadı.¹³⁵ İttifak'ın gerçek amacı, Sünni bir eksen oluşturarak, İran gibi Şii olan devletleri zayıflatmak ve bölgede Sünni egemenliğini hâkim kılmaktır. Türkiye böylece; Türklerden ve Cumhuriyet'ten nefret eden, cihatçı terörün finansörü olan Suudi Arabistan'ın liderliğindeki "İslam İttifakı"na katıldı. Bu ittifak, Türkiye'nin Pakistanlaşma

133 www.yenisafak.com, 30 Eylül 2016, 11.44.

134 www.birgun.net, 3 Ekim 2016, 10.23.

135 www.hurriyet.com.tr, 16 Aralık 2015, 07.53.

sürecine hızla sürüklenmesi anlamındaydı ve ulusal çıkarlara tümüyle aykırıydı.

Suudi Arabistan'da, "İslam İttifakı" ülkelerinin silahlı kuvvetlerinin katılımıyla 27 Şubat 2016'da bir tatbikat başladı.¹³⁶ Tatbikat sonunda yapılan törende, kahraman Türk askeri ile şanlı Türk Bayrağı, Atatürk ve Türk düşmanı Suudi Kralı'nın önünde tören geçişi yaptı. Bu tören geçişi, Cumhuriyet tarihinde bir kırılma noktasıydı. Ebedi Başkomutan Atatürk: "Ordumuz, Türk birliğinin, Türk kudret ve kabiliyetinin, Türk vatanseverliğinin çelikleşmiş bir ifadesidir," derken, Türk askerinin Suudi bayrağı arkasında yürüyeceğini, Türk Bayrağı'nın Suudi Kralı'nın önünde tören geçişi yapacağını hiç düşünmemiştir.

Anafartalar Kahramanı Albay Mustafa Kemal, 1915'te Conkbayırı'nda elinde kırbacı ile kahraman Mehmetçiklerin önünde düşmana saldırı emri verirken, 101 yıl sonra bu Mehmetçiklerin Türk düşmanı bir kralın önünde tören geçişi yapabileceklerini muhtemelen hiç aklına getirmemiştir.

Büyük Taarruz'da, 26 Ağustos 1922'de görevini yarım saat içerisinde yapamadığı için yaşamına son veren Albay Reşat Çiğiltepe de 94 yıl sonra Türk Bayrağı'nın Suudi bayrağı gerisinde yer aldığını herhalde görmek istemezdi. Radikal cihatçı terörün üretme çiftliği durumunda bir ülke olan Suudi Arabistan'la geliştirilen askeri ilişkilerin, kısa dönemdeki meyvesi, Pakistanlaşma yolunda hızın daha da artırılmasıdır. Pakistan'ın en büyük hatası da Suudi Arabistan'la askeri işbirliğini geliştirmesiydi.

Saygıda kusur edilmeyen Suudi Arabistan, Mekke şehrindeki kutsal topraklarda 1781'de yapılan ve Osmanlı'dan kalan tek eser olan Ecyad Kalesi'ni 2002'de yıkmıştı. AKP iktidara gelmeden hemen önce, "Ecyad Kalesi yıkılıyor" diye, Türkiye dünyayı ayağa kaldırmıştı. Ecyad, 1781 yılında Kâbe'yi korumak için Kâbe'ye hâkim bir tepeye, 23 dönüm arazi üzerine Mekke'de yapılan Osmanlı kalesiydi. Arap yarımadasının Osmanlı'nın

136 www.sabah.com.tr, 29 Şubat 2016.

elinden çıktığı Birinci Dünya Savaşı'na kadar Türk garnizonu olarak kullanıldı. Suudi Arabistan Krallığı, bu Türk kalesini yıkıp yerine otel dikmek istiyordu. Türkiye, Suudi Arabistan'ı resmen kınadı. "Ecdadımıza hakarettir," denildi. "Kabe'yi korumak için o kalede kanını veren şehitlerimizden utanın," denildi. "Suudi Kralı, Taliban gibi sanat eserlerini yıkıyor," denildi. Suudi Arabistan'ın Ankara Büyükelçisi, Dışişleri Bakanlığımıza çağrıldı, kalenin yıkılmaması konusunda uyarıldı.

Peki, Suudi Arabistan ne yaptı? Nispet olsun diye Türk düşmanı İngiliz casus, Lawrence'in Cidde'de oturduğu evi restore etti. Kapısına, "Bu ev Türklere karşı bağımsızlık savaşı vermeye yardımcı olan Lawrence'in karargâhıdır," plaketi de astı. Ecyad Kalesi'ni de büyük bir hışımla yıktı.

Ecyad'ın yerine yedi gökdelen dikildi. "Zemzem Kuleleri" olarak tanınan bu gökdelenler, devre mülk olarak satıldı. En iyi müşterileri Türk vatandaşları oldu. Türkiye'ye sadece 300 daire ayrılmıştı, ama Türkiye'den gelen daha ilk talepte bin 700 daire kapışılmıştı.¹³⁷ AKP iktidarı ne ata yadigârı Ecyad Kalesi'nin yıkılışını önemsemi ne de yerine yapılan oteli.

2015 yılı sonunda, İsraili bir enstitünün yaptığı araştırmaya göre, Suudilerin %53'ü Şii olması nedeniyle İran'ı ana düşman olarak görmekte, %22'si DAESH/İŞİD'i, %18'i ise İsrail'i düşman kabul etmektedir. Yani, 100 Suudi'den 78'i DAESH/İŞİD'i tehdit olarak görmemektedir.¹³⁸ Türkiye'yi yönetenler, 1947'den beri güvenliği ABD tarafından sağlanan işte böyle bir ülke ile her yönden ittifaka girdi.

Başbakan Tayyip Erdoğan, 12 Haziran 2012 günü emekli Orgeneral Hilmi Özkök'le Başbakanlık Resmi Konutu'nda, basına kapalı 70 dakika süren bir görüşme yaptı. Randevu tale-

137 *Sözcü* Gazetesi, Yılmaz Özdil, 16 Şubat 2016.

138 www.bbc.com/turkce, 18 Kasım 2015.

binin Özkök'ten geldiği ve “nezaket” ziyareti olduğu bildirilen görüşmeye ilişkin bazı çarpıcı iddialar ortaya atıldı. Kulislerde görüşmenin ana konusunun Yaşar Büyükanıt olduğu iddia edildi. Özkök, 2006'da Genelkurmay Başkanlığı koltuğunu Orgeneral Büyükanıt'a devretmişti. Halef selef komutanlar 6 Haziran 2012'de İzmir'de bir lokantada eşleriyle bir araya gelmişlerdi. Özkök'ün bu buluşmadan kısa süre sonra, Başbakan'dan randevu talep edip görüşmesi dikkat çekti.¹³⁹ “Kasaptaki ete soğan doğramayacak” kadar ihtiyatlı olan Özkök'ün, Büyükanıt ile buluşmasının ardından Başbakan'dan hızla randevu alıp görüşmesi belki de Büyükanıt'a karşı yürütülecek bir soruşturmanın durdurulması ile ilgili olabilirdi.

Evet, kısa sürede randevu alıp Başbakan'la görüşme gücüne sahip Özkök, 26'ncı Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ terör örgütü kurmak iddiasıyla cezaevine atıldığında, nedense Başbakan'la görüşme için talepte bulunmamıştı. Aynı Özkök, mesela, 23 Temmuz 2010 tarihinde, Balyoz davasında 28'i general 102 muvazzaf subay hakkında yakalama kararı çıktığında henüz “kasaptaki ete soğan doğramıyordu.” Oysa sadece et değil, ete serpilen tuz da kokmuştu.

Özkök, bundan yaklaşık bir ay sonra 2 Ağustos 2012'de, Ergenekon soruşturması kapsamında mahkemede ifade verdi. Soğanı doğramadı ve etliye sütlüye karışmadı. İlker Başbuğ'un yargılandığı Türk Silahlı Kuvvetleri'nin internet sitelerinin bilgisi dahilinde kurulduğunu saklamıyor, “Siteler yasaldı. Yayınlarında suç unsuru yoktu,” diyordu. Peki o zaman bunca asker, bu internet siteleri yüzünden neden içeride? Onlar haklı gerekçelerle içerideyse, Özkök niye dışarıda? Ya darbe planları iddiası?... “Meşru belge olmadığı için işlem yapmadım,” dedi Özkök.¹⁴⁰ Fakat, kendi döneminde kurulan internet sitelerinden dolayı İlker Başbuğ ve diğerlerinin suçsuz olduğunu, Balyoz'dan yargılanan yüzlerce personelin haksız yere yargılandığını söylemedi. Suç unsuru var ise, “Ben onların

139 *Vatan* Gazetesi, 13 Temmuz 2012.

140 Fatih Altaylı, *Habertürk* Gazetesi, 3 Ağustos 2012.

komutanıydım, komutanlık sorumluluğum var,” demedi. Ya da “Darbeyi ben önledim,” şeklinde bir ifadesi olmadı. Yani özetle, ne ete soğan doğradı ne de tuz kokmuş dedi.

Bu arada, Genelkurmay Başkanı Özel’in yeni uygulamaları devam ediyordu. Orgeneral Özel’den bir jest de yargıya geldi. Özel, yargının en önemli günü olan 2012-2013 Adli Yıl Açılış Töreni’ne ilk kez katılan Genelkurmay Başkanı oldu.¹⁴¹

Ergenekon ve Balyoz kumpas davalarının gerginliği sürerken, Özel’in Adli Yıl Açılış Töreni’ne katılan ilk Genelkurmay Başkanı olması, diğerlerinden oldukça değişik bir Genelkurmay Başkanı portresi çizdiği sonucunu ortaya çıkardı. Özel, gerçekten farklıydı. 2013 yılındaki Adli Yıl Açılış Töreni’ne de katıldı. 2014 yılı Adli Yıl Açılış Töreni’ne Cumhurbaşkanı Erdoğan gitmeyince Balıkesir’de birlikleri denetledi. TSK’nın, Cumhuriyet Ordusu’nun tasfiyesi yargı yoluyla yapılırken Genelkurmay Başkanı’nın Adli Yıl Açılış Törenlerine katılması, düşündürücü olduğu kadar ilginçti.

Genelkurmay Başkanı Özel, 23 Aralık 2012’de Kubilay’ın şehit edilmesinin 82’nci yıldönümünde ezber bozan bir mesaj yayımladı. Özel’in mesajında, önceki Genelkurmay Başkanlarının tersine “yobaz” sözcüğü kullanılmadı, “laiklik” ve “Atatürk” vurgusu yapılmadı.

Özel, mesajında irtica vurgusu da yapmayarak, “Olayların halkı tahrik etmek isteyen ve kutsal değerlerimizi kötüye kullanan,” kişilerce çıkarıldığını ifade etti. Özel, yayımladığı mesajında, “Bu nedenle, geçmişte yaşanan olaylardan dersler çıkararak, ancak geçmişte takılıp kalmadan, geleceğimizin şekillendirilmesine, Devletimizin dünya devletleri arasında daha da yücelmesi ve yükselmesi için birlik ve beraberlik içinde, görevlerimize odaklı olarak daha çok çalışmamızın gerekli olduğunu düşünüyorum. Bu düşüncelerle elim ve esef verici olan bu olayı kınıyor, olayda hayatını kaybeden, şehadet mertebesine erişen Asteğmen Mustafa Fehmi Kubilay ile Hasan ve Şevki Beyleri ve bugüne kadar

141 www.hurriyet.com.tr., 2 Eylül 2012, 01.23.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bekası için canlarını feda eden bütün şehitlerimizi rahmetle ve saygıyla anıyorum,”¹⁴² dedi.

Genelkurmay Başkanı bu mesajda, “Atatürk, laiklik, irtica” sözcüklerini kullanmamıştı. Cumhuriyet'in kurucusu Ebedi Başkomutan Atatürk ise Orgeneral Özel gibi düşünmüyordu. Tarihe, “Menemen Olayı” diye geçen bu vahşetin sıradan bir cinayet olmadığı, önceden planlandığı ve bunun için hazırlık yapıldığı alınan ifadeler sonucunda ortaya çıkmıştı. İfadelerden, bu vahşetin Cumhuriyet devrimlerini içine sindiremeyen Nakşibendi tarikatının tertibi olduğu anlaşılmıştı. Eylemciler, önce Manisa'da bir kahvede sık sık bir araya gelirler, daha sonra Tatlıcı Hüseyin'in Manisa'daki evinde dört gün süren toplantı yaparlar ve silah alırlar. 6 Aralık 1930 günü, Manisa'dan ayrılarak Paşaköy'de, Yağcılar ve Bozalan köyünde kalırlar. Paşaköy'de yeni silahlar temin ederler. Bu köylerde propaganda yaparlar.

Asteğmen Kubilay'ın başını keserek öldüren Giritli Hasan oğlu Derviş Mehmet ve beş adamının tümünün Manisa'da ika- met ettikleri ve Nakşibendi tarikatıyla bağlantıları oldukları belirlenmiştir. Onları bu tarikata sokan ve eğiten, Manisa Askeri Hastanesi imamlığından emekli olan İbrahim Hoca'dır. İbrahim Hoca da İstanbul Erenköy'de Şevki Paşa Köşkü'nde oturan Nakşibendi Şeyhi Erbilli Esat Hoca'ya bağlıdır. İbrahim Hoca'nın ifadesine göre, tekkeler yasaklanmadan önce, Şeyh Esat'ın yirmi bin civarında müridi bulunmaktaydı.

Atatürk bu olayı duyunca, olağanüstü üzüldü ve öfkелendi. Trakya gezisini keserek İstanbul'a döndü. Dolmabahçe'de; Atatürk, Meclis Başkanı, Başbakan, Genelkurmay Başkanı, İçişleri Bakanı ve 2'nci Ordu Komutanı'nın katılımı ile bir toplantı yapıldı.

Atatürk, bazı Menemenlilerin bu vahşeti alkışlamalarını affedemiyordu. “Bu, Cumhuriyet'i ve bizim başımızı kesmektir,” dedi. İbret için halkın boşaltılarak Menemen ilçesinin yıkılmasını

142 www.gazetevatan.com, 23 Aralık 2012, 22.06.

emrettiyse de öfkesi yatışınca emrinde ısrarcı olmadı. Van Valisi Bekir Sami Bey'in (Baran) ziyaretinde, Atatürk şunları söyledi: "Olayın failleri arasında iki Hasan var. Biri 50 yaşında, diğeri 18 yaşında. Beni olayın kendisinden de daha çok üzen 50 yaşındaki Hasan ile 18 yaşındaki Hasan'ın aynı şeyi düşünmüş ve yapmış olmalarıdır. Genç bir insandan bunu beklemiyordum."

Menemen'de gerçekleştirilen vahşetin sıradan bir olay olarak geçirilemeyeceğinin en önemli kanıtı da Atatürk'ün 28 Aralık 1930 tarihinde, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne gönderdiği aşağıda yer alan başsağlığı mesajıdır:

"Menemen'de, kısa bir süre önce meydana gelen gericilik girişimi sırasında Yedek Subay Kubilay Bey'in görevini yaparken öldürülmüş olmasından dolayı Cumhuriyet Ordusu'na başsağlığı dilerim. Kubilay Bey'in şehit edilmesinde gericilerin gösterdiği vahşilik karşısında Menemen'deki halktan bazılarının alkışla onaylamaları, bütün Cumhuriyetçi ve vatanseverler için utanılacak bir olaydır... Menemen'de halktan bazılarının hataları bütün millette acıya sebep olmuştur. İşgalin acısını tatmış bir yörede, genç ve kahraman yedek subayın uğradığı saldırıyı, millet bizzat Cumhuriyet'e karşı bir öldürme girişimi olarak kabul etmiştir..."

Büyük ordunun kahraman genç subayı ve Cumhuriyet'in idealist öğretmenler topluluğunun değerli üyesi Kubilay'ın temiz kanı ile Cumhuriyet, hayatını tazelemiş ve kuvvetlendirmiş olacaktır."

Atatürk, 1930'da Menemen Olayı'nı, "gericilik girişimi, Cumhuriyet'e karşı bir öldürme girişimi" olarak görüyor, "Bu, Cumhuriyet'i ve bizim başımızı kesmektir!" diye haykırıyordu.

82 yıl sonra, Genelkurmay Başkanı Özel ise Atatürk'ün söylediği bu sözleri kullanmıyordu. "Geçmişte yaşanan olaylardan dersler çıkararak, ancak geçmişe takılıp kalmadan," ifadelerini tercih ediyordu. Oysa Menemen Olayı, Atatürk Devrimlerine karşı yapılmış organize bir gericilik hareketidir. Geçmişte, Atatürk Devrimlerine ve Cumhuriyet'e karşı yapılan bu vahşeti, geçmişe takılarak nesillerden nesile aktarmak her Atatürkçü insanın

görevidir. “Askerlik Andı” bunu gerektirir, Atatürk’ün askeri, Mustafa Kemal Atatürk’ü örnek alır. Orgeneral Necdet Özel, Kubilay’ın şehit edilmesi olayında neden Atatürk’ten farklı düşünmektedir? Sorulacak asıl soru budur...

Orgeneral Özel, daha iki yıl önce Ordu Komutanlığı devir teslim töreninde oldukça farklı mesaj veriyordu. 16 Ağustos 2008’de, 2’nci Ordu Komutanlığı görevini Orgeneral Hasan Iğsız’dan teslim alan Orgeneral Özel, devir-teslim konuşmasında şunları söylüyordu: “Yayılmacı emperyal düşünce yüzyıllardır bu hedefi gerçekleştirmek için yoğun çaba içindedir. Hepimizin bildiği gibi onların bu insanlık dışı alçakça saldırılarını boşa çıkarmayı başaran Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk, geleceği görerek, bu hayâsız akınların devam edebileceğine işaret etmiş ve bu maksatla da Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile Türk ulusunu koruma görevini Türk Silahlı Kuvvetleri’ne vermiştir. 2’nci Ordu şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da her türlü kötü emeli amaçlayan oyunu bozacak, tehditleri bertaraf edecektir.”¹⁴³

“Türkiye Cumhuriyeti Devleti anayasal yapısına, toprak bütünlüğüne, ulusal birliğine ve Cumhuriyet’in değerlerine yönelik yapılan saldırılarla karşı karşıyadır. Bu saldırıların ortak hedefi, Türk yurdunu ortadan kaldırarak, Türk ulusunu yok etmektir. Atatürk’ün ilke ve devrimlerine olan inançla, her türlü kötü emeli amaçlayan oyunu bozacak, tehditler bertaraf edilecektir.”¹⁴⁴

Orgeneral Özel, 2008’de Ordu Komutanlığı’nı teslim alırken “Cumhuriyet’in değerleri, Atatürk’ün İlke ve Devrimleri” sözcüklerini vurgulamıştı. 2012’de, Kubilay’ın şehit edildiği Menemen Olayı’nda ise Cumhuriyet’in değerlerinden ve Atatürk’ten söz etmedi. O zaman Kara Kuvvetleri Komutanlığı’na bağlı bir Ordu Komutanı’ydı; şimdi ise Başbakan’a bağlı Genelkurmay Başkanı’ydı. Peki, iki yılda ne değişmişti?

143 www.hurriyet.com.tr, 16 Ağustos 2008, 13.47.

144 www.mynet.com.tr, 16 Ağustos 2008, 13.24.

2015'e gelindiğinde, Kubilay'ı anma törenini önemsizleştirme çabaları daha da arttı. Şehit Asteğmen Kubilay için her yıl 23 Aralık'ta, Menemen'de yapılan törende, İlçe Belediye Başkanı'nın konuşması 2015'te programdan çıkarıldı. Genelkurmay Başkanlığı'ndan ilk kez basın için bir kısıtlamaya gidildi. Törenin yapıldığı Yıldıztepe Kubilay Anıtı'nın askeri bölge içinde olması nedeniyle, törenleri organize eden Genelkurmay Başkanlığı o yıl sadece TRT ve Anadolu Ajansı'nın tören alanına alınacağını duyurdu.

CHP'li Menemen Belediye Başkanı Tahir Şahin, kendisinden sonra basına yönelik akreditasyon uygulanmasına tepki gösterdi. Şahin, şunları söyledi: "Daha neler göreceğiz? Üç yıl önce törenlerde Kaymakamlık makamı konuşmamaya başladı. Bu yıl Belediye Başkanı'na konuşma yasağı getirdiler. Şimdi de basının alınmayacağı ortaya çıktı. ...Aslında amaç belli, Kubilay anmalarının gündemden düşürülmeye çalışıldığını açık bir şekilde görmekteyiz. Özellikle Kubilay olayı Türkiye'de laiklik adına yapılan en anlamlı anma törenlerinden biridir. Başkanı konuşturmuyorsun, halkın temsilcisi. Basını içeriye almıyorlar, Türkiye'nin nereye götürmek istendiğini izliyoruz. Böyle bir karar var ise karar yanlış." Son yıllarda İzmir Valilerinin törenlere katılmayıp, yardımcılarını göndermesi de alışkanlık durumuna geldi.¹⁴⁵ Böylece, Kubilay'a bir darbe daha vurulmuş oldu...

145 www.dha.com.tr, Taylan Yıldırım/İzmir, 18 Aralık 2015, 17.24:48.

Cumhuriyet'in Kolonlarına Hoyratça Vuranlar

Balyoz kumpas davasının gerekçeli kararında, dönemin Kara Harp Akademisi Komutanı olan Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel'in isminin yazılı olduğu bir belgede darbeye karşı olduğunun göstergesi sayılan (-) işareti ile “İkna edilmeli, Doğan Paşa yakın takip” ifadeleri yer alıyordu. Mahkemenin yorumu olarak da “Sanık Doğan Temel'in suç tarihinde Harp Akademileri Komutan Yardımcısı olup darbe harekâtına destek vermediği anlaşılan Necdet Özel'i ikna ile görevlendirdiği” ifade edilmişti.

Bunun üzerine, emekli Korgeneral Doğan Temel, avukatı aracılığıyla temyiz dilekçesine eklemek için Necdet Özel'den, en küçük bir ima ya da ikna etme gayreti olup olmadığı yönünde konuşması talebinde bulunuldu. Ancak, Necdet Özel, adli müşavir imzasıyla, “Talep edilen konunun görülmekte olan bir davayla ilgili olduğu, devam eden yargılama ile ilgili beyanda bulunmayacağı, adli makamlar tarafından tanık sıfatıyla çağırılması durumunda beyanda bulunabileceği...” şeklinde cevap verdi.¹⁴⁶ Ne büyük bir silah arkadaşlığı vefası!...

146 www.t24.com.tr, 10 Mart 2013, 08.56.

Orgeneral Özel, darbe suçlamasına esas olan seminer tarihlerinde Tümgeneral rütbesinde Kara Harp Akademisi Komutanı idi. Akademi’de bulunan öğrenci subaylar, emirle seminere katıldıklarından tutuklanıyor, fakat Kara Harp Akademisi Komutanı Özel’in ifadesi bile alınmıyordu. Seminere katılım emrini veren komutan sorumsuz, emri uygulayan öğrenci subaylar suçluydu. TSK tarihinde bir ilkti. Komutan da “Benim öğrencilerim suçsuz, asıl sorumlu benim,” demedi, dillendirmede bile. Komutanlığını yaptığı subaylar, adaletsiz ve haksız şekilde yargılanırken, hem Jandarma Genel Komutanı olduğu dönemde hem de Genelkurmay Başkanı iken hiç konuşmadı. Oysa “Bir komutan, birliğin yaptığı ve yapamadığı her şeyden sorumludur,” ilkesini askeri öğrenciler bile bilirlerdi.

Komutanlığını yaptığı subaylar yargılanırken, onları Akademi’den mezun eden, onlara sicil veren ve onlara kurmay subayın niteliklerini öğreten komutan sorumluluk çemberinin dışında kalabilir mi? Astları yargılanırken huzurlu olabilir mi?

Oysa daha 1920 yılında, Afyonkarahisar Kolordu Dairesi’nde Mustafa Kemal, subaylara şöyle bir konuşma yapmıştı:

“...Milletimiz, ordusundan yoksun bırakılma girişimi ile karşı karşıyadır. Orduyu imha etmek için mutlaka subayını mahvetmek, aşağılamak lazımdır. Komutanlarımıza ve subaylarımıza tecavüz ve taarruza başladılar. Askerlik izzeti nefsinin yok etmeye gayret ettiler. Millet, bağımsızlığının korunmasını ordudan, ordunun ruhunu oluşturan subaylardan ister. İşte, subayların yüce olan vazifesi budur. Millet bağımsızlığı ihlal edilirse, bunun vebali subaylara ait olacaktır. Subaylar, fedakârlar sınıflarının en önünde bulunmak zorundadırlar; çünkü düşmanlarımız herkesten önce onları öldürürler, onları aşağılarlar ve hor görürler.”¹⁴⁷

Subaylar, general/amiraller tutuklanırken TSK tasfiye edilirken, Komutan Özel’in sessizliğinin nedeni ne idi? Çok değil, üç

147 Vural Savaş, *Kim Bu Hainler?*, 2010.

yıl sonra 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi'ne katılan general/ amirallerin çoğunun kendi döneminde bir üst rütbeye yükseltildiği anlaşıldığında, bu sorunun cevabı ortaya çıkacaktı.

TSK'da tasfiye operasyonu tüm hızıyla sürerken, genç Mustafa Kemaller vardı. Ve onlardan biri, 102 yaşında, Sümerolog Muazzez İlmiye Çığ'dı. Sayın Çığ, 15 Şubat 2013'te, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel'e yazdığı mektupta şunları haykırıyordu:

“Türkiye Cumhuriyeti Türk Orduları Genelkurmay Başkanı Sayın Necdet Özel Paşa'ya,

Ben 99 yaşında, en ince hücrelerine kadar Türk olan ve bizi ortaçağ karanlığından kurtarmak için başını koyan, bizlerin bu günlere gelmemizi sağlayan aziz, sevgili Mustafa Kemal Atatürk'ün en sadık takipçisi bir kadını. Yurdumuzun ve devrimlerimizin en büyük güvencesi de dünyada adı söylenen ordumuzdu. Devletin başına demokrasi bayrağı altında gelen bir hükümet bu muazzam orduyu dağdaki eşkıya teröristlerle bir tutarak, tek tek hapsilere atıp dağıtmaya başladı. Beni en çok şaşırtan ve üzen, buna gönlünüzün tahammül edip o mevkide yüzünüz kızarmadan, hiç sesiniz çıkmadan oturmanız. Siz Türk milletinin ordusunun başısınız, AKP hükümetinin değil. Arkadaşlarınızın, değerli kumandanlarınızın terör örgütü üyesi olduğuna inanıyor musunuz? Sesiniz çıkmadığına göre kabul ediyorsunuz demek. Yazıklar olsun size, o üniformanıza!

Hayatımın son günlerinde ülkem için, halkımız için içim ya- nıyor. Ülkemiz korkunç bir uçuruma doğru gidiyor. İçimiz, dışımız düşmanlarla sarılı, gemi batmakta. Bunları görmüyor, fark etmiyorsanız; keyfinize bakın paşa hazretleri!”¹⁴⁸ Sümerolog Muazzez İlmiye Çığ'ın Orgeneral Necdet Özel'e yazdığı mektup, bu dönemde adeta tarihe not düşüyordu. Cumhuriyet ve Atatürk sevdalısı bir kadının feryadıydı bu.

148 Muazzez İlmiye Çığ, *Uyanın Artık*, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2014, s. 29.

3 Ağustos 2013'te Yüksek Askeri Şûra (YAŞ) Kararları açıklandı. Kara Kuvvetleri Komutanı olması beklenen Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Bekir Kalyoncu emekli edildi. Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na, Donanma Komutanlığı'nı vekâleten yürüten Koramiral Recep Bülent Bostanoğlu getirildi. Bostanoğlu'nun rütbesi oramiralliğe yükseltildi. Hava Kuvvetleri Komutanı, orgeneralliğe yükseltilen Hava Eğitim Komutanı Korgeneral Akın Öztürk oldu.¹⁴⁹ Kara Kuvvetleri Komutanı yapılan Hulusi Akar'dan daha kıdemli olan Orgeneral Servet Yörük Jandarma Genel Komutanı, Birinci Ordu Komutanı Orgeneral Yalçın Ataman da Harp Akademi Komutanlığı'na getirildi, böylece bu iki komutan doğrudan Genelkurmay Başkanlığı'na bağlanmış oldu.

Kararlar, bazı yönleriyle TSK için bir ilkti. Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na, Ordu Komutanlığı yapmayan Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Hulusi Akar getirilmiş oldu. Ordu Komutanlığı yapmamış bir Orgeneral'in Kara Kuvvetleri Komutanı olması TSK'nın teamüllerine hem aykırıydı hem de tecrübe yönünden büyük bir eksiklikti.

Balyoz davasından beraat eden emekli Kurmay Albay Mustafa Önsel “*Ağacın Kurdu*” adlı kitabında, Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar hakkında şu bilgilere yer vermiş:

“Orgeneral Hulusi Akar, 2015 Ağustos’unda Genelkurmay Başkanı olur. İlginç olan, lehine bu zamana kadar olmamış bir kampanya başlatılır medyada. *Sözcü*, *Aydınlık*, *Yeniçağ* gibi yakinen takip ettiğimiz gazeteler ile Fethullahçı basın Hulusi Akar’ın ismi üzerinde anlaşmış gibidirler.

Fethullahçı örgütün medyadaki yüzü olan Faruk Mercan’ın yazdıklarına bir bakalım isterseniz. Hulusi Paşa ile ilgili ilk yazısı 22 Ağustos 2013 tarihli. ‘28 Şubat’ın terfi ettirmediği komutan’ başlığını taşıyor. Elbette gerçekle ilgisi yok. Ama yazı övgü dolu, adeta bir güzelleme içeriyor.

149 www.sabah.com.tr, 3 Ağustos 2013, 16.16.

Mercan'ın, Orgeneral Hulusi Akar Genelkurmay Başkanı olduktan sonra attığı tweet'ler çok daha ilginçtir. İlk tweet (4 Ağustos 2015): *'Hulusi Akar NATO'da itibarı yüksek, TSK'nın bugünkü birikimini temsil eden bir komutan. Çok zor bir görev üstleniyor.'*

Aynı gün ikinci tweet: *'Bir irade Orgeneral Hulusi Akar'ın önünü kesmek için her şeyi yaptı. Silahlı Kuvvetler Akar'ı yedirdi. Tarihi bir sürece girdik.'* Faruk Mercan *'tarihi süreçle'* neyi kast etmiş olabilir sizce?

Ertesi günkü bir başka tweet de şöyle diyor (5 Ağustos 2015): *'Hulusi Akar'ın Genelkurmay Başkanı olması Silahlı Kuvvetler'in kurumsal duruşunun bir sonucu. Çok zor bir zamanda çok zor bir görev.'*¹⁵⁰ Mustafa Önsel'in *"Ağacın Kurdu"* kitabında yazdıkları bunlar.

Siyasi iktidarla Genelkurmay Başkanı, teamüller dışında bir tercih yapmışlardı. 2011 yılından itibaren onaylanan YAŞ kararları, liyakat yerine Atatürk ve Cumhuriyet'le problemlili olan bir yapının yükseltilmesi ve önemli yerlere yerleştirilmesini sağlamıştır. "Atatürk, Cumhuriyet ve Askerlik Andı"na bağlı general/amiraller, subaylar saha dışına atılırken, FETÖ'cü müritler tercih edilmiştir. Bu tercih, TSK'nın 2.225 yıllık itibarını yerle bir edecek, Mehmetçik destanının ayaklar altına alacak sonuçları doğuracaktı. Bu tercih; yasalara, yönergelere ve "Askerlik Andı"na aykırıydı. Bu tercihin ne büyük bir felakete yol açtığı, iki yıl sonra, 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi'nde görülecekti. 2013'te orgeneral yapılan Akın Öztürk, darbe girişimine katıldığı iddiasıyla tutuklanacak, Orgeneral Hulusi Akar ve üç kuvvet komutanı ise astları tarafından rehin alınacaklardı. Bu yönüyle, 2011-2015 yılları arasındaki Orgeneral Necdet Özel dönemindeki YAŞ kararları yok hükmündedir.

Ekim 2013 başında, iki günlük Kosova ziyaretinde bulunan Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel, Priştine'deki res-

150 Mustafa Önsel, *Ağacın Kurdu*, Alibi Yayıncılık, 2016.

mi temasları ardından Prizren’de Türk askeri tarafından onarılan Kırık Camii’ni, ardından Osmanlı döneminden kalma tarihi Sinan Paşa Camii’ni ziyaret etti. Orgeneral Özel, anı defterine: “...Cemaati bol olsun,” ifadelerine yer verdi.¹⁵¹ Normal şartlarda, önceki Genelkurmay Başkanlarının yurtdışı ziyaretlerinde resmi program basına açık olur, özel program ise basına yansıtılmazdı. Caminin ziyaret edilmesinde bir problem yoktu elbette. Acaba, Atatürk Türkiye’sinin ve Cumhuriyet’in bir Genelkurmay Başkanı, camiye ziyaretiyle ilgili fotoğrafı ve haberi neden basına verme ihtiyacı duymuştu?

Orgeneral Özel, Yargıtay temyiz kararının ardından Balyoz kararlarıyla ilgili 12 gün sonra konuştu. “Neden konuşmadığı” hakkındaki sözlerle tepki gösterdi. Anadolu Ajansı’na açıklama yapan Özel, 21 Ekim 2013’te şunları söyledi: “Genelkurmay Başkanı’nın, devlet sorumluluğu bulunan, görev ve yetkileri yasalarla belirlenmiş, Türk Silahlı Kuvvetleri’nin komutanı ve bir kamu görevlisi. Kamu görevlisinin, konuşacağı konuyla ilgili, yeri, zamanı ve muhataplarını doğru analiz etmesi gerekir. Bu nedenle mümkün oldukça konuşmamaya ve gündemde olmamaya gayret ediyorum, TSK ile ilgili haberlerin de internet ortamında kamuoyuyla paylaşılmasını yeterli görüyorum.”

Orgeneral Özel, Ergenekon ve Balyoz davalarına ilişkin şöyle konuştu: “Tarihi davalarla ilgili verilen yargı kararlarının; ihtisas sahipleri tarafından tartışılmasının, sonuçlarının yürütme ve yasama organları tarafından değerlendirilmesinin ve vicdani muhasebesinin de yüce milletimiz tarafından yapılmasının daha doğru olduğunu düşünüyorum. (Balyoz) Karar sonrası tahliye edilen arkadaşlarımın çoğunluğunun Kara Kuvvetleri Komutanlığı mensubu olduğu ifade edilerek, Türk Silahlı Kuvvetleri içinde ayrımcılık yapma, nifak sokma ve huzur bozmaya yönelik girişimleri kınıyorum.” Özel, açıklamasında ayrıca, iktidar partisinin “Her şey Türkiye için” söylemini de kullandı.¹⁵²

151 www.hurriyet.com.tr, 9 Ekim 2013, 15.04; www.samanyoluhaber.com, 9 Ekim 2013 (16.51).

152 www.ulusalkanal.com.tr, 21 Ekim 2013, 17.48.

Bir ülkede yargı bağımsızlığı ve tarafsızlığı yoksa o ülkede hukuk işlemez, adalet tecelli etmez. Genelkurmay Başkanı'nın bu durumu görmemesi olanaksızdı. Çok değil, iki ay sonra, 17-25 Aralık 2013'te, kendisini "Kamu Görevlisi" olarak adlandıran Genelkurmay Başkanı Özel, hükümet kanadından davaların kumpas olduğunun belirtilmesinin ardından bu kez ağız değiştirecek ve yüzyılın en hukuksuz davaları için girişimde bulunmaya başlayacaktı. Oysa 2013 Ekim'ine kadar bu davaların hukuksuz olduğu delillerle ispatlanmış, tutsak askerler yazdıkları mektup ve dilekçelerle bu durumu dillendirmişlerdi.

Yazar Sebahattin Önkibar, 4 Kasım 2014 tarihinde köşesinde, eski Kara Kuvvetleri Komutanı Emekli Orgeneral Aytaç Yalman hakkında şunları yazdı: "Hakkı olmadığı halde sadece, '*Caz müziği hayranı, irticacı olmaz*' bakışı ile Hüseyin Kıvrıkoğlu tarafından Kara Kuvvetleri Komutanı yapılan Aytaç Yalman'a Balyoz davası sürecinde Ulusal Kanal'da yayınlanan programımıza Ufuk Söylemez tarafından davet edildi. Paşa bu davete şu karşılığı verdi: '*Ufuk Bey yaşı 75... Başımı derde sokamam.*' Programa gelseydi, Balyoz kahramanlarına atılan iftiraları soracak ve bu o ifadeler mahkemeye delil diye sunulacaktı ama gelmedi. Ve dün (3 Kasım 2014) Aytaç Yalman mahkemede idi! Yalman'ın şimdi yaşı 78'e yaklaştığı halde niye mi gitti mahkemeye? F tipi örgütün rüzgârı kesildi ya kendini sağlamda görüyor! Yazık... TSK komutanı böyle mi olmalıydı?"¹⁵³ Yazık ki ne yazık... Komutanlık sorumluluğunu taşıyamayanlar, komutan olamazlar. Lider hiç olamazlar.

17-25 Aralık 2013 süreci, kumpas davalarının kaderini değiştirmişti. Başbakan'ın Başdanışmanı ve Milletvekili Yalçın Akdoğan: "Kendi ülkesinin milli ordusuna (...) kumpas kuranların (...) her yolu mubah görenlerin nasıl hastalıklı anlayışlar ürettiğini çok iyi bilir."¹⁵⁴

¹⁵³ *Aydınlık Gazetesi*, Sebahattin Önkibar, 4 Kasım 2014.

¹⁵⁴ *Balyoz Kumpası*, Veli Ağbaba-Özgür Özel-Nurettin Demir-Muharrem Işık, Cumhuriyet Kitapları, 2014.

Oysa aynı Başdanışman üç ay kadar önce, 2013 yılının Ağustos ayında yaptığı bir açıklamada, “Cumhuriyet tarihinin en büyük hukuki hesaplaşması” tanımını yapmış ve “Sadece bir zihniyetten hesap sorulmamış, aynı zamanda bu anlayış yargı yoluyla tasfiye edilmiştir,” diye konuşmuştu.¹⁵⁵

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, 17-25 Aralık 2013 operasyonu sonrası, Balyoz, Ergenekon gibi davaların kumpas olduğunu şu sözleriyle açıkladı: “Cezaevinde günahsız yatan çok kişi var... Bugün artık geçmişteki bazı yargılamaların da üzerinde çok büyük soru işaretlerinin oluştuğunu daha net olarak görüyoruz. Sahte ihbar mektuplarıyla, yasadışı dinlemelerle, sahte delillerle tasarlanmış ve ayarlanmış bir kısım yargı mensuplarıyla insanların nasıl mahkûm edildiklerini bugün çok daha belirgin şekilde görüyoruz. Bütün bunlar, hukuk adalet saikiyle, vicdan saikiyle değil tamamen örgüt saikiyle yapılıyor... Balyoz davasını alelacele hallettiler. Ergenekon’da halen gerekçeli karar hazırlanmadı. Burada bir katakulli olduğu açık. Bu davalarsa haksızlığa uğramış insanlar var. Bütün bu davalarda intikam hissiyle hareket ettiler. Kısaca paralel yapı bu davalarda görevini icra etti.” Paralel yapı gerçekten görevini yapmış, TSK’yı, Cumhuriyet Ordusu’nu tasfiye etmişti.

Oysa 17-25 Aralık 2013 tarihine kadar tasfiye sürecinde, Başbakan yargılama sürecini desteklemiş ve 3 Şubat 2010’da aynı davalar için şunları söylemişti: “...Ortada karanlık iddialar, kirli bir senaryo var. Ancak bu vahameti umuda dönüştüren, senaryonun tartışılması, özgürce eleştirilmesi, en önemlisi hukukun konusu olabilmesidir... Neden yedi yıl beklediniz diye soranlara diyorum ki; Türkiye bu demokratik olgunluğa ancak bugün ulaşmıştır.”¹⁵⁶

Ayrıca, 15 Temmuz 2008’de, dönemin Başbakanı Erdoğan, Ergenekon savcılarının iddianameyi İstanbul 13’üncü Ağır Ceza

¹⁵⁵ www.sozcu.com.tr, 21 Nisan 2016, 14.15

¹⁵⁶ *Balyoz Kumpası*, Veli Ağbaba-Özgür Özel-Nurettin Demir-Muharrem Işık, Cumhuriyet Kitapları, 2014.

Mahkemesi'ne verdiklerinin hemen ertesi günü, "Bu davanın savcısıyım!" çıkışında bulunmuştu. Erdoğan, "Millet adına hakkı aramanın hakkı savunmanın gayreti içindeyiz, eğer bu anlamda savcılık ise evet savcıyım," demişti.¹⁵⁷

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç ise dalga dalga gelen Ergenekon operasyonlarının gölgesinde Gülen Cemaati'ne ait *Ak-siyon* dergisine verdiği söyleşide; düzmece delil ve gizli tanıklarla yürütülen Ergenekon ve Balyoz davalarında verilen kararlara destek vermiş, özel görevli yargıç ve savcılarını övmüş, "Onlara bütün Türkiye'nin demokrasi adına büyük bir borcu var," demişti. Yine dönemin Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, o dönem bir televizyon programında, "Türkiye iyi bir noktaya gidiyor. Bu sıkıntılar, sancılar bir taraftan doğum sancısıdır. Bir taraftan da bağırsakların temizlenmesidir,"¹⁵⁸ demişti.

15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi'nde kimin bağırsaklarının temizlendiği görülecek ve Türkiye'nin nasıl bir noktaya getirildiği açıkça anlaşılacaktı. Ama o zaman Arınç sessizliğe bürünecekti.

Peki bu kumpas davalarına o günlerde kimler neler demişti?

1 Nisan 2010'da, İstanbul 12'nci Ağır Ceza Mahkemesi üyesi Oktay Kuban, "nöbetçi hâkim" olarak Çetin Doğan'ın da aralarında bulunduğu 19 kişiyi tahliye etti. O sırada Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı olan AKP Kocaeli Milletvekili Nihat Ergün, 4 Nisan 2010'da AKP Bursa İl Başkanlığı'nın toplantısında, tahliye konusuna değindi. Ergün, tahliye kararı veren hâkimi açıkça "çete üyeliği" ile suçlayan konuşmasında şu ifadeleri kullandı: "Görüyoruz ki çeteler, sadece çete değilmiş, sadece çete ve avukatından oluşmuyormuş. Meğersem çetenin medyası, rektörü varmış. Maalesef çetenin nöbetçi hâkimi, savcısı oluyor!"¹⁵⁹ Hükümetin bakanı üç yıl sonra kumpas diyecek-

¹⁵⁷ www.sozcu.com.tr, 21 Nisan 2016, 14.15.

¹⁵⁸ www.sozcu.com.tr, 21 Nisan 2016, 14.15.

¹⁵⁹ www.sozcu.com.tr, 21 Nisan 2016, 14.15.

leri davayı bu denli destekliyor, tutsakları tahliye eden yargıç için “çete” diyordu.

Dönemin AKP Sözcüsü Hüseyin Çelik ise Ergenekon mağdurlarına ceza yağdığı dakikalarda katıldığı bir televizyon programında, “Şunu unutmamak lazım. Türkiye yıllardır darbe tehdidi altındaydı. Merhamet adaleti engellerse o merhametten maraz doğar. Kurda merhamet etmek kuzuya zulüm etmektir,” yorumunda bulunmuştu.¹⁶⁰

AKP eski Milletvekili Şamil Tayyar da o dönem gazeteci sıfatıyla Ergenekon üzerine kitaplar yazmış, Ergenekon’un masaya yatırıldığı tartışma programlarının vazgeçilmez konuklarından biri olmuştu. Yine Tayyar gibi *Sabah* yazarı Rasim Ozan Küntahyalı da Ergenekon konusunda bilirkşi kesilmiş ve program program gezmişti.¹⁶¹

Yani, kumpas tutsakları, 17-25 Aralık olmasaydı, hâlâ içerde olacaktı.

160 www.sozcu.com.tr, 21 Nisan 2016, 14.15.

161 www.sozcu.com.tr, 21 Nisan 2016, 14.15.

Cumhuriyet'i Tasfiyede İşbirliği

5 Şubat 2014'te, Genelkurmay Başkanı Necdet Özel'in direktifi ile Donanma Askeri Savcılığı'nca, 5 numaralı hard disk ile ilgili ayrıntılı bir araştırma başlatıldığı konusu basına yansdı. 5 numaralı hard disk, Gölcük Donanma Üssü'nde, 6 Aralık 2010 tarihinde yapılan aramada, taban parkeleri altında gizlenmiş olarak ele geçirilmişti. Donanma Askeri Savcılığı, o dönemde kimlerin girip çıktığına, hard disk ve bulunduğu odaya kimlerin ulaşabileceğine dair ayrıntılı bir araştırma yapacağını belirtti.¹⁶²

Balyoz davası 5 numaralı hard disk üzerine kurgulanmıştı. Hard diskteki delillerin sahteliği, TÜBİTAK raporu ile belgelenmiş ve dava çökmüştü.¹⁶³ Ancak, bu hard diskin sahte olduğu, tutuklu Silahlı Kuvvetler personelinin birçok kuruma yaptırdığı incelemeler sonucu çok önce ortaya çıkmıştı.

Genelkurmay bu gerçeğe rağmen, 5 Şubat 2014 tarihine kadar adım atmamış ve bu konuda 2011 yılından beri Genel-

¹⁶² www.ortadogugazetesi.net, 5 Şubat 2014, 13.43.

¹⁶³ www.hurriyet.com.tr, 26 Ocak 2014, 12.53.

kurmay Başkanı olan Orgeneral Özel hiçbir direktif vermemiştir. Şimdi her nedense personelin hakkını arama ihtiyacı duyulmuştur. Bu girişimin, 17-25 Aralık 2013 sürecinden sonra başlatılması dikkat çekiciydi.

2010-2011 yılında Jandarma Genel Komutanı, 2011 yılından itibaren Genelkurmay Başkanı olan Özel'in kumpas davalarını takip etmemesi mümkün değildi. 5 Şubat 2014 tarihine kadar ses çıkarmaması, ancak bu tarihte Savcılığı harekete geçirmesi gerçekten ilginçti. Bu konuda, Balyoz tutsaklarının Genelkurmay'ın geç kaldığına ilişkin açıklamaları şöyleydi.

- Korgeneral Turgut Atman: “5 No’lu hard disk ile ilgili Donanma Komutanlığı’na verilen soruşturma emrinde ve ‘kumpas’ iddiaları ile ilgili yapılan suç duyurusunda Genelkurmay Başkanlığı çok geç kaldı.”

- Tümamiral Erdem Caner Bener: “17 Aralık olmasa belki bu girişimleri de yapmayacaklardı. Ortada bir samimiyetsizlik var. Gölcük’te yapılan aramanın üzerinden üç sene geçti. Deliller karartıldı. Gölcük’teki askeri savcılar görevlerini ihmal etti, soruşturmayı akamete uğrattı. Savcılar da maalesef işbirliği ve kumpas içinde.”

- Tuğamiral Şafak Yürekli: “Genelkurmay soruşturmaları açmak için geç kaldı. Arkamızda hiç durmadı. Işık Koşaner ile birlikte istifa eden kuvvet komutanları dışında hiçbir komutan arkamızda durmadı. Asla destek görmedik. Aileler kesinlikle hiç aranmadı. Ben amiralken beni ve ailemi aramıyorlarsa alt düzeydeki subayları hiç aramamışlardır. Benim bedenim hapiste ama ruhum özgür. Dışarıdakilerin durumu ise tam tersi.”¹⁶⁴

Yukarıda görüldüğü gibi, Balyoz tutsakları, Genelkurmay Başkanlığı’nın geç kaldığını, arkalarında durmadığını söylüyor ve samimi olmadığına inanıyorlardı.

¹⁶⁴ Cumhuriyet Gazetesi, Utku Çakırözer-Barkın Şık, 20 Şubat 2014, 11.06.

20 Şubat 2014'te, AKP Hükümeti, kuvvet komutanlarını ilgilendiren bir yasa çıkardı. Kuvvet komutanlarının görev süresi de 65 yaş hadleri dolana kadar Cumhurbaşkanı'nın onayı ile uzatılabilecekti.¹⁶⁵ Böylece, AKP tercih ettiği kuvvet komutanının görev süresini 65 yaşına kadar uzatabilecekti.

30 Mart 2014 gününde yapılacak yerel seçimlere üç gün kala; Dışişleri Bakanı Davutoğlu, MİT Müsteşarı Hakan Fidan, Dışişleri Bakanı Müsteşarı ve Genelkurmay İkinci Başkanı'nın da katılımıyla Dışişleri Bakanı odasında yapılan Suriye ile ilgili toplantının konuşmaları internet ortamında yayımlandı.¹⁶⁶ Bu senaryoda Genelkurmay İkinci Başkanı'nın konuşmaları, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin köklü tarihi açısından alışılmadık olaydı. Türkiye'de devlet denildiğinde belli bir ciddiyet, ağırlık ve köklü bir gelenek anlaşıldı.

Şimdi, 1914 yılına gidelim:

15 Kasım 1914... Genelkurmay Başkanı Haber Alma Şubesi Müdürü Binbaşı Kazım (Karabekir), Enver Paşa'ya bu sabah sözlü raporunu verdikten sonra şu soruyla karşılaşır. "Kazım! Kaşımdaki beyazlığın cihangirlik belirtisi olduğunu söylüyorlar. Sen ne dersin?" Binbaşı Kazım şaşırılmıştı. Enver Paşa'nın bir kaşında bir santim kadar beyaz kıllar vardı. Aslında pek hoş olmayan bir görünüm veren bu beyaz kılları cihangirlik belirtisi olarak yorumlayan dalkavuklar türemiş, bunu halk arasına da yaymışlardı.¹⁶⁷

Enver Paşa; 33 yaşında, Birinci Dünya Savaşı sırasında Osmanlı Devleti'nin Savunma Bakanı (Harbiye Nazırı) ve Başkomutan Vekili'dir. Kafkas Fatihi olmak ister. Kendisi gibi ihtiraslı olan Albay Hafız Hakkı'nın da teşviki ve dalkavukluğu

165 www.aksam.com.tr, 20 Şubat 2014, 17.37.

166 www.sabah.com.tr, 28 Mart 2014.

167 Alptekin Müderrisoğlu, *Sarıkaş Drame*, 2004.

ile 1914'te Sarıkamış Harekâtı'nda çoğu mermi bile atmadan yaklaşık 90 bin askerin zayıatına neden olur. Enver Paşa, 1918 yılı sonbaharında, Birinci Dünya Savaşı kesin yenilgi ile sonuçlanınca, bir Alman denizaltısıyla Rusya'ya sığınır. Milli Mücadele umduğu şekilde gelişmeyince ve Mustafa Kemal başarılı olunca, bu kez Orta Asya'da bir Türk Devleti kurma hayallerine kapılır. Akıl almaz bir çılgınlık yaparak, yanına topladığı bir avuç insanla, Sovyet Rusya'ya karşı ayaklanır ve 1922'de Rus kurşunlarıyla öldürülür.

Hafız Hakkı Paşa'ya gelince, aynı yaşta olduğu Enver Paşa gibi şöreti yakalamalı; Paşa ve Sarıkamış kahramanı olmalıydı. Emellerine birer birer ulaştı. “Sarıkamış faciası” sonrası hem Paşa hem de Ordu Komutanı oldu. Sevinçlerini yaşayamadan kısa bir süre sonra 12 Şubat 1915 günü Erzurum'da tifüsten öldü.

İlginç olan şu: Hafız Hakkı Paşa da bir kitap yazmıştı. Türk Ordusu'nun Balkan Harbi'ndeki felaketi, yapılan hataları, alınan dersleri anlatan kitabın adı “Bozgun”du. Ancak, Hafız Hakkı Paşa'nın Sarıkamış Harekâtı'ndaki uygulamaları ile kitabının içeriği tümüyle çelişmişti.

“Sarıkamış faciası,” Enver Paşa ile Albay Hafız Hakkı'nın kişisel ihtiraslarının çatışmasından, çılgınca tutumlarından, gerçekleri görmezden gelerek, uygulanması olanaksız ve mantıksız emirler vermelerinden kaynaklanmıştı. İkisinin benzer özellikleri vardı; emrindekileri dinlememek, önerilere kulaklarını tıkamak, bildiklerini yapmak ve kendilerine hayran olmak. Ama en önemli benzerlikleri, kişisel ve olumsuz HIRSLARI idi.

Enver Paşa, Osmanlı İmparatorluğu'nda “Tek Adam” olmayı başardı. Öyle tek adamlık ki zamanla Almanlar, Osmanlı İmparatorluğu'na “Enverland”, yani “Enver'in Ülkesi” demeye başlamışlardı. Türkiye'ye giden malzeme vagonlarına “Enverland'a Gider” yazıldı.

Gücüne ve tek adamlığına rağmen, aşırı ve kişisel İHTİRAS yüzünden, Enver Paşa Stratejinin temel faktörlerini; “**kuvvet**”i (**gücü**), uygun “**yer**” ve “**zaman**”da kullanamadı ve kaçınılmaz bir sona razı oldu.

Acaba, kendilerine hayran olan ve önerilere kulaklarını tıkayan Enver Paşalar trajik şekilde ölüm yerine mahkeme huzuruna çıkabilselerdi, kendi kusurlarından ya da pişmanlıklarından söz ederler miydi? “Eski Romalıların dedikleri gibi kendilerini “Divi Filissi-Tanrının Oğlu” sanan bu tür liderler, Sezar’ın “Sen de mi Brütüs!” olayını neden hatırlamadılar?”¹⁶⁸

“Stratejik derinlik” iddiası ile yola çıkanlar da “stratejik körlük” ya da “stratejik çıkmaz” ile karşılaşabileceklerini hiç düşünmemişlerdi. Çünkü, tutarlı ve mantıklı olmayan hedeflere hiçbir strateji ile ulaşamazdı. İşte Suriye yolculuğu böyle başlamıştı...

Şimdi, TSK’nın tasfiye sürecindeki ilginç kilometre taşlarına bir bakalım:

Kurmay Yarbay Hüseyin Topuz, “Bavuldan Balyoza” kitabında şöyle diyordu: “Tarih 23 Nisan 2011. Hasdal Askeri Cezaevi’nde tutukluların bayramını kutlamak için dönemin Kolordu Komutanı Korgeneral Hulusi Akar C koğuşunda iken içeri girdi. Bayram tebriki, hoş geldin vesaire derken, yanımda bulunan bir arkadaşım, ‘*Komutanım, buradaki herkesin tutuklu olma sebebinin, Binbaşı Ahmet Erdoğan’ın faraziyeye dayalı olarak hazırladığı bilirkişi raporu olduğunu düşünüyoruz,*’ değerlendirmesini yapınca, ortalık bir anda gerildi. Kolordu Komutanı’nın surat yapısı değişti. Çünkü raporu hazırlayan Binbaşı, Kolordu Karargâhı’nda icra subayı gibi görev yapan birisiydi. ‘*Bunu o raporu yazdırana söyle,*’ diyerek, kendini savunmaya geçti. Sonra aynı ifadeyi bir daha tekrar ederek, koğuştan çıkıp gitti. Bu ifadeyi duyunca, arkamızdan hançerlendiğimizi o gün anladım.”¹⁶⁹

168 Prof.Dr. Rasim Adasal, *Yeryüzü Tanrıları, Liderler, Komutanlar ve Kahramanlar Psikolojisi*, 1979.

169 Hüseyin Topuz, *Bavuldan Balyoza*, 2014.

Hürriyet gazetesinden Ayşegül Usta, 15 Şubat 2014'te adı geçen Ahmet Erdoğan hakkında şunları yazdı: “Balyoz davasında hüküm giyen 11 askerin suç duyurusu üzerine askeri savcılık bilirkişi raporunu hazırlayan Kara Pilot Kurmay Yarbay Ahmet Erdoğan hakkında ‘Gerçeğe aykırı bilirkişilik yaptığı’ gerekçeyle dava açılmasına hükmedince, iddianame askeri mahkeme tarafından kabul edildi. Tam yargılamaya başlanacağı anda Ahmet Erdoğan, Milli Savunma Bakanlığı’na yazılı olarak başvurmuş. Bakanlık, dosyayı incelemek için askeri savcılıktan aldı. Ancak, bugüne kadar Milli Savunma Bakanlığı’nca yapılan böyle bir uygulama olmamış.”¹⁷⁰

Milli Savunma Bakanı kimdi diye merak ediyorsunuz; AKP Milletvekili İsmet Yılmaz. Bakan Yılmaz, Şubat 2014'te, yani 17-25 Aralık'tan iki ay sonra, FETÖ'cü bir yarbayı işte bu şekilde yargılanmaktan kurtarıyordu. AKP iktidarının FETÖ'yle mücadelesi işte bu şekilde büyük bir ciddiyetle yürütülüyordu!

Balyoz davası bilirkişisi olarak gerçeğe aykırı rapor düzenleyen Kurmay Yarbay hakkında Balyoz tutsaklarının şikâyetçi olmalarına rağmen, Ahmet Erdoğan’a ne oldu dersiniz? Ödül olarak İngiltere’ye gönderildi. Kimin zamanında? Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel ve Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Hulusi Akar döneminde. Genelkurmay Başkanı Özel ve İkinci Başkan Akar, Ahmet Erdoğan’ı neden yurtdışına görevlendirdiler? Kim ikna etti? Bu bilgiyi ancak, iki komutan açıklamaya yaparsa öğrenebileceğiz. Yalnız, TSK’da Ahmet Erdoğan ayrıcalığı olduğu belliydi.

14 Mart 2015'te, Balyoz mahkûmiyetlerinde esas alınan “Bilirkişi Raporu”nu hazırlayan Pilot Kurmay Binbaşı Ahmet Erdoğan hakkında 142 subayın açtığı davada, 3'üncü Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi, “görevsizlik” kararı vererek, topu sivil yargıya attı.¹⁷¹

170 *Hürriyet* Gazetesi, Ayşegül Usta, 15 Şubat 2014.

171 www.odatv.com, Müyesser Yıldız, 14 Mart 2015, 12.18.

TSK’da, gerçeğe aykırı rapor düzenlediğinden 142 subayın şikâyetçi olduğu ve dava açtığı bir Kurmay Subay, Genelkurmay Başkanlığı tarafından hâlâ yurtdışı görevinde tutuluyordu. 142 subay az sayı değildi, normal şartlarda yurtdışında görevlendirilen bu subayın görevinin çoktan iptal edilmesi gerekirdi. Ama yapılmadı, görevine devam etti. Orgeneral Özel, 142 silah arkadaşının dava açtığı bu subayı neden yurtdışından geri çağırmadı? Bu konuda neden emir vermedi? Anılarını yazınca anlayacağız...

Peki bu kadar korunan, 142 tutsak subayın şikâyetine rağmen ısrarla kollanan Ahmet Erdoğan kimdir? Kimdi bu Ahmet Erdoğan? Yavuz Selim Demirağ’ın kaleminden: “Ahmet Erdoğan 1986 yılında Tokat İmam Hatip Okulu’ndan sivil liseye geçti. Daha sonra askeri liseye giren Erdoğan, Harp Okulu’ndan 1994 yılında mezun olup akademiye bitirdiği yıl, 3. Kolordu Komutanı Hulusi Akar’ın ‘*icra subayı*’ olarak görevlendirildi. ‘*İcra subaylığı*’ bir nevi ‘*özel kalem*’ ya da ‘*emir subaylığı*’ niteliğindedir. Komutanın bütün irtibatlarını ayarlayan Ahmet Erdoğan’ın akademiden yeni mezun olmuş bir Kurmay Subay olmasına rağmen buraya atanması hakikaten ilginçtir. Teamüllere göre Akademi’den yeni mezun subay kıtada ‘*tabur komutanlığına*’ tayin edilir, yani araziye çıkar. Oysa Erdoğan, nokta tayiniyle Akar’ın yanı başında görevlendirilmiştir.”¹⁷²

“Emir Subayı”, “Özel Kalem Müdürü”, “İcra Subayı” gibi kritik görevlendirmelerde komutanın seçtiği isim atanır ya da teklif edilen isimlerden biri komutan tarafından seçilir. Bu nedenle Ahmet Erdoğan’ın icra subaylığına atanması Kolordu Komutanı Hulusi Akar’ın onayı olmadan gerçekleşmez. Ahmet Erdoğan, Harp Okulu 1994 yılı mezunudur. 1994 yılı mezunları, TSK tarihinde en fazla kurmay çıkaran devredir. Kara Harp Akademisi sınav sorularının önceden verildiği, şüpheli bir devre.

Peki, Akademi’den yeni mezun olmuş kıta ve karargâh tecrübesi olmayan Kurmay Binbaşı Ahmet Erdoğan’ı, Balyoz da-

172 Yavuz Selim Demirağ, *İmamların Öcü*, Kırmızı Kedi Yayınları, 2015.

vası için bilirkişi olarak kim seçmiştir? İşte bu konu oldukça ilginç... Yavuz Selim Demirağ, “İmamların Öcü” adlı kitabında bu konuda şunları yazar:

“1’inci Ordu Komutanı Orgeneral Hasan Iğsız’dır. Mahkeme, 1’inci Ordu Karargâhı’ndan resmi yazıyla rapor ister. Orgeneral Iğsız doğal olarak Kurmay Başkanı olan Tümgeneral Muharrem Yavaş’tan gereğini yapmasını emreder. Muharrem Yavaş, 1’inci Ordu Komutanlığı bünyesinde bir sürü birlik varken 3’üncü Kolordu Komutanlığı’ndan, yani Hulusi Akar’dan *‘bilirkişi personeli’* seçmesini talep eder. 3’üncü Kolordu Komutanı Hulusi Akar ise Kurmay Başkanı Tümgeneral Serdar Savaş’ı görevlendirir. Serdar Savaş böyle bir soruşturma için kıdemli kurmay subayları tercih etmesi gerekirken, Hulusi Akar’ın *‘icra subayı’* olan Kurmay Binbaşı Erdoğan’ı görevlendirir. (Kurmay Başkanı bu görevlendirmeyi, Kolordu Komutanı Hulusi Akar’ın izni ve onayı olmadan yapamaz. Çünkü görevlendirilen kişi Kolordu Komutanı’nın icra subayıdır. Ayrıca böyle önemli bir görevlendirmede komutanın onayı olmadan isim belirlenmez. N.B.) Erdoğan’a çalışması için özel oda tahsis edilir. 19 gün süreyle binlerce sayfalık CD’yi özel odada inceleyip, *‘Bu planın, gerçek olduğu varsayımı ile hareket edersek darbe planı olduğu’* raporuna imza atar.

Bu raporun mahkemeye intikal etmesini isteyen askeri yargıcın adıyla Bülent Münger’dır. Bavulcu Mehmet Baransu, yazılarında ve kitabında Bülent Münger ile yaptığı görüşmeleri yazarak, *‘Darbenin planını Bülent Münger anlattı’* demiştir. Bülent Münger, yasaya göre üç ayrı ismin raporunu mahkemeye intikal ettirmekle yükümlüken sadece Ahmet Erdoğan’ın raporunu göndermiştir.

Mahkeme dosyasında yer alan raporun eksik ve taraflı olduğunu anlayan tutuklu subaylar, 1’inci Ordu Kurmay Başkanı’nı usulsüzlük yapmak ve mahkemeyi yanlış yönlendirmek iddiasıyla dava ederler. Ama 3’üncü Kolordu Savcısı, Muharrem Yavaş’ı ifadeye çağırılmaz bile. Cezaevinde tutuklu

bulunan subaylar ısrarla Ahmet Erdoğan'ın hazırladığı raporun yasadışı olduğunu belirtip, Erdoğan'dan davacı olurlar ama Hulusi Akar komutasındaki 3'üncü Kolordu sessizliğini korur... Ahmet Erdoğan ile ilgili suç duyurusunu ve açılan davaları engelleyenin Hulusi Akar ve Genelkurmay Personel Başkanı Korgeneral Metin İyidil olduğu söylenmektedir. Tutuklu subayların beyanlarından, Hulusi Akar'ın Hasdal Askeri Cezaevi'ni ziyareti sırasında, Ahmet Erdoğan ile ilgili şikâyetlere karşılık *'Tutturmuşsunuz bir Binbaşı Erdoğan'ı... Siz onun yazdıklarına değil, yazdıranlara bakın'* dediğini öğreniyoruz. Bu konuda Ahmet Erdoğan'ın yurtdışında görevlendirilerek taltif edildiğini belirtmek gerekiyor. Hulusi Akar'ın *'yazana değil yazdırana bakın'* cümlesi ilginç. Akar, demek ki Binbaşı Ahmet Erdoğan'a bu raporu yazdıranları biliyor.”¹⁷³

Orgeneral Hulusi Akar'ın, 2013'te ziyaret ettiği Mamak Askeri Cezaevi'nde ise, “Ahmet Erdoğan iyi bir arkadaşımızdır. O rapor, bir kazaydı,” dediği de ileri sürüldü.¹⁷⁴

Ahmet Erdoğan böyle bir kişiydi. Yalnız, tüm haykırıışlara rağmen onu ödül olarak yurtdışı göreve gönderenler hiçbir açıklama yapmadılar.

Askeri Casusluk davasından bir örnek verelim. Yavuz Selim Demirağ'ın kitabından devam edelim: “27 sanığın avukatı olan Kemal Nevzat Güleşen'dir. Güleşen, 2012 yılında Genelkurmay tarafından hazırlan raporda *'tutuklu subaylarda bulunan birçok belgenin gizli olmadığının ve güncelliğini yitirdiğinin'* söylendiğini hatırlatıyordu. Dönemin savcısı Zafer Kılıç sanıkların lehindeki bu rapora itiraz ederek, Genelkurmay'dan tekrar rapor istemişti. Kasım 2012'de gelen raporda *'güncel değildir', 'gizli değildir'* gibi ibareler kaldırılmış, bu kez söz konusu belgeleri bulundurmak ağır bir suç haline dönüştürülmüştü. Eylül ve Kasım raporları arasında çok ciddi çelişkiler vardı...”

173 Yavuz Selim Demirağ, *İmamların Öcü*, Kırmızı Kedi Yayınları, 2015.

174 *Yurt* Gazetesi, 6 Ağustos 2015, 08.29.

TSK personelinin suçlandığı “Casusluk” davasında, Genelkurmay’ın düzenlediği raporlarda böylesi bir çelişki mümkün mü? Kumpas olduğu açıkça belli olan bu davada, neden gerçeği yansıtmayan ikinci rapor verilir. Genelkurmay Başkanı Necdet Özel’di.

Nisan 2014’te kumpas davalarından Mamak Cezaevi’nde bulunan askerleri CHP heyeti ziyaret etti. Tutuklu askerler şöyle dert yandı: “Balyoz semineri sırasında hükümetin başında bulunan Abdullah Gül’dü. O dönemin Başbakanı Abdullah Gül olduğu için güya ona darbe yapılacaktı. Ancak o zaman o seminerin sunumunu yapan asker bugün Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alay Komutanı. Muhammet Tanju Poshor.” Balyoz tutuklularının gündeme getirdiği Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alay Komutanı Albay Tanju Poshor, 2013 yılı Temmuz ayında bu göreve atanmıştı.¹⁷⁵

2003 yılında yapılan seminerde yüzbaşı rütbesiyle görevli olan Poshor, seminerin hazırlık aşamasında görev yapmasına, seminerde salonda bulunmasına ve seminer sonuç raporunu hazırlamasına rağmen gözaltına alınmamıştı. Bunun yanında, seminere katılmadıkları ve yurtdışında görevde bulunduklarını ispatladıkları halde diğer subaylar tutuklanmıştı. TSK, Yüzbaşı Poshor’a sahip çıkacak, Kara Harp Okulu’nda öğrenci kıyımlarının yapıldığı dönemde kritik bir görev olan Tabur Komutanı yapılacaktı. Bununla yetinilmeyerek, merdivenler hızla tırmandırılacak ve tuğgeneral yapılması için en önemli görev olan Muhafız Alay Komutanlığı’na atanacaktı.

Şaibeli bir subayı bu önemli ve kritik görevlere kim atadı? Muhafız Alay Komutanlığı, Genelkurmay İkinci Başkanı’na bağlıdır ve İkinci Başkan’ın onayı olmadan bu alaya atama yapılmaz. Muhafız Alay Komutanı, doğrudan Cumhurbaşkanı ile muhatap olacağından Genelkurmay Başkanı’nın da emri alınır.

175 www.gazetevatan.com, Kıvanç El, 14 Nisan 2014, 02.58.

Nitekim Poshor, “Genelkurmay Başkanı’nın takdirleri sonunda Muhafız Alay Komutanlığı görevine getirildim,”¹⁷⁶ dedi. Albay Poshor kimdi? FETÖ’cüydü ve 15 Temmuz Darbe Girişimi’ne fiilen katılacaktı.

Kumpas davalarından tutsak edilen askerler, Orgeneral Özel’i suçlayıcı ifadeler kullanıyorlardı: “Orgeneral Necdet Özel’e olan güvenimizi yitirdik. Balyoz semineri sırasında Özel, tümgeneral rütbesi ile Kara Harp Akademisi Komutanı idi. Bu seminere katılan personelin seçilmesinde ve görevlendirilmesindeki sorumluluğunu ortadan kaldırmak ve Balyoz ile bağlantısını koparmak için karacılardan kimini mahkemede, kimini Yargıtay aşamasında kurtardı. 235 tutuklu ve hükümlünün 13’ü Kara Kuvvetleri’nden, 12’si emekli sadece 1’i muvazzaf. Özel’in karacılara sahip çıkması, karacı olmasından değil Balyoz ile ilişkilendirilme ihtimalini ortadan kaldırmak içindir.”¹⁷⁷

Cemaat ve Fethullah Gülen konusunda araştırmalar yapan Ahmet Şık, 27 Ocak 2015 günü *Sözcü* gazetesinde, Özlem Gürses’e verdiği röportajda TSK’da Cemaat yapılanması ile ilgili şunları söylüyordu: “Ordu’da Cemaat küçümsenmeyecek oranda var. Son soruşturmalar, Ergenekon ve Balyoz bunu kanıtladı. O kadar sahte belgeyi kim üretecek? Nasıl? Çok ciddi bir İslamcı ve Cemaatçi yapılaşma var ordunun içinde, en az bir kuşak.”¹⁷⁸

Cemaat konusunda uzman sayılabilecek Ahmet Şık, aslında bir kuşak demekle eksik söylüyordu. İki kuşak daha gerçekçi bir tespit olsa gerek. Çünkü 15 Temmuz Darbe Girişimi’nde general/amirallerin yaklaşık yüzde 70’inin, subay ve astsubayların yaklaşık yüzde 70-80’inin FETÖ’cü olduğu yetkili ağızlar tarafından söylenecekti.

2014 yılı Nisan ayında, İrtica ve Bölücülük nihayet suç olmaktan çıkarıldı.

176 www.odatv.com, Müyesser Yıldız, 20 Ocak 2016, 14.42.

177 www.gazetevatan.com, Kıvanç El, 14 Nisan 2014, 02.58.

178 *Sözcü* Gazetesi, 27 Ocak 2016.

12 Nisan 2014'te, TSK'dan ihraç nedeni sayılan maddelerin başındaki “irtica ve bölücülük”, yönetmelik değiştirilerek suç olmaktan çıkarıldı. Yeni çıkartılan yönetmeliğe göre TSK'dan ihraç kararlarında Yüksek Askeri Şûra (YAŞ) devre dışı bırakıldı. TSK'dan ayırma sebepleri arasında sayılan “yıkıcı, bölücü ve irticai faaliyetler”in yer aldığı hüküm yürürlükten kaldırıldı. TSK'dan ayırma nedenleri arasında yer alan “Tutum ve davranışları ile yasa dışı siyasî, yıkıcı, bölücü, irticai ve ideolojik görüşleri benimsemişi, bu gibi faaliyetlerde bulunduğu veya karıştığı anlaşılanlar” hükmü de kaldırılmış oldu. Bunun yerine “İdeolojik veya siyasi amaçlı faaliyetlere karışmak” ifadesi kullanıldı. TSK'dan ayırma nedenleri arasında “aşırı borçlanma”, “ahlaki zayıflık”, “hizmete engel davranışlar”, “gizli bilgileri açıklamak”, “fırar etmek”, “disiplinsizliği alışkanlık haline getirmek”, “iffetsiz biriyle evlenmek”, “gayri tabii mukarenette bulunmak” maddeleri yer aldı.¹⁷⁹

Dünyanın her ülkesi, kendisine tehdit olarak gördüğü eylemleri yasalarına koyar. Türkiye Cumhuriyeti her döneminde “bölücü ve irticai” tehdidi altında kalmıştır. PKK bölücü; DAESH/İŞİD, FETÖ irticai faaliyetleri uygulamıyorlar mı? 1984'ten beri PKK bölücü terör örgütü ile devlet mücadele etmiyor mu? DAESH irticai tehdit değil mi? Sonra, FETÖ nasıl güçlendi ve 15 Temmuz Darbe Girişimi'ni nasıl yaptı diyorsunuz? FETÖ'yü bu yönetmelikleri kaldıran zihniyet güçlendirdi. FETÖ devlete sızmadı, gizlenme ihtiyacı da duymadı; irticai ve bölücü faaliyetleri suç olmaktan çıkaran zihniyet FETÖ'yü şımarttı ve güçlendirdi.

Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde (GATA) bir profesör, (Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı Başkanı M. Kemal İrmak) bir dergide çıkan yazısında şizofreni konusunda ilginç saptamalarda bulundu: “Cin çarpması sonucu halüsinasyonlar görülebilir... Bizim dinimizde bazı üfürükçüler şizofreni hastalarını

¹⁷⁹ www.milliyet.com.tr, 12 Nisan 2014, 23.48.

tedavi edebiliyor!” diye yazdı. Profesör, yazdığı makalede ilginç bir öneri ileri sürüyordu: “Şizofreni konusunda üfürükçüler ile doktorlar birlikte çalışmalıdırlar!” Makalenin yayımlandığı, uluslararası bilimsel puanı oldukça düşük olan dergiye, TÜBİTAK’ın verdiği teşvikin yüksek olması da dikkat çekiciydi.¹⁸⁰

Çok değil beş yıl önce aynı GATA’da bir profesör, şizofreni hastalığının tedavisi için geliştirdiği bir ilaç nedeniyle tüm dünya tarafından baş tacı ediliyordu. Bu bilim insanı, Prof. Dr. Tayfun Uzbay, yaptığı büyük buluşun keyfini yaşarken kendini, ne olduğunu anlamadığı bir kumpas içinde bulmuş ve “TSK’da casusluk” suçlaması ile demir parmaklıklar arkasına atılmıştı. Bir yanda şizofreninin ilacını bulan bir bilim insanı içeri tıklırken diğer yanda şizofreniyi üfürükçülere teslim eden bir anlayış bir anabilim dalının başına geçebiliyordu.¹⁸¹ Bu olay, GATA’nın ve TSK’nın geldiği noktayı gösteriyordu. Ne var ki komuta kademeleri rahattı ve önlem almadığından, 15 Temmuz’la yüzleşmek durumunda kalacaktı.

Akşam gazetesi, 27 Haziran 2014 günü manşetten duyurduğu haberinde TSK’da biri kuvvet komutanı olmak üzere 40 general ve amiralin, “paralel yapı” denilen Gülen Cemaati adına faaliyette bulunduklarını yazdı. Haberde, derin örgüte hizmet eden paşaların, 20’sinin tuğgeneral, beşinin bölge komutanı, yedisinin tuğamiral, diğerlerinin tümgeneral/tümamiral düzeyinde olduğu belirtildi. Ayrıca, çok önemli bir kuvvet komutanının paralel yapıyla çok yönlü işbirliği içinde olduğu ifadesine yer verildi. *Akşam* gazetesinin 27 Haziran 2014 nüshasında yayımlanan, “Karargâh’ta 40 Paralel Paşa” başlıklı haberi şöyleydi:

“Derin yapının yuvalandığı TSK’da ‘*paralelci paşa*’ avı... Başbakan’ın talimatıyla üç aydır çalışan ekip 40 general ve amiralin örgüte çalıştığını tespit etti. Bir kuvvet komutanı da

180 www.hurriyet.com.tr, 8 Haziran 2014, 09.02:

181 www.odatv.com.tr, 9 Haziran 2014, 04.09.

paralellere hizmet ediyor. Temizlik Yüksek Askeri Şûra'dan önce... Paralel örgütün yoğun şekilde sızdığı kurumların başında gelen Türk Silahlı Kuvvetleri'nde '*darbeci avı*' için düğmeye basıldı. Bizzat Başbakan Erdoğan'ın talimatıyla oluşturulan özel ekip, derin örgütü deşifre etmek için üç aydır çalışıyor. Şu ana kadar 40 general ve amiralin '*paralelci*' olduğu belirlendi. Derin örgüte hizmet eden paşaların, 20'si '*tuğgeneral*' ve 5'i bölge komutanı. 7'si '*tuğamiral*', diğerleri '*tümgeneral*' ve '*tümmamiral*' düzeyinde. Özel ekibin ulaştığı en sarsıcı gerçek, çok önemli bir kuvvet komutanının paralel yapıyla çok yönlü işbirliği içinde olduğu. Belirlenen isimlerin görev yaptığı yerlere bakıldığında; komutanlıkların adli müşavirlikleri, kurmay başkanlıkları, istihbarat, personel gibi kritik birimlerinin başkanlıkları, paralel yapının ele geçirdiği yerler. Birimlerin yalnız başkanlıkları değil, aşağı doğru hemen hemen bütün personel yapılanması paralelci askerlerden oluşuyor. Askeri yargıda ise biri '*general*', diğeri '*amiral*' olmak üzere iki '*paşa*' belirlendi. Askeri yargıda, derin örgüte çalışmayan az sayıda rütbeli subay pasif görevlere kaydırıldı. Albay ve altındaki rütbelerde örgütün kadrolaşma oranı yüzde 50 civarında. Yani her iki subaydan biri paralelci."¹⁸²

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, bu habere sert tepki gösterdi ve aynı gün akşam açıklama yaptı. "Başkomutan'ın Tepkisi" başlığı ile Cumhurbaşkanlığı'ndan yapılan açıklamada, şu ifadeler kullanıldı: "Bugün bir gazetede Türk Silahlı Kuvvetleri'nin komuta kademesi ve üst rütbeli subaylarıyla ilgili yapılan yayını, Sayın Cumhurbaşkanımız büyük bir sorumsuzluk örneği olarak görmüş ve bundan derin üzüntü duymuştur. Sayın Cumhurbaşkanımız, bölgemizde olağanüstü gelişmelerin yaşandığı bir dönemde, milli menfaatlerimizin teminatı olan Türk Silahlı Kuvvetleri ile ilgili yayınlarda her zamankinden daha fazla titizlik gösterilmesi gerektiğini hatırlatmıştır."¹⁸³

182 www.t24.com.tr, 27 Haziran 2014, 16.31.

183 www.milliyet.com.tr, 27 Haziran 2014, 22.11.

Cumhurbaşkanı Gül'ün, TSK'da FETÖ yapılanmasını ciddiye almadığı belliydi. Her nedense Gül, kumpas davaları konusunda, tutsak edilmiş TSK personelini hiç savunmamış, hep olmayan hukuk üstünlüğünden söz etmişti.

Genelkurmay Başkanlığı da bu habere çok kızdı, Cumhurbaşkanı'ndan daha sert tepki gösterdi. Ertesi gün, "Karargâh'ta 40 Paralel Paşa" haberiyle ilgili açıklama yaptı. İddialarla ilgili somut bilgi ve belge bulunmadığı vurgulanan açıklamada, "TSK hakkında olumsuz algı yaratma çabasını içeren iddia ve yorumların hiçbir hukuki, insani ve vicdani dayanağı bulunmamaktadır... TSK içinde hiyerarşi ve disiplin dışı oluşumların teşkilatlanabildiği imajının yaratılmak istendiği üzüntü ile izlenmektedir," denildi.

Açıklamanın tamamı şöyleydi: "Son günlerde bazı basın ve yayın organlarında yayımlanan yazılarda ve programlarda; TSK'ya mensup bazı personelin gündemde olan bir yapılanma ile ilişkili olduğu iddia edilerek TSK'yı hedef alan haber ve yorumlara yer verilmektedir. Anılan haber ve yorumlarla, TSK içinde hiyerarşi ve disiplin dışı oluşumların teşkilatlanabildiği imajının yaratılmak istendiği üzüntü ile izlenmektedir. Kamuoyu nezdinde TSK'nın kurumsal kimliği ile mensupları hakkında olumsuz algı yaratma çabasını içeren iddia ve yorumların, hiçbir hukuki, insani ve vicdani dayanağı bulunmamaktadır. İleri sürülen iddiaları araştırmak ve gerekli idari/adli işlemleri yapabilmek için bugüne kadar resmi istihbarat makamlarından somut hukuki hiçbir bilgi ve belge TSK'ya ulaşmamıştır. Diğer taraftan, TSK'nın, Anayasal ilkelere bağlı, yüce Türk milletinin ve devletin hizmetinde, sadece yasalarla ve Hükümet direktifleriyle kendisine verilen görevleri yapan Anayasal bir kurum olduğu bilgisi birçok defa kamuoyu ile paylaşılmıştır.

Her türlü yıkıcı, bölücü ve yasa dışı kişi ve oluşumlardan TSK'nın temizlenmesinin yasal bir görev ve sorumluluk olduğu na inanılmaktadır. TSK bu konu üzerinde önemle ve hassasiyetle

durmuştur ve durmaya devam etmektedir. Ancak somut bilgi ve belgeye dayanmayan dedikodu mahiyetindeki maksatlı haber ve yorumlar ile TSK'nın ve mensuplarının yıpratılmaması ve ayrışmalara neden olunmaması için ülkesini ve milletini seven, ülkemizin birlik ve beraberliğine sözde değil özde önem veren her vatandaşımız tarafından azami hassasiyet gösterilmesi gerekliliğine inanılmaktadır.

TSK'nın kurumsal kimliğini ve personelini ilgilendiren her türlü iddia, titizlikle araştırılmakla birlikte somut bilgi ve belgeye dayanmayan kişileri karalamaya matuf haber ve yorum yapan ve bunu kasıtlı olarak medyaya sızdıran kişiler hakkında da hukuki yollara başvurulmuştur ve başvurulmaya devam edilecektir.”¹⁸⁴

Genelkurmay Başkanı Necdet Özel, bazı general/amirallerin FETÖ'yle bağlantılı olduğu gerçeğini, tüm haberlere, bilgi ve şikâyetlere rağmen kabul etmemekte ısrar ediyordu. Bu ısrar, emekli olduğu güne kadar sürecek ve belge yok gerekçesiyle Cemaatçi hiçbir personele işlem yapmayacaktı. Fakat, gerçekte hırsız evin içine girmiş, eve yerleşmiş ve ev sahibini kovalama hazırlığına başlamıştı. Ama Genelkurmay Başkanı Özel, bu çıplak gerçeği görmemekte kararlıydı. Ta 15 Temmuz 2016'daki rezalete kadar... Özel, o zaman emekliydi ve bu felaketi sadece “vicdan sızısı” ile geçiştirecekti.

Başbakan Erdoğan “Cumhurbaşkanım, Genelkurmay Başkanım da dinleniyor. Onların da şantaj kasetleri var,” dediğinde, keşke Cumhurbaşkanı ve Genelkurmay Başkanı aynı şekilde sert tepki göstereşerdiler. Keşke Genelkurmay Başkanı, “Hak ihlalleri ve dijital delillerle” yargılanıp, özgürlükleri elinden alınan TSK personeli için de aynı refleksi gösterseydi.

184 www.cumhuriyet.com.tr, 28 Haziran 2014, 11.11.

Eski Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun, 25 Ocak 2015'te Ulusal Kanal yayınında Cemaat örgütlenmesi hakkında önemli açıklamalar yaptı. Uzun, Cemaat'le mücadele edebilmek için kara para ilişkilerinin araştırılması gerektiğini belirtti. Sabri Uzun, Cemaat imamı Kozanlı Ömer'in VIP salonlarından geçerek yurtdışından yüklü paralar getirdiğini söyledi. Ayrıca, "Harbiyelilere F tipi eğitim veriliyor," dedi.¹⁸⁵ Harp Okulları'nda, FETÖ'cü öğrencilerin kollandığı, yıldırma, baskı gibi yöntemlerle Atatürkçü öğrencilerin okullardan uzaklaştırıldığı söyleniyordu. Şimdi, önemli bir yetkili bu durumu açıklıyordu. Peki Genelkurmay ne yaptı dersiniz? Hiçbir şey yapmadı. Halbuki bu sözler söylendiğinde, Harp Okulları'nda FETÖ'cü öğrencilerin oranı yaklaşık yüzde 90'ı bulmuştu.

Mesela, 2001-2007 yılları arasında yılda ortalama 20 öğrenci Kara Harp Okulu'ndan ayrılırken/atılırken, 2008'de 262, 2009'da 465, 2010'da 283, 2011'de 330, 2012'de 222, 2013'te 200, 2014'te 160 öğrenci ayrıldı ya da atıldı.¹⁸⁶ Yedi yıllık ortalamaya bakıldığında 10 ile 23 kat artış olmasına rağmen bir işlem yapılmadı. Atılan/ayrılan öğrenciler genellikle Atatürkçüydü. Yerlerine gelenler de FETÖ'cü. Birliklerden firar sayısını günlük takip eden, her birlikten doktora çıkan asker sayısının titizlikle istatistiğini tutan, ceza-ödül ve kaza durumunu raporlarla sorgulayan bir kurumdu TSK. Bu kurumun, Kara Harp Okulu'ndan ayrılan/atılan öğrenci sayısındaki inanılmaz artışa duyarsız kalmasını; mantıkla, hayatın doğal akışı ile açıklamak mümkün değildir.

Kara Harp Okulu komutanları ne oldu diye soruyorsanız; bazıları üst rütbelere yükseltildi, şimdi atandıkları önemli görevlerini mutlu ve bahtiyar şekilde sürdürüyorlar. Demek ki FETÖ'cü öğrenciler Harp Okulu'na sızmamış, tercih edilmişler. Şimdi, 2008-2015 yılları arasında Kara Kuvvetleri Komutanlığı yapmış orgenerallerin, özellikle Necdet Özel'in bu konuda bir

185 www.ulusalkanal.com.tr, 25 Ocak 2015, 19.49.

186 Mustafa Önsel, *Ağacın Kurdu-TSK'da şakirtlerin işgali mi?*, Alibi Yayıncılık, 2016.

açıklama yapması gerekmiyor mu? Harp Okulu komutanları şu anda nerede? Onları kim ödüllendirdi ve kim üst rütbelere yükseltti?

Genelkurmay Başkanlığı, 3 Şubat 2015'te "paralel yapı" açıklaması yaptı. Bu kez 22 Kasım 2014 tarihli açıklamasını yeniden yayımladı. TSK'nın açıklaması şöyleydi: "Son zamanlarda yazılı ve görsel bazı basın yayın organlarında, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kurumsal kimliğine ve bazı mensuplarının kişilik haklarına yönelik iddia ve söylemlerin görülmesi üzerine yüce Türk milletinin bilgilendirilmesinde fayda mütalaa edilmiştir.

Türk Silahlı Kuvvetleri; hiçbir legal görünümlü illegal yapılarla ve illegal tüm odaklarla, irtibat ve işbirliği içinde olmamıştır. Bundan sonra da olmayacaktır. Çünkü Türk Silahlı Kuvvetleri milli bir ordudur.

Diğer taraftan; devletimizin resmi yapısı dışında ister etnik yapıyı, ister dinimizi istismar eden kişi ve odaklarla etkin mücadele sürdüren en ciddi kuruluşun Türk Silahlı Kuvvetleri olduğu unutulmamalıdır.

Türk Silahlı Kuvvetleri içindeki paralel yapılanmayla ilgili söylem ve iddialara yönelik olarak, ilk günden itibaren kapsamlı olarak, hem idari hem de adli inceleme başlatılmış, elde edilen tüm bilgiler en ince detayına kadar değerlendirilmiş, iddia sahiplerinin bilgisine başvurulmuş ve konu üzerindeki çalışmalar yoğunlaştırılmıştır.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nde disiplinsizliğe ve itaatsizliğe müsamaha ve hoşgörü ile bakılmamaktadır. Bu bağlamda, haklarında yasal yeterli delil ve kanaat olduğu takdirde, o kişilerin Türk Silahlı Kuvvetleri ile ilişkileri derhal kesilmektedir.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bazı mensuplarına yönelik olarak yıllardır devam eden ve bugün 'KUMPAS' yapıldığı söylenen davalar da dikkate alınarak ileride aynı durumla karşılaşmamak için iddiaların daha titiz bir şekilde, kurum içerisinde herhangi

bir yara açmadan adil, vicdani ve hakkaniyet esaslarına göre sonuçlanması için gayret sarf edilmektedir.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.”¹⁸⁷

Genelkurmay, FETÖ ile mücadele konusunda gerçekten ayrıntılı bir açıklama yapmış ve bu açıklamayı, 2,5 ay sonra ikinci kez yayımlama ihtiyacı duymuştu. İki kez yayımlamak zorunda kaldığı açıklamada, “paralel yapı” yani FETÖ’yle mücadelede kararlı olduğu, TSK’nın bu yapıyla en etkin mücadele eden kurum olduğu ve TSK’nın milli bir ordu olduğu vurgulanıyordu. Açıklama kâğıt üzerinde gayet güzeldi. En azından kâğıtta TSK’nın kararlılığı vardı.

Tek bir sorun vardı, açıklama gerçeği hiç yansıtmıyordu. Yansıtmıyordu, çünkü FETÖ’cü general/amiraller, diğer rütbeli askerler, hâlâ bir üst rütbeye yükseltiliyor, en kritik görevlere atanıyor, Kuvvet Komutanlıkları ve Genelkurmay Karargâhı’nı ele geçiriyorlardı. Böyle olunca haliyle Atatürkçü, Cumhuriyetçi ve “Askerlik Andı”na bağlı askerlerin tasfiye süreci büyük bir hızla devam ediyordu. Mesela, bu açıklamadan altı ay sonra yapılacak 2015 yılı Yüksek Askeri Şûra’da, Kara Kuvvetleri’nden generalliğe yükseltilen 26 albaydan 18’i FETÖ darbe girişiminden tutuklanacaktı. 2013 yılında general yapılan 25 albaydan 18’i FETÖ darbe girişimi nedeniyle tutuklanacaktı. Mesela, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı’ndan 2013’te yükseltilen 8 albaydan 7’si tutuklanacaktı. Ve Genelkurmay Başkanlığı, hâlâ delil ve belge arıyordu.

İşte, bu dönemde, Genelkurmay Başkanı Necdet Özel’di. Ve gerçekten Sayın Özel oldukça etkili önlemler almaktaydı. Çünkü general/amiral olan FETÖ’cü sayısına bakıldığında sızan, gizlenen azınlıkta kalan “Askerlik Andı”na bağlı olanlardı. FETÖ, TSK’da artık gizlenme ihtiyacı duymuyordu. Ve Sayın Özel, hâlâ TSK’nın milli bir ordu olduğunu söylüyordu. Gerçekten etkili önlemler almıştı. Genelkurmay ise hâlâ üç ay önceki “paralel

187 www.milliyet.com.tr, 3 Şubat 2015, 15.20.

yapı” ile mücadeledeki kararlılık açıklamasını, ısrarla yeniden yayımlıyordu.

Evet, Genelkurmay Başkanı Özel, TSK’da paralel yapı olmadığını böyle haykırıyordu. Bu basın açıklamaları, Genelkurmay İkinci Başkanı’nın onayından geçmeden Genelkurmay Başkanı’na sunulmazdı. İkinci Başkan Orgeneral Yaşar Güler’di. Fakat çok değil iki yıl sonra 15 Temmuz 2016’da Genelkurmay Karargâhı’nda görevli general/amirallerin yaklaşık yüzde 70’inin FETÖ’cü olduğu ortaya çıkacak ve Genelkurmay Başkanı’nı rehin alacaklardı. İşin kötüsü, bu general ve amiraller 2011-2015 döneminde Genelkurmay Başkanı olan Orgeneral Özel; 2011-2013 yılları arasında Genelkurmay İkinci Başkanlığı yapan Orgeneral Hulusi Akar ve 2013-2016 yıllarında İkinci Başkan olan Orgeneral Yaşar Güler zamanında bir üst rütbeye yükseltilmiş ve önemli görevlere atanmaları sağlanmıştı.

Kumpas davalarından tutsak edilmiş bazı general/amirallerin FETÖ’cü isimleri şikâyet etmelerine rağmen, Genelkurmay Başkanlığı bu kişileri bir üst rütbeye neden yükseltti sorusu anlamlıdır. TSK’da FETÖ’cü personel, özellikle 2011-2015 döneminde gizlenme ya da sızma ihtiyacı duymadı. Duymadı, çünkü bu isimler sadece üst rütbelere yükseltilmedi, aynı zamanda şımartılarak önemli görevlere atandı. Velhasıl, FETÖ, 2011-2015 döneminde TSK’da altın çağını yaşadı.

FETÖ, 15 Temmuz Darbe Girişimi’ne doğru yol alırken; konunun ciddiye alınması için TSK’ya çağrılar yapılıyordu.

28 Haziran 2016’da, Askeri Casusluk davası avukatlarından Murat Ergün, Genelkurmay Başkanlığı’na bir çağrı dilekçesi yazdı. Ergün, dilekçede “Askeri Casusluk Davası”nda adil yargılama sürecine müdahil olunmasına yönelik taleplerini şöyle aktardı:

“Kamuoyunda haksız ve kara bir propagandanın sonucu olarak ‘Askeri Casusluk’ davası olarak anılan ‘Gizli Belge’ davası, halen İzmir 5. Ağır Ceza Mahkemesi’nde kayıtlı 2014/100

esas sayılı dosya ile görölmeye devam etmektedir. Bu dava kapsamında yargılanan bir kısım sanıkların savunmanı sıfatıyla katıldığım duruşmalarda ve elde ettiğim dava klasörlerinde, *'varlığı mutlak ancak kimliği tartışmalı bir oluşum'*un, TSK kayıtlarında bulunan bir takım belgeleri ait oldukları birlik ve kurumlardan yasa dışı yollarla çıkardıklarını, çıkartılan bu belgeler üzerinde kimi zaman tahrifat yaptıklarını ve nihayet topladıkları gerçek ve/veya sahte tüm belgeleri dijital olarak Hard Disk/Hafıza Çubuğu/CD/DVD gibi depolama aygıtlarına yükleyerek, muvazzaf ve emekli TSK personeline kumpas kurduklarını öğrenmiş bulunuyorum.

Bahsettiğim kumpas nedeniyle halen yargılaması süren sanıkların birçoğu cezaevinde iki sene civarında tutuklu kalmış, ayrıca halen bu davada yargılanan beşi muvazzaf ve biri emekli olmak üzere altı TSK personeli cezaevinde tutuklu olarak bulunmaktadır. Keza dört sivil vatandaşımız da aynı kumpasın mağduru olarak iki seneyi aşkın bir süredir ve halen cezaevindedir.

Sayın makamınıza gerek savunma avukatları ve sanıklar ve gerekse Mahkeme ve Cumhuriyet Savcılıkları tarafından gönderilen yüzlerce dilekçe ve müzekkere içeriğinden sizin de haberdar olduğunuz üzere, TSK'ya ait evrak ve doküman kayıt sistemi, bilgi güvenliği açısından zafiyet barındırmaktadır...

Yüzlerce personeli ve binlerce resmi evrakı, *'varlığı mutlak ancak kimliği tartışmalı bir oluşum'*un hedefinde olan TSK'nın, bu olaylar nedeniyle yargı mercilerinde görölmekte olan davalarda müdahil sıfatıyla yer almaması, kanaatimce büyük bir eksikliktir. Her ne kadar, davalarda yargılanan sanıklar, açık ve ağır bir kumpasın mağduru iseler de sayın makamınızın dava dosyalarına müdahil olarak katılması, adil yargılamaya katkı sunacak, gerçeğin ortaya çıkartılması ve neticede mağdurların aklanması noktasında önemli ve değerli faydalar sağlayacaktır. Başka bir açıdan bakılırsa, eğer dava sanıkları suçlu ise, bu kez de bunların eylemlerine uyan ceza ile cezalandırılması hususun-

da, sayın makamınız tarafından gerekli ve yerinde müdahaleler gerçekleştirilebilecektir.

Gerçeğin ortaya çıkması adına yargının tüm unsurları tarafından yoğun ve özverili çalışmaların sergilendiği dava dosyasına, talep, görüş ve gerektiğinde itirazlarınızı müdahil olarak sunabilmeniz için davaya müdahil olmanız hususunu, yurtsever bir Türk vatandaşı olarak talep ederim. Saygılarımla.”¹⁸⁸

Genelkurmay Başkanlığı bu çağrıyı duymadı, kulaklarını sonuna kadar kapattı. Kumpas olduğu açıkça belli bir davada, en azından TSK’dan alındığı iddia edilen belge ve evraklar için Genelkurmay ne müdahil oldu ne de bu dilekçeyi ciddiye aldı. Peki neden? TSK’ya casusluk iddiası yüz kızartıcı değil miydi? Yargılananlar TSK’ya bağlı insanlar değil miydi? Silah arkadaşlığı bir yana gizli evrak ve belge TSK’yı ilgilendirmiyor muydu?

Gazetecilere, 30 Mayıs 2014’te açıklamalarda bulunan Şırnak Valisi Hasan İpek: “Çözüm sürecini bu aşamaya getiren Sayın Başbakanımız Tayyip Erdoğan ve bu konuda ciddi gayretleri olan Abdullah Öcalan’ı takdirle karşıladığımı belirtmek istiyorum. Biz çözüm sürecinin nimetlerinden yavaş yavaş faydalanmaya başladık, Allah’a şükür. Gerçekten de hem eğitimde hem sporda hem de kültürde çok güzel gelişmeler oluyor...”¹⁸⁹ dedi.

Vali Bey haklıydı, “çok güzel gelişmeler oluyordu.” PKK terör örgütü; Şırnak merkezi dahil olmak üzere, Cizre, Sur, Silopi, Nusaybin, İdil, Yüksekova gibi kentlerde silah, cephane, patlayıcı madde depolamayı sürdürmekte; patlayıcı düzenekleri kurmakta; bazı yerleşim birimlerinde kontrolü sağlama noktasına gelmekte ve “Alan Hâkimiyeti”ni ele geçirmekteydi. Gerçekten Vali haklıydı. Teşekkür ettiği PKK terör örgütünün başı Öcalan,

188 www.odatv.com.tr, 26 Haziran 2014, 17.26.

189 www.milliyet.com.tr, 30 Mayıs 2014, 17.46.

Mülki Amir olduğu Şırnak dahil olmak üzere, bazı kentleri harabeye çevirecek hazırlıkları başarılı bir şekilde yaptırmaktaydı.

Vali gerçekten haklıydı; 8000’den fazla güvenlik görevlisini, Mars’tan bir terör örgütü şehit etmişti. Şırnak’ta yıllardır süren terörü de başka bir gezegenden birileri yönetiyordu. Dünya terörle mücadele tarihine yeni bir strateji ile katkı sağlayan bu Vali’ye ancak teşekkür edilirdi. Yalnız ufak bir sorun vardı. Terörle mücadele eden ve canlarını veren kahramanlar hem çok üzülmüşlerdi hem de haklarını hiçbir zaman helal etmeyeceklerdi.

Vali Bey, “...Abdullah Öcalan’ı takdirle karşıladığımı belirtmek istiyorum,” derken binlerce şehit kanının sayesinde o makamda oturduğunun herhalde farkında değildi. Herhalde, binlerce şehit karşılığında kazanılan “Alan Hâkimiyet”inin konuşma yaptığı sırada, PKK terör örgütünün eline geçmekte olduğunu da kavramamıştı. Ve herhalde Vali Bey, takdir ettiği terörist başının bir yıl sonra başlatacağı eylemler sonucunda, bir yılda 700 civarında şehit verileceğini bilmiyordu. Vali Bey, takdir ettiği örgüt başının yaptığı yıkım sonucunda, Şırnak’ta Mart 2016’da başlayan sokağa çıkma yasağının Ekim 2016 itibariyle devam ettiği gerçeğini de herhalde düşünmemişti. Dünya terörle mücadele tarihinde, binlerce şehit kanının döküldüğü ortamda ve vatanda, bir devlet görevlisinin böyle bir açılım yaptığı görülmemiştir. Vali Bey, görevine aynı şevk ve heyecanla devam etti. Şehitlerin kanı sayesinde...

Peki, Vali Bey’in açıklama yaptığı günlerde neler oluyordu?

8 Haziran 2014’te, Diyarbakır’da Hava Kuvvet Komutanlığı’na bağlı bir birlikte, yüzü maskeli PKK’lı bir gösterici, gündüz saatlerinde tel örgüleri atlayarak kışla sınırına girdi, bayrak direğine tırmandı ve Türk Bayrağı’nı indirip kışla dışına attı. Teröriste müdahale edilmedi. Bu olay, Türk milleti için daha büyük bir travmaya neden oldu. Genelkurmay Başkanı, Orgeneral Necdet Özel’di. Genelkurmay Başkanlığı’ndan bayrağın indirilmesi ile ilgili bir açıklama yapıldı: “Bayrağa saldı-

rıyı nefretle kınıyoruz. Saldırganın bulunup cezalandırılması için takipçi olacağız. Tahammül sınırlarını zorlayan bu tür eylemlere serinkanlı yaklaşılmaya çalışılmaktadır.” İşte bu “serinkanlı yaklaşım”, “Çözüm Süreci”nde PKK terör örgütünün Güneydoğu’da bazı kentleri harabeye çevirmesine neden olacaktı.

Aslında, böyle olayların ortaya çıkacağı belliydi. 15 Kasım 2013’te PKK’lı teröristlerin ateşine karşı askerlerin açtığı ateş için Genelkurmay Başkanlığı, “**Meşru müdafaa kapsamında karşılık verilmiştir,**”¹⁹⁰ ifadesini kullanmıştı. Alışılmamış bu ifade, terörle mücadele açısından bir dönüm noktasıydı. Bu ifade, teröristleri şımartmış, kahraman Türk askerini terörle mücadelede çekingen yapmış olmalı ki bu çekingenlik, “Çözüm Süreci”nin de etkisiyle yedi ay sonra, kışlada Türk Bayrağı’nı indiren teröriste karşı hareketsiz kalınmasına neden olacaktı.

Bu olaydan 18 yıl önce, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde 14 Aralık 1996 tarihinde gözü dönmüş Rum eylemcilerden biri sınırı aşarak ve dur ihtarına uymayarak, Türk Bayrağı’nı indirmek için direğe çıktı. Rum eylemci, Türk askeri tarafından vurularak, bu çirkin saldırı, anında önlendi. Arada küçük bir fark vardı. Orgeneral Özel, o zaman Genelkurmay Başkanı değildi. Kıbrıs’ta nöbet tutan asker de Mehmetçik’ti. Ayrıca, “serinkanlı yaklaşım” henüz TSK’nın iliklerine kadar işlememişti.

Bayrağın bir terörist tarafından indirilmesi üzerine, Atatürk sevdalısı, yiğit ve tecrübeli bir gazeteci olan Emin Çölaşan, 11 Haziran 2014 günü köşesinde Genelkurmay Başkanı Özel’e hitaben bir mektup yazdı. Şöyle diyordu:

“Necdet Bey’i yine rahatsız ediyorum ama... Çok sayın ve muhterem vatan evladı Necdet Bey, dün düşündüm ve size bir mektup daha yazmaya karar verdim. Sakın ola ki *‘Yeter artık lan, işi gücü bırakıp senin mektuplarını okumak zorunda mıyım’* demeyin. İster okursunuz, ister okumazsınız. Zat-ı alinizin bileceği şeydir. Bakınız Necdet Bey, sizin dostunuz değilim

190 www.hurriyet.com.tr, 16 Kasım 2013, 08.11.

ama acı söylemek zorundayım. Sizin o makamda oturmanızın bedelini her geçen gün Türk milleti ödüyor. Siyasete bulaştınız, hükümetin genel müdürü Tayyip'in bir numaralı adamı oldunuz. Türk Ordusu'nu onun gölgesinde ve onun istekleri doğrultusunda yönetiyorsunuz. Sizin bu yaptıklarınıza baktıkça, Balyoz davasının nasıl kurgulandığını, amacın ordumuzun komuta kademesini nasıl sindirmek olduğunu daha iyi anlıyorum. Necdet Bey, çok yıprandınız ve onulmaz yaralar aldınız. İktidarın adamı olmayı başardınız ama onlardan yana olmayan herkesi karşınıza aldınız. Şimdiye kadar hiçbir Genelkurmay Başkanı sizin durumunuza düşmemişti. Zat-ı alinizden sonra geleceklerin de düşeceğini sanmam.

Beyefendi, Türkiye Cumhuriyeti geçtiğimiz pazar günü tarihinin en rezil günlerinden birini yaşadı. Diyarbakır hava üssüne giren teröristler Türk Bayrağı'nı gönderden indirmeyi başardı! Hem de güpegündüz. Orası askeri bölge. O herifler içeriye nasıl sızdı, direğe nasıl tırmandı, bayrağımızı nasıl indirdi? Sonra dışarıya nasıl kaçırdı? Bütün bunlar olurken sizin askerleriniz ayakta uyumuyordu Necdet Beyefendi, ama geçmiş olaylar nedeniyle korkutulmuşlardı!.. *'Vurursak başımıza iş açılır,'* diyorlardı. Ordumuz için ne kadar acı.

Bakınız, mektubumun sonunda söyleyeceğim şeyi şimdiden söyleyeyim. Sizin bu durumda istifa etmeniz gerekir. Sakın mazaret üretmeye kalkışmayın. Sakın şöyle demeyin: *'Yaa kardeşim, orada nöbet tutan ben miydim? Nöbetçi amiri ben miydim? Bayrağımız indirildiyse kabahat benim mi?'* Evet Necdet Bey, kabahat sizin ve sorumluluk size ait. Dünya haberlerini izlemeye herhalde fırsatınız olmuyor. Letonya'da birkaç ay önce bir alışveriş merkezi çöktü, insanlar öldü. Letonya Başbakanı daha o gün *'Sorumluluk başbakan olarak bana aittir, istifa ediyorum'* dedi ve etti. O çöken yerin mimarı mühendisi miydi başbakan? Elbette değildi. Feribot kazası oldu, Güney Kore Cumhurbaşkanı istifa etti. Dünyada böyle yüzlerce istifa örneği var. Onurlu bir insan, sorumluluk alanına giren bir olay sonrasında istifa etme-

sini bilir. Zat-ı alinizin de er veya geç istifa etmeniz gerekeceğini biliyoruz. Lütfen daha fazla geç kalmayın, ayıp oluyor!

Sayın ve çok muhterem Necdet Beyciğim, pazartesi günü olayı sadece bizim gazete birinci sayfadan, kocaman fotoğraflarıyla birlikte verdi. Herif bayrak direğine tırmanmış, bayrağımızı indiriyordu. Aradan iki gün geçmişti ama Genelkurmay'dan ses gelmiyordu. En sonunda *'askeri yetkililer'* diye sizin görevlendirdiğiniz birileri ortaya çıktı ve *'Bizden duymuş olmayın'* deyip bazı açıklamalarda bulundu. Bayrağımızı indiren maskeli şahıs çocuktu (!), zarar görmesin diye üzerine ateş edilmemişti! Ama sesli uyarı yapılmıştı! Olay hassasiyetle incelenmekte idi! Aradan saatler geçti, bu kez sizin Genelkurmay açıklaması geldi: *'Tahammül sınırlarını zorlayan bu tür eylemlere karşı serinkanlı davranılmaya gayret sarf edilmektedir. Saldırıyı nefretle kınıyoruz. Gerekli cezanın verilmesinin takipçisi olacağız.'* Harika!.. Aman serinkanlı davranın Necdet Beyciğim, işin takipçisi olun! Herifler askeri üsse girip bayrağımızı indirmişler, siz sakinliğinizden ödün vermeyin!

Beyfendi, siz askerimizi ve subayımızı korkuttunuz. Siz onların bu iktidarın oyunlarına ve kurduğu tuzaklara alet edilmesine göz yumdunuz. Evet, hele Balyoz davasından sonra asker artık korkuyor. Lice'de bir ölüm olayı oldu, iki gösterici öldürüldü. Şimdi savcılık bütün askerlerin silahlarını topluyor ki, o şahısları kimin vurduğu bulunsun. Bulununca o askerin anası ağlatılacak. Diyarbakır'daki asker de bayrağımızı indiren o şahsa ateş edip vursaydı, işte o zaman mahvolmuştu. Fatura ona kesilecek, katil ilan edilecek, yargılanacak, en ağır cezayı alacak ve hayatı kaydırılacaktı. Türk Ordusu'nu bu duruma düşüren sizsiniz! Siz korkuttunuz. Bu olanların sorumlusu da sizsiniz beyfendi. Kimin uğruna? *'Türk'* sözünü ağzına alamayan, *'Türk Milleti'*, *'Türk Bayrağı'* diyemeyen dostunuz ve amiriniz Tayyip'in Kürtçülük açılım-saçılımı uğruna! O Tayyip ki bayrak olayını kendi açısından kınadı, müfettiş gönderildiğini söyledi! Şimdi müfettiş raporunu bekleyelim! Allah aklımızı korusun, âmin.

Necdet Bey ayıp oluyor, Tayyip'in gölgesinden kendinizi artık kurtarmaya çalışın. Cumhuriyet tarihinde hiçbir Genelkurmay Başkanı zat-ı aliniz kadar yıpranmadı, alay ve eleştiri konusu olmadı. Bizim bildiğimiz Genelkurmay Başkanı, hele askeri birlikte teröristler bayrağımızı indirmeyi başarmışsa Türk milletinden özür diler, görevinden istifa eder ve çekip gider. Onurlu davranış işte budur. Bu gibi acı olaylar birkaç satırlık Genelkurmay bildirisi yayınlamakla geçirilemez. Siz nasıl bir insansınız, nasıl bir komutansınız, anlamak mümkün değil. Maşallah, aynen iktidarın genel müdürü Tayyip gibisiniz. Makama yapışmışsınız!

Beyefendi, sizden önceki Genelkurmay Başkanlarını bir düşünün. Cumhuriyet'in ilki Mareşal Fevzi Çakmak... Ve sonra niceleri. İktidarlar bazen onların üzerinde de oyun oynanmaya kalkıştı ve onurlu olanlar istifa edip ayrıldı. İşte Necip Torumtay Paşa... Turgut Özal, ordumuza görüş sormadan Irak'a saldırıp ele geçirmeye karar vermişti. İşte Işık Koşaner Paşa ve Kuvvet Komutanları... Tayyip'in kurduğu tezgâhlara daha fazla dayanmaları mümkün olmamıştı. Onurlu adamlardı, istifayı basıp ayrıldılar. Sizin dönemde ise askeri birlikten Türk Bayrağı indirildi ve kaçırıldı. O halde siz ne yapacaksınız çok sayın ve muhterem Necdet Beyefendi, ne yapmayı düşünüyorsunuz? Ben şimdi fikrimi değiştirdim, oturun oturduğunuz yerde! Tayyip size minnettardır, sakın ola ki istifa etmeyi aklınızın ucundan bile geçirmeyin!.. Çünkü bayraktır bu! Zamanı gelince göndere çekilir, günün birinde teröristler tarafından indirilir! Olur böyle vakalar, Tayyip'in müfettişleri yakalar! Hiç önemsemeyin Bayım, 'Onurunuzla' devam edin makamınızda! En derin kaygılarımla. Vatandaş Emin."¹⁹¹

Emin Çölaşan, mektubunda aslında halkın bir bölümünün samimi duygu ve düşüncelerini yansıtıyordu. Ancak, Özel bu haykırıışları ne yazık ki görev süresi boyunca hiç duymayacaktı.

191 Sözcü Gazetesi, Emin Çölaşan, 11 Haziran 2014.

Bu arada, terörle mücadele tarihinde örneği görülmemiş, başarısızlığa mahkûm olan “Çözüm Süreci”nin neden olduğu felaket yavaş yavaş anlaşılmaya başlanmıştı.

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, Ağustos 2015’te NTV canlı yayınında, Genelkurmay Başkanı’nın belki de söyleyemediği, PKK’nın eylemlerine karşı güvenlik kuvvetlerinin sessiz kalışını şöyle açıkladı: “Halkın şöyle söylediğini biliyorum ‘Üzerinde silah olan bu PKK’lı teröristler karakolun önünden geçiyor. Asker de onlara hiçbir şey yapmıyor.’ Durum biraz böyleydi. Ama bunun bir tek sebebi vardı, terörün tekrar hortlamaması ve siyasi görüşmelerin sonuca ulaşması.”¹⁹²

AKP Genel Başkan Yardımcısı Yasin Aktay da Habertürk’te, “Devlet ‘Çözüm Süreci’nde operasyon yapmazken, PKK yığınak yapıyordu. PKK 2,5 yıllık çözüm süreci boyunca silahı bırakmadığı gibi aksine daha çok palazlandı. İnsan kaçırmak, haraç kesmek, karakol kurmak, vergi daireleri oluşturmak gibi faaliyetlerde bulundu...”¹⁹³ diyerek “Çözüm Süreci”nde terörist eylemlerine karşı devletin sessiz kaldığını belirtiyordu.

AKP’nin önemli isimlerinden eski Milli Eğitim Bakanı ve Parti Sözcüsü Hüseyin Çelik, 26 Ocak 2016’da “Çözüm Süreci” konusunda kişisel internet sitesine, “*Siyaset Silaha Esir Olmamalı*” başlığıyla yazdığı makalede, “PKK, silahları bırakıp ülkeyi terk etmek yerine, kentlere yerleşti. ‘Çözüm Süreci’ne zarar gelmesin diye de iyi niyetli olarak valiler, kaymakamlar, polisler, askerler de elleri kolları bağlı beklediler,” dedi.

Çelik, ayrıca, “Cumhurbaşkanı ve Başbakan’ın olduğu Çözüm Süreci toplantılarında olacakları anlattık ama Çözüm Süreci romantizmine kapılan arkadaşlarımızın tepkisini aldık. Zaman bizi haklı çıkardı,”¹⁹⁴ diyerek hataları itiraf etmiş oldu.

Musul’u ele geçiren Irak Şam İslam Devleti (İŞİD/DAEŞ),

192 Arslan Bulut, *Yeniçağ Gazetesi*, 7 Ağustos 2015.

193 Arslan Bulut, *Yeniçağ Gazetesi*, 7 Ağustos 2015.

194 www.sozcu.com.tr, 26 Ocak 2016, 23.58.

11 Haziran 2014'te Musul'daki Türk Başkonsolosluğu'na girdi. Dışişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada, Başkonsolos Öztürk Yılmaz'la birlikte 49 kişinin alıkondduğu bildirildi. Teröristlerin bomba tehdidiyle binaya girdiği ve çatışma olmadığı öğrenildi.¹⁹⁵ Halbuki Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu önceki akşam Twitter üzerinden, "Musul Başkonsolosluğumuzun güvenliği için gerekli önlemler alındı..." diye mesaj atmıştı. Bu mesajdan 18 saat sonra baskın düzenlendi, Başkonsolosluk yağmalandı ve 49 kişi rehin alındı.¹⁹⁶ Türk Dışişleri'nin öngörüsü muhteşemdi.

Tv24'te Murat Sabuncu, Konsolosluga yapılan baskın konusunu şöyle yazdı: "Bu bilgileri ve daha fazlasını bugün bulduğum (7 Temmuz 2014) kritik konumdaki bir devlet yetkilisinden aldım. MİT Müsteşarı Hakan Fidan konsolosluk baskınından üç gün önce (8 Haziran 2014) ve baskına kadar IŞİD'in riskli bir şekilde yaklaştığı uyarısını yaptı. Musul Konsoloslugu'nun boşaltılması gerektiğini savundu. Ancak Davutoğlu '*Bayrak dalgalanmalı*' diyerek buna karşı çıktı. Şu an Konsolosluk'ta ne bayrak var, ne çalışanlar. Davutoğlu'nun bu ısrarı Türkiye ve oradakiler için çok olumsuz oldu. Bugüne kadar MİT'in istihbarat zaafı neticesinde baskının olduğu söyleniyordu. Yetkili, '*zaaf uyarıyı dinlemeyen Dışişleri Bakanı'nda*' diye bilgi veriyor."¹⁹⁷

Rehineler arasında çocuk ve kadın da bulunuyordu. Türk Başkonsolosluğu'nun IŞİD tehlikesine karşı tahliye edilmemesi, en azından kadın ve çocukların önceden emniyetli bir bölgeye götürülmemesi, cevabı verilmeyen bir soruydu.

Dışişleri Bakanı Davutoğlu, 7 Ağustos 2014'te, Başkonsolosluk baskınından iki ay sonra, "IŞİD dediğimiz yapı radikal, teröriste gibi bir yapı olarak görülebilir. Ama oraya katılanlar arasında Türkler, Araplar, Kürtler vardır. Oradaki yapı, daha önceki hoşnutsuzluklar öfkeler büyük bir cephede geniş bir re-

195 www.milliyet.com.tr, 11 Haziran 2014, 19.18.

196 www.hurriyet.com.tr, 12 Haziran 2014, 11.37.

197 www.t24.com.tr, 7 Temmuz 2014, 20.50.

aksiyon doğurdu,” dedi. Türk Başkonsolosluğu’nun basılması ve 49 personelin rehin alınmasından sonra bile, Dışişleri Bakanını IŞİD için terörist örgüt diyemedi.¹⁹⁸ Oysa, IŞİD ele geçirdiği rehinelere kafasını kesmekle ün kazanmıştı. Rehiner, 20 Eylül 2014’te, 101 gün sonra serbest kaldı.

O dönemde bir başka gelişme de CHP’nin “Balyoz Kumпасı” raporuyla ilgiliydi. TSK, 2 Haziran 2014’te CHP’nin yayımladığı cezaevi raporuyla ilgili bir açıklama yaptı. Açıklamada şu ifadeler kullanıldı: “CHP Cezaevi İnceleme ve İzleme Komisyonu üyeleri tarafından hazırlanarak bir basın toplantısı ile kamuoyuna duyurulan raporun sunumu esnasında Genelkurmay Başkanı’na atfen söylenen ifadelerin tamamı gerçek dışı olup konu adli makamlara aktarılmıştır.”¹⁹⁹

CHP Cezaevleri İnceleme ve İzleme Komisyonu, Genelkurmay Başkanlığı’nın yaptığı yazılı açıklamaya anında cevap verdi: “CHP Cezaevleri İnceleme ve İzleme Komisyonu üyeleri olarak bugün (02/06/2014) ‘Balyoz Kumпасı’ adlı raporumuzun tanıtımı için yaptığımız basın toplantısında Genelkurmay Başkanı Necdet Özel’in Balyoz duruşmaları sırasında ve sonrasında gerek Hasdal, Hadımköy ziyaretlerinde gerekse kendisi ile görüşen ailelere söylediği ifadelerini değerlendirdik ve bunu eleştirdik. Bugüne kadar tüm haksız, hukuksuz yargılamalar sırasında susarken ilk kez geçen sene yaptığımız istifa çağrısı ve ikinci olarak da bugün yaptığımız değerlendirmeler üzerine suskunluğunu bozan Genelkurmay Başkanlığı’ndan söz konusu ifadelerimizle ilgili mahkeme yoluna gidileceği açıklanmıştır. Bu durumu büyük bir memnuniyetle karşıladığımızı ve hayatta olan tüm Balyoz sanıkları ile ailelerini ilerleyen süreçte görülecek mahkemelerde şahit dinleteceğimizi kamuoyunun ve siz değerli basın mensuplarımızın bilgilerine sunarız.”²⁰⁰

198 www.diken.com.tr, 7 Ağustos 2014, 17.14.

199 www.gercekgundem.com, 2 Haziran 2014, 18.09.

200 www.gercekgundem.com, 2 Haziran 2014, 18.09.

Sözcü yazarı Emin Çölaşan, 5 Haziran 2014'te köşesinde Necdet Özel'e şöyle sesleniyordu: "Pek sayın ve çok muhterem Necdet Bey, Güneydoğu'nun elden gitmek üzere olduğunu hiç düşündünüz mü? Olayları izliyor musunuz? Adamlar artık açıkça özerklikten, bağımsızlıktan söz ediyor, bölgedeki madenlerden, petrol gelirlerinden pay istiyor. Devletin karayolları kesiliyor. Bu yolları henüz açamadınız Necdet Bey, bu ayıp sizindir. Hiç sıkıldığınız oluyor mu beyefendi? Askeriniz kışlasında... Aman olay çıkmasın da Kürt oylarına göz diken Tayyip, Cumhurbaşkanlığı seçimini kazansın! Tayyip Cumhurbaşkanı olsun diye Türk Ordusu teröre böyle göz yumar mı?... Bakınız, şimdi de bazı CHP milletvekillerini yargıya şikâyet ettiğinizi açıkladınız. Sizin gibi değerli vatan evlatlarını uyarmak bizim gibi sıradan insanların haddine düşmez ama, yine yanlış yaptınız. Tayyip'le yine aynı çizgiye düştünüz, siyasetin içine balıklama dalmış oldunuz. Koskoca adamsınız, yapmayın Necdet Bey. Gelin, şu yaptıklarınızı bir kez daha düşünün. Gelin, biraz geç kalmış olmakla birlikte şu Tayyipçilik oyunundan vazgeçmeye çalışın."²⁰¹

Eski Donanma Komutanı emekli Oramiral Nusret Güner, emekli Tümgeneral Naci Beştepe ve emekli Tuğamiral Türker Ertürk'ün Mayıs ayında dolan orduevlerine giriş yasağı, Kasım 2014'e kadar uzatıldı. Orduya "kumpas" kurulduğunu her fırsatta dile getiren ve bu konuda mücadele veren isimlerin orduevlerine giriş yasağı belli periyotlarla uzatılıyordu. Türker Ertürk, "Üçer aylık, altışar aylık periyotlarla orduevlerine giriş yasağımız uzatılıyor. Susmamız isteniyor sanırım. Susarsak cezamızı uzatmayacaklarının mesajını mı veriyorlar?"²⁰² dedi.

Genelkurmay Başkanlığı, FETÖ'cü general/amiralleri ayıklama yerine bir üst rütbeye yükseltirken, kumpas sonucu emekli edilmiş ya da istifa etmiş general/amirallerin orduevine giriş yasağı konusu titizlikle takip ediliyordu. PKK terör örgütüne karşı 15 Kasım 2013'te PKK'lı teröristlerin ateşine karşı askerlerin açtığı

201 Sözcü Gazetesi, Emin Çölaşan, 5 Haziran 2014.

202 www.gercekgundem.com, 4 Haziran 2014.

ateş için Genelkurmay Başkanlığı, “Meşru müdafaa kapsamında karşılık verilmiştir,”²⁰³ ifadesini kullanmıştı. PKK terör örgütü ile mücadelede “meşru müdafaa” düzeyinde merhamet sergilenirken, emekli Atatürkçü ve Cumhuriyetçi general/amirallere orduevlerine girişin yasaklanmasında katılık prensibi uygulanıyordu.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Özel, 2014 Mayıs ayı sonunda Deniz Kuvvetleri Komutanlığı’nın Antalya Körfezi’nde yaptığı “Beyaz Fırtına Tatbikatı”na katılmış, denizci üniformasıyla medya mensuplarının karşısına çıkmıştı. Emekli Oramiral Nusret Güner ise Özel’in tatbikata katılmasını 1 Haziran 2014’te twitter hesabından şöyle eleştirmişti: “Genelkurmay Başkanı amiral üniformasıyla Beyaz Fırtına Tatbikatı için Donanma’da. İyi ki o lekesiz, bembeyaz, kutsal üniformayı zamanında çıkarmışım. Donanma’nın albay ve amirallerinin yüzde 80’ini tasfiye edenler/buna ses çıkarmayanlar utanmadan Donanma’ya geliyor. Utanmayanlar da onu karşılıyor.”

Genelkurmay Başkanlığı Adli Müşavirliği, Balyoz ve Askeri Casusluk davalarına tepki için, TSK’dan istifa eden eski Donanma Komutanı emekli Oramiral Nusret Güner’i Genelkurmay’a yönelik eleştirel tweet’leri nedeniyle savcılığa şikâyet etti. Güner’in, “astlık-üstlük” münasebetlerini zedelemeye, amir veya komutanlara karşı güven hissini yok etmeye yönelik hareketlerde bulunduğu iddia edildi.

Güner, bu konuda şunları söyledi: “5 yaşından itibaren, ‘Deniz subayı olamazsam öleyim’ diye dua eden ben; niçin Deniz Kuvvetleri Komutanı olmama 6 ay kala istifa etmek zorunda kalmıştım? Bu durumda ben konuşmak zorunda kaldım. Amacım Donanma’yı bir daha 30-40 yıl kendine gelemeyecek şekilde darmadağın eden; silah arkadaşlarımı ve komutanlarımı darbeci, casus, fuhuş yapan/yaptıran gibi birer suç makinesi gösteren başta Balyoz olmak üzere, Casusluk, Poyrazköy, Amirallere Suikast gibi davalara karşı, yüzde 90’ı ile birlikte çalıştığım ve çok ya-

203 www.hurriyet.com.tr, 16 Kasım 2013, 08.11.

kindan tanıdığım silah arkadaşlarımın ve komutanlarımın masumiyetlerini haykırmak ve Türk milletinin dikkatini çekmekti. Yapılan operasyonla Türk Deniz Kuvvetleri 30-40 yıl daha bu seviyeye gelemeyecekti ama Genelkurmay bunu yapanlara ses çıkarmazken, bu gerçeği ifade edenleri susturmaya çalışıyordu. Ben bunları, söz konusu davaların geçersizliğini ortaya koymak için söylerken; bana verilen cevap, bir ölçüde bana yapılan muameleydi. Genelkurmay önce benim TSK sosyal tesislerine girişimi yasakladı. Her orgeneral/oramirale olduğu gibi bana da tahsis edilen özel koruma statümü minimuma indirdi. Şimdi de benim üç yıla kadar hapsimi istiyor.”²⁰⁴

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Özel, Deniz Kuvvetleri Komutanı olmasına altı ay kala, kumpas davalarına tepki olsun diye makamını bırakarak istifa eden emekli Oramiral Nusret Güner’i takdir edeceği, üzüntü duyacağı yerde, emekli Oramiral’in ordu-evi ve sosyal tesislere girişini yasaklıyor, mahkemeye veriyordu.

Kardak Kayalıkları’na Türk Bayrağı’nı diken timin komutanı SAT Komandosu Deniz Kurmay Albay Ali Türkşen’e, Balyoz tahliyelerinin ardından TSK içerisindeki F-tipi örgüte yönelik açıklamaları nedeniyle, askeri savcılık dava açtı. Türkşen, “Fethullah’ın amiraline selam vermem,” dediği için yargılanacaktı.²⁰⁵ Genelkurmay Başkanlığı, FETÖ’cü yapılanmaya karşı söylenen sözleri cezalandırmaya kararlıydı. Bu kadar şikâyet ve Cumhurbaşkanı’nın çabasına rağmen Genelkurmay Başkanlığı’nın bu yapıyı dillendirene karşı yargı yoluna gitmesi oldukça ilginçti.

Eğer, Genelkurmay, emekli Oramiral’in orduesine girişini yasaklamak için gösterdiği duyarlılığı, FETÖ’cü general/amiralleri ayıklama konusunda da gösterseydi, 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi olmaz ve TSK’nın itibarı yerle bir olmazdı. Emekli olan Atatürk ve Cumhuriyet sevdalısı bazı personelin TSK sos-

204 *Hürriyet Gazetesi*, Toygun Atilla, 15 Eylül 2014.

205 www.ulusakanal.com.tr, 26 Ocak 2015, 18.10.

yal tesislerine girişini yasaklamak ya da mahkemeye vermek en fazla FETÖ'cülerini sevindiriyordu. Genelkurmay'ın bu tutumu, TSK'ya ve T.C. Devleti'ne çok pahalıya mal olacaktı.

TSK'da general/amirallerin tasfiyesi, Yüksek Askeri Şûra (YAŞ) kararlarıyla devam ediyordu. YAŞ eski YAŞ değildi.

3 Ağustos 2014'te, Başbakan Erdoğan başkanlığında toplanan YAŞ, ilk defa 1,5 günde sonuçlandı. Bunun anlamı, bir üst rütbeye yükseltilecek general/amirallerle, albaylar konusunda ayrıntılı bir görüşmenin yapılmamış olması demekti. Zaten Orgeneral Özel, Başbakan tarafından onaylanmış listeyle YAŞ'a gittiğini şu sözlerle söylemişti. "...Ben bu listeleri alıp Başbakan'a giderim. Başbakan da listeye bakar, gerek görürse değişiklikler yapar. Ondan sonra da onay verir. Ben onay verilmiş listeyle YAŞ toplantısına giderim."²⁰⁶ Bu nedenle, YAŞ toplantısının kısa sürede sonuçlanması çok doğaldı. Ancak, bu uygulama TSK'da liyakat ve orduya sadakati yok sayacağı unutulmuştu.

Sadece bir yıllık Orgeneral Salih Zeki Çolak'ın, kıdemliler dururken 1'inci Ordu Komutanlığı'na getirilmesi teamül dışıydı. 2013'teki YAŞ kararlarında da ordu komutanlığı yapmayan Hulusi Akar, Kara Kuvvetleri Komutanı olmuştu. YAŞ'ta artık askeri kuralların, teamüllerin terk edildiği, siyasi iradenin etkin kılındığı bir dönemin yaşanmakta olduğunun bir ispatıydı. Bu arada, Balyoz kumpasından tahliye edilen 12 general/amiral bu YAŞ'ta emekli edildi.²⁰⁷

Oysa davaların kumpas olduğunu devlet yönetimin tepesindekiler söylüyordu. Bu YAŞ'ta üst rütbeye, ön sırada yükseltilecek general/amirallerin önemli bir bölümü, 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi'nde kritik görevler üstlenecekti. Yani, YAŞ'ta tercih edilenlerin çoğu FETÖ'cü olanlardı. İşte böyle bir YAŞ'ta, Balyoz kumpasından tahliye edilen 12 Atatürkçü

206 *Hürriyet* Gazetesi, Fikret Bila, 11 Ağustos 2016, 21.49.

207 www.milliyet.com.tr, 5 Ağustos 2014, 20.13.

ve Cumhuriyetçi general/amiralin emekli edilmesi ihmal edilmedi. Bu, önümüzdeki yıllarda yapılacak “vicdan sızısı” itirafının ipuçlarıydı aslında.

18 Ağustos 2014’te, basında çıkan haberlerde Hava Kuvvetleri’nde, Ergenekon ve Balyoz davaları ile aynı dönemde 50’yi aşkın albay ve 10’un üzerinde generalin sahte sağlık raporlarıyla tasfiye edildiği ortaya çıktı. Tasfiyeler için bu kez yıllık sağlık muayeneleri kullanılmıştı. 60’tan fazla savaş uçağı pilotunun her yıl girilen pilotaj muayenelerinde gerçeğe aykırı raporlarla uçuşu engellendi. Bu yöntemle, 2008 ve 2013 yılları arasındaki beş yıllık süreçte 60’tan fazla komutan Hava Kuvvetleri’nden uzaklaştırıldı. Bazı pilotların değişik sağlık kurumlarında kontrole girmesi sonucu, GATA’dan verilen sağlık raporlarının gerçeği yansıtmadığı ortaya çıktı. Ancak, Genelkurmay Başkanlığı ve Hava Kuvvetleri Komutanlığı raporlara itiraz eden askerlere sahip çıkmadı. Hatta bazı pilotların üst sağlık kurullarından “uçuşa uygun” raporu almalarına rağmen, düzeltme raporları çeşitli gerekçelerle işleme konmadı. Konu, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi’ne bile taşındı.

Mücadele eden komutanlara sahip çıkılmadığını gören savaş pilotları, TSK’ya ve Hava Kuvvetleri’ne küstü. Çoğu emekliye ayrıldı. Tasfiye edilen savaş pilotları, Cemaatçi internet siteleri ve sosyal medyada hedef alınan isimlerdi. Bir pilotun maliyeti yaklaşık sekiz milyon dolar; değeri ölçülemeyecek savaş, uçuş ve eğitim tecrübesi hariç...

Hava Tümgeneral Ayhan Gümüş, gerçeğe aykırı raporlarla “uçuculuk statüsünü” düşüren üç askeri doktor hakkında “görevi kötüye kullanmaktan” suç duyurusunda bulundu. Gümüş, “Sihhi Muayene Merkezleri”ndeki doktorların örgütlü ve kasıtlı hareket ettiklerini vurguladı: “Burada ağır ve organize bir eylem zinciri vardır. Yaşananlar hayatın olağan akışına, TSK’nın geleneklerine, göreneklerine, ananelerine ve yasal mevzuatlarına uygun düşmemektedir... Telafisi mümkün olmayan kayıpların başkalarının da başına gelmemesi için bütün bu olanlara sebebiyet

verenler hakkında yapılacak işlemler olduğunu düşünmekteyim. Ardı ardına yapılan yanlışlıkları tesadüf ve basit hatalar olarak açıklamak mümkün değildir.”

Gelin görün ki sahte sağlık raporlarına imza atan üç askeri doktor hakkında soruşturma izni verilmedi. Genelkurmay Karargâhı’ndan soruşturma emri çıkmayınca, kumpasçılar yargılanmaktan kurtulmuş oldu. Karar, Genelkurmay Adli Müşavirliği’nin 4 Haziran 2012 tarihli yazısıyla suç duyurusunu yapan Tümgeneral Ayhan Gümüş’e bildirildi. Yazıda, “Genelkurmay Başkanı emriyle soruşturma açılmasına gerek görülmedi” denildi.²⁰⁸ 2012’de Genelkurmay Başkanı kimdi diye merak ediyorsunuz. Orgeneral Necdet Özel.

Eğer bu soruşturma ciddi şekilde yapılıyorsa, tasfiye engellenecek, T.C. Devleti’nin bekası korunacak ve Hava Kuvvetleri Cemaatçi pilotların kontrolüne geçmeyecekti. Yangın çemberinde olan bir Türkiye, savaş pilotu kıtlığı çekmeyecek ve düşmanlar sevindirilmeyecekti. Yani özetle, 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi yapılamayacak, terörle mücadele daha etkili ve başarılı olacaktı. TSK’nın savaş yeteneğine büyük darbe vurulmayacaktı. Peki, Orgeneral Necdet Özel nedevn soruşturma izni açılmasına gerek duymadı? TSK’nın savaş yeteneğine neden darbe vurulmasına sessiz kaldı? Sorular, sorular... Sahipsiz ve cevapsız sorular. Issız ve sahipsiz Anadolu’nun sahipsiz soruları...

A Haber’de Sevilay Yükselir’in moderatörlüğünde yayımlanan “%100 Siyaset” adlı program Genelkurmay Başkanlığı’nın tepkisini çekti. Genelkurmay, program ekibinden Fidel Okan ve Abdurrahman Şimşek hakkında suç duyurusunda bulundu. Hükümete yakınlığıyla bilinen A Haber’de yayımlanan, “%100 Siyaset” adlı programın 27 Ekim tarihli bölümünün konularından biri de TSK içindeki Cemaatçi yapılanmaydı. Programda; Cemaat’in TSK içine nasıl sızdığı ve Cemaatçi polislerin çocuklarının TSK’daki varlığı, çarpıcı iddialarla dile getirildi. Genelkur-

208 www.odatv.com.tr, 22 Ağustos 2014, 06.21; www.ulusalkanal.com.tr, 18 Ağustos 2014, 01.34.

may, bu programdan yararlanacağına ve bu bilgileri ciddiye alıp soruşturacağına, konuşanlar hakkında suç duyurusunda bulunmayı tercih etti. Bu suç duyurusunda; “algı operasyonu, itibarsızlaştırma, nifak” sözleri yer aldı. Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler imzalı suç duyurusunda; TSK’daki Cemaatçi yapılanma iddialarının, Ergenekon ve Balyoz gibi kumpaslarla aynı türden bir operasyon olduğu belirtildi.²⁰⁹

Çok değil dokuz ay sonra, 15 Temmuz Darbe Girişimi’nde, suç duyurusunda bulunan İkinci Başkan dahil olmak üzere, Genelkurmay Başkanı da varlığını önemsemedikleri FETÖ’cüler tarafından rehin alınacaklardı. Sadece rehin alınmayacaklar, aynı zamanda, emir subayları ve özel kalem müdürleri başta olmak üzere, karargâhlarında görevli general/amirallerin yaklaşık yüzde 70’inin FETÖ’cü olduğu ortaya çıkacaktı. Bu, FETÖ’cü general/amirallerin kendi dönemlerinde, özellikle 2011-2015 yıllarında bir üst rütbeye yükseltildikleri de anlaşılabilecekti.

Halbuki 17-25 Aralık 2013 sonrası, Başbakan ve sonra Cumhurbaşkanı olan Erdoğan tarafından, FETÖ’cülerin özellikle TSK’dan temizlenmesi talimatı verilmişti. Buna rağmen, Necdet Özel ve onun İkinci Başkanı “Cemaatçi yapı yok,” diyordu. Genelkurmay Başkanı, kumpas davaların işbirlikçilerinin TSK’da olduğunu kabullenmek istemiyordu. Kendisi etmek istemiyordu ama, FETÖ’cüler TSK’da kontrolü neredeyse ele geçirmişti. Fakat Genelkurmay, “TSK’da FETÖ’cü var,” diyenler hakkında da suç duyurusunda bulunuyordu. Demek ki karargâhta bu konuda bilgilendirme, kuvvet komutanları ile toplantıda FETÖ’cü yapılanma pek ciddiye alınmıyordu.

Eski Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral Hilmi Özkök ve eski Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman Balyoz davası kapsamında, 3 Kasım 2014’te ifade verdiler. Özkök, Mahkeme Başkanı’nın, “Balyoz, Çarşaf, Oraj ve Suga gibi planlardan bilginiz var mı?” sorusu üzerine, “Bu planların hiçbirini duyma-

209 www.odatv.com.tr, 14 Kasım 2014.

dım. Balyoz'u basından duydum. Suç tarihinde Genelkurmay Başkanı'ydım. Darbe planı yapıldığına dair bilgi almadım. Bazı dedikodular geldi ama bunlar kimse hakkında dava açılacak, soruşturma açılacak kadar ciddi değildi," şeklinde konuştu.

Yalman ise, "Balyoz planı ile ilgili istihbarat almadım. Belge ve bilgiye sahip değilim. Basından öğrendim bu konuyu," dedi.²¹⁰

Balyoz davası sürecinde üç yıl boyunca herkes, sanıklar, aydınlar, gazeteciler davanın en önemli tanığı olarak dönemin Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'ün ve Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman'ın tanık olarak dinlenmesi gerektiğini haykırdılar. Ancak mahkeme Hilmi Özkök'le Aytaç Yalman'ı çağırmadı. Mahkeme taraflıydı çağırmadı diyebilirsiniz. Fakat, Özkök ve Yalman da tanık olmak için ne bir çaba gösterdiler, ne de ısrarcı oldular. Silah arkadaşları, çalışma arkadaşları müebbetlere mahkûm olurken Hilmi Özkök sadece sessiz kalmadı, "Kasaptaki ete soğan doğramam," diyerek silah arkadaşlarını itham etti. Yeniden görülen davada, "Ben bir darbe teşebbüsüne tanık olmadım," dedi. Soru şu, "Sayın komutan daha önce neredeydiniz?" Mahkeme çağırmadı diyebilirsiniz, o zaman keşke bir basın toplantısı düzenleyip, "Ben bir darbe teşebbüsüne tanık olmadım," deseydiniz. Ah, komutanım ah! Pişmiş ete soğan doğramak daha kolay olsa gerek.

Balyoz davasında, eski Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral Hilmi Özkök'ün ifade vermesini değerlendiren emekli Deniz Kurmay Albay Koray Eryaşa, Özkök'ün en büyük cezayı duruşma salonunda kendilerinden aldığını söyledi. Eryaşa: "Hilmi Özkök, zamanında hepimizin komutanıydı. Hepimiz eskiden esas duruşta onun için bekledik. Ama, o gün duruşma salonuna girdiği zamana ayağa bile kalkmadık. Sonra ifadesini verdi ve yerine geçti. Ama yüzünü yerden hiç kaldıramadı. Bizler kendi aramızda karar almıştık, tepki vermeyeceğiz diye. Ama hepimiz,

210 www.hurriyet.com.tr, 3 Kasım 2014, 16.45:30.

onun karşısında dik durduk. Ve hepimiz onun yüzüne baktık. O ise, bizim yüzümüze bakmadığı gibi yüzünü yerden kaldıramadı. Bu onun için en büyük ceza oldu,”²¹¹ diye konuştu. TSK’nın zirvesine gelmiş bir Orgeneral için ne acıklı bir durum? Savaş kaybeden bir komutanın başı eğik yürümesi gibi...

Bu arada, TSK’da liyakat ve tecrübe sistemini aşındırma da gündemdeydi.

Subay Sicil Yönetmeliği’nde yapılan değişikliklerle, generalerin kıta hizmeti tekrar düzenlendi. Önceki düzenlemeye göre; general ve amiral rütbelerinin her birinde (tuğgeneral, tümgeneral, korgeneral ve orgeneral) en az 10 ay süreyle kıta hizmeti yapılması gerekiyordu. Resmi Gazete’de yayımlanan yönetmelik değişikliğiyle generaller tuğgeneral, tümgeneral ve korgeneral rütbelerinde 10’ar aylık dilimler yerine, 30 aylık kıta hizmetini tek bir rütbede tamamlayabilecek. Örneğin; tuğgeneral rütbesindeyken 2.5 yıl süreyle tugay komutanlığı yapan bir general, bir daha kıta hizmetine atanmasa dahi, orgeneral olabilecek.²¹²

TSK’da köklü geleneklere göre gelişip olgunlaşan liyakat sistemini yok edecek ve TSK’yı siyasete bulaştıracak önemli bir değişiklikti bu. Kolorduya emir komuta etmeden, ordu komutanı ol; orduyu komuta etmeden kara kuvvetleri komutanı ol. Bilgi ve tecrübe sahibi olmadan fikir ve makam sahibi ol. TSK’ya yakışan bir değişiklik değildi. TSK’nın geri gitmesini isteyenler, bu değişiklikten oldukça mutlu olmuşlardır. “Balkan Felaketi”ni hiç anlamamış, Ebedi Başkomutan Mustafa Kemal Atatürk’ün “*Subay ve Komutanla Konuşmalar*” kitabını hiç okuma zahmetine katlanmamış insanların yaptığı değişikliğe benziyordu. Yazık, çok yazık... Terörle mücadele devam ederken, Ortadoğu ateş çemberinde iken... Ayağı yerine, göğsüne kurşun sıkma misali...

TSK, diğer alanlarda da değişim ve dönüşüme uğruyordu.

10 Aralık 2014’te, *Yeni Akit* gazetesinde, “TSK’da bir ilk!

211 www.gercekgundem.com, 5 Aralık 2014, 16.59.

212 *Cumhuriyet* Gazetesi, Barkın Şık, 27 Aralık 2014.

Askerler yemin törenine Mehter Marşı ile hazırlandı” başlığı ile şu haber yer aldı: “Komutan (...), Osmanlı ordu marşını söyleterek yemin törenine hazırladığı askerlerinin videosunu sosyal medyada paylaştı. İzmir - Yeni Foça’daki 7. Jandarma Komando Eğitim Alay Komutanlığı’nda çekilen videoda, erlerin yemin törenlerine Osmanlı ordu marşı ile hazırlandığı görülüyor. Bu muhteşem manzarayı görenler gözyaşlarına hâkim olamadılar.”²¹³

Marşın son kıtası şöyleydi: “Deryada olsa her şey muzaffer,/ Dillerde tekbir, Allahü ekber,/ Allahü ekber, Allahü ekber,/ Ordu-muz olsun daim muzaffer.” TSK’da, eğitim ve yürüyüşlerde bu tür marşları söyleme geleneği yoktu. İlginç ve dikkat çekici bir haberdi. Dönüşümün işaretlerinden sadece biriydi...

Ve 11 Aralık 2014 günü *Yeni Akit* gazetesinde, “TSK’nın yiğit neferleri İslam için yemin etti!” başlığı ile bir haber çıktı. Haberde, “TSK mensubu bir grup jandarma, başlarındaki komutanın komutuyla birlikte Allah ve İslam için yemin edip tekbir getirdi. Müslümanların selameti için de dua eden yiğit Mehmetçiklerin bu tavrı, Müslüman Türkiye halkının göğsünü kabarttı. İşte 90 yıllık karanlık dönemin ardından yeniden özüne dönen Peygamber Ocağı’ndaki yiğit neferlerin o görüntüleri,”²¹⁴ deniyordu.

Bir süredir, özellikle Jandarma Genel Komutanlığı’na bağlı birliklerde, medyada buna benzer görüntüler yer alıyordu. Bu görüntüler, TSK’nın yapısına, geleneklerine ve köklü tarihine uygun değildi. Demek ki TSK’nın yapısında, geleneklerinde önemli değişiklik ve dönüşüm gerçekleşiyordu. TSK tarafından, bu görüntüler için bir açıklama yapılmadı. Jandarma Genel Komutanı’ndan da hiç ses çıkmadı.

Bu arada, AKP kurmaylarının fetva aldığı söylenen Hayrettin Karaman’ın yazdığı yazılarda ilginç konular göze çarpıyordu. Kaleme aldığı yazılardan bazı örnekler: “...İslam ile sekülerizm

213 www.yeniakit.com.tr, 11 Aralık 2014, 20.30.

214 www.yeniakit.com.tr, 11 Aralık 2014, 22.36.

ve laisizmin uzlaşan, paralellik arz eden yönleri yoktur. Bunların yan yana gelmesi mümkün değildir.” Bu, “ileri demokrasi”nin en gerçekçi örneği olsa gerek.

Diğer bir yazısından: “İçinde bulunduğumuz şartlar, adım adım İslam’a giderken bir aracın kullanılmasını zaruri kılar, o aracı kullanırız. Bu kavram olur, kurum olur, parti olur...” Acaba, hangi araç ve kurumlar kullanıldı? TSK tasfiye edildi. FETÖ ortaya çıktı.

İslam ve çoğulculuk ilişkisinde ise şöyle diyordu: “...Çoğulculuk kavramının bizim bünyemize uymadığını söyleyebilirim. Çoğulculuğun temelinde hak ile batılın, doğru ile yanlışın, iyi ile kötünün göreceliği ve eşitliği vardır. Bu ise İslam’ın özüne aykırıdır.”²¹⁵ Sürekli olarak, “Hâkimiyet (Egemenlik), kayıtsız şartsız milletindir” derken, ne kastediliyordu acaba?

Ve 12 Eylül 2016’da yazılı ve görsel medyada “*Kaletepe’de Bayram Namazı*” manşetiyle bir haber ve fotoğraf yayımlandı. “Hakkari’nin Çukurca ilçesinin Kuzey Irak’a sıfır noktasında bulunan 2’nci Hudut Tugayı’na bağlı Hantepe ve Kaletepe üs bölgesinde Mehmetçik komutanlarıyla birlikte Kurban Bayramı’nı kutladı... Yeni oluşturulan üs bölgesinde bayram namazını top-
rak zemin üzerine serilen branda ve uyku tulumu altına serilen metlerin üzerinde Mehmetçiklerle birlikte kılan Tugay Komutanı Tuğgeneral Bahtiyar Ersay, vatan toprağının her karışının kutsal olduğunu söyledi. Daha sonra tekbirlerle kurban kesen Mehmet-
çikler ve komutanlar, tek tek bayramlaştı,”²¹⁶ haberi yer aldı.

TSK’da, bayram namazı her zaman birlikte kılınır, birlik arazide ise mevcut askerlerden en tecrübeli “imam” seçimi yapılırdı. Fakat namaz kılma fotoğrafı hiç yayımlanmazdı. Birlik komutanı da seçilen imamın arkasında namaz kılardı. Bu haberde ve fotoğrafta, Birlik Komutanı olan Tuğgeneral en önde imam görevini üstlenmişti. Bu ilginçti. Acaba, arazide bulunan

215 *Taraf* Gazetesi, Ceyda Karan, 30 Mayıs 2014.

216 www.hurriyet.com.tr, 12 Eylül 2016, 11.40.

askerlerden tecrübeli bir imam bulunamamış mıydı? Namaz kılma, oruç tutma gibi dini vecibeler, TSK’da sanki daha önce yerine getirilmiyormuş algısı gerçekten başarılı bir şekilde işleniyordu. Namaz için birliğin dizilişi, önceden fotoğraf çekimi için bir hazırlığın yapıldığını gösteriyordu. Kim emir vermişti, neden vermişti? Ancak zamanlama ve verilmek istenen mesaj oldukça önemliydi, başarılı da olunmuştu.

5 Ağustos 2016’da, Başbakan Binali Yıldırım’ın, ziyaret ettiği Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar ile birlikte cuma namazını Genelkurmay Karargâhı’nda kıldığı haberi basında yer aldı.²¹⁷ Eskiden, görüşülen konular öne çıkardı; şimdi ise kılınan namazlar daha önemli duruma geldi.

Bu fotoğraflarla, laiklikten uzaklaşan Cumhuriyet Ordusu’nun görüntüleri yayımlanırken, devletin zirvesinde de önemli gelişmeler oluyordu:

Atatürk’ün Cumhurbaşkanı olarak kullandığı Çankaya Köşkü, kurucu liderin anıları, Cumhuriyet’in kurulduğu kurumsal hafıza terk edildi. Milli Güvenlik Kurulu (MGK), Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın başkanlığında, 30 Aralık 2014 günü ilk kez Köşk yerine yeni Saray’da toplandı.

Toplantı salonunda Cumhuriyet tarihinde ilk kez kurucu lider Atatürk’ün fotoğrafı yoktu. Devletin zirvesinin bir araya geldiği MGK toplantılarında, kurulun başı Cumhurbaşkanı’nın arkasında Atatürk fotoğrafı yer alırdı. Ancak, yeni Saray’da yapılan ilk MGK’da Atatürk fotoğrafı yoktu.²¹⁸ Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanları da Atatürk fotoğrafının bulunmadığı böyle bir salonda toplantıya katıldılar. İklere alışan Türkiye, önemli bir ilke imza atmış, komutanlar da bu yeniliği seyretmişti. “Askerlik Andı”; Atatürk’e, Cumhuriyet’e ve vatana bağlılık sözleşmesi değil miydi? Yüksek mevkilerde bulunanlar, o makamlara Ebedi Başkomutan, Milli Mücadele Kahramanı, kurucu

217 www.tgrthaber.com.tr, 5 Ağustos 2016, 17.38.

218 www.odatv.com.tr, 30 Aralık 2014, 17.47.

lider Atatürk'ün sayesinde gelmemişler miydi? İnsan hafızası işte böyle bir şey...

Yazar Emin Çölaşan, 16 Ocak 2015'te Atatürk fotoğrafının asılmaması ile ilgili olarak, köşesinden şöyle seslendi: "Sayın ve muhterem Necdet Bey, şimdi gelelim biraz daha güncel olaylara... Son Milli Güvenlik Kurulu toplantısını kaçak sarayda padişah Tayyip'in başkanlığında yaptınız. Çankaya'daki büyük toplantı salonunda tam da -padişahın arkasında- Atatürk'ün büyük bir resmi asılı dururdu. Kaçak saraydaki ilk toplantınızda bu fotoğraf kaldırılmıştı ve duvar boş duruyordu. Benim bildiğim gelmiş geçmiş bütün Genelkurmay Başkanları ve kuvvet komutanları, bu olaya sesli veya sessiz tepki koyar ve Tayyip'i uyarırdı. Sizler orada tapu müdürü değil, koskoca bir ordunun başındaki kişiler olarak bulunuyorsunuz. Yazıklar olsun ki birinizin bile tepki gösterdiğini duymadık."²¹⁹

Ne diyelim... "Söylesem tesiri yok, susam gönül razı değil!" demiş Fuzuli...

219 Sözcü Gazetesi, Emin Çölaşan, 16 Ocak 2015.

Suudi Sevdası ve Süleyman Şah Türbesi

Suudi Arabistan Kralı Abdullah, dünyanın en zengin insanlarından biriydi. Altın sarayda oturup, 48 uçakla seyahat ederdi. 23 Ocak 2015'te isimsiz bir mezara gömüldü. Cenaze töreninde naaşı, Suudi prenslerin sırtında, tabuta konulmadan getirildi. Cenaze törenine, Afrika gezisini yarıda kesen Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan da katıldı.²²⁰

Türkiye bir günlük milli yas ilan etti. Başbakanlık yaptığı açıklamada: "Suudi Arabistan Kralı Abdullah bin Abdulaziz el-Suud'un vefatı sebebiyle 24 Ocak'ta bir günlük milli yas ilan edilmiştir. Bu vesile ile merhum Kral Majesteleri Abdullah bin Abdulaziz el-Suud'a Yüce Allah'tan rahmet diliyor, kardeş Suudi Arabistan halkı ile Arap ve İslam âlemine taziyelerimizi iletiyoruz," dedi. Böylece, tüm yurttta ve dış temsilciliklerde bayraklar yarıya indirildi. Suudi Arabistan'da Vahhabi geleneği gereği resmi yas ilan edilmedi.²²¹

220 www.hurriyet.com.tr, 24 Ocak 2015, 07.08.

221 www.hurriyet.com.tr, 24 Ocak 2015, 11.30.

Yas ilan edilen Suudi Kralı ile İsrail yeni bir Ortadoğu planı kapsamında, “Büyük Kürdistan” devletinin kurulması konusunda anlaşmışlardı.²²² Böylece, birbirini düşman gören, Suudilerin şeytan dedikleri İsrail ile Suudi Arabistan’ın çıkarları, Türkiye’nin toprak bütünlüğünü yok edecek bir Kürt devletinin kurulmasında örtüşmüş oldu. Suudi Arabistan buna rağmen, Türkiye’nin en iyi dostu olmayı sürdürdü.

ABD Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Ray Odierno, Washington’ı ziyaret eden Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Akar’a 28 Ocak 2015’te liyakat nişanı verdi. Odierno’nun takdim ettiği ödül için Washington’daki Fort Myer askeri üssünde düzenlenen törene, yüze yakın üst düzey askeri yetkili katıldı. Ödülün Akar’a, Türk Kara Kuvvetleri’nin başarılı bir şekilde yeniden yapılandırmasını sağladığı, Türk ve Amerikan kuvvetleri arasında bir koordinasyon oluşturduğu, Suriye konusunda sergilediği tutum, Türk ve Amerikan özel kuvvetleri arasında daha geniş bir işbirliği geliştirilmesine katkı sunduğu için verildiği belirtildi.²²³

Orgeneral Akar’ın, Necdet Özel’den sonra Ağustos 2015’te Genelkurmay Başkanı olması bekleniyordu. Kuzey Irak’ın Süleymaniye kentindeki Türk Karargâhı’na 4 Temmuz 2003’te baskın yaparak üç subay, sekiz astsubay toplam 11 Türk askerinin başına, ABD’li Korgeneral William C. Mayville, Orgeneral David Petraeus’la birlikte çuval geçirerek esir alınması emrini veren ABD Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Raymond Odierno’du. Akar’a madalyayı işte bu orgeneral verdi.

Liyakat nişanının, Türk Kara Kuvvetleri’nin başarılı bir şekilde yeniden yapılandırılması çalışmaları ile Suriye konusunda sergilediği tutum gerekçe gösterilerek verilmesi ilginçti. Türk Kara Kuvvetleri’nin yeniden yapılandırılması, Türk Genelkurmayı’nın işiydi, ABD Kara Kuvvetleri’nin değil. İkincisi, Suriye’nin kuzeyinde PYD/PKK kantonları ve bölgesi oluşturulmuştu. Bu da,

222 Regional Challenges and Opportunities: The View From Suudi Arabia and Israel, CFR, 4 Haziran 2015.

223 *Hürriyet* Gazetesi, 28 Ocak 2015, 10.29.

Türkiye'nin ulusal çıkarlarına tümüyle aykırıydı. 2016'da PYD/PKK bölgesinin önlenmesi için Suriye'ye operasyon da yapılacaktı. İşte madalya, böyle bir ortamda veriliyordu.

Türkiye-Suriye sınırının 37 kilometre güneyinde bulunan Türk toprağı Süleyman Şah Saygı Karakolu (Türbesi), 22 Şubat 2015'te bulunduğu bölgeden PKK'nın Suriye kolu PYD'nin desteğı ile tahliye edilerek sınırın yaklaşık 200 metre yakınına getirildi. Tahliye operasyonu için, PYD eş başkanı Müslim, Türkiye'ye çağrıldı. Suriye'deki Türk toprağının terk edilmesi anlamındaki bu tahliye, Kobani'nin (Ayn el Arap) PYD tarafından ele geçirilmesi ve "PKK Koridoru" taşlarının döşenmesi aşamasında gerçekleşti.²²⁴

"Şah Fırat Operasyonu" adıyla, Mehter Marşı eşliğinde gerçekleştirilen bu tahliyeye, 39 tank, 57 zırhlı araç ve 572 personel katıldı. 96 zırhlı araçtan sekiz adedinin geri çekilme sırasında arıza yaptığı ve bu araçların ertesi gün getirildiğı haberi basında yer aldı.²²⁵ Basına göre, yaklaşık 100 araçtan 8'i operasyonda arızalanmıştı. Bu arıza yüzdesi oldukça yüksekti ve normal şartlarda, bir askeri denetlemede birlik komutanının sınıfta kalma ya da bir albayın general olmamasının nedeniydi.

Atatürk, 1930'da bu konuda şöyle haykırıyordu: "Komutanlık, pek önemlidir. Bir ordu, gerçek bir komutanın emri altında, kendinden büyük kuvvetleri mağlup edebilir. Aynı ordu herhangi bir komutanın emri altında, sebepsiz mağlup olabilir. Mağlup bir ordu, güçlü bir komutanın emri altında muzaffer ve galip olabilir. Büyük komutanlar pek çok defa, başkasının egemenliğı altına geçmiş ve dağılmaya yüz tutmuş milletlerin silahlı kuvvetlerine yeniden bir canlılık vermeyi başarmışlardır. Çoğu kez bir büyük komutanın ölmesiyle veya ordu üzerinden çekilmesiyle, milletlerin askeri şerefine de yavaş yavaş ortadan kalktığı görülmüştür... Vatandaş bilmelidir ki ordu ne kadar önem-

224 www.milliyet.com.tr, 22 Şubat 2015, 15.23.

225 www.sozcu.com.tr, 6 Mart 2015.

li ise, onun başına geçirilecek olan milli başkomutan da başarı için, en aşağı o kadar önemlidir.”²²⁶

13 Eylül 1683'te Osmanlı ordusunda başlayan geri çekilmeyi, Mustafa Kemal Atatürk 238 yıl sonra 13 Eylül 1921'de Sakarya Meydan Muharebesi'nde durdurmuştu. Atatürk tarafından durdurulan geri çekilmeyi, tekrar başlatmak herhalde Türk tarihi açısından bir kırılma noktası olmalıydı. Türk toprağından çekilme operasyonunun bir zafer olarak sunulması da harp tarihi açısından kayda değer bir durumdu. Aslında, Süleyman Şah Türbesi'nin taşınmasıyla; ABD, İsrail ve PKK'nın Suriye kuzeyinde oluşturmaya çalıştığı PKK Koridoru'nun önündeki engellerden biri kaldırılmış oluyordu.

Stratejik öngörü böyle bir şeydi ve uygulanan politikalarla Türkiye-Suriye sınırında PYD Kürt Bölgesi'nin oluşumu hızlandırılmıştı. Türk Hükümeti tahliye yerine, Birleşmiş Milletler Sözleşmesi gereği meşru müdafaa kapsamında, Süleyman Şah Türbesi'nin bulunduğu alanı, emniyete alacak şekilde bir “Güvenlik Bölge”si oluşturabilir ve PKK koridoru o zaman engellenmiş olurdu. Sınırdan 37 kilometre mesafedeki Türk toprağı, güvenli bölge oluşturularak savunulacak yerde, terk edilmiş ve “Yığılma (Stratejide) Hata” yapılmıştır. Bu konuda, Genelkurmay Başkanı'nın kamuoyunu ikna edecek gerekçeleri açıklamasında fayda vardı. Ancak, herhangi bir bilgilendirme de yapılmadı.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli parti grubunda yaptığı konuşmada Süleyman Şah Türbesi'nin tahliyesiyle ilgili Genelkurmay Başkanı'na şu sözleri söyledi: “Yarın Erzurum'u Diyarbakır'ı önüne gelene peşkeş çekeceklerdir. Özel Paşa senin için vatan nedir? Harbiye'de vatan konusu işlenirken dersi mi kırdın, okuldan mı kaçtın? Davutoğlu sana ne demeli? Stratejik derinliğin çuvalına her şeyi koydun bir tek vatanı mı unuttun? Sayın Erdoğan sana bir şey söylemek vakit kaybidir. Sen bu defteri çoktan kapattın. AKP'nin lügatinde erkekliğin 10'da

226 Afet İnan, *Medeni Bilgiler ve M. K. Atatürk'ün El Yazıları*, 1930.

9’u kaçmak kalan kısmı da susmaktır. AKP bir taraftan bayrak indirirken diğer tarafta bölücülerin kılavuzluğunda bayrak dikmiştir. AKP’nin işbirlikçiliği resmîlik kazanmıştır. Vatan toprağını bombalayıp tarihe geçtiler. Hakkımız varsa haram olsun. IŞİD’den kaçarken PKK’ya komşu olmak neyin nesidir? Burada da sorun olursa nakil bu sefer nereye gerçekleşecek. IŞİD kimdir ki hükümet kaçmaktadır. Şam yönetimi misilleme yaparsa hükümet bununla nasıl başa çıkacaktır. Toprak bırakacaksak Milli Mücadele’yi neden verdik?”²²⁷

Cumhuriyet tarihinde, şimdiye kadar Genelkurmay Başkanlarının bu denli ağır bir hakarete uğradıkları görülmemiştir. Orgeneral Özel, bir muhalefet lideri tarafından işte bu ağır sözlerle eleştiriliyordu. Ulusun gözbebeği TSK’nın komutanı bu duruma düşmeli miydi? Genelkurmay Başkanı’nın itibarı TSK’nın itibarı demekti. Demek ki Özel’in Genelkurmay Başkanlığı diğerlerinden farklıydı. Keşke, “**kamu görevlisiyim**” şeklindeki sözleri söylemeseydi. Keşke, Süleyman Şah Türbesi’ni tahliye ederek, Mehter Marşı eşliğindeki Cumhuriyet tarihinde bir ilk olan “ricat” harekâtını, geri çekilmeyi yapmasaydı. Evet, ilkler Özel’i buluyor, Özel de ilklerin Genelkurmay Başkanı olmaya devam ediyordu.

227 www.odatv.com.tr, 24 Şubat 2015, 12.44.

Asıl Darbe Türk Hava Kuvvetleri'ne Yapıldı

Emekli Hava Pilot Kurmay Albay Osman Başıbüyük, 6 Mart 2015'te, son dönemde yaşanan uçak kazalarının sorumlularını açıklayan bir yazı kaleme aldı. Yazıda, 15 Temmuz Darbe Girişimi'nin ipuçlarını vermiş, ancak ne yazık ki komuta kademesi her olayda olduğu gibi bu ciddi uyarılara karşı da gözünü ve kulağını kapatmıştı. Albay Başıbüyük yazısında şöyle haykırıyordu:

“Dokuz gün arayla altı pilotumuzu ve üç uçağımızı kaybettik. Son zamanlarda Hava Kuvvetleri'nde neden bu kadar çok kaza oluyor? Gerçekleri öğrenmek ister misiniz? Asimetrik psikolojik harekât. Hatırlayınız! Genelkurmay Başkanımız Orgeneral İlker Başbuğ 2009 yılında: *‘TSK’ya asimetrik bir psikolojik harekât yapılıyor,’* demişti. Aslında bu operasyon AKP iktidarıyla birlikte başladı. İktidar ortağı olan Cemaat TSK'da kadrolaşmak için büyük bir fırsat yakalamıştı. 2000'li yılların başında *‘Paşa Keyfi’*, *‘Bulut Altı’*, *‘Kara Net’*, *‘Kirli Oyunlar’*, *‘Askerler Anlatıyor’* gibi bir sürü internet sitesi kuruldu. Bu si-

teler üzerinden generallik sırası gelen albaylar hakkında akıl almaz karalama kampanyaları yapıldı. Cemaat, rakiplerini saf dışı etmek istiyordu. Bu kampanyalar en çok Hava Kuvvetleri'ni vurdu. Lekelenmeye çalışılan kara ve denizci subaylar sivilde iş bulmakta zorlandıkları için ayrılmıyorlardı, ama havacılar için durum farklıydı. Türkiye'nin artan sivil pilot ihtiyacı, sicilinin bozulduğu düşünen kurmay pilotları istifa ve emekli olmaya teşvik etti. Böylece daha Balyoz operasyonu başlamadan general olmaya namzet 1984-1989 yılları arasında mezun olan 100'e yakın kurmay subay tasfiye edilmişti.

Asıl operasyon başlıyor. 2007-2010 yılları arasında itibarsızlaştırma operasyonları hız kazandı. Karargâha, bütün birliklere imzasız mektup ve e-postalar yağıyordu. Personelin bir kısmı kâh doğru kâh çarpıtılmış bilgilerle, çoğu zaman da iftiralarla karalanıyordu. Komuta kademesi işi gücü bırakmış, üzerine çamur atılan personeli sorgulamakla uğraşıyordu. Birileri istemediği personeli sistemden kaçmaya zorluyordu. 2010 yılında Hava Kuvvetleri Komutanı ile beraber uçma fırsatını buldum. Kendisine; *'Komutanım, Hava Kuvvetleri'ni bu imzasız mektuplarla mı idare edeceğiz?' diye sordum. Bana; 'Başbüyük sen biliyor musun biz o mektuplardan neler neler öğreniyoruz,' diye cevap verdi. Bu cevap üzerine sanki dünya başıma yıkılmıştı. Koskoca orgeneral komuta ettiği kuvvetin başına ne çorap örüldüğünü anlayamayacak kadar saftı veya daha kötüsü tasfiyeyi yürüten ekiple paralel hareket ediyordu.*

O dönemde bu imzasız mektuplara en ağır işlemler yapılarak operasyona alet olundu. Örneğin genç pilotlardan biri, bir yerlerde alçak uçmuş veya uygunsuz bir ilişkisi varmış. Evet disiplinsizlik. Bir ceza verilir. Onun cezasını filo komutanı olarak ben veririm, benim cezamı yeterli bulmuyorsanız harekât komutanı versin; o da olmadı üs komutanı versin; siz niye gencecik delikanlıları en yüksek organ Hava Kuvvetleri Uçuş Kurulu'na çıkartıp uçuştan ayırıyor veya ordudan atıyorsunuz? Bu muamele kırmızı ışıktaki geçen birine idam cezası vermeye benziyordu.

İşin ilginç yanı o cezaları veren komutanların istisnasız tamamı gençliklerinde benzer hataları yapmışlardı.

Asıl problem bu da değildi. İçerideki bazı kallesler, arkadaşlarının VTR (uçuş görüntü) kayıtlarını, radar pilot (uçuş rotası izi) kayıtlarını, ortam ve telefon dinlemesi kayıtlarını veya fotoğraflarını bir ekip çalışmasıyla topluyor, uygun bir senaryo haline getirerek komuta katına imzasız mektuplarla iletiyordu. Kurbanlara en ağır işlemler yapılırken bu kadar bilgi toplama yeteneğe sahip, bu kallesler kim diye hiç kimse sormadı!

...Çok acı bir örnek. Bu noktada kanıma dokunan, aklıma her geldiğinde gözlerimin dolduğu çok acı başka bir örneği daha sizinle paylaşmak istiyorum. Üsteğmen N.D. 29 yaşında, 1 çocuk sahibi, dul bir bayan subaydı. Düşman silahlı kuvvetleri hakkında bilgi toplaması gereken Hava Kuvvetleri İstihbaratı, kızcağızın altı yıl geçmişe dönük telefon mesajlarını incelemiş ve kızın iffetsiz olduğuna karar vererek ordudan atmıştı. Üsteğmen N.D. çocuğuna, annesine, ne diyecekti? Annesine telefon etti, '*Beni ordudan attılar*' dedi ve beylik tabancasıyla kafasına sıktı. Dinimize göre bile zina suçlaması dört şahit gerektirir. Sen kimsin? Telefon mesajlarına bakarak bekâr bir kadına iffetsiz diyorsun? Buradan suç duyurusunda bulunuyorum o çocuğu ordudan atma kararının altında kimlerin imzası varsa hepsi suçludur. Kalanları '*Balyoz*'la temizlediler. Bütün bunların üzerine 2010 yılında Balyoz operasyonu başlayınca 15 sene mecburi hizmetini dolduran 1995 ve daha önceki yıllarda mezun olan pilotlar bizim de başımıza bir iş gelmesin diye hemen istifa ederek sistemden ayrıldılar.

2011 yılına gelindiğinde Hava Kuvvetleri, kuruluşunun 100'üncü yılını kutlamaya hazırlanıyordu. 4-5 Haziran tarihlerinde 2'nci Ana Jet Üs K.lığı Çiğli/İzmir'de büyük hava gösterileri yapılacaktı. Nasıl tesadüfse, gösterilerden tam beş gün önce Balyoz operasyonu kapsamında ilk havacı tutuklamaları gelmeye başladı. 3 ay sonra Hava Kuvvetleri Komutanı olacak

Orgeneral Bilgin Balanlı ile birlikte bir korgeneral, dört tümgeneral, iki tuğgeneral ve dört albay tutuklandı. Komuta katının geri kalanı sanki hiçbir şey olmamış gibi gösterileri izlemeye gitti ve uçaklara alkış tuttular. Ama Hava Kuvvetleri mensuplarından bazıları kutlamaları bir başka alkışlıyordu. Onlar, kuruluşunun 100'üncü yıldönümünde, komutanlığı ele geçirmek için çok önemli bir engeli aşmış olmalarını kutluyorlardı.

Bu olaya gençlerin tepkisi büyük oldu. 15 yıl mecburi hizmetini dolduran 1996 mezunları da apar topar istifa ederek sistemden ayrıldı. Darbenin büyüğü daha gelmemişti. Hükümet bir yıl sonra 2012'de mecburi hizmet süresini 10 yıla indirdi. Böylece geride kalan 1997-2002 mezunlarına da kapıyı gösterdiler. Akın akın pilotlar istifa ediyordu. Sadece 2010-2014 yılları arasında 824 pilot istifa etti. Bu rakam Hava Kuvvetleri'nin filolarda aktif görev yapan pilotların yarısına denk gelir. Savaşsaydık bu kadar adam kaybetmezdik. Hava Kuvvetleri'nin tecrübesi yok edildi. İşin daha kötüsü gidenler kaymak tabakayı oluşturan ustalardı. 14 yıl F-16 uçaklarında öğretmenlik yapmış biri olarak söylüyorum; savaş pilotları tamamen usta-çırak ilişkisiyle yetişirler. Bir ustanın yetişmesi en az 10 yıl alır. Ancak 10 yıl sonunda 4'lü kol lideri, paket lideri ve uçuş öğretmeni olmuş bir pilot, alttan gelen gençleri yetiştirecek ehliyet seviyesine ulaşır.

Anlayacağınız geride kalan gençlerin ne liderleri, ne de öğretmenleri kalmıştı. Tekerleği deneme yanılma yoluyla yeniden keşfetmeye çalışıyorlar. Haliyle kazalar birbirini takip ediyor... Balyoz davasında 16'sı general, toplam 41 havacı subay tasfiye edildi. Hava Kuvvetleri'nden 41 subay eksilse ne olur? Yetiştirttiğimiz gençler bizlerin yerini alır her şey normal devam ederdi. Ama asıl tasfiyeyi başka türlü yaptılar. Komutanlığın imzasız ihbarlara yaptığı işlemler, istihbaratın özel hayatlara, etnik ve mezhep kökenlerine göre yaptığı fişlemeler, sorgulamalar asıl tasfiyeyi gerçekleştirdi. CHP Milletvekili Atilla Kart'ın bu yönde yapılan tasfiyelere yönelik Meclis'e iki soru önergesi verdi. Nerede bu soru önergelerinin cevapları?

...Asıl sorumlu AKP'dir. Buradan hükümete de birkaç sözüm olacak. Siz değil miydiniz 1990'lı yıllarda Güneydoğu'da operasyonlara katılan TSK personelinin isimlerini toplayan. Oslo görüşmelerinde özel temsilciniz PKK'ya; '*O bölgede sizi rahatsız eden vali ve kaymakam varsa, söyleyin değiştirelim*' demedi mi? Açılımda problem yaratır düşüncesiyle PKK ile mücadele etmiş askerlerden kurtulmak istemediniz mi? Açtınız Cemaat'in yolunu, onlarda her taşın altında silah, bomba buldular; çukurlardan çıkan hayvan kemiklerini PKK'lı kemiği yaptılar. Ergenekon, Balyoz derken çatışma tecrübesi olan ne kadar TSK personeli varsa tasfiye ettiniz. MİT müsteşar yardımcınızın yine Oslo'da PKK'lılara; '*devleti hazırlıyoruz*' demesi bu yüzden miydi?

Alın size problemsiz bir ordu!!! Bakın geride bıraktığınız adamlar 37 kilometre ötedeki Süleyman Şah Türbesi'ndeki emanetleri getirmek için dört saatlik operasyon planladılar, 10 saatte geri dönemediler. Tankları yollarda kaldı. Hayatında tank görmemiş fotoğrafçı bir astsubayı tanka bindirip şehit ettiler. Niye? Operasyon tecrübesi olan adam bırakmadınız da ondan. Düşen uçakların, verdiğimiz şehitlerin asıl sorumlusu sizsiniz. Bu arada Musul'a falan gideyim demeyin yolda kılırsınız, söylemedi demeyin.

Asıl darbe Hava Kuvvetleri'ne yapıldı. Herkes operasyon davalardan en çok Deniz Kuvvetleri'nin zarar gördüğünü zannediyor. Asıl Hava Kuvvetleri yok edildi, haberiniz yok. Üstelik operasyonlar hâlâ devam ediyor. Gidin bir bakın disiplinsizlik ayaklarına kimler Hava Kuvvetleri'nden atılıyor, sistemi terk etmeye zorlanıyor. Tedbir almazsanız çok zaman geçmez, polis okullarını kapattığınız gibi askeri okulları da kapatmak zorunda kalırsınız, haberiniz ola."²²⁸

Emekli Hava Pilot Kurmay Albay Osman Başbüyük'ün bu yazdıkları dikkate alınsaydı, 15 Temmuz Darbe Girişimi olmazdı. Bu yazı, Genelkurmay Başkanlığı ve Kuvvet Komutan-

lıkları tarafından görölmek istenseydi, TSK ve Mehmetçik bu denli itibar kaybına uğramazdı. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Sayın Necdet Özel, bu yazıyı zatiâlinize göstermediler mi? Sayın Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri komutanları, Jandarma Genel Komutanı; kuvvetinizde bu tür olaylarla tasfiyeler yaşanırken neden gerekli önlemleri almadınız? Ya vicdani sorumluluk... “Şerefle tamamlanması gereken en zor görev yaşamdır.”... Balkan Faciası’nda bile ordunun itibarı bu kadar ayaklar altına alınmamıştı. “Askerlik Andı”, hayat boyu sürececek bir anlaşma değil miydi? Aldığımız emaneti tertemiz ve lekesiz olarak teslim etme görevimiz yok muydu?

Kumpas davalarından yargılanan tutsaklardan Tuğgeneral Mehmet Eldem’in, TSK içindeki işbirlikçilere ilişkin değerlendirmeleri şöyleydi: “Bu Balyoz operasyonunu yapanlar arasında tabii ki TSK mensupları da var. İçeride de var. Emekliler de var. Bizce bunlar Cemaatçi. İçimize sızanlar özellikle istihbarata karşı koyma (İKK), personel ve muhabere birimlerinde yuvalanmışlar. Ama sadece onlar değil, bu düzende polis de var. Strateji uzmanı da var. İstihbarat servisleri de var... Benimle ilgili iddiaların olduğu dönemde üs komutanımız şu anda AKP Milletvekili olan Şirin Ünal’dı. ‘Siz beni tanıyorsunuz’ diye mektup yazdım. Bırakın mektubuma yanıt vermeyi, Ergenekon’da tanıklık yaparken, ‘Mesai dışında ne yaptıklarını bilemem’ dedi. Onun adına ben utandım burada.”²²⁹

2009 yılında, Bülent Arınç’a suikast iddialarıyla başlayan ve takipsizlikle sonuçlanan Kozmik Oda soruşturmasında önemli bir ayrıntı ortaya çıktı. Dönemin Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ, Kozmik Oda’dan hiçbir belgenin çıkarılmasına izin vermediklerini söyledi. Soruşturmayı yürüten Savcı Mustafa Bilgili de Başbuğ’u doğruladı, “Başbuğ döneminde Karargâh’tan çıkarılamayan kozmik hard disk ve fotokopiler 16 Mart 2013 günü Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel döneminde

229 www.cumhuriyet.com.tr, Utku Çakıröz-Barkın Şık, 20 Şubat 2014, 11.06.

savcılığa teslim edildi,” dedi.²³⁰ Eski Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ döneminde verilmeyen gizli belgeler neden Necdet Özel tarafından savcılığa verildi. Milli sırların açığa çıkma riski nasıl kabul edildi?

AKP Gaziantep Milletvekili Şamil Tayyar, 15 Mayıs 2015’te TGRT Haber’de, emniyette paralel operasyonu yapıldığını, yargıda ihraçların sürdüğünü, ancak orduda düzenin devam ettiğini söyledi. Tayyar, emniyet ve yargıdaki temizliğin ordu içinde yapılamamasını sorgulayarak, “Sayın Genelkurmay Başkanı Necdet Özel Paşa, Türk Silahlı Kuvvetleri içerisinde Cemaat ile mücadelede, çok güçlü ve etkin bir rol üstlenmedi. Keşke devletin diğer kurumlarında olduğu gibi, Özel Paşa da bu konuda daha gayretli olsaydı. Bu inceleme ve savuşturmalar daha erken başlar, mesafe alırdı. Ordudaki paralelciler ile ilgili çok sayıda ihbar geldiğini biliyoruz; ama şahsi olarak ben bunların yerine getirilmediği kanaatindeyim. Burada da Sayın Genelkurmay Başkanı’nın rolü olduğunu düşünüyorum. Daha katı, keskin ve mücadeleci olabilirdi,” ifadelerini kullandı.²³¹ AKP Milletvekili Tayyar, Özel’i açıkça FETÖ ile mücadele etmediği konusunda suçluyordu.

Siyasetten uzak durma geleneğine sahip olan TSK, siyasetlerin boy gösterdiği törenlerde yerini almaya başlamıştı.

İstanbul’un fethinin 562’nci yıldönümü kutlamaları, 30 Mayıs 2015’te Yenikapı’da Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Başbakan Davutoğlu’nun katılımıyla yapıldı. Cumhurbaşkanı Erdoğan yaptığı konuşmada: “Fetih inşallah 7 Haziran’dır. Yeni Türkiye yolunda bu önemli dönüm noktasında birlik, beraberlik ve kardeşlik içinde başarıyla geçmektir. Fetih yeniden diriliş için, yeniden yükseliş için bir olmaktır, diri olmaktır. Kardeş olmaktır ve hep birlikte Türkiye olmaktır,” dedi. 7 Haziran 2015’te genel seçimler vardı. Ve doğal olarak, Başbakan Davutoğlu da konuşmasında seçimlere vurgu yaptı.

230 *Sözcü* Gazetesi, 13 Mart 2015, 08.34.

231 www.gercekgundem.com, 15 Mayıs 2015, 10.02.

“Yeniden diriliş, yeniden yükseliş ve yeni Türkiye için fetih 562. yılında Yenikapı’da buluşuyoruz” sloganıyla Yenikapı Etkinlik Alanı’nda gerçekleştirilen kutlamalar, TSK Mehteran Birliği ile Tarihi Osmanlı Birliği’nden 562 kişilik mehter takımının konseriyle başladı. Ayrıca, Hava Kuvvetleri Komutanlığı’na bağlı Türk Yıldızları da gösteri yaptı.²³² Böyle bir kutlamada, TSK ilk kez Türk Yıldızları’nı ve 562 kişilik mehter takımını görevlendirdi. TSK’ya, toplumun bir bölümünden yoğun tepki de geldi.

Emin Çölaşan, tepkisini köşesinde şu sözlerle yansıttı: “AKP mitinginde bu kez Türk Silahlı Kuvvetleri de görev aldı. Hava Kuvvetleri’nin seçkin gösteri filosu olan Türk Yıldızları miting boyunca İstanbul semalarında, ama özellikle de miting alanı üzerinde gösteri uçuşları yaptılar... Yoksa Türk Ordusu artık AKP mitinglerinde figüranlık mı yapmaya başlamıştır? Ya da AKP’ye bu yolla hizmet arz etmeye mi çalışmaktadır? Fatih Sultan Mehmet, İstanbul’u 29 Mayıs günü fethetmiş, bunlar o fetih olayını bile siyasete alet edip yıldönümünü bir gün sonraya erteliyor ve parti mitingi düzenliyor... Ama bizim uçaklarımız o gün gösteri uçuşları yapıp AKP’ye destek veriyor, kurtarıcı melek olarak havada boy gösteriyor, katkı sağlıyor!

Eyyy Genelkurmay Başkanı Necdet Bey, Türk Yıldızları filosundaki uçaklara uçuş ve gösteri yapma emrini herhalde askeri üslerde görevli herhangi bir pilot yüzbaşı vermedi... O emir elbette ki zat-ı aliniz, yüce kişiliğiniz tarafından verildi. Size şunu anımsatmak isterim... Türk Silahlı Kuvvetleri’nin, bir siyasi partinin mitingine böylesine açık ve net bir biçimde destek vermesi!.. Böyle garip ve anlaşılması mümkün olmayan bir olay, Cumhuriyet tarihinde ilk kez ve sayenizde gerçekleşmiş oldu. İnanılır gibi değil.”²³³

7 Haziran 2015’te, medyada, “TSK personeli, *‘sivil memurları ve yurttaşlardan gelen talepleri’* dikkate alarak her birlikte

232 www.ntv.com.tr, 30 Mayıs 2015.

233 Sözcü Gazetesi, Emin Çölaşan, 2 Haziran 2015

mescit açılmasıyla ilgili çalışmalarını tamamladı. Mescit ihtiyacını dikkate alan TSK, her birlikte uygun bir yer tayin edilerek, ya yeniden mescit yaptırdı ya da ilgili bir bölüm dini vecibelerin gerçekleştirilebilmesi için mescide dönüştürdü,”²³⁴ haberi çıktı. 37 yıllık askeri yaşamımda, görev yaptığım her birlikte mescit ya da camii vardı. Sanki kışlalarda ibadet yeri yok algısı yaratılıyordu. TSK böyle bir açıklamayı neden yaptı? Dün camii yoktu da bugün mü yapıldı? Özetle, ilginç olduğu kadar dikkat çekici bir haberdir.

Kara Kuvvetleri 3’üncü Kolordu Komutanlığı Askeri Savcısı, SAT Komandosu Albay Ali Türkşen’in, Hasdal Cezaevi’nde kaleme aldığı “*Kardak’ta Kahraman, Hasdal’da Esir*” adlı kitapta suç unsuru olmadığını belirterek Türkşen hakkında takipsizlik kararı verdi. Ancak, 3’üncü Kolordu Komutanı Korgeneral Salih Ulusoy, takipsizlik kararına itiraz ederek Türkşen’in yargılanmasını istedi.²³⁵

İtiraz eden Korgeneral, 15 Temmuz Darbe Girişimi nedeniyle tutuklanacaktı. 2010 yılında YAŞ’ta Ulusoy tümgeneral yapılmıştı. YAŞ üyelerinden bir Ordu Komutanı da “Biliyoruz, tümgeneral yaptık, onu takip edeceğiz” anlamında sözler söylemişti. Bu sözleri söyleyen Ordu Komutanı daha sonra Kara Kuvvetleri Komutanı oldu ve takip edeceği Tümgeneral, yurtdışında en önemli göreve atandı. Ordu Komutanı’nın ve onu tümgeneralliğe yükselten 2010’un Genelkurmay Başkanı’nın kulakları çınlasın... 2011’de Kara Kuvvetleri Komutanı’nı acaba kim aldatmıştı? Ah, komutanım ah!

Adana-Ceyhan ve Hatay-Kırıkhan ilçelerinde, 1-19 Ocak 2014 tarihlerinde MİT’e ait TIR’ların jandarma tarafından durdurulması ile ilgili yürütülen “casusluk” soruşturması sonucunda, eski Adana Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral Hamza Celepoğlu tutuklandı. Celepoğlu’nun tutuklanma gerekçesi şöy-

234 www.odatv.com.tr, 7 Haziran 2015, 09.09.

235 www.ulusalkanal.com.tr, 15 Haziran 2015, 18.29.

leydi: “Silahlı terör örgütü kurma veya yönetme, Türkiye Cumhuriyeti hükümetini ortadan kaldırmaya veya görevini yapmasını engellemeye teşebbüs etme.” Yedi TIR’ı durduran Adana Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral Hamza Celepoğlu’nun “paralel yapı” tarafından korunduğunu hükümete yakın *Sabah* ve *Takvim* gazeteleri yazmıştı.

Genelkurmay ise, 21 Ocak 2014’te bu gazeteler hakkında suç duyurusunda bulunmuştu. Suç duyurusunda, Celepoğlu hakkındaki “mesnetsiz” iddiaların “kamu görevlisine görevinden dolayı hakaret, suç uydurma, astlık-üstlük münasebetlerini zedelemeye, amir veya komutanlara karşı güven hissini yok etmeye matuf olarak alenen tahkir veya tezyif edici fiil ve harekette bulunmak” suçlarını oluşturduğunu savunmuştu.

Odatv yazarı Müyesser Yıldız, 25 Ocak 2014’te yazdığı “Gizli Planları ABD’ye Aktarıırken Yakalanan Komutan Kim?” başlıklı yazısında şöyle diyordu: “Adana Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral H. C. (Hamza Celepoğlu) Ergenekon-Balyoz davaları sürecinde İstanbul İl Jandarma Komutanı’dır. Devre arkadaşlarına göre 2-3 yıl önceden alay komutanı olarak İstanbul için seçilmişti. Bu davalarda tutuklu subayları ziyarete gitmek isteyenlere, ‘*Bu pisliklere bulaşmayın, ziyaret ederseniz sizin de başınız belaya girer*’ diyen biridir.”

Ergenekon davasında mahkemenin düzen ve güvenliğini sağlamakla görevli subay ve astsubaylar, bir zamanlar emrinde çalıştıkları davanın tutuklu subaylarına doğal olarak “komutanım” diye hitap ederler. Albay Celepoğlu, Silivri’yi teftişe gelerek burada görevli askerlere bir konuşma yapar. “Bundan sonra sanıklara ‘*Komutanım*’ diye hitap etmeyeceksiniz. Eden olursa onu da Ergenekon sanığı yaparım!”

Ergenekon sanıklarından bir emekli asker, Çapa Devlet Hastanesi’ne götürüldüğünde burada Alay Komutanı Celepoğlu ile karşılaşır. Celepoğlu, emekli askere, “içeride bol vakti olduğunu, Kuran-ı Kerim okumasını” tavsiye eder! 19 Haziran 2014

günü Balyoz davasından tahliye edilen emekli Kurmay Albay Hanifi Yıldırım, Tuğgeneral Hamza Celepoğlu hakkında önemli iddiaların yer aldığı bir suç duyurusunda bulunmuştu. Hanifi Yıldırım; suç duyurusunda, “Celepoğlu’nun “Paralel yapının elemanları olduğu yönünde hiçbir kuşku bulunmayan, haklarında çeşitli idari soruşturma açılan dönemin İstanbul TEM Şube Müdürü Yurt Atayün ve İstihbarat Şube Müdürü Ali Fuat Yilmazer’le sık sık ve yalnız başına görüştüğü” öne sürmüştü.

Hamza Celepoğlu Ağustos 2010 tarihinde Bingöl İl Jandarma Komutanlığı’na atandı, 2012 yılı YAŞ’ında terfi alarak tuğgeneral oldu ve Adana Jandarma Bölge Komutanı yapıldı. 2014 Ağustos YAŞ’ında emekli edilmesi bekleniyordu, göreve devam ettirildi. Sonra, F tipine yönelik operasyonlarda ilk tutuklanan generallerden biri oldu.²³⁶ Hamza Celepoğlu, tuğgeneralliğe yükseltilirken Genelkurmay Başkanı Necdet Özel’di. 2014 yılında, “paralel yapı” ile bağlantılı olduğunu yazan gazetelere soruşturma açıldığında, Orgeneral Özel Genelkurmay Başkanı’ydı. Celepoğlu, 2014 yılında emekli edilmesi beklenirken emekli edilmedi. Ne yazık ki kumpas davalarından tutsak edilenlere bu şans hiç tanınmadı.

236 www.aydinlik.com.tr, Hikmet Çiçek, 1 Aralık 2015, 12.50.

Eksik “Şeref Listesi”

Usta ve yiğit gazeteci, Yılmaz Özdil, 9 Mayıs 2015 günkü köşesinde kumpas Balyoz davası ile ilgili olarak bir şeref listesi yayımladı. Tarihe not düşen yazıda şöyle diyordu Yılmaz Özdil:

“Şeref Listesi

Ahmet Altan: Balyoz planını bin defa getirseler, bin defa basarım.

Cengiz Çandar: Nazilerin yargılandığı Nürnberg mahkemelelerinden mülhem olarak... Balyoz davası Türkiye'nin Nürnberg'idir.

Hasan Cemal: Balyoz, Ak Parti'yi hedef alan, bal gibi darbe planıdır.

Fatih Altaylı: Darbe planladıklarından hiç kuşku duymuyorum.

Oral Çalışlar: Balyoz'un darbe planı olmadığını ileri sürmek, komiktir.

Amberin Zaman: Balyoz davası, sivilleşmenin en önemli sembolü.

Hikmet Genç: O kaldırdıkları Balyoz'un altında kendileri kaldı.

Hilal Kaplan: Darbeciler ilk defa hukuka tabi kılınıp, cezalandırıldı.

Ali Bayramoğlu: 28 Şubat'ın devamı olan bir kalkışma, kuyruğundan yakalandı, darbeci neslin tasfiyesi tamamlanmıştır.

Mümtazer Türköne: TSK lağvedilsin.

Mustafa Ünal: Balyoz millete değil, darbecilere indi.

Erhan Başyurt: Toprağın altı cephanelik, üstü darbe planı kaynıyor.

Ergun Babahan: Komuta kademesi baştan aşağı yenilenmeli, Silahlı kuvvetler açılımı yapılmazsa, bu ülke yerinde saymaya devam eder.

İsmet Berkan: Güneş balçıkla sıvanmaz, gerçekten darbe hazırlığı var.

Ekrem Dumanlı: Cuntacılar panik yaşıyor, suçüstü yakalanlar çareyi yargı ve medyadaki dostlarını yardıma çağırmakta buluyor, herkes cuntacıların uzantıları olan gazeteciler üzerine kafa yormalı.

Taha Akyol: 11 ve 17 no'lu CD'ler sahte bile olsa, görmezden gelinebilir mi? Darbe çalışması yapıldığından şüphe yok.

Yıldıray Oğur: Balyoz CD'lerini dinledim, o ses kayıtlarında dinlediğimiz şeyin suç olduğunu anlamak için kriminal laboratuvara ihtiyaç yoktu, bir çift kulağa sahip olmak yeterliydi.

Rasim Ozan Kütahyalı: Aslında TSK içine sızmış bir cunta yok, cuntalaşmış bir TSK var, TSK'da her yer cunta.

Nagehan Alçı: Dijital veriler olmasa da Balyoz darbe hazırlığıdır.

Engin Ardıç: Darbe falan yokmuş diyorlar, çünkü biz eşeğiz... Bunlar nelerine güveniyor da göz göre göre postalcılığı sürdürüyor yahu?

Emre Aköz: Bazı arkadaşlar, planı hazırlayan askerleri kast ederek ‘*deli mi bunlar*’ diye sormuştu, ben de ‘*bunlar deli filan değil, vicdansız katiller*’ demiştim, az bile söylemişim.

Mehmet Barlas: Balyoz mimarlarının, kendilerini Türkiye’de değil, Pakistan’da Afganistan’da zannettikleri ihtimali kuvvetlidir.

Ahmet Kekeç: Darbe, yer altına gizlenmiş silahlarla yapılacaktı.

Mustafa Karaalioğlu: 2003’te 2006’da 2007’de 2008’de yönetime el koymayı amaçladıklarını biliyoruz.

Abdülkadir Selvi: Engin Alan’ın bulaşmadığı darbe planı kalmamış, Başbakan geldiğinde ayağa kalkmamıştı, darbecilik gözünü bürümüş.

Elif Çakır: Asker tamam... Şimdi geç kalınmadan, darbele-
rin içinde yer alan İstanbul sermayesi ve gazeteciler yargı önüne çıkarılmalı.

Şahin Alpay: Ortaya konan deliller yeterince güçlü, kuş-
kum yok.

Eser Karakaş: Darbe girişimi olmadığına kimse beni inan-
dıramaz.

Alper Görmüş: Balyoz davasının en önemli delilleri olan 11
no’lu CD, 5 no’lu hard disk, darbecilerin özbeöz malıdır.

Netice?

Komple beraatle sonuçlanan davanın gerekçeli kararı açık-
landı: ‘*Delillerin, iddiaların tamamı sahte.*’

E şimdi sıra geldi, yukardaki tiplere...

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti’ni göreve davet ediyorum.
Bavulcu Mehmet Baransu’ya ‘*yılın gazetecisi ödülü*’ vermiş-
tiniz... Bu arkadaşlara da basın ‘*şeref*’ kartı vermenizi teklif
ediyorum.”²³⁷

237 Sözcü Gazetesi, Yılmaz Özdil, 9 Mayıs 2015.

Şeref listesinde, işbirlikçi askerler eksikti. İşbirlikçi askerleri yazmaya kalksak, sayfalara bile sığmaz.

10 Ağustos 2015'te, Bakanlar Kurulu, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel'e "Devlet Şeref Madalyası" verilmesini kararlaştırdı. Karar, Resmi Gazete'de yayımlandı. Söz konusu kararda; "Türkiye Cumhuriyeti'nin bekası, ülkenin ve milletin bölünmez bütünlüğü, toplumun huzuru, birlik ve beraberliği için gösterdiği üstün feragat, fedakârlık, başarı ve yararlık sebebiyle Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel'e (P.1969-1) Devlet Şeref Madalyası verilmesi, 2933 sayılı Madalya ve Nişanlar Kanunu'nun 2. maddesinin (a) bendine göre, Bakanlar Kurulu'nca 4/8/2015 tarihinde kararlaştırılmıştır," denildi.²³⁸

Devlet Şeref Madalyası, 11 Ağustos 2015'te Özel'e verildi. Özel, madalya töreninde yaptığı konuşmada: "...Rahmetli Fevzi Çakmak Paşamın makamına ulaşarak, şanlı ve şerefli Türk Silahlı Kuvvetleri'ne emir komuta ettim. Bahtiyarım, mutluyum..."²³⁹ dedi. Orgeneral Özel, madalya töreninde konuşma yaptığı anda, PKK bazı kentleri işgal etmiş ve son bir ayda 26 şehit verilmişti. Haziran 2016'ya gelindiğinde ise, şehit sayısı 600'e yaklaşıyordu. Suriye'deki Türk toprağı Süleyman Şah Saygı Karakolu (Türbesi) terk edilmişti. 911 kilometrelik Suriye sınırında PKK Koridoru'nu oluşturuyordu. DAESH/İŞİD, 70 ilde hücre evlerini tamamlamıştı. Yunanistan 17 ada/adacığı işgal etmişti. Fakat, her nedense bahtiyarlık ve mutluluğun standart bir tanımı yoktu.

Sayın Özel, "...Bahtiyarım, mutluyum" derken, Başbakan Yıldırım'ın deyimi ile TSK'nın yaklaşık yüzde 70'inin FETÖ'cüler tarafından ele geçirildiğini, görev yaptığı Genelkurmay Karargâhı'nda general/amirallerin yaklaşık yüzde 70'inin FETÖ'cü olduklarını bilmiyor muydu?

238 www.haberturk.com.tr, 10 Ağustos 2015, 09.29.

239 www.ntv.com.tr, 11 Ağustos 2015; <https://www.youtube.com/watch?v=ufcfc2ZuWw8> (erişim, 27 Mart 2015).

“...Bahtıyarım, mutluyum” diyen Genelkurmay Başkanı Özel, terörle mücadelede gerçekten başarılı mıydı?

TSK, terörle mücadelede “Alan Hâkimiyeti”ni ele geçirmek için binlerce şehit vermişti. “Alan Hâkimiyeti”nin esası da, “Ara-Bul-Etkisiz Hale Getir” konseptidir. Özel’in 2’nci Ordu Komutanlığı’nda verdiği emirle, bu konsept terk edilmiş yerine, “Bekle-Gör-Etkisiz Hale Getir” şeklindeki pasif konsept uygulanmıştır. Böylece, “Alan Hâkimiyeti” PKK terör örgütünün eline geçmiştir.

“Çözüm Süreci”nde, bazı kentlerin PKK tarafından harabeye çevrilmesi, terör örgütünün özellikle 2009 yılından sonra güçlenmeye başlaması ve şehit sayısındaki artışın en önemli nedenlerinden biri, terörle mücadelede pasif olan “Bekle-Gör-Etkisiz Hale Getir” konseptinin uygulanmasıdır. Emekli Orgeneral Necdet Özel’in, bu konuda en azından bir açıklama borcu yok mu? Özel, siyasi iktidarın yürüttüğü “Çözüm Süreci”ni olumsuz etkilememek, siyasi aktörleri üzmemek uğruna belki böyle bir uygulamaya geçmişti. Ancak, terörle mücadelede ve savaşta etkili önlemlerin, siyasi aktörleri memnun etme durumuna göre değil, askerlik sanatının gereklerine göre alınması gerekmez miydi?

Bakanlar Kurulu’nun, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel’e “Devlet Şeref Madalyası” verilme gerekçeleri şunlardı: “Türkiye Cumhuriyeti’nin bekası, ülkenin ve milletin bölünmez bütünlüğü, toplumun huzuru, birlik ve beraberliği için gösterdiği üstün feragat, fedakârlık, başarı ve yararlık sebebiyle...”

PKK terör örgütünün bazı kentleri harabeye çevirmesi, Suriye’nin kuzeyinde bir bölge elde etmesi; FETÖ’nün, 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi’nde bulunacak kadar TSK’da özellikle kendi dönemi olan 2011-2015’te önemli yerleri ele geçirmesi; TSK’dan “Askerlik Andı”na sadık general/amirallerle diğer personelin yoğun olarak kendi döneminde tasfiye edilmesi sonucu Türkiye Cumhuriyeti’nin bekasına önemli katkıda mı bulunulmuştur? Başarı kriterleri bunlar mıdır?

19 Ekim 2009'da, örgüt başı Öcalan'ın çağrısı ile PKK'nın kontrolündeki Kandil ve Mahmur kamplarından 34 kişilik bir grup, terörist kıyafetleri ile Habur sınır kapısından Türkiye'ye giriş yaptı. Teröristler, 50 bin kişi tarafından davul, zurna ve halaylarla karşılandı. Habur'da, çadırdaki kurulan mahkemede teröristlerin yargılaması yapıldı. Sorgulama sonrası serbest bırakılan teröristler, 15 HDP Milletvekili ile beraber Diyarbakır'a gittiler. Bin araçlık konvoyla, Diyarbakır'a gelen grubu 50 bin kişi karşıladı.²⁴⁰

PKK'nın başarısı ile sonuçlanan Habur olayıyla, psikolojik üstünlük terör örgütüne altın bir tepside sunulmuştu. Oysa Habur olayına kadar geçen sürede, yaklaşık 7.500 asker, polis ve köy korucusu şehit edilmiş, 5.500 sivil katledilmişti.²⁴¹ Orgeneral Özel, o zaman bölgeden sorumlu 2'nci Ordu Komutanı'ydı.

Mart 2013 sonrası, devletin otoritesinin zayıfladığı ve PKK'nın kontrolü ele geçirmeye başladığı dönemdir. "Çözüm Süreci" denilen bu dönemde; PKK'nın bölgede vergi topladığı, asker alma daireleri kurduğu, mahkeme oluşturduğu, HDP Belediye Meclislerinin yerel parlamento gibi çalışmaya başladıkları basına yansdı. Şırnak'ın Cizre ilçesinde, YDG-H (Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi) adıyla PKK'nın örgütlediği gençlerin, oluşturdukları "asayiş birimi" ile yol kestikleri, kimlik kontrolü yaptıkları, para topladıkları, tören yaptıkları ortaya çıktı. Bu eylemler birkaç yerde daha tekrarlandı.

Diyarbakır Lice ilçesinde teröristlerin gömülü bulunduğu, sözde şehitlik adı altında bir mezarlığın açılışı törenle yapıldı. Beytüşşebap Hastanesi'ne sözde PKK bayrağı çekildi. 1 Eylül 2013'te, Dünya Barış Günü nedeniyle HDP'nin Diyarbakır'da düzenlediği mitingde PKK marşı okundu.²⁴² Orgeneral Özel, Genelkurmay Başkanı'ydı. Terörle mücadelede başarı bu mu?

240 Osman Ararat, *PKK Terörü ve Türkiye*, Andaç Yayınları, Ankara, 2015.

241 Alaettin Parmaksız, *PKK Gerçeği*, Pozitif Yayınları, İstanbul, 2009.

242 Osman Ararat, *PKK Terörü ve Türkiye*, Andaç Yayınları, Ankara, 2015.

15 Kasım 2013'te, Nusaybin'de görev yapan askeri araçlara PKK'lı teröristler ateş açtı. Askerler karşılık verdi. Genelkurmay Başkanlığı bu konuda, "Açılan bu ateşe, meşru müdafaa kapsamında taktik tekerlekli zırhlı araçlar üzerindeki makineli tüfekler ile derhal karşılık verilmiş, unsurlarımızın karşı ateşi üzerine terörist ateşi kesilmiştir," şeklinde bir açıklama yaptı.²⁴³ Genelkurmay'ın bu açıklaması, herhangi bir yardımsever derneğinin protestosuna karşı yapılmış gibiydi. Bu mu terörle mücadele?

8 Haziran 2014'te, Diyarbakır'da Hava Kuvvetleri Komutanlığı'na bağlı bir birlikte, PKK'lı bir gösterici kışla sınırına girdi, kışlada bulunan bayrak direğine tırmanarak Türk Bayrağı'nı indirip kışla dışına attı.

30 Ağustos 2014 Resepsiyonu'nda, dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel, basın mensuplarını sorusuna karşılık, "Çözüm Süreci" ile ilgili olarak şunları söyledi: "Çözüm sürecine ilişkin yol haritasını bilmiyoruz, o çalışmanın içinde yokuz. Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay çalışmanın kamu kuruluşlarına gönderileceğini söylemişti, henüz bir şey gönderilmedi. Görürsek biz de görüşlerimizi söyleriz. Kırmızı çizgiler aşılsa gereğini yapacağımızı söyledik, gereğini de söyleriz."²⁴⁴

Genelkurmay Başkanı Özel, "kırmızıçizgiler aşılsa gereğini yapacağımızı söyledik..." açıklamasını yaptığında, başlatılan "Demokratik Açılım/Çözüm Süreci" ile PKK, Güneydoğu ve Doğu Anadolu'nun bazı yerlerinde kontrolü ele geçirmeyi sürdürüyordu. "Alan Hâkimiyeti" de terör örgütünün eline geçmişti. 1984'ten beri 31 yıldır terörle mücadele eden Silahlı Kuvvetler Komutanı'nın, "Siyasi iktidarın proje ile ilgili çizdiği yol haritasından haberimiz yok," itirafı, iş işten geçtikten sonra yapılmıştı. Terör örgütü elemanları; hendek kazıyor, patlayıcı düzenekleri yerleştiriyor, mevzi hazırlıyor ve sokaklarda eğitim yapıyorlardı.

243 *Hürriyet Gazetesi*, 15 Kasım 2013.

244 www.cnnturk.com.tr, 30 Ağustos 2014, 21.06.

Askerler tarafından teröristlerin yerlerinin belirlenmesine ve istihbaratın teyit edilmesine rağmen, mülki makamlar operasyona izin vermiyordu.

Genelkurmay Başkanı'nın bu itirafı, TSK'nın terörle mücadelede yok sayılması anlamındaydı. Bu mu, Genelkurmay'ın terörle mücadele vizyonu? İstifa bir seçenektir ve Mustafa Kemal Atatürk, Çanakkale'de, albay rütbesindeyken memleketin ve milletin çıkarı için istifa etmemiş miydi?

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel, 18 Ağustos 2015'te görevini Orgeneral Hulusi Akar'a devretti. Orgeneral Özel, paralel yapıyla mücadeleye ilişkin, "Türk Silahlı Kuvvetleri komuta kademeleri konunun önemi ve ciddiyetine vakıftır. Gereğini yapmıştır ve yapmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bir hukuk devleti olduğu her zaman göz önünde tutulmuş ve işlemler bu çerçevede yürütülmektedir," dedi.²⁴⁵

Bu sözleri söyledikten tam 11 ay sonra, TSK'daki FETÖ'cüler tarafından 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi yapılacaktı. Darbe girişimine katılan general/amirallerin çoğu kendi döneminde bir üst rütbeye yükseltilmişti. Yükselttiği general/amirallerin yaklaşık yüzde 70'inin darbe girişimiyle ilgisi olduğu ortaya çıkacaktı. Fakat her nedense, Genelkurmay Başkanı sıfatıyla FETÖ için, "Türk Silahlı Kuvvetleri komuta kademeleri konunun önemi ve ciddiyetine vakıftır. Gereğini yapmıştır ve yapmaktadır..." diyordu.

Özel, emekli olduktan bir yıl sonra 12 Ağustos 2016'da *Hürriyet* gazetesinde, 15 Temmuz Darbe Girişimi için: "Millet hepimizi affetsin. Asker-sivil sorumluluk makamındaki herkes millettten özür dilemeli... Yüreğim yanıyor, ömrüm oldukça da yanacak, ben artık böyle bir yürekle yaşayacağım. Ergenekon ve Balyoz'dan mağdur olan arkadaşlarım için üzüntüm çok büyük, vicdanımda bir sızı olarak kaldı." Ayrıca, döneminde FETÖ'cü general/amirallerin üst rütbeye yükseltilmesi konusunda, "Hak-

245 www.haberturk.com.tr, 18 Ağustos 2015, 21.44:23.

larında bir ihbar veya iddia olmamış. Olsa mutlaka incelenirdi. Dosyaları da temiz, parlak siciller, ayrıca istihbarat raporları da temiz gelmişse, artık sizin yapacağınız bir şey yok demektir. Demek ki kendilerini çok iyi gizlemişler,”²⁴⁶ dedi. Buraya bir nokta koyalım ve derin bir ah çekelim...

Özel’in Genelkurmay Başkanlığı yaptığı 2011-2015 yılları, FETÖ’cülerin altın çağını yaşadığı dönemdir. Görevi sırasında, üst rütbeye yükseltelen general/amirallerin yaklaşık yüzde 70’i 15 Temmuz sonrası tutuklanmış ve TSK’dan ihraç edilmiştir. Kendisini gizleyenlerle, görevini sürdüren FETÖ’cüler dikkate alındığında bu oran yüzde 80’i geçebilecektir. Bu sayı, “kendilerini çok iyi gizlemişler” ifadesini çok aşar. TSK’da, general/amirallerin yaklaşık yüzde 70’inin FETÖ’cü olması demek, TSK’nın tercihi demektir. Genelkurmay Başkanı olduğu 2011-2015 yıllarında, FETÖ’cülerin tercih edilerek “Askerlik Andı”na bağlı general/amirallerin dışlanması, Yüksek Askeri Şûra kararlarını tümüyle hükümsüz kılmaz mı?

FETÖ’cüler, 15 Temmuz 2016’da TSK’nın 2.225 yıllık köklü tarihini, itibarını ve Mehmetçik Destanı’nı yerle bir ettiler. Ve sonuç olarak... FETÖ’cüler TSK’ya sızmadı, kendilerini gizlemedi, açıkça şımartılarak tercih edildikleri için güçlendiler ve 15 Temmuz felaketini yaşattılar. Bazılarının da mutlu bir şekilde görevlerini sürdürdükleri bir sır değil. TSK’da, 2002-2006 ve 2011-2015 dönemi ayrıntılı incelenmedikçe FETÖ’nün ana damarına ulaşamazsınız...

“Türk çocuğu doğuştan askerdir,” özdeyişi, tarihten gelen bu gerçeğe dayanır. Bu nedenle, Türk milleti Türk Ordusu’na güvenir ve onu bir parçası olarak kabul ederdi. Atatürk, “Ordu, milletin bir parçasıdır.” “Ordumuz, Türk birliğinin, Türk kudret ve kabiliyetinin, Türk vatanseverliğinin çelikleşmiş bir ifadesidir,” diyerek ordu ile milleti bir tutmuştur. Atatürk, ordunun siyasetin dışında tutulması gerektiği ilkesini her fırsatta vurgu-

246 *Hürriyet Gazetesi*, 12 Ağustos 2016.

lamış ve uygulamıştır. Kahraman Cumhuriyet Ordusu'nun, 14 yılda geldiği duruma bakın. Devletin bazı kurumları, orduya güvensizliğin bir işareti olarak kışla nizamiyelerini çöp araçlarıyla kapattılar. Oysa 2008'den önce, en güvenilir kurum TSK'ydı. Ah, komutanım ah!

Balyoz, Ergenekon, Askeri Casusluk gibi kumpas davaları, TSK'nın, Cumhuriyet'in ve Atatürk'ün eserlerinin yerle bir edilmesini hedefleyen birer darbeydi. Bu darbe ile 2.225 yıllık köklü tarihe sahip TSK'ya karşı, milletin var olan güveni zedelendi. Bu dönemin komutanlarına, size sesleniyorum! Atatürk'e ve Cumhuriyet'e bağlı, iyi yetişmiş, seçkin personeli, "hukuksuz" olduğu aşikâr olan bu kumpasta savunmadınız, tersine TSK'nın dışına atmak için elinizden geleni yaptınız. Liyakatle, hak ederek belli yerlere gelenlerin; Atatürk'e, Cumhuriyet'e ve millete bağlı subayların tasfiye edilmesine, yetkinizin sınırları içinde ve hukuk çerçevesinde gereken tepkiyi göstermediniz. Fenerbahçe Kulübü'nün mücadelesini de örnek almadınız. Ah, komutanım ah!

"Türkiye bağırsaklarını temizliyor..." diyerek Atatürk'le ve Cumhuriyet'le problemi olduğunu açıkça gösteren kadroyla aynı çizgide yer alma çabası gösterdiniz. Bu sözlerin sahibine, Genelkurmay Başkanı sıfatıyla hem 2006'da hem de 2015'te veda ziyaretlerinde bulundunuz, övgüler yağdırdınız. Atatürk'ü de çok üzdünüz. Ah, komutanım ah!

Kumpas davaları mağdurları, Askeri Hâkim Ahmet Zeki Üçok ve yazılan kitaplar tarafından size FETÖ'cülerin isimleri verildi. Cumhuriyetçi ve Atatürk'e yürekten bağlı subayların verdiği isimleri, belge eksikliği gerekçesiyle elinizin tersi ile ittiniz. Fakat kumpas davalarında suçsuz oldukları ortaya çıkan vatansever general/amiralleri, 2012 ve 2014'te emekli etmekten çekinmediniz. Mayıs 2016 başında, İzmir Askeri Casusluk Kumpası iddianamesinde, "TSK komuta kademesinde Fethullahçı komutanlar var" tespitini ve "TSK'daki Gülen Cemaati'ne mensup

hücreler üst komuta kademesindeki örgüt mensuplarınca terfi ettiriliyor”²⁴⁷ iddiasını da dikkate almadınız. Ah, komutanım ah!

Manisa’da Tugay Komutanı iken, Mehmetçiklerin eğitimi için yaptırdığım, tüm Manisalı öğrencilerin yararlandığı, “Atatürk ve Kurtuluş Savaşı Müzesi” ile F tipi Cemaat’e karşı verdiğim mücadele konusunda sohbet ettiğiniz emekli bir generale, şahsım için “O da abartıyor,” dediniz. Ah, komutanım ah! Siz de biraz abartsaydınız keşke... Hiç olmazsa tanklar, Ordu Komutanı olarak emriniz altındaki kışladan dışarı çıkmaz ve sizden habersiz köprüye kadar gelmezlerdi. Keşke biraz abartsaydınız, o zaman 15 Temmuz faciası da yaşanmazdı.

Askerlik Andı, “Vatana, millete, Cumhuriyet’e ve Atatürk’e bağlılık sözleşmesi” değil miydi? 2013’ten sonra tüm kurumlarda FETÖ temizlenirken; buna karşı direnen, ayıklamayan, tersine müritleri ödüllendiren TSK olmadı mı? Oysa İç Hizmet Yönetmeliği’nde, “Her askerde bulunması gereken ahlaki ve manevi nitelikler”den “Cumhuriyet’e, yurda ve millete karşı sevgi ve bağlılık” birinci özellik değil miydi? Buna rağmen, 15 Temmuz Darbe Girişimi’ne şaşıırıyorsunuz. Ah, komutanım ah!

Askeri okullardan FETÖ’cülerin baskısıyla atılan/ayrılmak zorunda kalan öğrencilerin sistem dışına çıkarılmasını engellemediniz. Peki 15 Temmuz Darbe Girişimi nedeniyle tutuklanan general/amirallerden kimlere en yüksek sicili verdiniz?

Balyoz kumpasında gerçeğe aykırı bilirkişi raporu verdiği kesinleşen Ahmet Erdoğan hakkında işlem yapmadınız. Balyoz’dan hakları yenen astlarınızın gözüne baka baka, onu ödöl olarak İngiltere’ye yurtdışı göreve gönderdiniz.

Balyoz kumpası davasında seminerin plan subayı olan Tanju Poshor, seminere katılmayanlar bile içeri atılırken tutuklanmadı. Belgeleri sızdıranın kendisi olduğu iddia edildi. Ödöl olarak, döneminizde Muhafız Alay Komutanlığı’na atadınız. Ah, komutanım ah! Ve daha sayılabilecek onlarca örnek...

247 www.sozcu.com.tr, 3 Mayıs 2016, 10.07.

1877-1878 Osmanlı Rus Savaşı, ordu için bir felaketti. Balkan Savaşı, siyasete bulaşmış ordu için ikinci büyük faciaydı.15 Temmuz 2016, TSK için üçüncü büyük felaket oldu. Bir özelleştiri bile yapmadınız. İğneyi önce kendinize batırmaktan kaçındınız. “Vicdan sızısı” dediniz... Ah, komutanım ah! Şimdi, bahtiyar ve mutlu musunuz?

“Vazifesini tam yerine getirememiş olanın vicdan yarasına, ne mazeretin devası ne ilacın şifası deva getirir,” demişti Mevlana. “Hak etmeyen sunulan alkışlar, onu daima baş belası haline getirir,” sözü de hükmünü tekrar ispat etmiş oldu.

İntikam Süngüsü

2016'nın başında, şaşkınlık yaratan bir haber. Genelkurmay İletişim Daire Başkanı Tuğgeneral Ertuğrul Gazi zkrk, *Yeni Akit* gazetesi Genel Yayın Koordinatörü ve yazarı Hasan Karakaya'nın vefatı dolayısıyla TSK'nın taziyelerini ilette. Bu konuda, *Yeni Akit* gazetesinde çıkan haber şöyleydi: "Usta kalem Hasan Karakaya'nın oğlu Fatih Karakaya ile görüşen Tuğgeneral zkrk, Hasan Karakaya'nın Türkiye'nin en önde gelen gazetecilerden olduğunu belirterek, '*Haksızlığa karşı en zor zamanda konuşmasını bilmiş ve dik duruşundan asla taviz vermemiştir*' dedi. Vefatıyla birlikte Türk gazeteciliği açısından yeri doldurulamayacak bir boşluğun oluşacağını söyleyen zkrk, başta ailesi olmak üzere, Akit camiasına, Türk basınına ve okurlarına, Genelkurmay Başkanlığı adına başsağlığı dileklerini ilette."²⁴⁸

zkrk, gerçekten Karakaya'nın oğlunu arayıp Genelkurmay adına başsağlığı dilemişti. *Akit* gazetesi, zkrk'nn Karakaya için "dik duran gazeteci" tanımı yaptığını yazınca kıyamet koptu. zkrk, başta *Yeni Akit* gazetesinin sıkça hede-

248 www.yeniakit.com.tr, 3 Ocak 2016, 06.55.

fe koyduğu kumpas mağduru askerler olmak üzere, askeri çevreden ve sosyal medyadan büyük tepki aldı. *Akit* gazetesi, “dik duruş” yorumunun Tuğgeneral Özkürkçü’ye değil, haberi yazan muhabire ait olduğunu belirterek hatayı üstlendi. Askeri yetkililer de Genelkurmay Başkanı’nın emri ile başsağlığı dilendiğini duyurmakla yetindiler.²⁴⁹

Hasan Karakaya, yazdığı yazılarıyla TSK’ya hakaretler eden, Atatürk ve Cumhuriyet’le problemi olan bir kalemdi. Tuğgeneral Özkürkçü, böyle bir şahsiyetin ailesine, TSK adına başsağlığı diliyordu. Oysa TSK’nın eğitim ve öğretim sistemi “Atatürkçü Düşünce”ye dayanıyordu. Genelkurmay, “...Türk gazeteciliği açısından yeri doldurulamayacak, haksızlığa karşı en zor zamanda konuşmasını bilmiş...” diyordu. Haksızlığa karşı en zor durumda konuşmasıyla, Atatürk’e ve TSK’ya söylediği sözler mi kastedilmişti? Bu taziye, TSK tarihinde bir ilkti.

Başsağlığı mesajından iki gün sonra, 5 Ocak 2016’da, hükümete yakın *Akşam* gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Murat Kelkitlioğlu, ölen Hasan Karakaya’nın Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar ile ilişkisi hakkında dikkat çekici bir ayrıntı yazdı.

“Hiç unutmam, 30 Ağustos Zafer Bayramı Resepsiyonu. Biz gazeteciler de Cumhurbaşkanlığı’nın Beştepe Külliyesi’ne davetliydik,” diyen Kelkitlioğlu, Karakaya ile Akar’ın konuşmasını şöyle aktardı: “Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar yeni göreve başlamıştı ve hepimiz yeni komutana ‘hayırlı olsun’ demek istiyorduk. Aramızda en istekli olan Hasan abiydi. Bugün TSK’nın ‘taziyesi’ karşısında çıldıranlar, sıkı durun! Hulusi Akar, o kadar gazeteci arasında en samimi sohbeti Hasan Karakaya’yla yaptı. Dediğim gibi Hasan abi, bugün çok zor şartlar altında, büyük fedakârlıkla terörle mücadele eden TSK’nın en büyük destekçisiydi.”²⁵⁰ Normal koşullarda, Atatürk ve Cumhuriyet’le problemi olan insanlardan Genelkurmay Başkanları ve askerler uzak dururlardı.

249 www.hurriyet.com.tr, 9 Ocak 2016, 22.56.

250 www.odatv.com.tr, 5 Ocak 2016, 10.13.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar, 22 Ekim 2015'te vefat eden yazar Çetin Altan için de bir başsağlığı mesajı yayımladı. Oğlu, Ahmet Altan'ın yönettiği *Taraf* gazetesinin Bal-yoz ve Ergenekon kumpas davalarıyla ilgili yayınları, birçok as-kerin tutuklanmasına zemin hazırlamıştı. Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ın taziye göndermesi pek anlaşılamadı.²⁵¹

Atatürk ve Cumhuriyet sevdalısı, dünyanın bilim insanı ola-rak kabul ettiği, kitapları birçok yabancı dile çevrilen Profesör Doktor Yaşar Nuri Öztürk, 22 Haziran 2016'da vefat etti. Ge-nelkurmay Başkanlığı herhangi bir taziye mesajı göndermedi.

Ünlü sinema sanatçısı, Atatürk hayranı, eğitime katkı sağ-layan ve babası subay olan Tarık Akan, 16 Eylül 2016'da vefat etti. Genelkurmay Başkanlığı herhangi bir taziye mesajı gönder-medi. Genelkurmay'ın taziye mesajı gönderme kriteri neydi? Bu da soru işaretiydi. Bilinen bir şey vardı. Gerçi küçük bir ayrın-tıydı ama bir yanda Cumhuriyet Ordusu'yla problemi olan bir yazar, öte yanda TSK'yı, Cumhuriyet'i seven Atatürk sevdalısı adam gibi adamlar...

Atatürk ve Cumhuriyet sevdalısı, adam gibi adam, onurlu yazar Bekir Coşkun'a Genelkurmay Başkanlığı, Özel döneminde hakaret davası bile açmıştı.²⁵²

14 Mayıs 2016'da şehit cenazelerinin olduğu gün, Genel-kurmay Başkanı Hulusi Akar, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kızı-nın düğününe katıldı. Orgeneral Akar'ın, şehitlerin olduğu gün düğüne katılması eleştirilere neden oldu. Bu konuda, Emekli Öğretmen Albay Candan Yıldızhan, Orgeneral Akar'a açık bir mektup gönderdi. Yıldızhan mektubunda şöyle haykırıyordu:

“...O gün Türk Ulusu'nun ve bağrından çıkardığı Türk Si-lahlı Kuvvetleri'nin on kahraman evladı, kahpe terör örgütü mensuplarının hain saldırıları sonucu şehit edilmiş ve EVİNİZ-

251 www.hurriyet.com.tr, 29 Ekim 2015, 17.38.

252 *Sözcü* Gazetesi, Yılmaz Özdil, 26 Şubat 2015.

DEN; TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ'NİN AİLE OCAĞINDAN tam on şehit cenazesi çıkmış bulunuyordu...

Katılmış olduğunuz düğün, Atamız ve silah arkadaşlarının eseri ve emaneti olan Laik Cumhuriyet'e karşı olan kronik alerjileri nedeniyle, Ebedi Başkomutanımız Atatürk tarafından tüm dünya çocuklarına armağan edilen 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'mızı kutlamamıza engel olmaya kalkan bir zihniyetin düğünüdü!..

Şahidi olduğunuz nikâh; tarafsız olmadığını ve olmayacağını ilan ederek, mevcut Anayasa nezdinde suç işleyen ve '*Partili Bir Cumhurbaşkan*' sistemini empoze eden zihniyetin nikâhıydı!.. Türk Ulusu'nun ve TSK'nın Genelkurmay Başkanı; Cübbeli Ahmet Hoca ile kendi makamının aynı davetiye muhatap olabilecek düzeyde görülmesini içine sindirebilmiş ve davete icabet etmişti!..

Emekli bir TSK mensubu ve Mustafa Kemal'in bir neferi olarak bizlere yaşatmış olduğunuz hayal kırıklığı ve üzüntü, tahmin edebileceğinizden çok daha derindir Sayın Akar!.. Çünkü; Türk Silahlı Kuvvetleri'ne emir – komuta etmekte olan Genelkurmay Başkanı, bulunmuş olduğu bu gaflet ve eylemleri ile içinde yer aldığı o kutsal çatı altında Askeri Ceza Kanunu 95/4'üncü maddesinde zikredilen; '*Astlık - üstlük münasebetlerini zedeleyerek, amir veya komutanlara karşı güven hissini yok etme*' suçunu işlemiştir!!!"²⁵³ Emekli Öğretmen Albay Yıldızhan, işte böyle feryat ediyordu.

16 Mayıs 2016'da, Genelkurmay Başkanlığı, düğüne katılma konusunda kamuoyuna bir açıklama yaptı. Açıklama şöyleydi: "Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi AKAR, Komuta Heyeti ile birlikte, 14 Mayıs 2016 tarihinde saat 13:00'te; Çukurca'da hayatlarını kaybeden kahraman şehitlerimizin Ankara Kocatepe Cami'inde düzenlenen cenaze törenlerine katılmışlardır. Müteakiben, aynı komuta heyeti, aynı gün saat

253 www.abcgazetesi.com, Nahit Duru, 16 Mayıs 2016, 11.15.

15:00'te, İstanbul'da düzenlenen nikâh törenine, devlet protokolü çerçevesinde katılmışlardır..."²⁵⁴

100 yaşını geçmiş, fakat en genç Atatürkçülerden biri olan Cumhuriyet kadını Profesör Muazzez İlmiye Çığ, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kızının düğününde nikâh şahitliği yaparak gündeme gelen Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'a bir mektup yazdı. İşte Çığ'ın Akar'a hitaben kaleme aldığı o mektup:

“Orgeneral Sayın Hulusi Akar

Genelkurmay Başkanı-Ankara

100 yaşını geçmiş, ülkesini çok seven, Atatürk ilkelerine yürekten bağlı bir kadını. Size bu mektubu yazmak zorunda kaldığım için çok çok üzgünüm. AKP Hükümeti Güneydoğu il-lerimizi terör karargâhı haline getirdikten sonra, her adım başında neyin nereden patlayacağı bilinmeyen bir cepheye askerlerimizi ve güvenlik güçlerimizi seferber edip her gün şehit haberleriyle yüreğimizi yakarken, Devlet Başkanı'nın yaptığı bu muhteşem düğüne yas tutmak yerine gitmenizi ve şahit olmanızı, benim gibi düşünen halkımız adına tüm kalbimle kınıyorum. Yazıklar olsun... Muazzez İlmiye Çığ"²⁵⁵

Evet, TSK'da böyle ilkler yaşanmaya devam ediyor, 100 yaşını geçmiş Atatürk ve Cumhuriyet sevdalısı insanların feryatları katlanarak artıyordu.

Ebedi Başkomutan Atatürk, orduyu siyasetten uzak tutmak ilkesini bakın nasıl açıklamıştı: “Bir ordunun cevheri ne olursa olsun siyasete karışır, birlikte hareket ve savaşma yeteneğini esastan kaybeder ve vatanın savunma gücünü hiçe indirir. Siyasete karışmış bir ordunun, karışmadan önceki disiplinini ve savaşma yeteneğini yeniden kazanabilmesi için çok zaman ister.”²⁵⁶

“Memleketin genel yaşamında orduyu siyasetten ayırmak ilkesi, Cumhuriyet'in daima göz önünde tuttuğu bir temel nok-

254 www.haberturk.com.tr, 16 Mayıs 2016, 16.53:59.

255 *Sözcü* Gazetesi, 19 Mayıs 2016, 09.29.

256 Ali Fuat Cebesoy, *Atatürk'ün Yüksek Kumandanlık Kudret ve Meziyetleri*, 1924.

tadır. Şimdiye kadar izlenen bu yolda, Cumhuriyet Orduları vatanın güvenilir ve sağlam bekçisi olarak kuvvetini ve saygınlığını korumuşlardır.”²⁵⁷

Balkan Savaşı yenilgisi, siyasete bulaşmış ve dini hükümlerin etkili olduğu bir ordunun ibret verici bir öyküsüdür.

Balyoz, Ergenekon, Askeri Casusluk davalarının kumpas olduğunu Cumhurbaşkanı kabul etti, Genelkurmay bu yönde üzüntülerini bildirdi. Kurumlar, büyük büyük adamlar özür diledi. Gelin görün ki niyet başkaymış. 5 Şubat 2016’da Milli Savunma Bakanlığı (MSB), İzmir’deki Askeri Casusluk kumpası davası nedeniyle meslekten çıkarılan subayların, Askeri Yüksek İdari Mahkemesi kararı ile TSK’ya dönüşlerine itiraz etti.²⁵⁸ MSB, bu itirazı, Genelkurmay’ın bildirdiği görüş doğrultusunda yaptı. Kumpas davasından mahkeme kararıyla TSK’ya dönecek subaylara, Genelkurmay “hayır” dedi. Genelkurmay, kumpas mağdurları bu subayların TSK’ya dönüşlerine neden hayır dedi? Kimse açıklamadı...

Hürriyet yazarı Ahmet Hakan, 6 Nisan 2016’da, Emekli Askeri Hâkim Albay Ahmet Zeki Üçok’la bir söyleşi yaptı. Ahmet Hakan şöyle diyordu: “Balyoz ve Ergenekon davalarından 5 yıla yakın hapis yatan Dursun Çiçek, iki hafta önce *Hürriyet*’te yayınlanan ‘*Çarşamba Sohbetleri*’nde şu üç noktanın altını çizmişti: BİR: Ordu içindeki Fethullahçıların oranı yüzde 10’dur, sayıları abartılıyor. İKİ: Fethullahçıların darbe yapma ihtimali sıfırdır... ÜÇ: Fethullahçı subaylarla ilgili işlem yapabilmek için elde yeterli delil yok... Eski Askeri Savcı Albay Ahmet Zeki Üçok ise ‘*Ben Dursun Çiçek’e katılmıyorum*’ diyor...”

Ben de 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi’nden önce, Haziran 2016’da yayımlanan “Bir Devletin Çöküşü” adlı kitabımda, açıkçası Dursun Çiçek’e katılmadığımı yazmıştım. Ergenekon kumpas davasından yargılanmış, cezaevinde yatmış bir emekli

257 *Atatürk Söylev ve Demeçleri*, C.I, 1924.

258 *Sözcü Gazetesi*, 5 Şubat 2016.

İfadeyi veren Hâkim Albay Yasin Aslan, ‘Fethullahçı’ dediği üyelerin kararıyla 2014 Aralık ayında Askeri Yargıtay’dan görevden çekilmeye davet ediliyor, kurumla ilişkisi sona eriyor.

Ben de 2013 yılında bu kişiler hakkında ‘FETÖ üyesi’ oldukları iddiasıyla Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı’na suç duyurusunda bulundum. Benim suç duyurusunda bulunmamın sonucu ne oldu dersiniz? Onlar da benim hakkımda iftira vb. suçlardan suç duyurusunda bulundular. Karşılıklı husumetimiz olan bu kişiler, 2014 Aralık ayında Askeri Yargıtay Daireler Kurulu’na girerek benim mahkûmiyetime karar verdiler. Hepsi hâlâ Askeri Yargıtay’da görevlerinin başındadır.

Gürol Doğan, aynı ifadesinde şu anda Tuğgeneral olan (...)’in kod adının ‘Asım’, Albay (...)’in kod adının ‘Yüksel’ olduğunu söylemiştir. Tuğgeneral (...), Tuğgeneral (...), Tuğgeneral (...), Albay (...) ve Albay (...)’in Fethullah Gülen Cemaati mensubu olduğunu söylemiştir. Gürol Doğan, Albay (...)’in 2009 yılında Hava Kuvvetleri Komutanlığı’nın bahçesinde ‘Biz artık çok kuvvetlendik, şu anda Fethullah Gülen’in emriyle kalkacak F-16’larımız, F-4’lerimiz var’ dediğini söylemiştir.

Kara Kuvvetleri Komutanlığı’nda önemli bir görevde bulunan Tuğgeneral (...), Tuğgeneral (...), Tugay Komutanlığı yapan Tuğgeneral (...), Genelkurmay’da önemli bir görevde bulunan Tuğgeneral (...), Tuğgeneral (...), Tümgeneral (...)... Bu isimlerin tümü Kara Harp Okulu’ndaki öğrencilik yıllarında ‘Cemaat mensubu’ oldukları için idari soruşturma geçirmişlerdir.”²⁵⁹

Üçok’un, 6 Nisan 2016’da, Ahmet Hakan’a verdiği bu bilgileri, daha önce duymak-görmek istemeyen Genelkurmay Başkanlığı biraz dikkate almış olsaydı 15 Temmuz Darbe Girişimi gerçekleşmeyecekti. Peki, Genelkurmay ve doğal olarak Genelkurmay Başkanı Necdet Özel, bu bilgi ve tanıklara rağmen, neden işlem yapmak istemedi? İşte asıl soru bu. Bu durumda, 15 Temmuz’dan sonra “FETÖ’cüler sızmış, gizlenmiş” demek doğru

259 Hürriyet Gazetesi, 6 Nisan 2016.

mu? Davulla, zurnayla gelen düğün alayını görmüyorsanız, bari sesini duysaydınız... FETÖ sızmadı, gizlenmedi. Bilerek, isteyerek tercih edildi. Sadece tercih edilmedi, şımartılarak tercih edildi.

3 Mayıs 2016'da, İzmir'de "Askeri Casusluk" iddianamesinde, Türkiye'nin uzunca bir süredir tartıştığı "Türk Silahlı Kuvvetler'deki Güleciler kim?" sorusuna yanıt olabilecek önemli bir tespiti yer verildi. Başsavcı Vekili Okan Bato, "TSK komuta kademesinde de Gülen örgütü mensuplarının olduğunu" iddia etti. 982 sayfalık iddianamede Bato, "TSK'daki Gülen Cemaati'ne mensup hücreler üst komuta kademesindeki örgüt mensuplarınca terfi ettiriliyor" dedi.²⁶⁰ Görüldüğü gibi, 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi öncesi Başsavcı Vekili iddianamesinde, TSK'daki durumu ortaya koyuyordu. Ancak duyan ve gören olmadığından, 15 Temmuz davul ve zurna ile geliyordu. TSK, onca gürültüye, bilgiye, ihbara ve iddianameye rağmen neden işlem yapmadı sorusu oldukça anlamlıdır.

1 Eylül 2016 günü, Adli Yıl Açılış Töreni Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nda yapıldı. Hâkim ve savcılar, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı ayakta karşılayıp, alkışladılar. "Yürütmenin başı olan Cumhurbaşkanı'nın sarayında yapılan törende hâkim ve savcıların Erdoğan'ı ayakta alkışlamaları, Adli Yıl Açılış Töreni'nin, yargının yürütmeye teslim edilme törenine dönüşmesi sonucunu doğurmuştur," eleştirileri yapıldı.

Sosyal medyada, ABD Başkanı Obama'nın konuşması sırasında ayağa kalkmayan ABD'li yargıçlar ile Erdoğan için ayağa kalkan ve kimsenin önünde iliklenmesin diye düğme konulmayan cübbelerini iliklemeye çalışan Türk yargıçların fotoğrafları paylaşıldı.²⁶¹ Yargının geldiği durumun bir göstergesiydi aslında bu tablo. Düğmesiz cübbe, sanal bir düğme ile iliklenmiş oldu.

²⁶⁰ *Sözcü* Gazetesi, 3 Mayıs 2016.

²⁶¹ www.cumhuriyet.com.tr, 1 Eylül 2016, 12.28.

Adli Yıl Açılış Töreni'nden sadece bir buçuk ay sonra, 19 Ekim 2016'da bu kez Yükseköğretim Akademik Yılı Açılış Töreni yine sarayda yapıldı. Rektörler ve akademisyenler Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı yine ayakta alkışladı. Törende, üniversitelerin sorunları dile getirilmedi. Bazı profesörler, saray bahçesinde selfie çekilme telaşına düştü. Akademisyenlerin de cüppeleri düğmesizdi, hiç kimse için ilikleme siner diye. Yine sanal düğme ile Cumhurbaşkanı'nın önünde ilikleme yi ihmal etmediler.²⁶² Yeni Türkiye'nin adalet ve eğitim/öğretim tablosunun muhteşem gelişimi işte böyleydi.

4 Eylül 2006 günü, Başbakan Tayyip Erdoğan, Balıkesir'de ortak açılış törenine katıldı. Törende yaptığı konuşma sırasında, bir vatandaş Başbakan Erdoğan'a, "Sayın Başbakanım; şehit cenazesi görmek istemiyoruz artık," diye seslendi. Başbakan Erdoğan da bu sözler üzerine, "Canım kardeşim. Bakınız askerlik herhalde yan gelip yatma yeri değil. Hepimiz askerlik yapıyoruz. Hepimiz askerlik yaptık. Terör bir beladır. Her yerde var. Buna karşı bu mücadeleyi uzun soluklu olarak yapıyoruz, yapacağız," dedi.²⁶³

2012 yılında *Habertürk*'e konuşan AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik, CHP'nin terör olayları nedeniyle Meclis'in olağanüstü toplanması girişimini şöyle değerlendirmişti: "Gerekli olursa Meclis tabii ki toplanabilir ama PKK bomba patlattı diye, bir yeri bastı diye, birkaç Mehmet'i şehit etti diye örgütün her gün Türkiye'nin gündemini oluşturmaya müsaade etmemeliyiz."²⁶⁴

PKK birkaç Mehmet'i şehit etti diye Meclis toplanmayacaksa, "Çözüm Süreci"nde PKK'nın harabeye çevirdiği bazı kentleri görmemiz mümkün. PKK birkaç Mehmet'i şehit etti diye Meclis toplanmayacaksa, 2002'de yedi olan şehit sayısı, 2016'ya gelindiğinde 700'ü aşar. PKK birkaç Mehmet'i şehit etti diye Meclis toplanmayacaksa, terörle mücadeleyi bırakın kazanmayı, Türk

262 www.odatv.com.tr, 19 Ekim 2016, 00.59.

263 www.hurriyet.com.tr, 4 Eylül 2006, 17.52.

264 www.hurriyet.com.tr, 13 Ağustos 2012, 14.12.

toprağı Süleyman Şah Türbesi'ni Mehter Marşı'yla geri çekmek zorunda kalırsınız.

Hüseyin Çelik'in bu sözlerinden dört yıl sonra 10 Ekim 2016'da, Habertürk televizyonu "*Türkiye'nin Nabızı*" programında, AKP eski Milletvekili Muhsin Kızılkaya, "O insanların görevi hayatını vermek, onun için maaş alıyor, yani ekstra bana bir iyilik yapmıyor," dedi.²⁶⁵ Bu zihniyet, askerin verdiği canın, aldığı para için değil, ettiği yemin ve vatan sevgisi karşılığında olduğunu bilmez. Vatan sevgisi ile beslenen fedakârlık duygusu, yozlaşmış insanlara gülünç gelir. Oysa Cumhurbaşkanı, şehitlik mertebesine özel önem veriyor, sık sık şu dizeleri tekrarlıyordu:

"Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır./ Toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır."

Şehitlere bu gözle bakan bir zihniyetin, savaş kazanma ve terörle mücadelede başarılı olma şansı yoktur. Harp tarihinde, bu zihniyete sahip bir yönetimin bir zafer kazandığı da görülmemiştir. Bu zihniyet, Çanakkale'de, İstiklal Savaşı'nda milleti, vatani, bayrağı için kahramanca savaşan Mehmetçiklerin yanında yer almamış; tersine düşman safında cephe almışlardır.

İzmir, 15 Mayıs 1919'da Yunanlılar tarafından işgal edilir. Rahmi Apak, işgal günleriyle ilgili anılarında şunları yazar: "Örneğin, Tire'deki durum ağlanacak derecededir. Oradaki Askerlik Şubesi Başkanı, Aydın'daki Tümen Komutanı'na çektiği telgrafta, İzmir'den çekilen bazı subaylarla erlerin daha geriye gitmeyerek, Tire'de kalmaları memleket halkını telaşlandırmakta olduğundan, bunlara yapılacak işlemin bildirilmesini soruyor. Aynı günde Tire Belediye Başkanı, 18 Mayıs 1919'da çektiği telgrafta İzmir çevresinden geri çekilmiş 25 subay ve 50 kadar erin Tire'de kalarak ayrılmadığını ve mücadele etmek istediklerini, bunlar hakkında ne işlem yapılacağını bildirilmesini istiyor. Biz, Yunanlıların Balıkesir ve Bursa bölgelerini işgal ettikleri zaman yerlerinden kıpırdamayan insanları, şehir ve köylerine

265 www.odatv.com.tr, 11 Ekim 2016, 08.51.

sığınmak isteyen kendi yurttaşlarını ve askerlerini istemeyen, kovalayan belediye başkanını ve askerlik şube başkanlarını da gördük. Daha sonra Sakarya'ya doğru yapılan çekilmede perişan durumdaki subay ve memur ailelerini bir gecelik olsun, kendi köylerinde yatmalarına izin vermekten çekinen bazı köyler bile gördük. Daha fenalarını da gördük. Çekilen kıtaların subay ve erlerini soyan, vuran ve öldürenleri de gördük.”²⁶⁶

Özetle, Mustafa Kemal'in başlattığı Milli Mücadele karşıtı olanlar, Anadolu'nun işgalinde canını verenlerin yanında değil işgalcilerin, düşmanların tarafında yerlerini aldılar. Topraklarını ve namuslarını savunan askere su bile vermediler. Bunlar, Damat Ferit Paşa sevdalıları... Bunlar, kendilerini düşman işgalinden kurtaran, insan gibi yaşama özgürlüğünü veren Mustafa Kemal Atatürk'ü, Türk'ü ve kahraman şehitleri sevmezler.

266 Rahmi Apak, *Yetmişlik Bir Subayın Anıları*, TTK, 1988.

Anıtkabir Bir Mezar Değil

23 Eylül 2016'da, Ulu Önder Atatürk'ün mezarının bulunduğu Anıtkabir'e bir kargo şirketi tarafından çocuk parkı yapıldığı haberi basına yansıdı. Çocuk parkı büyük tepki topladı. Anıtkabir Komutanlığı ise parkın yapımına katkı sağlayan kargoya teşekkür etti. Ata'yı ziyarette gelen vatandaşlar Atatürk'ün ebedi istirahatgâhının bulunduğu yerleşkeye, mahalle arasında yapılan çocuk parklarından birinin konulmasını, "Burası kutsal bir mekân, kutsal mekânda çocuk parkı olmaz. Kimse Anıtkabir'e eğlenmeye, çocuklarını salıncakta sallamaya gelmiyor. Çocuklarımızı Anıtkabir'e eğlendirmek için götürmüyoruz; Ata'yı tanımaları, geçmişimizi öğrenmeleri için götürüyoruz. Bugün Anıtkabir'e çocuk parkı kurulur; yarın mangal, piknik alanı açılıp mesireye çevrilir. Anıtkabir'e saygısızlığı asla affetmeyiz," diyerek sert tepki gösterdiler. Çocuk parkını, CHP üyeleriyle vatandaşlar söktü.²⁶⁷

Anıtkabir, çocuk parkından sonra ikinci bir skandalla tekrar gündeme geldi. Anıtkabir Komutanlığı'nın, "Askerler maç yap-sın" diye yerleşke içinde halı saha yaptığı ortaya çıktı. Halı sa-

267 www.sozcu.com.tr, 23 Eylül 2016, 12.17.

haya halktan büyük tepki geldi. Mimarlar Odası Ankara Şubesi konuyla ilgili suç duyurusunda bulundu. Avukat Murat Ergün de Anıtkabir’deki halı sahanın uydu görüntülerini yayımladı. Uydu görüntüleri incelendiğinde Anıtkabir’deki sahanın 2012 yılında yapıma başlandığı, 2013’te ham bir saha yapıldığı, 2016’da ise donanımlı bir halı sahaya çevrildiği görüldü.²⁶⁸

Anıtkabir yerleşkesi SİT alanıdır, çok özel ve tarihsel bir alandır. 421 numaralı ve 19 Nisan 1996 tarihli ilke kararına göre Anıtkabir’de saha yapılamaz. Sadece anıt bölgesinde değil, alanın tamamında yapılacak işlemler kanun ve yönetmeliklerle belirlenmiştir. Buna rağmen, Genelkurmay Başkanlığı sorumluluğunda ve kontrolünde bulunan Ebedi Başkomutan Atatürk’ün mekânına askerler tarafından, önce oyun parkı sonra da halı saha yapılmış olması, Genelkurmay’da yeni ilklerin bir göstergesiydi. Atatürk’e, CHP ve halkın bir bölümü sahip çıkıyordu. Mustafa Kemal’in Yarbay rütbesinde yazdığı, “*Subay ve Komutanla Konuşmalar*” kitabını belli ki bazı kişiler okumuyorlardı.

Mustafa Kemal Atatürk’ün, yarbay rütbesinde, Askeri Ataşe iken 1914’te Sofya’da yazdığı “*Subay ve Komutanla Konuşmalar*” kitabında yer alan, “Ordunun can damarı olup birçok geleneklere bağlı olarak gelişen ve tam olgunlaşan askeri disiplin duygularını bugün Osmanlı Ordusu subayları içinde, gerçek anlamda görmeği istemek, insanın ruh halini bilmemek demektir,”²⁶⁹ ifadesi, Balkan Savaşı sonrası askerlik sanatından uzaklaşmış, siyasete bulaşmış ordunun durumunu yansıtmıyor muydu?

Anıtkabir bir mezar değil, Türk Ulusu’nun Milli Mücadele Ruhü; özgürlük, bağımsızlık sembolü; toprağı vatan yapan şehitlerin kanı, kutsalıdır. Anıtkabir, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin kurumsal hafızasıdır.

268 www.sozcu.com.tr, 9 Ekim 2016, 21.03.

269 *Zabit ve Kumandan ile Hasbı-Hal*, Genelkurmay ATASE Yayınları, Ankara 2010.

24 Temmuz 2016 günü, Lozan Barış Antlaşması'nın 93'üncü yıldönümü nedeniyle, Cumhurbaşkanı şu mesajı yayımladı: "Aziz milletimizin inanç, cesaret ve fedakârlıkla elde ettiği zafer, Lozan Antlaşması'yla diplomasi ve uluslararası hukuk alanına taşınarak tescil edilmiştir. Bu antlaşma, devletimizin tapusudur. Cumhuriyetimizin banisi Gazi Mustafa Kemal başta olmak üzere, antlaşmanın mimarı olan devlet adamlarımızı rahmetle anıyorum."²⁷⁰

65 gün sonra, 29 Eylül 2016'da, Cumhurbaşkanı muhtarlar toplantısında, "Sevr'i gösterdiler, bizi Lozan'a razı ettiler, birileri bize Lozan'ı zafer diye yutturmaya çalıştılar, zafer mi bu? Lozan'da masaya oturanlar o antlaşmanın hakkını veremediler, onlar hakkını veremediği için şimdi biz sıkıntı yaşıyoruz,"²⁷¹ dedi.

İngiliz Devlet Adamı Churchill, Lozan için şunları söylemişti: "Türklerin yeniden Avrupa'ya girmeleri Müttefikler için en kötü aşağılanmadır. Şimdi galibin gücü, hiçbir yerde Türkiye'deki kadar gösterişli bir şekilde aşağılanmamıştır. Ve sonunda başarılı bir savaşın bütün meyveleri, uğrunda binlerce askerin yaşamını verdiği Gelibolu, Filistin, Mezopotamya başarıları, bunların hepsi bir utanç içinde sona ermiştir."

İngiltere Başbakanı Lloyd George Lozan'ı şöyle tarif etti: "Lozan, uygarlığın başarısızlığıdır. Her şey sona erince İsmet'in gülümsemesine şaşmamalıdır. Ankara'dan alınan haberlere göre barış orada büyük bir Türk zaferi olarak karşılanmıştır ve gerçekten de öyledir."

İngiltere Dışişleri Bakanı Lord Curzon, Lozan'da kaybetmiş olmanın ezikliğini şu sözlerle dile getirdi: "Bütün bu reddettiklerinizi bugün cebime koyuyorum. Yarın birer birer çıkarıp sizlere ödeteceğim."

ABD'li diplomat, James Gerard: "Lozan'da Hristiyan medeniyeti çarmıha gerilmiştir." TIME Dergisi: "Lozan Antlaşma-

270 www.hurriyet.com.tr, 24 Temmuz 2016, 11.59.

271 www.aksam.com.tr, 29 Eylül 2016, 15.39.

sı, yüz yıldan fazla süredir İngiliz diplomasisinin ilk göze çarpan başarısızlığıdır. Neticede Lozan Antlaşması, Türkiye'yi yaka paça Avrupa'dan atmak yerine Avrupa'yı Türkiye'den atmıştır.”

Görüldüğü gibi, Birinci Dünya Savaşı'nın galipleri ve ünlü siyaset adamları Cumhurbaşkanı gibi düşünmüyor. Lozan'ı kendileri açısından bir yenilgi; Türkiye için de bir galibiyet olarak kabul ediyor. Yazılı tarih, Lozan Antlaşması'nı Mustafa Kemal Paşa'nın, İsmet İnönü'nün bir başarısı olarak görüyor.

Fakat tarihin yakın zamanda kaydedeceği bazı gerçekler var ki bunlar Türkiye açısından gerçek bir hezimettir. Mesela, Suriye'deki Türk toprağı Süleyman Şah Türbesi'nin Şubat 2015'te geri çekilerek, sınıra getirilmesi bir toprak terkidir.

Daha önce savaş nedeni sayılan, Ege Denizi'ndeki 17 ada-
nın Yunanistan tarafından işgal edilmesi ciddi bir toprak kaybı-
dır. 2002 yılında terör minimum düzeye indirilmişken, “Çözüm
Süreci”nde PKK terör örgütünün bazı kentleri harabeye çevir-
mesi terörle mücadele yönünden bir felakettir.

Türkiye'nin kırmızıçizgisi olan Kerkük'ün Barzani Peşmer-
geleri tarafından işgal edilmesi, tapu ve nüfus kayıtlarının ya-
kılması, Cumhuriyet tarihi açısından gerçekten bir çaresizliktir.

Mesela, 4 Temmuz 2003'te ABD'li askerlerin Türk subayla-
rına çuval geçirmesi ve Türkiye'yi yönetenlerin sessizliği tarihe
geçecek bir ibret olayıdır.

Türkiye Suriye sınırında, bir PKK devletçiğinin oluşmasına
neden olan dış politika ise bir devlet için herhalde stratejik dü-
zeyde bir başarısızlık olsa gerek.

Kumpas davalarıyla, başta Deniz ve Hava Kuvvetleri Ko-
mutanlığı olmak üzere, TSK'nın caydırıcılığına vurulan darbe-
nin sorumluları, muhtemelen Cumhuriyet'in kurucu kadrosu
değildi.

Türk donanması, darbe yapar endişesiyle İkinci Abdülhamit

tarafından Haliç'te çürümeye terk edildi. Bu olay, dünya savaş tarihinde bir ilkti. Savaş tarihinde, düşman ülkeler birbirlerinin donanmasını ya da silahlı kuvvetlerini yok etme hedefi güderler. Osmanlı donanması, bu kez padişahın eliyle yok edilmişti.

Bundan yaklaşık bir asır sonra, Türk donanması da kumpas davalarıyla tasfiye edildi. Rus Genelkurmay Başkanı, 14 Eylül 2016'da: "Bundan birkaç yıl önce Rus (Karadeniz) filosunun askeri kapasitesi Türk Deniz Kuvvetleri'ninkiyle kontrast halindeydi. O zamanlar Türkiye'nin neredeyse Karadeniz'in efendisi olduğu söyleniyordu. Artık her şey değişti,"²⁷² dedi.

Atatürk'e gelince...

O, daha 34 yaşındayken Çanakkale Savaşı'nda Padişah'ın oturduğu Osmanlı'nın başkenti Payitaht İstanbul'u dört kez kurtaran, canını esirgemeyen, vatansever bir subaydır.

O, 1683'te Osmanlı'da başlayan toprak kaybını ve Türk çekilmesini 1921'de Sakarya Meydan Savaşı'nda durduran Ebedi Başkomutan'dır. Atatürk İstiklal Savaşı ile işgal ordularını yurttan atan, toprağı vatan yapan, Hatay'ı tek kurşun atmadan Fransa'dan kurtaran en büyük reformcu liderdir.

O, kendini ulusuna adanmış bir insandı. **Atatürk akıl, bilim ve antiemperyalist** demekti. Meclisi kurmasaydı, demokrasi ve Cumhuriyet'i getirmeseydi, şu anda Türkiye'yi yönetenlerin hiçbiri o makamlarda bulunmayacaktı.

Lozan Barış Antlaşması, askeri zaferi taçlandıran muhteşem bir diplomatik başarıdır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tapusudur. Oturun, kalkın her gün Atatürk'e dua edin; hiç olmazsa sevap kazanırsınız...

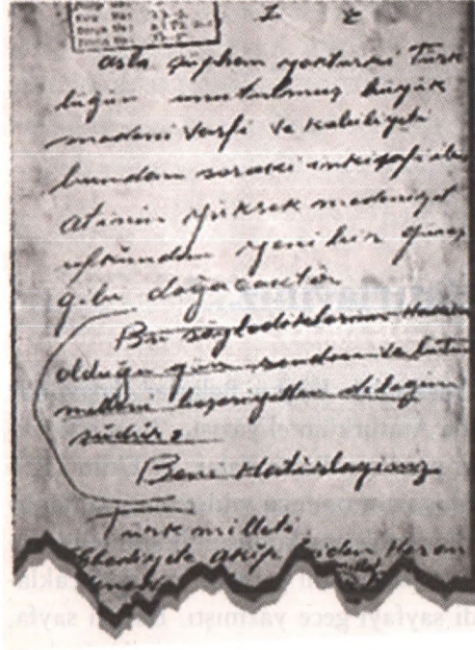
272 www.haberturk.com.tr, 14 Eylül 2016, 15.27.

“Beni Hatırlayınız...”

Çankaya’da Cumhurbaşkanlığı Köşkü Belgeler Arşivi’nde yedi beyaz sayfa... Üzerinde Atatürk’ün el yazısı... Bazı sözcüklerin üzeri çizilmiş, yenileri yazılmış. Bu sayfalar, 29 Ekim 1933 günü, Cumhuriyet’in kuruluşunun onuncu yıldönümü kutlanırken Ankara’da, Hipodrom’da milletine konuşan liderin elindeydi. Atatürk, geçen yılların muhasebesini yapıyor ve yapılacakları işaret ediyordu. Bu yedi sayfayı gece yazmıştı. Birinci sayfa, “Türk Milleti, Kurtuluş Savaşı’na başladığımızın on beşinci yılındayız,” sözleriyle başlıyordu. İkinci cümle, “Bugün Cumhuriyetimizin onuncu yılını doldurduğu en büyük bayramdır. Kutlu olsun!” şeklinde devam ediyordu.

Son sayfada, son cümle, “Türk Milleti! Ebediyete akıp giden her on senede bu büyük millet bayramını, daha büyük şereflerle, saadetlerle, huzur ve refah içinde kutlamayı gönülden dilerim. Ne Mutlu Türküm diyene!” sözleriyle bitiyordu. Bu son cümleden önce, Atatürk’ün sesinden duymadığımız, ancak kâğıda yazdığı şu sözler duygu yüklü, hüznü bir veda gibiydi: “Bu söylediklerim hakikat olduğu gün, senden ve bütün medeni beşeriyetten dileğim şudur: Beni hatırlayınız!”

Atatürk, yazısını düzeltirken, bu cümleye geldiğinde duyulanır. O anda, yanında bulunan Hikmet Bayur'un da etkisiyle, bu mutlu günde milletine veda anlamı vereceğini düşünerek bu cümlelerin üzerini çizerek ve törende okumaz.²⁷³

Bu kitabın ilk satırları, “Hoş Gelişler Ola, Mustafa Kemal Paşa...” ile başlar. Sonu, her şeyi borçlu olduğumuz ve 82 yıldır tüm çabalara rağmen öldüremedikleri Atatürk’ün hayatta iken okuduğunda duyulandığı, söylemek istemediği “Beni hatırlayınız...” sözü ile biter.

Bu muydu, yıllar sonra geldiğimiz, özlemlerimizdeki yolculuk? Bu muydu, “Hoş

Gelişler Ola, Mustafa Kemal Paşa...” marşında duyduğumuz heyecanın rüzgârında, yaşlı gözlerle el salladığımız meçhul gemi? Böyle bir düzen için miydi, bin hevesle düşlerini kurduğumuz, çocukluk, gençlik hayalleri? Benim değildi...

273 Hikmet Bayur, *Atatürk'ten Anılar*, Türk Tarih Kurumu, Ankara, 1998; milliyet.com.tr, 28.10.2010.

"Emekli Tuğgeneral Naim Babüroğlu'nun yeni bir kitabı çıktı. Okumanızı öneririm. 'Beni Hatırlayınız.' Cumhuriyet'in Sonbaharı. Ara başlıklardan biri şöyle: 'FETÖ sızmadı, gizlenmedi, şımartılarak tercih edildi.' Çok doğru bir tespit. Cemaat, bütün kurumlara böyle daldı. Cemaat işini gizlice değil açıktan yapıyordu. Dolayısıyla emekli Tuğgeneral Naim Babüroğlu'nun yukarıda değindiğim tanımı çok doğrudur ve aynen öyledir: 'FETÖ sızmadı, gizlenmedi, şımartılarak tercih edildi.'"

Emin Çolaşan

1960'larda, "Hoş gelişler ola Mustafa Kemal Paşa..." marşını coşku dolu tertemiz duygularla söyledik milli bayramlarda. Bayramlara; öğretmenler titizlikle hazırlanır, öğrenci olarak bizlerin heyecanı doruklara çıkardı. 2016'ya gelindiğinde, Cumhuriyet Ordusu, kendi içindeki işbirlikçilerin desteği ile tasfiye edildi. 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi ile 2.225 yıllık köklü bir tarihe sahip TSK'nın itibarı yerle bir edildi. Emekli Tuğgeneral Naim Babüroğlu, Atatürk'e ve Cumhuriyet'e yapılan ihanete, TSK içinde tanık bir asker. Cumhuriyet Ordusu'nun tasfiye sürecini, Cumhuriyet'in sonbaharını belgelerle gözler önüne serdiği kitabında, kimi zaman şaşkınlık, kimi zaman hüznün var. Ama hepimizi umuda götüren bir de son... O da Atatürk'ün üzerini çizdiği sözlerde gizli: "Beni hatırlayınız..."

ISBN 978-975-10-4068-8

9 789751 040688

f /inkilapkitabevi

@ /inkilapkitabevi

t /inkilapkitabevi

Online alışveriş: inkilap.com

